திருச்செந்திற் கோவை

கௌமார விஜயம்

கௌமாரத் தொகை

வெளியீடு:
ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானம்,
திருச்செந்தூர்,
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

விலை 1—25

உ

முருகக்கடவுடுணை :

திருச்செந்திற்கோவை

கௌமாரவிஜயம்

கௌமாரத்தொகை

இவை

முருகதாசசுவாமிகள்-திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்,

என வழங்குகின்ற

மஹான் வண்ணச்சரபம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்டு

தஞ்சாவூர் ஷாப்பு

ப. வெ. வெங்கட்டராமராஜா அவர்கள் குமாரரும்

சிதம்பரம் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் ஆகிய

ப. வெ. பழனிசாமிராஜா அவர்களது

பொருளுதவிகொண்டு

திருவாமாத்தூர்

கௌமார சபையாரால்

பதிக்கப்பட்டன

குரோதனஹு இடபரவி.

உ

குருவே துணை :

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளின்மீது

உரிமை மிகுந்தவரும்

சுப்பிரமணியமூர்த்தியின் உபாசகருமான

தூத்துக்குடி

முத்துசாமி பிள்ளை ஐயா அவர்கள்

இயற்றிய செய்யுள்.

சத்தியஞ் சத்தியஞ் செந்தூரிற் கந்தன் றரணிமிசை
சித்த னருண கிரியே திருவவ தாரஞ்செய்திட்
டெத்தி சையுமு ருகதாச னென்ன வியங்குவதான்
முத்தியுந் தந்துல கத்தோரை யாள்குரு மூர்த்தமிதே.

குருபாதமேகதி.

௳

குருவேதுணை

திருச்செந்திற்கோவைநூலின்

உபோற்காதம்.

வெண்பா

சேந்திற் குமரன் றிருவருளார் சேந்தமிழ்ப்பா
வந்தித்தன்பிற்பகரு மாதவனுஞ்—சந்தச்
சரபன் றிருப்புகழோன் றண்டபா ணிப்பேர்
வரமுருக தாசனேந்தே வாம்.

வசனம்.

"திருச்செந்திற்கோவை" என்னும் இந்நூற் பெயரானது, தெய்வீகச் சிறப்புள்ள செந்திலம்பதியின் கண் எழுந்தருளி விளங்கும் ஸ்ரீ முருகப்பெருமானைக் குறியாகக் கொண்டு கோத்துச் சூட்டப்படும் பனுவல் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. ஏழனுருபடியாகப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

இதனையியற்றிய ஆசிரியராவார், "திருமலிபுவியிற் பொருவருசெந்தமிழ், வியனது பொலிபு நயமலிபாண்டி, நாடதன்றலையாம் பீடவிர்நெல்லை, யூரின் வேளாளர் சீரியகுலத்திற் றாயவன்செந்தி னாயகப் பெயரோன், செயுமுயர் தவத்தின் பயனெனத்தோன்றி, யெட்டாம்வயதிற் றட்டாத்தமிழ்வாக், கடைந்துசண்முகன்பான் மிடைந்த நல்லன்புற், றனந்தநூலியற்றி மனந் தினமுருகி, யுபாசனைத்தவத்தி லபாரமெய்க்காட்சி, கண்டுசற்குருவாக் கொண்டுளசேவை, முருகன்காட்டிப் பெருகருண்ஞானச், சண்மதமாகு மூண் மதக்கூட்டும், புறமதமாகும் பிறபலவிதமுந், தன்னருளாட்டே யென்னநன் கியம்பி, யத்துவிதத்தகை நத்துமெளமார, சித்தாந்தத்தினில் வித்தாம்பொற் பினை, யுதவும்புகழ்பெற் றிதமொன்றிய மனக், கருணையிற்சிறந்தே யருணையின்கிளிதா, னுத்தமவிரத மித்தறைமுழுதுங், கொள்ளுதற்குரியநூல் விள்ளுதற்கென்னவுஞ், சமையவாதத்தொழிற் சுமையொழிந்துண்மைக், குமார நிச்சயத்திற் சமானமற்றனைவரும், கவுமாரங்கொடு பவுராணிகநெறி, சவுபானமாக மவுனங்கநிட்டை, யுற்றிடற்பொருட்டும் பெற்றதிப்பிறப்பென் றறிந்துலகியல்பின் முறிந்தருட்டவம்புரி, முருகதாசன் பெருகருணீதித், திருப்புகழ்க்காரன் பொருப்புறழ்மேன்மைத் தண்டபாணி விண்டபல்விதமாம், வண்ணச்சரப னெண்ணத்தகுமவர், கொண்டவிருப்பங் கண்டருள்வோனே" என்ற சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்த பெரியாரென்க.

இவர் ஒரு காலத்தில், திருச்செந்திலடைந்து கந்தக்கடவுளைத் தெரிசித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்து தங்கியிருந்தனராக, முருகக்கடவுள் இவரது நிட்டையிற் காட்சி கொடுத்து, நீ, இந்தத் தலத்தைக் குறித்துப் பதினறு தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் பாடினல் உனது விருப்பததை நிறைவேற்றுவோமென்றும், பதினேராவது பிரபந்தம் சொல்லும்போது, நமது பதமாகிய கந்தலோகத்திலுள்ள விபூதியும் உருத்திராக்கமும் உனக்குத் தந்தருள்வோமென்றும், ஓதினர். அதுகேட்டு, சுவாமிகள் மனமகிழ்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்த பத்திமான்களிடம் இவ்விவரந் தெரிவித்தனர். அவருள் மிகுந்த அறிஞரும் உருகிய அன்பினருமான முத்துசாமி ஐயா அவர்கள்மீது செந்திலாதிபன் ஆவேசித்து, நான் குமரன் பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களெனக்கும், வள்ளி தெய்வயானைக்கு ஒவ்வொன்றும், வீரவாகுக்கு இரண்டும், பாடுகவென்றும், திருநெல்வேலிக்குச் சென்று வைகாசி மாதத்தில் வருகவென்று மோதி அந்தர்த்தானமாயினர்.

சுவாமிகள் அவ்வாறே சென்று பாடத் தொடங்கிப் பத்துப் பிரபந்தங்கள் முடித்துப் பதினொராவது கந்தமாலை பாடியபோது, முன்சொன்ன வுத்தரவின்படி முருகன் கொடாமலிருந்தமையால் மனம் வருந்தி அவை முழுவதையும். தாம் பிரவன்னிநீரிற் கிழித்தெறிந்தனர்.

அவ்வாறு சில நாள் கடந்த பின் அன்பு முதிர்ந்து செந்திலாதிபனுக்குப் பதினறு பிரபந்தங்களும் உத்தரவின்படி பாடி முடித்தால் அநுக்கிரகத் திருவுள்ளம் வரக்கூடுமென் றெண்ணித் திருச்செந்திலடைந்து முருகப் பெருமான் சந்நிதானத்தில் வணங்கித் திருவுள்ளக் குறிப்புணர்ந்து

"முன்னமென்னே டுரைத்தபடி யுன்னை நம்பு
முத்துசுவா மிப்பெயர்மா முனிவ னுவோன்
றன்னருள்வாக் கிடத்திருந்து குமர னெனென்
றனக்குப்பன் னிரண்டுசெழுந் தமிழ்ப்பா மாலை
வன்னமுலைக் குஞ்சரிக்கொன் றேனல் காத்த
வள்ளிக்கொன் றிரண்டுவிறல் வாகுக் கின்ன
சொன்னவக்கா லுன்விருப்பைத் தருவே னென்ற
சொற்புரந்தாள் செந்திநகர்ச் சுடர்வே லானே"

என்ற செய்யுள் ஓதி விண்ணப்பித்து, பின்பு முருகப் பெருமானுக்கு, வெண்பாவந்தாதி, சிலேடைவெண்பா, திரிவந்தாதி, யமகவந்தாதி, பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, செந்திநாயகசதகம், உலா, நவரசமஞ்சரி, அகப்பொருட்கோவை, தசாங்கவகுப்பு, கௌமாரவிஜயம், சந்தமாலிகைத்திருப்புகழ், ஆகிய பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களும், தெய்வானை யம்மைக்குக் குஞ்சரிமாலையும், வள்ளி நாயகியம்மைக்குப் பிள்ளைத்தமிழும், வீரவாகு மூர்த்திக்கு வாளலங்காரம்,

வண்ணப்பதிகம் ஆகிய, இரண்டும் ஆகப்பதினாறு பிரபந்தங்களும் பாடி முடித்தனர்.

அவ்வாறு கூறியதில் அகப்பொருட்கோவையாகிய இந்நூல் பாடத் தொடங்குந் தினத்தில் முருகக்கடவுள் சுவாமிகளது மனவெளியிற் காட்சி தந்து நீ நமக்குக் கோவைப் பிரபந்தம் பாடுவதில் முந்திய புலவர்கள் சென்ற வழியே முற்றுஞ் சொல்லாமல் உனது மனத்தில் உதிக்கின்றபடி பாட வேண்டுவது, என வுத்தரவளித்தருளினர். அவ்வாறே துவக்கித் தமது அநுபூதி யுண்மைகளையும் முன்னோர் விழியிலிணையச் சேர்த்துத்தான் சாட்சியாய் நின்று கலை மகளருளால் இந்தப் பனுவலைப்பாடி முடித்தனர் என்பது கீழ்க் கண்ட குருபர தத்துவக் காவியத்தின் திருச்செந்தூர்ச் சருக்கக் கவியினால் விளங்குகின்றது.

அது வருமாறு "அகப்பொருட்கோவை யொன்றையத் துவக்கு மந்நாள், செவ்வண்ண வேள்வந்து முன்னொருவர் சொன்னபடி செப்பேலுனதுளத்தி, லெவ்வண்ணம் வருமோவ வண்ணமோ தென்றுனிசைத்தேன்" என்றபடி.

அன்றியும், இந்நூலின் பாயிரத்தில், "மின்னோடுறமும் வைவேற் செந்திலானருள் வேட்டு முன்னஞ், சொன்னோர் வழியிலகப் பொருட்கோவை சொலத்துணிபு, மூன்னோர் விதந் தெரித்தானந்தவாறு முடிப்ப தனுக், கென்னோடு நீ துணையாவாய் வெண்டாமரை யேந்திழையே" எனக் கூறியமையாலும் அக்கருத்து விளங்கும்

பொது விதியாகிய நூலிலக்கணங்களைக் கொண்டு சொல்வதோடு சிறப்பு விதியாகிய அநுபவ லட்சியங்களையுங் கொண்டு பாடுதல் வேண்டுமென்னுங் குறிப்பை முருகன் சுவாமிகளுக் கருளிச்செய்து தானுடன்றுணை நின்று பரம்பரை யன்பினருக்குப் பயன்படுமாறு சுவாமிகளைக் கருவியாக வைத்து இக் கோவைநூல் செய்ததென்றே கொள்வது சால்பாம். அதனைவிடுத்து நூலாசிரியர்மீது பழியேற்றி, ஆன்றோ ரட்சிக்குமாறு படக்கூறினரென்றும், தமது கொள்கையை நாட்ட விரும்பி முருகனுத்தரவெனச் சிறப்பித்தனரென்றும், அங்ஙனமாயினும், கனவு நிட்டைகளிற் காண்பது சங்கற்பவிகற்பமே யன்றி யுண்மையாகாதென்றும், முரண்கொண்டு பலவாறு தூற்றுதல் அறிஞர் கடமையாகாது. சாமானியர் கூறும் பிதற்றுரை மேலோர்களது நிச்சயத்தைப் பீடியாதென்ப துண்மை.

அகப்பொருளென்றும் புறப்பொருளென்றும் பிரிக்கப்படுமவற்றுள் அகப்பொருளாவது பெண்களினுறுப்புகளைக் குறித்ததும் புறப்பொருளாவது கடல்மலை முதலியவற்றைக் குறித்ததுமெனக்கொள்வது *மரபாயினும் அது

* "மலைவளமுங் கடல்வளமு நகர்வளமு முதலா, வயங்கு புறப்பொருளமைப்பு மங்கை நல்லார்கும்ப முலைவளமுந் தலைவளமு நிலைவளமு முதலா மொழியுமகப் பொருள் வியப்பும்" என்றமையாற் காண்க.

பொது விதியேயாம். சிறப்புவிதியாக நோக்குமிடத்து, சடதேக விஷயவிவ காரமான சிற்றின்பமும் புறப்பொருளென்றே கொள்ளற்பாற்று.

சித்தாகிய ஆன்மாவுக்குரிய வுபாசனை மார்க்கத்தினிலைத்தவர்கள் மன மறியக்காணும் அநுபூதிப் பொருள்களை, ஆண்டானடிமைத்திரத்தின்பாற் படுத்தி, நாயகநாயகிபாவனையிலும், நாயகிநாயகபாவனையிலும் அமைத்து, மனம், அறிவு என்னுமவற்றைப் பாங்கிபாங்கனாக விசைத்துச் சமயபுராண சம்பிரதாயங்களையு மிடையிடைவிரவி வெளிக்குச், சிங்காரரசமாகிய சிற்றின் பப்பொருளும் உள்ளில் அநுபூதிரசமாகிய பேரின்பப் பொருளும் கசிந்து பெருகும்படி சொல்லப்படுவதுதான் அகப்பொருளென்றோதற் சிறப்பின தாகும்.

திருவாதவூரடிகளருளிச் செய்துள்ள திருச்சிற்றம்பலக்கோவை முதலிய வேதங்கள் அத்தகையனவே. வேறு பலவாறு ஏற்பட்டுள்ள அகப்பொருட் கோவைகள் சிற்றின்பவிஷய வர்னனையளவிற் கூறியொழிவனவாகி, அரசர், செல்வர் முதலியோர்க்குத் தலைமைகூறியமைவனவாம். அவை ஈங்கு அகப் பொருளென்றுபசரிக்கப்படுதலன்றி ஆராயுமிடத்துச் சிறிதும் அநுபூதிப் பொருளின்றி விவகாரக்குப்பைகளேயிருக்கும்.

"சீரணங்காயசிற்றம் பலக்கோவையைச் செப்பிடின், ஆரணங்காணென் பரந்தணர் யோகியராகமத்தின், காரணங்காணென்பர்" எனப் பெரியோர் களாற் புகழ்ந்தோதப் பெற்ற திருச்சிற்றம்பலக்கோவையானது சாமானிய சிற்றின்பப் பொருளளவிலமைந்த தாகுமோ? அதனிலுள்ள அநுபூதிப் பொருள்கள், வத்திராபரணவாகன சயனாதிபோகப்பயன்களைக் கருதிப் புலமை வலியாலிலக்கண விலக்கியங்களைத் துணைக்கொண்டு கற்பனையாகப் பலர்கூறும் அகப்பொருளிற் பொருந்துவது எப்படிக்கூடும்.

அவ்விருபகுப்பினுள் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட திருச்செந்திற்கோவையா னது அநுபூதிலட்சியப் பொருள்களைப் பெரும்பாலு முட்கொண்டு சிறு பான்மை சமயபுராணசாரங்களைத்தழுவி,

சிந்திநேரைசைபிசைச் சந்தனைசலமற்
செந்தின்மாநகரிற் கந்தநாயகன்முற்
சொந்தமாமுரிமைச் சிந்தையானுருகிச்
சந்தமார்தமிழிற் றந்தகோவையெனப்,

பத்தர்கள் புலவர்களனைவரும் புகழ்ந்தோதும்படி சொல்வளம் பொருள் வளம் பொலிந்து நானூற்று முப்பத்தாறு துறைகளைக் கொண்டு விளங்கு கின்றது. பழமையினர் கூறாதபுதுத்துறைகள் பல இந்நூலில் விரவிவருவது காணலாம்,

இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள அறுவகையிலக்கணத்துப் பொருளிலக்கணத்தின் துறையியல்பில்,

" காண்டலே யுறன்மெய் தொட்டுப் பயிறல்
கலவி மகிழ்தல் கான்முளைப் பழித்த
ஞணிக்கண் புனதத்த னற்று யிரங்க
றழைவியந் துரைத்த லாதிய நானூ
றென்றே பற்பல ரியம்பினர் சிலர்தா
மிம்மக ளின்னுற் காமென விசைதலுங்
காதலற் றெழுதலுங் காட்டி மயக்கலுந்
தலைவன் றேடலுந் தன்னுரு மாற்றலு
மாதிய நவின்றன ரன்றியு மொருவன்
பெண்மட லேறிய பெற்றிகூ றினனே" என்றும்,

" துறைத்தொகை யொருவிதஞ் சொல்வார் சொல்லினு
நூறுதொட் டாயிரம் வரைநுவன் றதன்பெயர்
வேறிடத் தகுமென விளம்ப லெண்ணிசை
வுயர்த்தினுந் தாழ்த்தினு மொண்பொருட் சுவைகண்
டெடுத்தலு மிகழ்தலு மியல்பா மன்றே" என்றும்,

" இன்ப வெள்ளத் தினைசவு மொவ்வோர்
நிகழ்ச்சியுந் துறைக ளாமென மெனறியே"

என்றும் கூறியதாலிவ் வாசிரியர் கூற்று நன்கு புலப்படுகின்றது.

இன்பமாவது சிற்றின்பம், பேரின்பம், என இருபகுதியானவாறும், அவை தனித்தனியாராய்ந்நுபவிப்போர்க்கு, அளவுபடாது பலபடவிரியும் பண்பினவாதலிற் கடல்போன்றவாறும், கடலினிடத்துக்கண்ட துறைகள் பல, இனிக்காணற்பால துறைகள் பலவாகிக் கணக்கிலடங்காமைபோல், இவ்வின்ப அநுபவத்துறைகளும் பலவாதலும், அது பற்றி அவ்விருவகையின்பப்பொருள்களையும், ஒருங்கே தம்முட் கொள்ளுங் கவிகளையுடைய இந்தக் கோவை நூலைப் பலவாறு துறைகளமைத்து நூலாசிரியர் கூறியுள்ளாரென்பதும் உண்மை. இதனை விளக்கி, இவர், " இன்பக்கடலின்றுறை கோடியென்னு மியல்பறியாத் துன்பக்கவிஞர்க்கும்" எனப் பாயிரத்திற் கூறினர்.

பொருள் கொள்ளுமிடத்து நூலாரம்பமுதல் முடிவுகாறும், உள்ள துறைகள் முழுதும் ஒரே தலைமகன் தலைமகளுக்கெனக் கொண்டு கூறாது, அவ்வப் பகுதித் துறைகட்கேற்ப வெவ்வேறு தலைமகன்றலைமகள் பாங்கன் பாங்கியாகக்கொண்டுணர்தலே சால்பாகும். பாட்டுடைத்தலைவனும் பதியும் வேறுபடாது துறைத்தலைமகன் தலைமகளைப் பேதித்துக்கொள்ளுதல் பிழையாகாது பொருத்தமேயாம். என்னை?

முன்னொரு கவியிற் கலவி மகிழ்தல் கூறிப் பின்னொருகவியில் மடலூர்தல் கூறின், கூடிப் பிரிந்த தலைமகளின் புலவிகண்டழுங்கி அதனை நீக்குந்திறமை போதாத தலைமகன் மடலூர்ந்து பலரறிய விதிப்படி யவளைக்கொள்ளத் துணிந்தமை பெறப்படும். அநுபவித்த பெண்ணின்மீது மீண்டும் விருப்பெழின் இனிதினிசைபக் கொள்வதை விடுத்து வலிதின் மடலூர்ந்து கொள்வது பேதைமையாகும், ஆதலினென்க.

இக்கருத்தை விளக்கியிவர், பாயிரக்கவியில், "தொந்தங்கருதி முன்றோய்ந்தகன்ற, மின்பக்க லெய்தமடலூர்வ ரென்கின்ற வீணர்" என்று கூறினர் அன்றியும், தலைமகன் கூற்றாக இந்நூலின் றொண்ணூறாவது கவியில்

"சுரும்பவிர்கூந்தலந் தோகைநல்லாண் முலைதோயச் செய்யக், கரும்பனைவார்மடலன்றி மற்றோர்துணை கண்டிலனே" என்றும், கூச-வது கவியில்,

"பொன்சேர்ந்தசெந்திற் பதியான் பொருப்பிலப் பூவைதன்னை, முன்சேர்ந்த தில்லைநின் றுணைமெய் காண்டொட்ட மொய்குழலைப், பின்சேர்தற்கித்தனை வாறு வருந்துறும் பேயனல்லேன்" என்றும் கூறி-வது கவியில்,

"கலந்தூடிக் கொண்டாண், முற்றூன் மடற்பனை யூர்வதென்கின்ற முறைதவறு, கற்று ருரைப்பினுங் கான்றமைக் கேங்குங் கணக்கொக்குமே" என்றும் விதந்துள்ளார். கஎ-வது கவியில்,

"சித்தர் குழாம்புகழ் செந்தூர்க் குமரன் சிலம்பிடத்திற் பைத்த வராவுற மூல்குன்மின் றுண்முலைப் பாரந்தொட்டுப் புத்தமிழ் தன்ன விதழுண்டு கொஞ்சிப் பொருவில்கவுண், முத்தமிட் டின்பமுற் றேனும்பர் மாதரு மோகிக்கவே" எனக் கூறி மகிழ்ந்த தலைவனே பின்புமடலூர்வ னென்பது பொருந்திய தன்றன்றே அறிஞர் ஆராய்ந்து மகிழ்வார்களாக. இதுநிற்க.

கௌமாரவிஜயம்வருமாறு

வெண்பா

மிக்ககவு மரர விசயத் தமிழ்ப்பனுவ
றக்க திருச்செந்திற் சண்முகன்மேற் — ஹேக்க
தமிழ்த்தண்ட பாணிகுரு சாற்றியமெய் யோரிற்
சிமிழ்க்கோங்கை வாணிசெயல்.

வசனம்

கௌமார விஜயம், என்னும் இந்நூற் பெயரானது ஆறனுரு படியாகப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையா யிதனுக்கோர் காரணக்குறியா யிற்று. கௌமாரத்தினது பெருமையை விளக்கு நூலென்னும் பொருளைத் தந்து நிற்றலாமெனன்க.

பொது.

கௌமாரம், குமாரசம்பந்த முள்ளது. அது வைதிக சமையங்களாறனு ளொன்று மெண்ணப்படுவ தென்றல் பொது விலக்கணம். அதாவது பரமசிவ னது குமாரனாகத் தோன்றிய முருகன் எமது கடவுளெனக்கொள்ளு நெறி யாம். இந்நெறி நின்றோர் தமது கடவுளுக்காதிக்கங் கூறி, அஃதல்லாது வேறு பல தெய்வங்களுண் டென்றும் அவை கீழ் நிலையன வென்றும் வாதித் துப் பேதித்துச் சாதித்துப் பிறருக்குப் போதித்துத் திரியுநிலையாற் சமயவாத ரெனப்படுவர். இது பௌராணிகப் பகுதி. இந்நிலை, உலக கௌமாரம், மகா விரத கௌமாரமென இருதிறப்படும் என்க.

பொதுச்சிறப்பு.

குமாரனென்பான் சுயம்பான கருணைத் திருவுருவுடையான், சர்வ சத்தி சொரூப வேலாயுத முள்ளவன் அவனை விட முதன்மைப் பொருளாவாரியாரு மிலர் அவனுடைய கிருபையாற் பலர் சிவன் முதலிய மூர்த்திகளாய் விளங்கி யொடுங்குவ ரெனவும், அகண்ட சச்சிதானந்த பரம்பொரு ளொன்றேயாகும், தன் பயன் கருதலின்றிப் பொதுநலங் கருதி அறக்கருணை மறக் கருணை பொருந்தி ஞானவேலினல் உலகத்தைச் சீர்திருத்தம் புரிந்து முத்தி யிற்புகும் சொருப சித்தர்களையே அறிஞர் குமாரனென்று கூறுவர். அத்தகைய குமாரனே யெல்லாப் பொருள்களுமாவன் அவனுக்குப் பகை யான சூரனென்றோதப்படுவது குருகடாட்சமல்லாத எவ்வகையாலும் நீங் காத ஆணவவிருளே, எனவும் கூறுவது பொதுச் சிறப்பிலக்கணம் இது வுபா சனைப் பகுதி, இந்நிலை துவித கௌமாரம், அத்துவித கௌமாரம், என இரு விதப்படும்.

சிறப்பு.

குற்றமற்ற பண்டிதத் தன்மை பாவலத் தன்மையுடை யோராய், முழு நீறு பூசித்தண்டந் தரித்து வேற்பூசை விரும்பி, நின்று, உலக சம்பிரதாயக் கதைகளின் மயங்காமல் அருளில் நிலைத்து, மனித வுடம்பெடுத்தவருள் யாவரும், கொலை புலையின்றி விளங்கக் காண்பவன் எவனே அவனே குமார னெனவும்,

உபாசகனது நிலைத்த பாவனைப்படி பரம் பிரதிபலிக்கிற சகளத்திரு மேனியே அதனது குமாரனென்றோதப்படுவது, மன்மதன் முதலிய இழி தெய்வங்களாகச் சொல்ல நிகழ்வதும் அந்தக் குமாரனையன்றி யில்லை அத்தகைய குமாரதெரிசனம் பெற்றுச் சாதகநிசையாகிய கௌமாரத் தன்மை முதிர்ந்த மேனிலையாகிய குமாரத் தன்மையை யடைந்து சீவகற்பிதச் சிறுமதங்களையழித்து வைதிக சமையஷட்கம் வலுக்கச் செய்து பொருளொன் றென்னும் நிச்சய வுணர்ச்சியைப் பலருக்கும் விளைப்பவனே குமாரனென்றும் கொள்வது சிறப்பிலக்கணம். அது சமரச கௌமாரம், அதீத கௌமாரம், என இரு திறப்படும்.

அங்கி.

இவ்வாறு கூறப்பட்ட இலக்கணங்களின், உட்பிரிவான அங்கங்களை யுடைய அங்கியான கௌமாரமாவது, தமது நூலதிட்டிக்குக் காரியமாய்த் தம்போன்ற நூல வடிவத்துடன் விளங்கித் தவமார்க்கத்தைச் சொல்லியருளிய குருவினது திருமேனியை அகண்ட சைதன்ய வஸ்துவின் கருணைச் சகளமென்றும் அதனது வல்லவ முழுவதுந் தன்னிடமிருக்கவும், தம் பொருட் டினம்போல நின்று நடிக்கும் லீலையையுடைய குமாரனென்றும் அகத்தும் புறத்தும் நிலைக்கக்கொண்டு வழிபட்டுச் சிறிதும் மனித பாவனை தோன்றுவாறமைந்து, எக்காலத்திலும் குருவின்றிச் சமயங்களில் லாமையால், எல்லாச் சமயங்களுக்கும் குருத்தன்மை வகித்து நிற்பது ஒரே பரம் பொருளென்றும், பலபடத் திரிவுபடுதல் ஆன்ம பக்குவ பேதங்களைக் காரியப் படுத்துங் கருணையும் நீதியுமெனவுங் கொண்டு அவைகளைப் பழிக்காமலும், அவற்றி லமிழாமலு நிற்கு நிலையாம்.

மேற்கூறிய பகுதியேழினுள் இந்நூலாசிரிய சுவாமிகள் கைக்கொண்ட சத்தியக்கொள்கை பிந்திய மூன்றையும் அழுந்தப்பற்றியமைந்து முந்திய நான்கையும் பொதுவுஞ்சிறப்புமாகத் தழுவி நின்றதெனக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலைத் திருச்செந்திலாதிபன் முன்னிலையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பதினாறு பிரபந்தங்களில் ஒன்றாக அமைத்து, அவதாரம், தெரிசனம், விளையாடல், கருணை, வென்றி, உபதேசம், ஈகை, அபிமானம், ஐயமறுத்தல், திருவாய்மலர் தல், சத்தியம், செவிகோடுவினவல், வல்லபம்வேண்டல், புகழ்வேண்டல், திருவடிவேண்டல், காப்புக்கூறல், என்னும் பதினாறு பருவங்களாகவும், பருவமொன்றுக்குக்கவி பன்னிரண்டாகவும் ஆக, நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டு கவிகளாவியற்றிக் கௌமாரவிஜய மென்னும் பெயரால் முடித்துள்ளார்.

அந்தரங்கத்திற் சமயச்சார்பான பேதபாவனையும், பௌராணிகப் பகுதியான கண்டபாவனையும், இன்றிச் சரியையாதி பாதங்களிற் பிரவேசிக்கும் பக்குவ ஆன்மாக்கள் படிப்படியா யடையும் நிச்சய விவரங்களை ஆங்காங்கு விரவிப் பரோபகார தருமமாகக் கருணையினாலெடுத்துக் காட்டி, முடிந்த தமதநுபவ நிச்சயத்தைப் பலருக்கும் பயன்படச் செய்யவேண்டுமென்ற வுறுதிப்பாடு கொண்டே யியற்றியுள்ளாரென்பது இந்நூலின் எட்டாம் பருவம் மூன்றாவது கவியாலும் பிற சில கவிகளாலும் பெறப்படுகிறது.

"குருவுற்றசமையங் களத்தனையுமுட்கொண்டு குலவுகவுமாரநெறியைக், குவலயத்தினர்களுஞ் சித்தகோடிகளெனக் கொள்ளப்புரிந்துவக்கும், பெருமைக் கவாவுற்றும் வாடுகின்றேன்" என்றபடியாம்.

இந்தக் கௌமார நிச்சயத்தை யின்னும் கௌமாரமுறைமை, கௌமார லகிரி, கௌமாரநூல், கௌமாரதீபம், கௌமாரவினோதம், சுப்பிரமணியம், குருமுதற்பாசுரம், பதிகவுந்தி, சதகவுந்தி, நானிலைச்சதகம், ஞானவந்தாதி,

பிரணவாநுபூதி, தியாநுநுபூதி, முதலிய விதி நூல்களாலும் நன்கு விளங்கக் காட்டியுள்ளார்.

இதனிற் காட்டப்பட்ட, உலகம், மகாவிரதம், துவிதம், அத்துவிதம், சமரசம், அதீதம், ஆகிய அங்கலக்ஷணங்களும், சகள நிட்கள சமரச குருபரத்துவ நிச்சயவிவேகாநுபவமாகிய அங்கிலக்ஷணமும் பக்குவத்துக்கேற்ற வாறு பொருந்தியிருப்பன வென்பதுண்மை. பெயர்கள் வேறு வகையாகத் தோன்றினும், முன்னூல்களிற்றரந்தரமாகக் குறிக்கப்பட்ட விஷயங்களே யமைந்துள்ளன வென்பதும், அவற்றை ஆசிரியர் சாத்திரக் கல்வியாகிய அபர ஞானத் தெளிவை மாத்திரம் கொண்டு எழுதினாரல்லரென்பதும், அவைதவம் என்னும் விருட்சத்தின்வேர்முதல் நுனிவரையுள்ள பேதம் பலபோலத் தோன்றினும் மரம் ஒன்றேயாதல்போல, சரியைமுதல் ஞானமீறாகிய விஷயங்களையே பொருளாகக் கொண்டு கௌமாரம் அமைந்துள்ளவாற்றைத் தமது அநுபூதியால் அறிந்து விளக்கியுள்ளாரென்பதும், அன்பர் அறிவுக்கொப்ப முடிந்த வுண்மையாம்.

இத்தகைய கௌமாரவிஜயநூலையிவர் பாடிமுடிக்குமுன் செந்திலாதிபன் இவரது மனவெளியிற் காட்சியளித்து இதனது முடிவான பதினறுவது பருவத்தை முற்றிலும் அறுபத்து நான்கு கலைவண்ணக் கவிகளாகச் சொல்லுக வென்றுக் ஞாபித்தனராக அந்தப்படி செய்து முடித்தன ரென்ற விஷயம், "கவுமாரவிசயச், சொற்பனுவலொன்று பதினறு பருவத்ததாச் சொல்லிவந்திடு நாளையில்" "வீரவேலாயுதக் கடவுள் வந்திதன்முடிவில் விண்டிடும் பருவமொன்றுஞ் சாரமுறு மெண்ணெண்கலைக்கவிகளேயான சந்தமாச் சொல்க வென்றான்" என்னும் குருபாதத்துவக் காவியக்கவியால் விளங்குகிறது.

இவ்வாறு கோவை கௌமாரவிஜயம் முடித்து மற்றை நூல்களையும் நிறைவேற்றிய சுவாமிகள் செந்திலாதிபன் சந்நிதியிலரங்கேற்றக் காலங்குறித்துப் பத்திரிகையிட்டுப் பலவூர்ப்புலவர்கள் பத்தர்கள் செல்வர்கள் சகிதம், அத் தலத்துத் திரிலோக சுதந்தரப் பிராமண சீலர்களின் விருப்பப்படி யானையின்மீது புத்தகமமைத்துத் திருவீதி வலம்புரிவித்துச் சந்நிதியிலிறக்கி முருகன்றிருவடியிற் சாத்தியாராதித்தபின் சண்முகவிலாசத்திலமர்ந்து பதினறு தினங்களிலரங்கேற்றி முடித்தனர்.

அப்போதுடனிருந்து கண்டு கேட்ட அன்பினர் ஆனந்தமடைந்தனர். முருகக்கடவுள் சந்நிதியில் பிராமண வுத்தமர்கள் இலை விபூதி சந்தனபுஷ்பாதி பிரசாதங்கள் சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்தாசீர்வதித்தனர்.

முருகன்சொன்னபடி அநுக்கிரகிக்கவில்லை யென்று மனம் வருந்திக் கொண்டு சுவாமிகளிருந்தனர். ஸ்ரீ செந்திலாதிபன் சுவாமிகளது மனவெளியிற் காட்சி கொடுத்து, நானும் உன்னைப்போல முருகன் றெண்டர்களிலொருவனே, ஆனல் உன்னிலும் கொஞ்சம் பெரியவனென்றோதினர்,

இது விஷயத்தைக் குருபர தத்துவக் காவியத்திற் கீழ்க்கண்ட கவிகளால் விளக்கி யுறுத்தியுள்ளமை காண்க. - அது வருமாறு.

அன்றியம் பியபேறியா தசத்தியம் புரிந்திட்டாலும்
பொன்றிர ளேனுநல்கிப் புகழ்க்கடல் விளைத்தானில்லை
குன்றிய மனத்தனுகிக் கூறருந் துயர்மேற்கொண்டு
கன்றினே னெருகனவிற் கவின்கொள்செக் தூரான்வந்து
யானும்வேன் முருகனுளே யென்னினின் றன்னிற்சற்றே
வேனுறும் பெரியனென்ருன் வெட்கமோர் சற்றுமின்றித்
தானுரைத் திடுமெம்மாற்றஞ் சரதமா னுலுந்தாழ
நானுவப் புறவேதேனு நல்கிடக் கடனுண்டம்மா.

இம்மொழி யவன்சொல்லாம லியான்சொனு னரகில்வீழ்வே
னம்மொழிப் பயனியாதோவென் றறைகுவார்க் கலக்கணில்லை
பொய்ம்மொழி தானேயென்னப் புகன்றிகழ்பொல்லாரெல்லாம்
வெம்மொழிக் காலதூதர் வினையிடை மெலிவார்மெய்யே. என்றபடி.

பலருமறியப் பகிர்முகமாகச் சித்திகளியற்றும் பேறுகொடுக்காமை பற்றிக் கூறினரேனும் அநுபூதிச்செல்வத்திற் குறைவிலரே யாவர்.

“ அவ்வச்சமயத் தேவர்களு மகண்டபரமியா னென்றிடனு
மெவ்வத்தடியார் களிலொருவ னென்றிடனுங்கேட் டுள்ளேன்மெய்
யிவ்வற்புதங்கண் டதன்பின்னர் யானும்பொதுவா யிலகுற்றேன்
பவ்வப்புனல்சூ ழுலகுணரும் படியாடிடுஞ்சீர் படைத்திலனே ”

எனக்குருபரத்துவச் சமயாதீதச் சருக்கத்திற் கூறியதால் மேற்சொன்ன கருத்து விளங்குவதாம். என்னை ?

எந்தச் சமய மூர்த்திகளாயும் பாவனைப்படி சகளீகரிப்பது பரம்பொருளே யென்று திருவருளுணர்த்தப் பெற்றதே கந்தலோகத்து விபூதியும்.

மூர்த்தி சகளங்களிலொன்றை யுபாசித்து அது முதிர்வுழி அவ்வடி வுந்தன்மையும் பெற்று விளையாடி மறையுஞ் சொரூப சித்தர்கள் பரம்பொருளே யென்றுணர்த்தப் பெற்றதே கந்தலோக வுருத்திராக்கமும்.

இத்தகைய அநுபூதியிலமைந்து தாம் ஒருவகையில், அடிமைத்திறமும் ஒருவகையில், தலைமைப் பரமும் பப்பாதிகலந்த நிலையில் விளங்கியதே அவற்றைத் தரித்துக் கொண்டமையும், கௌமாரத்தன்மையுங் குமாரத் தன்மையுங் கலந்த நிலைமையே ஞான நிலையென்பதும் சத்தியம்.

பெற்றது கொண்டு திருத்தியுறுமல் உலகினர்காண அச்சிறப்பைக் காட்டவேண்டிய கருணைக்குத் திருவருணீதி ஒத்துவர வில்லையென்னும் ஊடல் பற்றிப் பலவாறு சுவாமிகள் பாடல்களிற் கூறியுள்ள விவரங்கள் சிலருக் கொருவாறு விளங்குவனவும் பலருக்குச் சிறிதும் விளங்காதனவுமா யுள்ளன. நிற்க,

இந்தச் செந்திலாதிபனது பன்னிரண்டு புயங்களிலும் பதிந்து விளங்கும் அங்கதங்களென்னத் தகும் பெருமை யமைந்துள்ள பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களையும், மாதம் ஒன்றுக்கு ஒன்று வீதம் நியதிவைத்து நித்தியபாராயணத்துதியாகக் கொண்டநுட்டிக்கும் பக்குவிகள் எய்தும் பயனளவற்றதென்பது திண்ணம். அவ்வாறநுட்டித்தற்குரிய பக்த சிகாமணிகளின் விருப்பப்படி எல்லா நூல்களும், வல்லிதேவசேனு வீரவாகு மூர்த்திக்குரிய பிரபந்தங்கள் நான்கும் வெளியாகுமாறு முருகக்கடவுள் நிறை வேற்றும் காலத்தை யெதிர் நோக்கியுள்ளேன்.

ஆண்டானடிமைத்திரத்தைச் சிற்றின்பப்பொருள் வாய்பாட்டிலமைத்துச் சொல்லும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையும், பேரின்பப்பொருள் வாய்பாட்டிற் கூறும் திருவாசகமும்போல, ஈங்கு, திருச்செந்திற்கோவை நூலையும் கௌமாரவிஜயநூலையும் ஒருங்கே சேர்த்து அச்சிடுமாறு திருவருட்குறிப்பின்படி, கோயமுத்தூருக்கடுத்த சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயத்தி லெழுந்தருளியுள்ளவரும், இந்நூலருளிச்செய்த மஹான் வண்ணச்சரபம், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள் முருகதாச சுவாமிகளென்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகளது அருளநுபூதி பெற்ற பிரதம மாணுக்கருமான ஸ்ரீமத்-இராமானந்த சுவாமிகள் செய்தவுத்தரவைச் சிரமேற்கொண்டு சிதம்பரம் போலீஸ் சப்இன்ஸ்பெக்டர் ப. வெ. பழனிச்சாமி ராஜா அவர்கள் அச்சிடப் பொருளுதவிப் பெரு நன்மைகளெய்தப் பெற்றனர். இந்த நூலாசிரிய சுவாமிகள் திருவுரு மறைத்து இருபத்தேழு வருடங்களாகின்றன. விழுப்புரத்துக் கடுத்த வடமேற்கு இரண்டரை மயிலிலுள்ள திருவாமாத்தூரென்னும் பிரபலசிவக்ஷேத்திரத்தில் ஞான சமாதிக்கொலுவமர்ந்ததன் அங்கமாகத் திருப்புகழ்த் தண்டபாணிசுவாமி ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு நித்திய நைமித்திகங்கள் முறையாகக் கௌமாரர்களாலியற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஷை சந்நிதானத்தில் அமைந்துள்ள சதுர்வேதசித்தாந்தசண்மத சமையாதீத அத்துவித கௌமார சபையாரால் இப்புத்தகம் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

சுப்பிரமணிய பக்தியும் அழுக்காறு முதலிய துர்க்குண நிவிர்த்தியும் தமிழ் விற்பத்தியுமுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் இந்நூல் மகிழ்ச்சி விளைக்காமலிராதென்று அடியேன் உறுதிகூற முன்வருகின்றேன்.

மேலாங்கௌமார விசயமுங்கோவை வியன்றொடையுங்
கோலாகலத்திருச் செந்தூர்க்குகன்மனங் கொண்டுவப்பத்
தோலாப்புகழ்த்தண்ட பாணிக்குருபரன்சொன்னவற்றை
மாலாந்தஞ்சைப்பழனிச்சாமி யச்சிடன் மாதவமே

குரோதனஹு }
இடபரவி }

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளின் மாணுக்கனுங் குமாரனுமான
தி. மு. செந்திநாயகம்பிள்ளை,
கௌமாரமடாலயம், திருவாமாத்தூர்,

குருபாதமே கதி

குருவேதுணை

இந்நூலாசிரியசுவாமிகளது மாணாக்கரும் குமாரருமான

தி. மு. செந்திநாயகம்பிள்ளை யியற்றிய

பதிப்புப்பாயிரம்

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

கந்தநாயகன்புயத்திற் கிளியாகிச்சேர்ந்துசந்தக் கவிதைபாடுஞ்
சொந்தமாரருணகிரி தனைக்குகவேள்கருணையினாற் றொடுநீர்ப்பாரில்
வந்தநான்மறைச்சமய மாறிலொன்றாமென்றுகவு மாரந்தன்னை
மைந்தரோர்தரப்பலவாம் விளையாடலியற்றியென்பால் வந்துள்ளாய்நீ. (க)

திசையாறேமுகமாகிச் சமயங்கள்பன்னிரண்டுந் திருத்தோளாகி
யிசைவேதாகமமுடிவே பதத்துணையாயிச்சைதொழி லிரண்டுந்தானே
நசைமேவுசத்திகளாய்க் குண்டலிசெஞ்சிகியாகி ஞானம்வேலாய்
வசைதீரத்தொனிந்தபர நாதமேசேவலென வயங்கக்கொண்டு. (உ)

சுப்பிரமண்ணியமாகித் திகழகண்டபரமேமெய்த்தொண்டராசான்
செப்பியவாய்மையிற்றிறம்பா தொருவழிப்பட்டியற்றுதவஞ் சிறந்தகாலை
யப்பிரிவின்படியருளாற் றடிக்குமதேகுமாரனென்று மதனைக்கண்டு
கைப்பில்பெருஞ்சித்தியற்று மவனேமெய்க்குமாரனென்றுங் கதிசேர்மார்க்கம்.

சொல்லாலுங்குறியாலு நடையாலுங்காட்டவந்த தோன்றறானே
யெல்லாமாகியபரமாங் குமாரனென்றும்பலமதமு மியற்றலந்த
வல்லானேயென்றுமுயிர்ப் பக்குவங்கட்கேற்றமுறை வழங்கலென்றுங்
கொல்லாமைதசைபுணவு புல்லாமையுள்ளனமேற் கூறுமென்றும். (ச)

மற்றவைகீழ்க்கூறென்று முணர்ந்தவற்றி லுழலாமன் மறந்துநீசக்
குற்றமுளவென்றிகழ்ந்துபேசாம லிரக்கமொன்றே குறியாக்கொண்டு
நிற்றலெனுங்கவுமார நெறியையுலகினில்விளக்கு நிமித்தநின்னோர்
நற்றகையகலைபுவியி லவதரிக்கவிடுகவென நவின்றதாலே. (ரு)

நெல்லைநகரிடைதோன்றிச் சிறுவயதிற்கவிமாலை நிலவச்சாற்றி
யெல்லையில்பூசனைதவங்க ளியற்றிமிகுதலம்போற்றி யிலங்குநாளிற்
குல்லைமலர்த்தொடையுறழ்சந் தப்பனுவல்கவுமாரங் கூறுநூல்கள்
செல்லையுறழப்பொழிந்து முழுநீறுங்கண்டிகையுஞ் சிகையுந்தண்டும். (சூ)

கோவணம்வெண்கிளோடுகல் லாடையெழிற்பாதுகையுங் குறைதீர்தொண்டர்
பாவனையிற்பதிந்திருவூர்த் திடுமோனமுத்திரையும் பற்றிவாசப்
பூவகைகொள்பொழிற்பொதியைக் குகையிலருந்தவமியற்றிப் புரையில்காட்சி
மேவவடைந்தருட்சருவ பிரசாதங்கொண்டினிது விளங்குநாளில். (எ)

மறைமுழங்குந் திருச்செந்திற் குமரேசன் றிருவடித்தா மரைகண்மீதே
கறைதவிர்செந் தமிழ்ப்பனுவ லொருபதினு றவனுரையாற் கழறினனெங்
குறையறுக்குங் குருபரனு கியமுருக தாசனிசை குலவும்வண்ணத்
துறைசொறிருப்புகழ்முனிவன் றண்டபாணியன்பெருமை சொல்லப்போமோ.

அப்பனுவல் களிற்கோவை கவுமார விசயமிரண் டரியநூல்கள்
செப்பமுறு தஞ்சைநகர்ச் சத்திரிய குலத்துதித்த சிலன்மேலாந்
துப்பவிர்மே னிக்குகனன் புடையோன்வெங் கடராமத் தோன்றலென்பின்
மெய்ப்பயனுத் துலங்கியருட் பழனிச்சாமித்திருப்பேர் வேய்ந்ததூயன். (கூ)

தனதுபிதாவாமவன்முன் றண்டபாணிக்குரவன் சாற்றுநூல்க
ளினதருமை யறிந்துபல வகையினிதச் சியற்றும்வித மெண்ணியோர்ந்தே
யுனலரிய தந்தைமதி மகற்குறுமென் மறைமொழியை யுறுதியாக்கிக்
கனமுடனச் சியற்றவிழைந் தெழிற்செந்தூர்க் குகன்றிருமுன் கண்டுபோற்றி.

கொங்குவள நாட்டிலவிர் சிரவணமா புரத்தில்வளங் குலவுசீர்த்தி
தங்குகவு மாரமடா லயக்கனக சபையிலுயர் தவஞ்செயுண்மைத்
துங்கமிகு மிராமானந் தப்பெரியோன் றனையுமவண் டொழுதிட்டன்னோன்
செங்குமுதக் கனிவாயி னருளுரைபெற் றன்புநிறை சிந்தையாலே. (கக)

அச்சியற்றற் கானபொருள் வலிதளித்திட் டனன்றிருவா மாதையூரிற்
பச்சிலையிட் டார்க்கும்வரந் தருமபிரா மேசனருள் பாவுமாறு
மெச்சிடுசெந் தமிழ்மழைபெய் மேகமெனுந் திருப்புகழோன் விளங்குங்கோயி
னச்சியகௌ மாரசபைத் தொண்டர்வெளி யாக்கிமிகு நலம்பெற்றாரே. (கஉ)

அருளின்வளப் பயனடைந்த தண்டபாணிச்சரப னறைந்தநூலாற்
றெருளின்முழுப் பயனடைந்தார் கவுமாரத் தொண்டர்பலர் திரண்டசெல்வப்
பொருளினெழிற் பயனடைந்தான் பழனிச்சாமிப்பெயரும் பொருந்திமாயா
விருளின்வினைப்பயனடைந்தோர்க்கயலாய்நற்றவாடித்தொண்டியற்றுவோனே.

திருச்செந்திற் கோவைகவுமாரவிச யத்தினைப் போற்றிகழ்சீர்ந்நூல்
கருச்சிந்திக் கதியடையு மன்பினர்க்கோர் துணையாகிக் கவினச்சேறத்
தருச்சொந்தப் பயன்மகவா னுறக்கொடுத்த கதிர்வேற்கைச் சண்முகேச
னுருச்சிந்தித் தேத்திவணங் குவனடியே னவனுளப்பாங் குணர்கில்லேனே.

முற்றிற்று

குருபாதமேகதி.

உ

குருவே துணை.

திருச்செந்திற்கோவையிலுள்ள

துறைகளின்விவரக்குறிப்பு

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி, சரசுவதிதுதி, செந்திலாதிபன்றுதி.

நூல்.

தலைவன் வாய்பாடு.

காண்டல், ஐயுறல், தேற்றம், நெஞ்சொடுகிளத்தல், மதன்றொழிற்கிரங்கல், பிரமனைப்பழித்தல், விழிவலிகூறல், பார்வைக்கிரங்கல், அணுகற்கஞ்சுறல், குறிப்பறிந்துவக்கை, நாணிக்கண்புதைத்தல், நாண்வியந்துரைத்தல், மடனறிந்துவத்தல், அச்சக்குறியறிதல், பயிற்பெடுத்தோதல், வண்டோச்சல், கலவிமகிழ்தல், கொங்கைத்திறங்கூறல், சுவைநலஞ்சொல்லல், இன்பநலங்கூறல், மாதுலன்மாமியைப்பழிச்சல், காமன்வலியுறுத்தல், மனவலிகருதியேங்கல், ஒருமைகண்டுவத்தல், உரித்தெடுத்தோதல், நடைநலம்பயிறல், மொழிநலம்புனைதல். ஆ. (உஎ)

தலைவன்றலைவிழற்பகர்தல்.

புனைந்துரைவிளம்பல், பொய்பகர்ந்தடுத்தல், இடனிரந்துநிற்றல், இரங்குமாறியம்பல், தன்றிறங்கூறல், வலிதணிதற்கிரங்கல், நிச்சயங்கூறல், அடைக்கலம்பகர்தல், துகிற்சோர்வுகூறல், கைத்தொழிற்கிளத்தல், அலந்தமைதெரித்தல், நிலைகண்டிரங்கல், பொருள்வயிற்பிரிவுணர்த்தல், போர்வயிற்பிரிவுணர்த்தல், துறவரைப்பழித்தல், ஊருறவுபேர்வினவல், தன்பதியுணர்த்தல், மணங்கருதிவினவுதல், கருத்துவினவுதல், விழைவுரையென்கை, ஊடல்கண்டிரங்கல் வெறுப்புவிலக்கல், இடமணித்தென்றல், வேழங்கண்டயர்ந்தமைவிலக்கல், கள்வர்பயநீக்கல், உறையுழிக்கிரங்கல், வேளைவினவுதல், இடன்வினவுதல், அவாமிகைகூறல், இரவுபகனமக்கேதென்றல், கடுத்துக்கூறல், சினந்தவிர்த்தல், முடிவின்மைகூறல், சோர்வின்மைமதித்தல், உயர்ச்சிகூறல், தன்றன்மைசாற்றல், துயரமாற்றல், புறங்காட்டன்மறுத்தல், முதுமையினுமறவேனெனல், கைக்கிளைகூறல், மருந்துசொல்லென்றல், நெஞ்சொடுகலந்தமைநிகழ்த்தல், கண்ணூற்றுக்கிரங்கல், இன்பத்தளவுரைத்தற்கிசையாமைகூறல். ஆ. (சுசு)

தலைவன்பாங்கன்முற்பகர்வன.

பாங்கனைக்கண்டுடன்கூறல், ஊமர்கனவொத்தமைகூறல், இயல்பமைத்தியம்பல், மனவலிவியத்தல், குறிகுணம்வினவல், அடையாளங்கூறல், அன்றெனமறுத்தல், மாண்புறப்புனைதல், கருத்தளவோர்தல், கனவுகூறல், சொல்லரிதென்றல், உண்மைகூறியுவகைவருத்தல், பழமைபாராட்டல், மருந்துவினவுதல், உறைவயினுரைத்தல், இடையின்மைவியத்தல், அலர்விரும்பல், அலர்கண்டுமகிழ்தல், மடல்கருதிக்கூறல், உடன்பாடுவினவுதல், மடல்பிழையாமைகூறித்தேற்றல், ஐயந்தீருமாறுரைத்தல், சோராமையுணர்த்தல், பிறர்கோண்மறுத்தல், இதழ்ச்சுவைகூறல், தனிநலம்பயிறல், கவிழ்ந்து சென்றமைக்கிரங்கல்,

புன்னகைக்குவத்தல், நானலம்பயிறல், தவத்தினைப்புகழ்தல், சுவர்க்கம்விழையாமை, சித்தியின்மைகருதியேங்கல், கலையாதிவியத்தல், சிற்றழுகைக்கிரங்கல், பொய்த்துயில்வுகூறல், உடன்பாட்டுக்குறிப்புணர்தல், உடன்பாடின்மைக்குறிப்புணர்தல் இரங்காமைக்கேங்கல், தன்னைப் பழித்தல். ஆ (௩௬)

தலைவன்பாங்கிழன்னிலையிற்பகாவன.

கண்டுணர்ந்தமைகூறல், அன்றுகொலென்றல, நவின்றமைவினுதல், பொறுப்புகூறல் கண்டுகளித்தமைகூறல், நன்றிமறவேனெனல், வலியின்மைகூறல், ஆற்றுமைகூறியுபாயம்வினுதல், தாம்போதாதோவென்றல், புண்ணியமும் புகழுங்கூறல், மணமறுத்தல், பருவம்வினுதல், பருவமுண்டெனல், பிழையாமைகூறல், பொய்மைகண்டிரங்கல், இடையூறுவினுதல், வஞ்சமுறுத்திக்கூறல், வெறுத்துக்கூறல், உரிமைவேண்டல் ஐயுற்றுவினுதல், வணங்குமாறுரைத்தல், கள்ளங்காட்டல், தன்னிலைதெரித்தல், அடிமைத்திறங்கூறல், இயல்படுத்துவினுதல், சொல்விரத்தல், கூச்சந்தீர்க்குமாறுகூறல், கைம்மாறறியாமைகூறல், அருமைபாராட்டல், வாழ்த்திக்கூறல். ஆ (௩௦)

தலைவிதன்மை.

கண்டுநினைந்தமைகூறல், கொங்கைப்பொலிவுகூறல், கண்ணெடு புலம்பல், கொங்கைகட்கறிவுணர்த்தல், இதயமுடனியம்பல், கைந்நலங்கருதியேங்கல் மதியினைப்பழித்தல் கடலொடுபுலம்பல், செக்கரைச்சினத்தல், தென்றலைப்பழித்தல், குயிலொடுபயிலல், அன்றிற்றெணிக்கிரங்கல், முத்தொடு மொழிதல், களபங்கழித்தல், பூவெறுப்புரைத்தல், மதனனைப்பழித்தல், மதன்றெழில்வியத்தல், கார்கண்டுகலங்கல், பனிக்கொடுமைபகரல், வேனிற்பெருமைகூறல், காற்றினைக்கருதிக்கூறல், வண்டுவிடுதூது, கிள்ளைவிடுதூது, அன்னம்விடுதூது, காரைவிடுதூது, மேகவிடுதூது, நெஞ்சுவிடுதூது, தூதுபிழைத்தமைக்கிரங்கல், பழமொழிக்கயர்தல், குறிநினைந்தயர்கை, சகுனங்கண்டுவத்தல், சகுனங்கருதியேங்கல், தலைவன்றன்மைகருதிக்கூறல், வினைத்திறங்கூறல், மறவாமைக்கிரங்கல், நகைநினைத்திரங்கல், தலைவனைப்புகழ்தல், கனவைப்புகழ்தல், கனவைப்பழித்தல், வரவுநினைத்திரங்கல், சொன்னினைந்தயர்தல், தலைவன் பொருண்மேற் பிரிதற்கிசையாமைகூறல், பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன்வராதலின்காரணங்கருதல், தலைவன்போர்விழைந்தமைகண்டு புலர்தல், போர்மேற்சென்றூர் வருமுன்னிகழ்வது புகலல், தலைவன்போர்வெல்லுமாறுணர்தல், கருப்பக்குறிகண்டயர்தல், கருப்பங்கண்டுவத்தல், கருப்பவாதைக்கிரங்கல், மகப்பேற்று மகிழ்ச்சி, பாலனைப்பழித்தல், மனத்தேற்றங்கொள்ளல், பரத்தையர்க்கருதியேங்கல், பரத்தையர்க்கறுவல், தூதியைமறுத்தல், பாணனைப்பழித்தல், பாணனைப்புகழ்தல் விதிப்புகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, அயற்பழிப்பு. ஆ (௬௦)

தலைவிபாங்கிழற்பகர்வன.

மோகமுற்றமைமொழிதல், வருந்திக்கூறல், உடன்படுத்தல், உத்திவினுதல், தூதுசெல்லென்றிரத்தல், களிப்புஞ் சலிப்புங்கலந்துகூறல், தலைவன்சுபாவங்கூறல், நாணெடுபகர்தல், கவன்றுகூறல், வெறுப்புக்காட்டல், தன்மருளுணர்த்தல், வியந்துகூறல், அழுக்காறுகாட்டல், தூதிவந்தமைசொல்லல், வைகறைக்கிரங்கல், புதுமைகண்டுரைத்தல், வலிவினுதல், மருத்திடுகூறல், நாட்சென்றமைக்கிரங்கல், நகக்குறிப்புகழ்ச்சி, தலைவன்பிழைப்புரைத்தல், பெற்றமையுரைத்தல், சொற்றவாறுணர்த்தல், மேலிடுவினம்பல் உரிமைக்காரணம்விணுவல், வஞ்சனைவிலக்கல், சின்னங்கூறல், தன்னிசைவியம்பல், இகல்விணுவல், அணித்திறம்வினவல், தன்னிறைதெரித்தல், முன்னிலைப்புகழ்ச்சி. ஆ (௩௨)

தலைவி தலைவன்முற்பகர்வன.

உள்ளக்கவர்ச்சிக்கிரங்கல், நியாயங்கூறி யுடன்படுத்தல், அச்சுறுத்தல், வீரங்கூறல். பாரெனவிரத்தல், தழுவெனவிரத்தல், வஞ்சர்யாரெனவினவல், கனவாடல்வேண்டல், நனவாடல்வேண்டல், வசைநாணிக்கூறல், இசைநலம்பகர்தல், பிழைப்பொறுப்பிரத்தல், இயல்பலவென்றல், நொந்தமை நுவலல், புகழ்ந்துடன்படுத்தல், பழித்துடன்படுத்தல், காரணங்கூறல், வஞ்சமெடுத்துக்காட்டல், நியாயங்கேட்டல், ஈரமின்மைக்கிரங்கல் நிந்தாத்துதிகூறல், பின்வரவுவினுதல், பொய்நினைந்தயர்தல், பொய்யுமெய்யுங்கலவாமை வேண்டல், நம்பிக்கை கூறல், விதிநினைந்திரங்கல், மறவேலெனல், இன்பங்கைப்போ வெனல் பிறர்க்கஞ்சிக்கூறல் மானமிக்குரைத்தல் பொய்யூடல்காட்டல், செட்டெடுத்தியம் பல் கொடுமைகூறல், ஏற்றமின்றெனல், எண்ணவேற்றுமையாதெனல், சொற்பிறழ்ச்சி வினவல், நீங்காமைவேண்டல், பிரிதற்கிசைவின்மைகூறல், ஆணையறிவுறுத்தல், காலங் கருதிக்கூறல், மிகைபொரு துரைத்தல், குறைபொரு தியம்பல், கைந்நலம்பகர்தல், மெய் நலம் பகர்தல், உவப்புக்கூறல், தன்னலம்பகர்தல். தன்னைத்தாழ்த்தித்தலைவனையுயர்த்தல், தன்னையுயர்த்தித்தலைவனைத்தாழ்த்தல், கள்ளங்கண்டுணர்த்தல், திருத்திகூறல், நிட்டூரம் விலக்கல், பெரியது நல்கிச்சிறியதுபோற்றற்கிரங்கல். ஆ. (ருஉ)

தலைவி பாங்கன்முற்பகர்வன.

வேட்கையளவுவினுதல், தவத்தினுமின்பமுயர்வெனல், தலைமகன் றன்மைகூறல், குணவேற்றுமைகூறல் வேண்டுகோள்விழைதல், பயன்வினவல், தலைவன்மொழிக்குறிப்பு வினவல், தலைவன் சொல்கவற்றினமைகூறல், உண்மையுசாவல், வழக்கம்வினவல், யாரெனவினவல், உரிமைவருத்துமுபாயமுரையென்கை, போயதுவருதற்கிரங்கல், வரு மக்குறிப்புணர்த்தல், பொதுநிலைவிழைதல், நல்வஞ்சமுணர்த்தல். ஆ. (கசு)

பாங்கன்றன்மை.

இடைநிலைக்கயர்தல், தலைவனைப்புகழ்தல், தலைவனைப்பழித்தல், தலைவியைப்பழித் தல், தலைவியைப்புகழ்தல், தலைவியைப்பழித்தல், முறையுணர்ந்துவத்தல், இசைவுணர்ந்தி யம்பல், தலைவன்மயன்மிகைகருதிக்கூறல், தலைவன்வாஞ்சையளவறிந்திரங்கல், தலைவன் வெறுப்புணர்ந்திரங்கல், தலைவியைக்கறுவிக்கூறல், கொடுந்தன்மைகூறல், வஞ்சநன் குணர்தல்,புகழுணர்ந்துவத்தல், இம்மகளின்னுற்காமெனல். ஆ. (கரு)

பாங்கன்றலைவன்முற்பகர்வன.

தலைவியைக்கண்டமைகூறல், நெறிநலம்பகர்தல், தன்றுயர்கூறல், துணைவரேனென் றல், பிரிவின்மைவியத்தல், மடலூர்தற்றடுத்தல், அவையவமெழுதலரிதெனல், வியந் துரைவினுதல், உண்மையின்மையுரையெனல், தன்னுணர்ச்சிகூறல், தகுதியின்மையெடுத் துக்கூறல்,சொற்சுவைவினவல், தலைவியருட்பான்மைவினவல், தூதியுடனொத்துக்கூறல், பெண்மடலூர்தற்காணொணுதென்றல், தலைவியின்றொடர்ச்சிகண்டியம்பல், ஆ. (கசு)

பாங்கன்றலைவிமுற்பகர்வன.

தலைவனைத்தலைவிக்குணர்த்தல், ஒத்தமைகூறல், தலைவனுயர்ச்சிகூறல், பெறு நலம்பகர்தல், செய்தவம்புகழ்தல், தலைவனுட்குறிப்புணர்த்தல், ஐயந்தீர்த்தல்; மறுமொழி கூறல், மொழிவழிதேற்றல், இனிவரவுணர்த்தல், தன்பழிநீக்கல், சினந்தகாதென்றல், பொறைவியந்துரைத்தல், தலைவனைத்தாழ்கைநன்றென்கை, தலைவன்செய்கைவிலக்கரி தென்றல், தலைவனைநம்பிவாழ்கைதகுமெனல். ஆ. (கசு)

உ

குருவே துணை.

மஹான் வண்ணச்சரபம்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகள் - முருகதாசசுவாமிகள்

என வழங்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ - தண்டபாணிசுவாமிகள்.

கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை.

உ

முருகக்கடவுடுணை.

திருச்செந்திற்கோவை.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

வேண்டுகையாவு மடியார்பெற்றுய்ய விரைந்துதவி
யாண்டுகையாதகல் வின்பத்திலாழ்த்து மருட்செந்திலான்
பூண்டுகைக்குஞ்சிகி மேற்றோன்றுங்கோவைப் பொருள்விரிக்கத்
தூண்டுகைக்குஞ்சர மொன்றுமுன்னின்று துணைச்செய்யுமே. (௧)

சரசுவதி துதி.

மின்னோடுறழும்வை வேற்செந்திலானருள் வேட்டுமுன்னஞ்
சொன்னோர் வழியி லகப்பொருட்கோவை சொலத்துணியு
முன்னோர்விதந்தெரித் தானந்தவாறு முடிப்பதனுக்
கென்னோடுநீதுணை யாவாய்வெண்டாமரை யேந்திழையே. (௨)

செந்திலாதிபன்றுதி.

இன்பக்கடலின் றுறைகோடியென்னு மியல்பறியாத்
துன்பக்கவிஞர்க்குந் தொந்தங்கருதிமுன் னோய்ந்தகன்ற
பின்பக்கலெய்த மடலூர்வரென்கின்ற வீணருக்கு
மென்பக்குவத்தமி ழாமோசெந்தூரி லிருப்பவனே. (௩)

சுதந்தராயூகப் புலவோர்க்குமுத்தமத் தொண்டருக்கும்
பதந்தரவல்லநின் மேற்றமிழ்க்கோவை பகரலுற்றே
ணிதந்தரருமமிழ் தேயென்னவோங்கு மியல்பளித்தா
ணிதந்தரங்கக்கட லார்க்குஞ்செந்தூரிடை நின்றவனே. (௪)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

தலைவன் வாய்பாடு.

காண்டல்.

சீர்பூத்தசெந்திற் குகனருளான்முழுத் திங்களொன்றுங்
கூர்பூத்தவேலிரண் டுங்குன்றிரண்டுங் குமுதமொன்று
மேர்பூத்தகாந்த ளிரண்டுங்கமல மிரண்டுங்கொண்டு
கார்பூத்தசந்தன வெற்பருகொன்று கவின்றந்ததே. (க)

ஐயுறல்.

முக்கண்ணர்பாகத் துமையோமுராரிதன் மொய்குழலோ
வக்கரரூபம தாவிதிநாவி லமர்ந்தவளோ
திக்கடங்கப்புக ழுஞ்சசியாதிய தெய்வமின்னோ
மிக்கசெந்தூர்க்குகன் றன்னருளாவிந்த மெல்லியலே. (உ)

தேற்றம்.

கண்ணிமைக்கின்றன காணிலந்தோய்ந்தன கார்குழலி
லண்ணியதார்மலர் வாடினவேர்வை யரும்பினவால்
விண்ணினளல்லள் வியன்செந்தில்வாழ்குகன் மெய்யருளான்
மண்ணிடையென்னிமித் தம்பிறந்தாளிந்த மாதரசே. (௩)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

மின்போலும்வேலுடைச் செந்தூர்ப்பிரான்சந்த வெற்பருகிற்
பொன்போலநிற்குமிப் பூவைதன்பூண்முலைப் போகம்விழைந்
தென்போடுடலு முருகத்தளருமென் னேழைநெஞ்சே
யன்போடவளிசைந் தாலன்றியுய்வ தரிதரிதே. (ச)

மதன்றேழிற்கிரங்கல்.

புன்னைப்பொழின்மலி செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பருகி
லென்னைத்தொடர்ந்து மலரெய்தமார னெனக்குமய
றன்னைக்கொடுத்தவண் மீதெய்திலானவன் றானையிடை
முன்னைத்திறமை யிவட்கியலாமென மூன்னலுற்றே. (ரு)

பிரமனைப்பழித்தல்.

கொம்புறழ்கொங்கைநல் லார்நெஞ்சில்வஞ்சகக் கொள்கையையுந்
தெம்புறுமாடவ ருட்சகியாமயற் றீமையையும்
பம்புறவைத்தமை யாற்செந்தில்வாழயிற் பண்ணவன்மூன்
னம்புயன்றன்றலை நான்கினுங்குட்டி யதுதகுமே. (சு)

விழிவலிகூறல்

வல்லாண்மைச்சூலங் கயிறேந்திச்சென்று வதைக்குமமன்
கொல்லாமற்கொல்லும் வகையறியான்கொல்லல் கொன்றெழுப்ப
லெல்லாமிருந்த படியேசெயுஞ்செந்தி லெந்தைவெற்பின்
மல்லாருங்கொங்கை மயில்போலுஞ்செய்யிழை மைவிழியே. (எ)

பார்வைக்கிரங்கல்.

கூராரும்வேற்படை யாற்கொடுஞ்சூரனைக் கொன்றவன்வா
ழேராருஞ்செந்தி னகர்ச்சந்தமால்வரை யேந்திழையான்
பாராதவேளையிற் பார்த்துக்கவிழ்கின்ற பண்பைவிட்டு
நேராகப் பார்த்திடும் போதெனைப்பார்க்க நினைத்திலளே. (அ)

அணுகற்கஞ்சுறல்.

வடுத்தாங்கிவாரியி னூடேயெழுந்தபொய்ம் மாப்படவேல்
விடுத்தான்விளங்குசெந் தூர்ச்சந்தமால்வரை மேவுமின்னாள்
கொடுத்தாண்மயன்மிகக் கொண்டேனவளிடங் கொஞ்சிமெல்ல
வடுத்தாலென்சொல்வள்கொல் லோவென்றெனுவி யலைகின்றதே. (௯)

குறிப்பறிந்துவக்கை.

மதனனுநாணெழிற் செவ்வேள் செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையிற்
சுதமகனுதிய ருள்ளங்கவருமித் தையனல்லா
ளிதழதுக்கித்தலை சற்றசைக்கின்றபண் பென்னையவள்
பதமலர்க்காம்பணி செய்கின்றவாழ்விற் பதிக்கவென்றே. (௧௦)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

சற்குருவாவரு செந்தூர்க்குமரன் றடஞ்சிலம்பி
னிற்குமின்னன்னகன் னேரிழையாளென்னை நேரிற்கண்டு
பொற்குடத்தைத்திறந் தாலாலந்தன்னைப் புதைத்துக்கொண்டா
ளற்குறியீதென நாணுவப்பெய்தலி னண்ணலுற்றே. (௧௧)

நாண்வியந்துரைத்தல்.

வேணிக்கடுக்கைப் பிரான்மைந்தன்செந்தில் விசாகன்வெற்பி
லாணிக்கனக மணிப்பூண்மின்னாளை யடுத்திறைஞ்சிக்
காணிக்கையாயெனைத் தந்தேனென்றேனது கண்டுமன
நாணிக்கவிழ்ந்துசற் றேதிரிந்தாளதென் னற்றவமே. (௧௨)

மடனறிந்துவத்தல்.

படங்கொண்டபாம்பணிப் பச்சைமயூரப் பரிக்குமா
னடங்கொண்டசெந்தி னகர்ச்சந்தவெற்பின னுமெனருங்குந்
திடங்கொண்டசீர்கண்டு னன்றேயெனைத்தனி செய்ததென்றுண்
முடங்கொண்டநெஞ்சினண் மாலறிந்தேன்றுயர் மாறியதே. (௧௩)

அச்சக்குறியறிதல்.

செஞ்சிகியூருந் திருச்செந்தில்வேலன் சிலம்பகத்து
நஞ்சினுந்தேவ ரமுதினுந்தோய்ந்தகண் ணரியிணைக்
கெஞ்சியனேக 'நயங்கூறிமெல்லெனக் கிட்டித்தொட்டே
னஞ்சினள்வேர்வை நுதலூடுமுத்தொத் தரும்பியதே. (கச)

பயிற்பெடுத் தோதல்.

புள்ளிமயூரப் பரியூர்செந்தூரன் பொருப்பிடத்துக்
கள்ளியென்மோகத்தி லெண்மடங்காகிய காதலுள்ளத்
துள்ளிருக்கின்றது தோன்றவொட்டாமலொட் டாரமிட்டா
ளள்ளியென்மார்பத் தணைத்தேனுடனுவப் பாகினளே. (கரு)

வண்டோச்சல்.

தேவினத்தூடியர் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடத்துக்
காவினில்வாவியிற் பூவுண்டுதேனுண்டு கைக்களிற்றின்
மேவியமும்மத நீருண்டுபோமினிம் மின்னளகப்
பூவினுற்றீர்வண்டு காளிடைபாரம் பொறுக்கரிதே. (கசு)

கலவிமகிழ்தல்.

சித்தர்குழாம்புகழ் செந்தூர்க்குமரன் சிலம்பிடத்திற்
பைத்தவராவுற மூல்குன்மின்னுண்முலைப் பாரந்தொட்டுப்
புத்தமிழ்தன்ன விதழுண்டுகொஞ்சிப் பொருவில்கவுண்
முத்தமிட்டின்பமுற் றேனும்பர்மாதரு மோகிக்கவே. (கஎ)

கொங்கைத்திறங்கூறல்.

அங்கைவைவேலுடைச் செந்தூர்க்குமர னணிவரையின்
மங்கைநல்லாளிளம் பான்மைகருதி மகிழ்ந்தணைந்தேன்
வெங்கையிருப துடையானைமுட்டிய வேழமொல்கக்
கொங்கையினுற்பொரு தாள்பிழைத்தேன்விதிக் கூறுகொண்டே. (கஅ)

சுவைநலஞ்சொல்லல்.

செக்கச்சிவந்த குகவேடன்செந்திற் றிருச்சிலம்பிற்
றக்கச்சதுமறை வல்லானனந்நாளிலென் றன்னிமித்தஞ்
சக்கரைமுக்கனி பாகடுபாலமு தந்தமிழ்ச்சீ
ரொக்கப்பிசைந்துசெய் தானோவிப்பாவை யுடம்பினையே. (ககூ)

இன்பநலங்கூறல்.

கந்தாவெனத்துதிப் பார்மலிசெந்திற் கடவுளது
சந்தாசலப்பெருஞ் சாரலிற்பேதை தருஞ்சுகமு
மைந்தாறெட்டுப்பதி னைந்தொன் றுமூன்றெனு மக்கரங்கள்
சிந்தாகுலந்தவிர்த் துத்தருபேரின்பச் சீருமொன்றே. (உ0)

மாதுலன்மாமியைப்பழிச்சல்,

ஆறு னனத் தவன் செந்தூர்க்குமர னணிவரையின்
மாறு தவின்பந் தருவாளைப்பெற்று வளர்த்தவர்கள்
பேருயிரம்பெற்று வாழேரும்போற்றும் பெருமையெய்தி
நூறுண்டும்வாழ்வுற வேண்டுஞ்சற்றேனு நூடக்கமற்றே. (உக)

காமன்வலியுறுத்தல்.

காமனைச்செங்கனற் கண்ணுலெரித்த கடவுளுக்கு
மாமறைத்தாரகஞ் சொன்னசெந்தூரனும் வள்ளிமுன்போய்க்
கோமளக்கொங்கை மயிலேயென்றேத்திக் குனிந்ததுண்டே
யாமதர்க்கண்கொள்ளு மிப்பேதைக்காட்பட லென்வியனே. (உஉ)

மனவலிகருதியேங்கல்.

மலயக்கிரியில் வருமாமாதர்தம் வாள்பொருகட்
கலகத்தினுமயங் காதவென்சிந்தை கடவுளர்தந்
திலகத்துயர்ந்தசெந் தூர்க்குகன்வெற்பிற் றிகழ்மணிதக்
குலமைக்குழன்மட வாண்மையல்வாரி குளிக்கின்றதே. (உஙு)

ஒருமைகண்டுவத்தல்.

வயிரம்புனைந்ததிண் டோளானைத்தேவரை வாழவைக்கு
மயிலொன்றியதடங் கையான்செந்தூர னணிவரையின்
மயிலென்றசாய லுடையாட்குமென்றற்கு மன்னியவா
ருயிரொன்றுடலிரண் டாகியவண்மை யுரைக்கரிதே. (உச)

உரித்தேடுத்தோதல்.

கயமூர்வலாரி சசியைவிட்டாலுங் கமலமல
ரயனுதியர்கலை மின்னுதியரை யயத்திடினும்
வியனுர்செந்தூர்க்குகன் வெற்பிடைவாழும் விளங்கிழைதன்
னயமாதியவற்றை நண்ணுதிராதென்ற னன்னெஞ்சமே, (உரு)

நடைநலம்பயிறல்.

சங்காதேகிகச் சண்முகன்செந்திற் றடவரையாள்
சிங்கந்தளர்வுற வேழங்குலுங்கச் சிலமலர்கொள்
பங்கயம்பூப்ப விரண்டுசெலாடப் பவளநிறத்
தங்கமடம்பெயர்த் தாளென்றனுவி யலமர்தமே. (உசு)

மொழிநலம்புனைதல்.

ஆணுதியாமொரு மூன்றாகியப்புறத் தப்புறமா
மாணுருஞ்சண்முகப் பெம்மான்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையாள்
கோணுதசொல்லமு துண்ணுதவுணரைக் கூட்டிக்கொண்டு
வீணுகப்பாற்கட லைக்கடைந்தாரன்று விண்ணவரே, (உஎ)

தலைவன் றலைவிமுற் பகர்தல்.

புனைந்துரைவிளம்பல்.

வண்கனகத்தனி வேற்செந்திலான்சந்த மால்வரையின்
பெண்கள்சிகாமணி நின்முகத்தாக்கம் பெறக்கமல
மொண்கரவெய்யவன் முன்விரிந்தம்பிடை யுற்றுவெள்ளைத்
தண்கதிர்முற்குவிந் தோவாவருமைத் தவஞ்செய்ததே. (உஅ)

பொய்பகர்ந்தடுத்தல்.

கயிலைக்கடவுள் புதல்வன்செந்தூர்வளர் கந்தனங்கை
யயிலைப்பொரும்விழி யாரணங்கேமல ரம்புயமோர்
மயிலைத்துளைக்கவின் றெய்துவிட்டேனிங்கு வந்ததுண்டோ
குயிலைப்பழித்தசெவ் வாய்திறந்தோர்மொழி கூறுதியே. (உகூ)

இடனிரந்துநிற்றல்.

நன்னெஞ்சர் வாழ்திருச் செந்தூரிற் சண்முக நாதன்வெற்பிற்
பொன்னெஞ்சு மேனிப் புணர்முலையாயிது பொய்யலநீ
யென்னெஞ்சி லுற்றனை யானுமவ் வண்ண மிருப்பதனுக்
குன்னெஞ்சிற் சற்றிடந் தந்தாளவேண்டு முரிமைவைத்தே. (௩௦)

இரங்குமாறியம்பல்.

நற்றேருலாவு மறுகார்செந்தூர னளிர்வரையிற்
பொற்றேசிலங்குடற் பூவையன்னீருங்கட் போற்றியென்னை
விற்றேன்குற்றேவன் மிகச் செய்குவேனொரு வேலையிடச்
சற்றேனுமுள்ள மிரங்குகிலீரிது தர்மமன்றே. (௩க)

தன்றிறங்கூறல்.

தனிவேலன் செந்திற் றடவரைமீதொரு சற்றிரங்கிற்
கனிவாயிதழுண் டிறுகத்தழுவிக் கடித்துமுத்திப்
பனிமால்வரைநிகர் கொங்கைநெருடிப் பகமளைந்து
குனிவார்சிலைமத னுடல்செய்வேனடி கோமளமே. (௩உ)

வலிதனைதற்கிரங்கல்.

கொன்றைச்சடைத்தம்பி ரான்மைந்தன் செந்திற் குமரன்வெற்பி
னின்றைக்கெனையறி யார்போலநின்றனை யாதினுக்கோ
வன்றைக்கொருதர நீயேவலிதி லனைந்தசுக
மென்றைக்கினியடி யேனடைவேனடி யேந்திழையே. (௩௩)

நிச்சயங்கூறல்.

பைந்தோகையூர்செந்தி லான்சந்தவெற்பிற் பனிமொழியே
சந்தோடமாயொரு சொல்லுஞ்சொல்லாதெனைத் தள்ளிவிட்டால்
வெந்தோட முன்றனக் கெய்துமதன்றியு மேதினியோ
ரந்தோவெனமட லூர்ந்தேனுமுன்னை யணைவதுண்டே, (௩௪)

அடைக்கலம்பகர்தல்.

செங்கதிர்வேற்படைச் சேந்தன்செந்தூரிற் சிலம்பினுக்கோர்
மக்களமாவரு மங்கைநல்லாய்முழு வஞ்சஞ்செய்யேல்
பங்கயமாப்பிண்டி முல்லைகுவளைப் பனிமலரா
மைங்கணைமாரனுக் கஞ்சியநானுன் னடைக்கலமே. (௩௫)

துகிற்சோர்வுகூறல்.

சேயெனச்சற்குரு வென்னச்சிவன்பகர் சேந்தன்செந்தின்
மேயெம்மையாளும் பிரான்சந்தவெற்பில் விளங்குமின்னே
நீயென்னைப்பார்த்திலை நின்கொங்கைமென் றுகி னீக்கியுன்றன்
றூயெனப்பார்த்து மறைந்ததென்னாவி தவிக்கின்றதே. (௩௬)

கைத்தொழிற்கிளத்தல்.

அங்கைவைவேற்குகன் செந்தூரிற்சந்தவெற் பாயிழைநின்
கொங்கையைக்கண்டு மகிழவொட்டாதணி கோலவளைச்
செங்கைசெய்கின்றத ஞன்மெலிந்தேனருள் செய்தனையேற்
சங்கையற்றன்னவை மார்போடழுந்தத் தழுவுமன்றே. (௩௭)

அலந்தமைதெரித்தல்.

வலந்தாங்கும்வேலுடைச் செந்தூரன் சந்த வரைத்தலத்திற்
பொலந்தோய்ந்தபூண்முலைப் பூவைநல்லாய்தொய்யில் பூத்தமென்றோள்
கலந்தார்வமெய்திக் கனியிதழுண்டு களிப்பதனுக்
கலந்தேனந்தோவறி யாயோவிரங்கிரங் கன்புவைத்தே. (௩௮)

நிலைகண்டிரங்கல்.

கற்கும்புலவர் களிகூர்செந்தூர்வளர் கந்தன்வெற்பிற்
பொற்கும்பநேர்முலைப் பாரஞ் சுமந்து புவியிடத்தி
னிற்கின்றநின்னடி யென்றலைமேற்சற்று நேரமுற்று
லெற்கின்பமெய்து மிதுபாவமோசொல் விளங்குயிலே. (௩௯)

பொருள் வயிற்பிரிவுணர்த்தல்.

தெருள்பாண்டரங்கன்முன் னூட்டந்தசெந்திற் சிறுவனுண்மை
யருள்வாஞ்சையுற்றவ ரிற்சிலர்தாமு மவாவுகின்ற
பொருள்வேண்டிப்போய்வரல் வேட்டேனின்னெஞ்சைப் புழுக்கிநையே
லிருள்கூந்தலம்பிடி போல்விளையாடு மெழிற்றிருவே (௪௦)

போர்வயிற்பிரிவுணர்த்தல்.

சீரேறுஞ்செந்தி னகராளும்வேலன் றிருச்சிலம்பிற்
காரேறுமென்குழற் கன்னிநல்லாய்கடற் கண்கலங்கேல்
போரேறனையவொன் னார்சிலரூரிற் புகுந்தழக்கி
மாரேறுமாண்மை யுடன்றிறைகொண்டு வருமட்டுமே. (௪௧)

துறவரைப்பழித்தல்.

வல்விற்கரத்தர் பலர்போற்றுஞ்செந்தில் வரதன்வெற்பிற்
செல்விக்குநேரெழிற் சேயிழையேநின் றிரண்முலைசெய்
மல்வித்தையைக்கனி வாய்த்தேனைக்கண்டுண்ணும் வாழ்வறியார்
கல்விப்பயனுந் தவப்பேறுமேலெனக் காண்பவரே. (சஉ)

ஊருறவுபேர்வினவல்.

ஆரேய்ந்தசென்னிப் பிரான்மைந்தன் செந்தி லறுமுகவன்
சீரேய்ந்தசந்தன வெற்பூடென்கண்முற் றிகழன்னமே
யூரேதுனக்கிங் குறவேதுன்றாய்தந்தை யுன்றற்கிட்ட
பேரேதுசொல்லனுப் போலென்றன்மீது பிரியம்வைத்தே. (சங)

தன்பதியுணர்த்தல்.

மந்தரக்கொங்கை மயிலேசெந்தாமரை வாழன்னமே
சுந்தரக்கோகில மேயென்றனூரினைச் சொல்லிடக்கேள்
கந்தன்வைவேற்படை யொன்றேந்திக்காக்குங் கவினுடைத்தாய்ச்
செந்தமிழ்ச்சந்தன வெற்போடொளிருந் திருச்செந்திலே. (சச)

மணங்கருதிவினாதல்.

மன்றந்தொறும்புகழ் செந்தூரன்சந்தன மால்வரையின்
மின்றங்கல்போற்றிகழ் மெல்லிநல்லாயுன்னை வேறொருவர்க்
குன்றந்தைதாய்நல்க வுன்னிலவ்வாற்றிற்கு மொப்புவையோ
வென்றன்புணர்ப்புரைப் பாயோவென்றேங்கிய தென்மனமே. (சரு)

கருத்துவினாதல்.

பொன்னூர்ப்புத்தேளிரைக் காத்தசெந்தூரன் பொருப்பிடத்திற்
றென்னூரனேர்விழிச் சிற்றன்னமேமலர்ச் செந்திருவே
யென்னூர்க்கென்னோடுமின் னேவந்துவாழ்தற் கிசைகின்றதோ
வுன்னூர்க்கெனைவரச் சொல்கின்றதோவுன்ற னுட்கருத்தே (சசு)

விழைவுரையென்கை.

பாரணங்கின்முகம் போன்றசெந்தூரன் பணிவரையின்
வாரணங்கண்ட முலையாற்பொருதென் மனங்கவரு
மாரணங்கேநின் னவாவையின்றோதிடி லைந்தருவா
மூரணங்கார்க்கரி தானாலுமீகுவ னுண்மையிதே. (சஎ)

ஊடல்கண்டிரங்கல்.

பாடிக்கொண்டாடுநர்க் கேற்றசெந்தூரன் பருப்பதத்தி
னாடிக்கொண்டாண்ட நளினமின்னேயுன்னை நம்புமென்பா
லூடிக்கொண்டாயுள்ளு டைந்தேனிவ்வூடலி லுற்றபயன்
கூடிக்கொண்டாலல்ல வோவென்றுநூல்பல கூறினவே. (சஅ)

வெறுப்புவிலக்கல்.

மறுத்தவிர்சீர்திகழ் செந்தூரன்சந்தன மால்வரையிற்
கறுத்தமென்கூந்தலங் கன்னிநல்லாய்தருங் காதன்மிகப்
பொறுத்தலமந்தனன் கண்டாயெனையொரு புல்லனென
வெறுத்துவிடேல்வெறுத் தாலெனதாருயிர் விண்புகுமே. (சகூ)

இடமணித்தென்றல்.

பூரணகும்பக் குடநேர்பொற்பூண்முலைப் பூவைநல்லாய்
காரமர்பூம்பொழி லொன்றுகண்டாயரைக் காதஞ்சென்றால்
வீரவைவேலன் புகழ்சேர்செந்தூரும் விரிகடலுங்
கூரறிவார்தொழுங் கோயிலுஞ்சந்தனக் குன்றமுமே. (ரு0)

வேழங்கண்டயர்ந்தமைவிலக்கல்.

காழுரைப்பாதபஞ் சூழ்சந்தவெற்புடைக் கந்தன்செந்தூர்
வாழவைக்கின்ற நலத்தினதேவரை மானவரும்
வேழமென்செய்யுநின் கண்போற்றிகழ்மென்கை வேலுளது
வீழவெல்வேனடுத் தாலஞ்சிடேலிள மெல்லியலே. (ருக)

கள்வர்பயநீக்கல்

வெள்வனச்சேவலங் கையான்செந்தூரன் வியன்கிரியிற்
புள்வருக்கம்பல பூண்டபொன்னேமதன் போர்விலக்கி
யுள்வரிதாமின்ப மீந்தாயநன்றி யுளத்துளதாற்
கள்வருக்கஞ்சவி டேன்விறற்றோளுண்டு காப்பதற்கே. (ருஉ)

உறையுழிக்கிரங்கல்.

நீடும்புனல்வளஞ் சேர்செந்திலெந்தை நெடுங்கிரியி
லாடுங்கலாப மயில்போற்குலாவு மருட்கன்னியே
வீடுங்கனக மணிமேடையாதியும் விட்டுவெட்சிக்
காடும்புனமு மிடமாகக்கொண்டதென் காரணமே. (ருந)

வேலைவினாதல்.

சேய்துவர்க்குன்றன்ன செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடைவா
ழாய்துகிற்கோமள மேயன்னமேயென தாருயிரே
நீதுயிலாதென் வரவேகருதுநன் னேரமுநின்
றாய்துயில்வேளையுஞ் சொல்லிவைத்தானந் தமக்குநன்றே. (ருச)

இடன்வினாதல்.

பாவியர்காணருஞ் செந்தூர்க்குமரன் பருப்பதத்திற்
காவியங்கண்மயி லேயுனதாசைக் கடற்கடவேன்
வாவியின்பாங்கர் வரவோதண்சோலை வயின்வரவோ
நீவிரும்புங்குடிற் பால்வரவோவெது நின்னிசைவே, (ருரு)

அவாமிகைகூறல்.

பின்னுசையற்றவ ருந்தொழுஞ்செந்திற் பிரான்சிலம்பிற்
றன்னுசையைமறைத் தென்னுசைகாணுந் தகையணங்கே
நின்னுசையேபெரி தீயாதபாதகர் நெஞ்சகத்துப்
பொன்னுசையுஞ்சிறி தேயென்னலாமிது பொய்யல்லவே. (ருசு)

இரவுபகனமக்கேதென்றல்.

கொல்லுந்தொழி லுடை யார்க்கிரங்காத குணங்கொளுஞ்சேய்
புல்லுந்திருச்செந்தின் மாநகர்ச்சந்தப் பொருப்பின் மின்னே
மல்லுண்டதோண்மதன் போர்க்களத்தேயெதிர் வாய்த்தநமக்
கல்லும்பகலுமுண் டோவுளத்தூடுநின் காய்ந்துரையே. (ருஎ)

கடுத்துக்கூறல்.

கோலாகலத்திருச் சந்தக்கவிதை கொழிப்பவர்தம்
பாலாடுஞ்செந்தி னகர்க்குமரேசன் பருப்பதத்தி
லாலாலமன்னநின் கட்பார்வையெய்தி யளவுபடா
மாலானவென்றற் கிரங்காததேனடி வன்னெஞ்சியே. (ருஅ)

சினந்தவிர்த்தல்.

மெய்தேறுவார்க்கெளி யான்றிருச்செந்தில் விசாகன்வெற்பிற்
கைதேறுமாரன் களத்தேயெதிர்ந்து கணைகண்மிக
வெய்தேங்கவிட்டவப் போதும்பணிந்துன்னை யேத்தல்விட்டு
வைதேனெனச்சினங் கொண்டாலுந்தீர்ந்தருண் மாதரசே. (ருகூ)

முடிவின்மைகூறல்.

தாமக்கடம்பணி செந்தூரன்சந்தத் தடஞ்சிலம்பி
னேமக்கனதனத் தேந்திழையேயுன்னை யெண்ணியெண்ணிப்
போமக்கணந்தொறு நெட்டுயிர்த்தின்பம் புணர்ந்துழலுங்
காமக்கடற்கரை காணுதென்னெஞ்சங் கலங்கியதே. (சூo)

சோர்வின்மைமதித்தல்.

தொண்டுண்டபான்மையர் காணுஞ்செந்தூர்க்குகன் றொல்கிரியிற்
பண்டுண்டுண்டுன்னது பாற்றேக்குமின்பப் பயனினிமேற்
றண்டுண்டகையின ராம்போதுந்தித்திப்பைத் தான்றருமோ
வண்டுண்டபூங்குழன் மாமயில்போலு மடக்கொடியே. (சூக)

உயர்ச்சிகூறல்.

நறவாருஞ்செச்சையந் தார்ச்செந்திநாயக னற்சிலம்பிற்
பிறவாமைவேண்டித் தவமேமுயல்கின்ற பெற்றியுறுந்
துறவாளர்தாமுநின் னின்பசல்லாபத் துறைசொல்வரோ
மறவாமைவேறுள தோமுருந்தோடுறழ் வாணகையே. (சூஉ)

தன்றன்மைசாற்றல்.

கஞ்சனைக்குட்டி யுயிர்யாவுஞ்சிட்டித்த கையன்செந்தூர்த்
தஞ்சமதாம்வரைத் தாழ்குழலேயுன் றனதிரண்டு
செஞ்சரணங்களுக் காளாகினேன்மற்றொர் திக்கிங்கில்லை
வஞ்சகஞ் சற்று மறியேனிச்சொல்லுமவ் வாறல்லவே. (௬௩)

துயரமாற்றல்.

கூரயிற் கையுடைச் செந்தூரன்சந்தனக் குன்றிடத்தி
வீரமற்றுள்ளவன் னெஞ்சமென்னெஞ்சமென் றெண்ணிடையேல்
வாரம்வைத்திட்டதை மாற்றேனின்னுணை மகிழ்ச்சிபொங்காய்
வாரணக்கோட்டு முலையோடுலாவு மடவன்னமே. (௬௪)

புறங்காட்டன்மறுத்தல்.

அருகஃசமய மறப்பாடுஞ்செந்தி லதிபனருள்
பெருகுஞ்சிலம்புடைப் பேதைநல்லாய்சுருள் பெற்றிவிட்ட
வெருநந்தளிரு மணற்குன்றுங்காரும் விலகிமுற்று
மொருதிங்கள்சக்கரந் தேன்கூடுதோன்ற வுளமிரங்கே. (௬௫)

முதுமையினுமறவேனெனல்.

கதிர்வேலணிந்துயர் செந்தூர்க்குமரன் கனகிரியிற்
பதினாறுமைந்தரை நீபெற்றுன்கூந்தலும் பஞ்சொக்கினு
மதிமோகமுற்றவென் னெஞ்சுன்னைவேண்டுமெய் யையமுறேன்
மதிவாணுதலணங் கேவஞ்சிநேரிடை வாய்த்தகொம்பே. (௬௬)

கைக்கிளைகூறல்.

மண்டலமெங்கும் புகழுஞ்செந்தூர்க்குகன் மால்வரையிற்
புண்டரிகத்திருப் போல்வாழ்மின்னேதென் பொதியைவரைத்
தண்டமிழன்னநின் சொற்கேட்டுருகித் தயங்குமென்னைக்
கண்டருள்செய்திலை நின்னெஞ்சந்தான்கொடுங் கன்னெஞ்சமே. (௬௭)

மருந்துசொல்லென்றல்.

வையிலங்குங்கதிர் வேற்செந்திலான்சந்த மால்வரையின்
மொய்யியம்புங்குழன் மாதரசேபண்டு முக்கண்ணனன்
மெய்யிழந்தோன்கணை தைத்தபுண்மீறி மெலிந்தடைந்தேன்
றுய்யின்மென்றோளன்ன மேமருந்தொன்றின்று சொல்லுதியே. (௬௮)

நெஞ்சொடுகலந்தமைநிகழ்த்தல்.

ஆயுந்தமிழ்த்திருச் செந்தூர்க்குமர னணிவரையி
லேயும்பசுங்கிள்ளை நேர்தையலேயெனக் கிச்சைநல்கு
நீயுமென்னெஞ்சமொன் றெனநின்றேற்கன நித்திரையிற்
றோயுங்கலவிக் கனவெய்துமோவதி சூட்சமிதே. (௬௯)

கண்ணூற்றுக்கிரங்கல்.

விண்ணூறு தீர்த்தருள் செந்தூரான்வெற்புறை மெல்லியலே
வண்ணூறுநின்னெழிற் கண்கொண்டுகாட்டோறு மார்ந்தியப்பாற்
றெண்ணூறுநூறு வயதாளர்தாமுந் துடிதுடிக்கக்
கண்ணூறுவாட்டுமென் றேவென்றெனெஞ்சங் கவல்கின்றதே (எ0)

இன்பத்தளவுரைத்தற்கிசையாமைகூறல்.

களவிடைவள்ளியைக் கொண்டோன்செந்தூருறை கந்தன்வெற்பிற்
றளவமென்முரலந் தையனல்லாய்மதன் சாபநிகர்
குளவணங்கேயிங்கு நாம்பலவாறு குலாவுமின்பத்
தளவறைவார்தம்மை யெண்ணியென்னெஞ்ச மழுங்கியதே. (எக)

தலைவன்பாங்கன்முற்பகர்வன.

பாங்கனைக்கண்டுடன்கூறல்.

ஆழாழிசூழ்திருச் செந்தூர்க்குமர னணிவரையிற்
காழார்மனத்தொரு கன்னிதன்மோகக் கடலினிடை
வீழாமிகக்கெஞ்சி வாடியகானென் விழியனைய
தோழாநின்சேர்க்கையொன் றில்லாதயின்ற துயர்பலவே. (எஉ)

ஊமர்கனவொத்தமைகூறல்.

பல்வரையாடல் பயிலுஞ்செந்தூரன் பரிசனைய
நல்வரைப்பேதைதன் கண்ணால்வெருட்டலி னான்புனத்திற்
சொல்வரைவிற்கடங் காவண்ணமுற்றுள்ள துன்பமின்பங்
கல்வரைமொய்ம்பநிற் காணுமுன்னூமை கனவொத்ததே. (எங)

இயல்பழைத்தியம்பல்.

வண்டென்றகண்ணுடைக் குஞ்சரிகோன்செந்தில் வாழ்குகன்மெய்த்
தொண்டென்றனக்கருள் வான்வரைத்தோழவத் தோகையின்ப
முண்டென்றவமுடித் தேனுனதாருயி ருய்யுங்கொலோ
கண்டென்றனுள்ளங் கவருமுன்னீயவட் காணுறினே. (எச)

மனவலிவியத்தல்.

தென்பாண்டிநாட்டணிச் செந்தூரான்சந்தச் சிலம்பகத்தன்
றன்பாலெனைவலி தாண்டுயிர்போற்றிக ழாயிழைபால்
வன்பாளர்போற்சென்று வாடாதென்முன்னின்று வந்துநின்று
யென்பாங்கநின்மனத் தின்வலியோகர்க்கு மெய்தரிதே. (எரு)

குறிகுணம்வினவல்.

என்றுகண்டாய்கொளிர் வேலாயுதன்செந்தி லேய்ந்தசந்தக்
குன்றுகண்டென்னவள் கோலமுங்கண்டு குறிகுணமு
நின்றுகண்டிங்கு வருந்தோழனேசற்று நெஞ்சமகிழ்ந்
தொன்றுகண்டாங்குரைத் தாற்றுயர்தீருமெ னுள்ளகமே. (எசு)

அடையாளங்கூறல்.

ஐம்புலன்றீர்ந்த பெரியோர்தொழுங்குக னுஞ்செந்திற்
பம்புசந்தாசலச் சாரலில்வாழுயிர்ப் பாங்கமுலைக்
கொம்புடையாண்மைக் குழலுடையாளெண் குரலுடையா
ளம்புயப்பூவின் முகமுடையாளென தாரணங்கே. (எஎ)

அன்றெனமறுத்தல்.

வென்றுவெஞ்சூரனை மாய்த்தபிரான்செந்தில் வெற்பினிடைச்
சென்றுகண்டேனுனைச் சேர்ந்தாளைமாந்தளிர்ச் சீருடையா
ளென்றுசொற்றாய்நண்ப னேயவளியாவள்கொ லெண்ணியவா
றன்றுபொன் போன்றொளி ராகமுள்ளாளென தாயிழையே. (எஅ)

மாண்புறப்புனைதல்.

முன்னாளொருவ னிமித்தம்பரமனோர் மொய்குழலா
டன்னுகுலங்கெடத் தூதுசென்றானதிற் றாழ்ந்தனனோ
வென்னுவியன்னவண் முற்சென்றென்வாட்ட மியம்பிடினின்
மன்னுண்மைகுன்றுங்கொ லோசெந்தில்வேலன் வரைநண்பனே. (எகூ)

கருத்தளவோர்தல்.

தோலுடையாரிடந் துன்னியபாவைதன் றோள்விரும்பு
மாலுடையானல்ல னுமளகேசன் மனத்திலெண்ணல்
போலுடையாமுகைக் கொங்கையினாளைப் புகழ்வதின்றோ
வேலுடையான்செந்தில் வெற்புடன்னையம் விழைந்தவனே. (அ0)

கனவுகூறல்

தினகரனையிற் கைப்பெருமான்றிருச் செந்தில்வெற்பி
லனவரதம்பிரி யாநண்பனேற்றிர வத்தனையும்
புன்மதிற்சென்றொரு பூவையைக்கண்டு புணர்ந்ததுபோற்
கனவுகண்டேனங்கும் வந்ததந்தோகொடுங் காமனம்பே (அக)

சொல்லரிதென்றல்.

புள்ளுநகைக்குந்திறற் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பின்மின்னைக்
கள்ளுநகைக்குந்துணி வைத்தருகாமக் கடற்பெருமை
யுள்ளுநகைக்குள்ளமு நாணுமென்றான் மற்றொருவரிடம்
விள்ளுநகைக்காகுங்கொ லோவுயிர்போலுமென் மெய்யன்பனே. (அஉ)

உண்மைகூறியுவகைவருத்தல்.

பன்னிருகையுடைச் செந்தூரன்சந்தப் பருப்பதத்துப்
பொன்னியன்மேனிநல் லாள்வஞ்சநெஞ்சப் புலவிகொள்வா
ளென்னிடநீயது செய்யாயுரைக்கு மிருவர்தம்மி
லுன்னிலுமுண் மை யுடையாள்கொலோவந்த வொண்டொடியே. (அ௩.

பழமைபாராட்டல்.

நெல்விளைக்குப் பணைச் செந்தூர்க்குமா னெடுங்கிரியின்
மல்விரைச்சாந்துடைக் கொங்கைநல்லாளின்று வந்தவணீ
நல்விருப்பாலுயர் தாய்முலைப்பான்மண நன்ககலாப்
பல்விளங்குற்றவர் காட்டொட்டுநீடும் பழக்கத்தனே. (அ௪)

மருந்துவினுதல்.

பொருந்தலர்வேரறச் செற்றசெந்தூரன் பொருப்பிடத்து
முருந்துறழ்வாணகை யாண்மீதுநான்கொண்ட மோகமொத்தத்
திருந்திழையாண்மயல் கொண்டேங்கச்சீக்கிரஞ் செய்வதற்கோர்
மருந்தறிந்தாற்சொல்லு வாய்வரைத்தோணலம் வாய்த்தவனே. (அ௫)

உறைவயினுரைத்தல்.

அங்காரகன்றொழும் வேலன்செந்தூர்ச்சந்த னுசலத்தில்
வெங்காதனேய்மிக நல்கியபேதை விரும்புமிடங்
கொங்கார்மலர்த்தட வாவியின்பாங்கருங் கொட்டிலும்பூம்
பைங்காவுஞ்செந்தினைச் செய்த்தலைவாய்த்த பரண்களுமே. (அ௬)

இடையின்மைவியத்தல்.

தடையற்றவின்பந் தருஞ்செந்திலாதிபன் சந்தவெற்பிற்
றொடையற்பணிமலர்த் தோளுடைத்தோழவித் தோகைநல்லா
ளடையற்கருங்குழ லுந்தனக்கோடு மலமருமா
றிடையற்றிருந்து மிருமாதெனும்பெய ரெய்திலளே. (அ௭)

அலர்விரும்பல்.

தானவர்கோனைத் தடிந்தசெந்தூரன் றடஞ்சிலம்பில்
யானவண்மேற்கொள்ளு மிச்சையுமென்ற னிடத்திலந்தக்
கானவள்கொண்டுள்ள காதலுமூரவர் கண்டுசொல்லற்
கானவநாளென்று கொல்லோவென்னுருயி ரன்னவனே. (அஅ)

அலர்கண்டுமகிழ்தல்.

காவைநற்றேனுவைச் சிந்தாமணியைக் கழித்தடியார்
தேவையெல்லாந்தருஞ் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பினண்பா
யாவையுந்தோற்பினு நன்றேயெனக்கவ் விலங்கிழைப்பொற்
பூவைதன்னன்ப னெனுமாற்றமாயிரம் பொன்பெறுமே. (அ௯)

மடல்கருதிக்கூறல்.

விரும்பவல்லார்க்கருள் செய்புஞ்செந்தூர்க்குகன் வெற்பிடத்தோர்
துரும்பனையேனைநற் றாளுமெனக்கொளுந் தோழமலர்ச்
சுரும்பவிர்கூந்தலந் தோகைநல்லாண்முலை தோயச்செய்யக்
கரும்பனைவார்மட லன்றிமற்றோர் துணை கண்டிலனே. (கூ0)

உடன்பாடுவிளுதல்.

ஆரியர்போற்றிசைக் குஞ்செந்தில்வேல னணிவரையிற்
காரியகாரண மோர்ந்துள்ளதோழ கரியமைக்கட்
சீரியமங்கையர் மால்கொண்டுவாடித் தியங்குநர்க்குத்
தூரியமும்பட முங்கொடிதோநன்கு சொல்லுதியே. (கூக)

மடல்பிழையாமைகூறித்தேற்றல்.

மாங்கனியொன்ற னிமித்தம்புவியை வளைந்துவரும்
பூங்கழற்சேய்திருச் செந்தூரிற்சந்தப் பொருப்பினளாற்
றூங்கருமோகத் துடனூர்மடலுந் தவறுங்கொலோ
பாங்கநின் னுள்ளமஞ் சேல்வென்றி நீதாய்தரு பண்புளதே. (கூ௨)

ஐயந்தீருமாறுரைத்தல்.

முந்நீரொலிமலி யுந்திருச்செந்தின் முருகன்வெற்பாள்
பைந்நீர்க்கதலித் துடையூடெக்காலும் பதிந்தநெஞ்சேன்
செந்நீர்முழுது மதப்புனலாதற் றெரிப்பதற்கோர்
வெந்நீர்முட்போதுங்கண் டாயுயிர்போலும் விருப்பினனே. (கூ௩)

சேராமையுணர்த்தல்.

பொன்சேர்ந்தசெந்திற் பதியான்பொருப்பிலப் பூவைதன்னை
முன்சேர்ந்ததில்லைநின் றுணைமெய்காண்டொட்ட மொய்குழலைப்
பின்சேர்தற்கித்தனை வாறுவருந்துறும் பேயனல்லேன்
மின்சேர்ந்தவேலுடைத் தோளாபொய்ச்சொல்லை வெறுப்பவனே. (கூ௪)

பிறர்கோண்மறுத்தல்.

பற்றூர்குலமழிக் குஞ்செந்தில்வேலன் பருப்பதத்தி
லுற்றூரின்மிக்க வொருதோழனேகலந் றூடிக்கொண்டாண்
முற்றூன்மடற்பனை யூர்வதென்கின்ற முறைதவறு
கற்றூருரைப்பினுங் கான்றமைக்கேங்கும் கணக்கொக்குமே. (கூ௫)

இதழ்ச்சுவைகூறல்.

கோனுங்குரவனு மாச்செந்தில்வாழ்குகன் கொற்றவெற்பி
லூனுண்டவேல்கொண் டுலாவுநண்பாவிச்சொ லுண்மைகண்டாய்
தேனுமமுதுந் திரட்டியபாலுஞ் செழுங்கனியு
மானுஞ்சுவைதந்த தந்தோவப்பேதைசெவ் வாயிதழே. (கூ௬)

தனிநலம்பயிறல்.

மாப்பட்டவேலுடைச் செந்தூரன்சந்தன மால்வரையிற்
பூப்பட்டகீர்த்தி புனைநண்பனைமயல் பூத்தவென்முன்
வீப்பட்டகூந்தனல் லாடனியாயும் விளங்கியது
தீப்பட்டவீட்டிடை மேல்காற்றுங்கூடிய சீரொத்ததே. (கூள)

கவிழ்ந்துசென்றமைக்கிரங்கல்.

குவிந்தகையார்க்கருள் செந்தூரன்சந்தனக் குன்றிடத்திற்
கவின்றருவேழக் களிறனையாயென் கருத்துடையா
ளவிழ்ந்தசெந்தாமரைப் போதொடுதிக்களு மன்னமுகங்
கவிழ்ந்துசென்றாளன்பி லாள்போலென்னெஞ்சகங் கன்றியதே. (கூஅ)

புன்னகைக்குவத்தல்.

வன்னமயூரப் பரிச்செந்திலான்சந்த வான்கிரியி
லென்னகமேயொத் திலங்குநண்பாவம்மி னென்னையன்று
கன்னல்வில்வேளிடங் காட்டிக்கொடுத்துக் கடக்கநின்று
புன்னகையொன்று புரிந்தாளென்னெஞ்சகம் பூரித்ததே. (கூகூ)

நூனலம்பயிறல்.

ஒள்ளியவேற்படைச் செந்தூரன்சந்தவெற் பூடெனையே
நள்ளியதோழவந் நாரியன்பாவிங்கு நானுணர்ந்தேன்
றெள்ளியசெந்தமிழ் நூலுணர்வான்மிகச் சீரியவர்
கள்ளினுங்காம மினிதாமென்றோதிய கட்டுரையே. (க00)

தவத்தினைப்புகழ்தல்.

செஞ்சிகியூருந் திருச்செந்திலான்றன் சிலம்பிடத்தென்
னெஞ்சினைவிட்டக லாத்தனிநேயவெந் நேரத்தினுங்
கொஞ்சியென்னுகங் குழையக்குழையக் கொடுக்குமின்ப
வஞ்சியொப்பாமிடை யைத்தரன்முன்செய்த மாதவமே. (க0க)

சுவர்க்கம்விழையாமை.

ஞானவித்தாகிய செந்தூர்ச்சரவண நாதன்வெற்ப
ஞனநற்றோழ வருவியஞ்சார லணிப்புனத்துக்
கூனல்விற்போலு நுதலாளைச்சந்ததங் கூடியநான்
வானகத்தின்பம் விழையேன்முக்காலுமெய் வார்த்தையிதே. (க0உ)

சித்தியின்மைகருதியேங்கல்.

முத்திரைக்கையினர் போற்றுஞ்செந்தூரின் முருகன்வெற்பி
னித்தியம்வாழ்கின்ற நேயாவெனதுபுன் னெஞ்சழுங்க
வத்திரக்கண்கொண்டு பார்த்தாளுக்காமுரு வாயடுக்கச்
சித்திகற்றேனில்லை யேநம்மையாள்குல தெய்வமொத்தே. (க0௩)

கலையாதிவியத்தல்.

மலையுங்கடலு மருவுசெந்தூரன் மலர்ப்பதமே
நிலையென்றுணர்ந்தநன் னேயத்தனேயென்ற னெஞ்சமுற்றுங்
குலையும்படியதி மோகாந்தகாரங் கொடுத்தமின்னாள்
கலையும்பணிகளுங் கச்சுமுன்செய்தவங் கண்டிலனே. (௧௦௪)

சிற்றழுகைக்கிரங்கல்.

கனங்கண்டசந்தன வெற்பார்செந்தூர்வளர் கந்தனொத்தென்
மனங்கண்டதோழவென் னுருயிர்க்கோருயிர் மானவரு
மனங்கண்டமென்னடை யாளென்றனன்பறி யாதறைசொற்
சினங்கண்டுசெற்றழு தாளென்றனெஞ்சகந் தீய்ந்ததுவே. (௧௦௫)

பொய்த்துயில்வுகூறல்.

மைத்தருகண்வள்ளி கோன்றிருச்செந்தில் வரையகத்தி
னெய்த்ததண்டார்புனை மார்புடைத்தோழவென் னேயங்கண்டு
மெய்த்துகில்சோர்ந்த தறியாளைப்போன்று விழிகுவித்துப்
பொய்த்துயில்கூர்வ ளுடன்பாடுநாணமும் பூண்டவளே. (௧௦௬)

உடன்பாட்டுக்குறிப்புணர்தல்.

கன்றைக்கனிக்கெறிந் தான்மருகோன்செந்தில் காத்தபிரான்
குன்றைப்பொரும்புயக் கொற்றவனேமலர்க் கோதைநல்லா
ளொன்றைக்குத்தொய்யி லெழுத்துங்கண்மையு மிடற்கிசைவா
ளென்றைக்கென்மேற்கணை யாயிரமேவுவ னங்கசனே. (௧௦௭)

உடன்பாடின்மைக்குறிப்புணர்தல்.

கலியினுமாடல் பயிலுஞ்செந்தூரன் கனகிரியி
லொலிபெறுமொண்கழற் காற்றோழனேயயி லொத்தகண்ணாண்
மலிதருபூணுந் திருத்தாதுவாடி வருந்துறுநாள்
வலிதழைத்தாலுமொ ரம்புபெய்யான்கிள்ளை வாகனனே. (௧௦௮)

இரங்காமைக்கேங்கல்.

பன்னகத்தோகைப் பரிச்செந்தில்வேலன் பருப்பதத்தி
னுன்னருங்கீர்த்தி யுறுதோழனேமைய லுய்த்தமின்னா
ளென்னகநொந்து தடுமாறிப்போற்று மியல்புகண்டு
மின்னமுஞ்சற்று மிரங்காதிருப்பதற் கென்செய்வதே. (௧௦௯)

தன்னைப்பழித்தல்.

மின்றயங்குந்தனி வேற்செந்திலான்சந்த வெற்பிடத்தி
னன்றனைத்துந்தெரி யுந்துணைவாவொரு நாரியிரு
குன்றமொப்பாமுலை யாற்பொரும்போர்க்களங் கொள்வதனுக்
கென்றனைப்போலிச்சை கொள்வாரின்றென்கை யியல்பினதே. (௧௧௦)

தலைவன்பாங்கிமுன்னிலையிற்பகர்வன.

கண்டுணர்ந்தமைகூறல்.

நலங்கிளர்செந்தி னகராளுஞ்சண்முக நாதன்வெற்பிற்
பொலங்கொடிபோற்றிகழ் பூவைநல்லாயென் பொறிபிறழ்ந்து
கலங்குறப்பார்த்துக் களிகூர்ந்தெனது கருத்தினிற்கு
மிலங்கமைத்தோளிநின் றோழியென் றோர்ந்தன னிப்பொழுதே. (௧௧௧)

அன்றுகொலென்றல்.

மன்றுடையார்தரு மைந்தன்செந்தூரில் வாதன்வெற்பின்
மென்றுகிற்சோர்வின் முலைதோன்றவென்னெதிர் மெல்லவந்து
நின்றுளங்கொண்டுயிர் வாடச்செய்தேகின ணின்னிதுளை
யன்றுகொல்லோவெள்ளை முத்தாரம்போலு மணிநகையே. (௧௧௨)

நவின்றமைவினாதல்.

வான்படுந்துன்பந் தவிர்த்தசெந்தூரன் வரைத்தலத்தின்
றேன்படுங்கூந்தற் சிறுமயிலேபடர் செவ்வரிதோய்
மீன்படுங்கண்ணிதன் கோலாகலத்தில் விரகமுற்ற
நான்பாடும்பாட்டுடை நின்பாலப்பேதை நவின்றதென்னே. (௧௧௩)

பொறுப்புக்கூறல்.

தேங்கமழ்செச்சையந் தார்ச்செந்திலென்னை சிலம்பகத்திற்
பூங்கமலாதனப் பொன்னனையாய்மிகு பொற்பமைந்த
கோங்கரும்பன்ன முலைத்தோழியென்னுடன் கூடிக்கொண்டு
நீங்கருமின்பக் கடற்றோயச்செய்வது நின்பொறுப்பே. (௧௧௪)

கண்டுகளித்தமைகூறல்.

பாம்பணிவார்தரு மைந்தன்செந்தூரன் பருப்பதத்தி
லாம்பலம்பூவுறழ் வாய்ப்பேதைமால் கொண்டமைருமென்
கூம்பருங்கண்க ளவளோடெப்போதுங் குலாவுகின்ற
காம்பவிர்தோளுடைக் கன்னிநிற்கண்டுங் களிக்கின்றவே. (௧௧௫)

நன்றிமறவேனெனல்.

வென்றிவைவேற்படைச் செந்தூர்க்குமரன் வியன்சிலம்பிற்
பொன்றிகழ்மேனிநல் லாயென்னைநீயப் புணர்முலைதோ
ளொன்றிடக்காண்பதற் காமாறுநாடி யுளுற்றிலந்த
நன்றியைநான்மற வேன்மறவேனெந்த நாளினுமே. (௧௧௬)

வலியின்மைகூறல்.

வேகம்பெருத்த மயிலூருஞ்செந்தில் விசாகன்வெற்பி
லாகஞ்சிவந்த வணங்கனையாண்மத னாகமத்தின்
றாகங்கொடுத்துத் தயங்கவிட்டாளவ டன்னைநத்து
மோகஞ்சகிக்கவல் லேனல்லனியானினி மொய்குழலே. (௧௧௭)

ஆற்றாமைகூறியுபாயம்வினாதல்.

போற்றுகின்றார்க்கருள் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பிடத்தின்
மாற்றுரையற்றபொன் போலுநின்றோழி மயற்கடலிற்
கூற்றுறழ்கண்வலைப் பட்டுநொந்தேன்கொடுங் கோன்மதன்போர்க்
காற்றுகில்லேனைய கோவுய்யுமாறொன் றறைந்தருளே. (ககஅ)

தரம்போதாதோ வென்றல்.

மங்கையராடன் மலியுஞ்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரைவாழ்
கங்கைதன்சேயருட் போலுநல்லாய்மலர்க் காந்தள்வெட்குஞ்
செங்கையிலம்மனை யுங்கழங்குங்கொளுஞ் சீர்பெறுநின்
றங்கைதன்கொங்கைக்கென் றோள்பற்றிடாதுகொல் சாற்றுதியே. (கக௯)

புண்ணியமும் புகழுங்கூறல்.

திண்ணியசீர்திகழ் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடத்துப்
பண்ணியன்மென்மொழிப் பாவைநல்லாய்நின் பழக்கமிக
நண்ணியபேதை முலைப்போகநான்பெற நல்குதியேற்
புண்ணியமெய்தும தன்றிக்கெடாத புகழுமுண்டே. (க௨௦)

மண மறுத்தல்.

கணஞ்செய்தசேனைப் பிரான்செந்தில்வாழயிற் கந்தன்வெற்பிற்
குணஞ்செய்யும்வீறுடைக் கோமளமேயன்று கூட்டிவந்த
பணஞ்செய்தவல்குனல் லாடந்தைதாய்முற் பகர்ந்துகெஞ்சி
மணஞ்செய்யுநாள்வரை தாங்கவொண்ணாதிந்த மையலையே. (க௨க)

பருவம் வினாதல்.

பொன்னம்பொருப்புறழ் சந்தவெற்பார்செந்திற் புண்ணியன்றன்
றன்னந்தனியரு ணோர்தையலேயுனைச் சார்ந்துவந்தன்
றென்னன்புறக்கொண்டு போனாண்மற்றெங்கணு மியான்கண்டிலே
னின்னம்பருவம் வரவில்லையோவவ் விளம்பிடிக்கே. (க௨௨)

பருவமுண்டெனல்

வாசிக்கும்பூம்பொழில் சூழுஞ்செந்தூரன் வரைத்தலத்துப்
பாசிக்குழலணங் கேமையல்கூரும் பருவமின்றேற்
றேசிக்கனிநிகர் கொங்கைகளேதெனுட் சிந்தைகண்டு
கூசிக்கொள்கின்ற குணமேதுசொல்லக் கொடியிடைக்கே. (க௨௩)

பிழையாமைகூறல்.

திருகுற்றகோட்டுத் தகரூர்செந்தூரன் றிருச்சிலம்பி
னருகுற்றசார லணங்கனையாயளி யார்க்குமலர்
செருகுற்றகூந்தனல் லாளணுகேலெனச் சீறிச்சொன்னா
ளொருகுற்றமுஞ்செய்த தில்லைகண்டாயென் னுளமறிந்தே. (க௨௪)

போய்மை கண்டிரங்கல்.

மெய்யாயவீட ருளுஞ்செந்தில்வேலன் வியன்சிலம்பி
னெய்யார்மலர்புனை நீள்குழலாயுன்ற னேயமிகு
மையாருங்கண்ணி வருவேனெனச்சொன்ன வார்த்தையொன்றும்
பொய்யாகிவிட்டமை யெண்ணியென்னெஞ்சம் புலர்கின்றதே. (கஉரு)

இடையூறு வினாதல்.

விடையேறுவார் தரு மைந்தன்செந்தூரன் வியன்சிலம்பி
னடைதோயுமின்னன்ன நங்கைநல்லாயென்னை நாடியகட்
கடையாளிக்காவகத் தேவந்துகூடிக் களிப்பதனுக்
கிடையூறுளதுகொல் லோவுளதாகி வியம்புதியே. (கஉசு)

வஞ்சமுறுத்திக் கூறல்.

படைவேல்புனைந்தகைச் செந்தூரன்சந்தப் பருப்பதத்தி
னிடைதோன்றியென்மனங் கொண்டுதன்னெஞ்சையு மீந்தவடன்
றடையாவுந்தீர்ந்தெனைச் சேரச்செய்மாண்புன் றனக்கில்லையோ
தொடைசூடிக்காரமர் பூஞ்சோலைபோலுஞ் சுரிகுழலே. (கஉஎ)

வெறுத்துக்கூறல்

நிலைப்பான்சந்த வரையாள்செந்தூர்க்குக னீடருள்போல்
விலைப்பான்மைதீர்ந்தநல் லாளெனைச்சேர விரும்புதலை
யுலைப்பார்மற்றியாருன்னை யன்றியுள்ளார்பக ரொண்டொடியே
கலைப்பார்கலைக்கின் முலைப்பாலும்வேம்பெனுங் காசினியே (கஉஅ)

உரிமைவேண்டல்.

கன்மீதுலாவுங் கழற்செந்திலான்கடைக் கண்ணமரா
மன்மீதருள்செயற் கேட்டிலையோவந்த வாறிரங்கி
யென்மீதுரிமைசற் றின்றுகொள்வாயென்று மியான்விரும்பு
மின்மீதுரிமைவைத் துத்தாயிற்பேணிய மெல்லியலே. (கஉகூ)

ஐயுற்று வினாதல்.

நன்மோக்கநல்குந் திருச்செந்தில் வேல னளிர்வரையின்
முன்மோகினிக்கிணை யாமெனத்தோற்றிய மொய்குழலா
டன்மோகங்கூறினுங் கூறாவிடினுந் தவிர்த்தருகு
மென்மோகங்கூறிய துண்டோவின்றோபக ரேந்திழையே. (கங0)

வணங்குமாறுரைத்தல்.

நாடச்செய்தாண்டருள் சூர்செந்திநாயக னற்சிலம்பிற்
றேடச்செய்தேகிய செய்யிழையாளுயிர்ச் சேடியவ
ளூடச்செய்யாமலொன் றாகியசிந்தை யுடனுவந்து
கூடச்செய்தாலுனைக் கொண்டாடும்வாய்கரங் கும்பிடுமே (கஙக)

கள்ளங்காட்டல்.

தவமுதிர்ந்தோர்புகழ் செந்தூர்க்குருபரன் சந்தவெற்பிற்
கவளமதாசல நேர்கொங்கையாண்மையல் காட்டிச்சென்று
ளிவணுழல்வேனுவப் பெய்தாதவண்ண மியம்புகின்று
யவளினுநீகள்ளி யானுயென்றென்னெஞ் சறிந்ததுவே. (௧௩௨)

தன்னிலை தெரித்தல்.

பொன்னைப்பெருக்கெழிற் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பிடத்தி
லென்னைக்கண்ணும்வலை யாற்பிணித்தாடன் னிருளையென
வுனைக்கொண்டொவ்வொருக் காற்றேடுநாடில னுள்ளகத்து
மன்னைக்கொப்பாகினைப் பேணிரங்காயுற வாக்குதற்கே. (௧௩௩)

அடிமைத்திறங்கூறல்.

கற்பனைதீர்ந்த புகழ்ச்செந்தில்வேலன் கனகிரியில்
விற்படும்வாணுநற் றேழிதன்கொங்கை விழையுமென்னை
யற்பகடேர்மதற் கஞ்சாதளிக்கி லநுதினநின்
சொற்படியேநடப் பேன்முருந்தோடுறழ் தூநகையே. (௧௩௪)

இயல்படுத்துவினுதல்.

காழியிற்பாவலற் கோர்கலைவீந்தருள் கந்தன்செந்தில்
வீழியிற்றீங்கனி யன்னசெவ்வாயிதழ் மெல்லியலா
ராழியங்கண்வலைப் பட்டார்பலரு ளறிவின்மிக்க
தோழியினட்பின்றி யின்பமுற்றுரெவர் சொல்லுதியே. (௧௩௫)

சொல்லிரத்தல்.

மருமலர்ச்சோலை மலியுஞ்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையிற்
குருபரன்மெய்யரு ளன்னநல்லாயுனைக் கூடியன்று
வருமவணல்கிய மையலில்வாடி மறுகுகின்றே
னிருவருஞ்சேரப் புரிவேனென்றூர்சொல் லியம்புதியே. (௧௩௬)

கூச்சந்தீர்க்குமாறுகூறல்.

ஆசுமுற்பாடுங் கவிநான்குஞ்சூடு மணிச்செந்திலான்
றேசுடைக்குன்றத் தணங்கனையாய்நின் றிருவருளாற்
பேசுமப்பேதை யிசைந்தாள்சிலவிதப் பெற்றிகண்டு
கூசுகின்றாளது கூடாதென்றேதிக் குணஞ்செய்திடே (௧௩௭)

கைமாறறியாமைகூறல்.

கூதாளமாலைத் திருச்செந்தில்வேலவன் கொற்றவெற்பிற்
போதாளும்பொன்னனை யாண்முலைப்போகம் புணர்த்திமையற்
பாதாளவாரிக் கரையேற்றியவருட் பாங்கியுனக்
காதாளியெய்திடத் தக்ககைம்மாறுன் றறிந்திலனே (௧௩௮)

அருமைபாராட்டல்.

கடவுளர்க்கோரர சாச்செந்தில்வாழுயிற் கந்தன்வெற்பி
னடமிடுந்தோகை மயிலனையாளின்ப நல்கியென்ற
னிடர்படுமைய லொழித்தறமெய்தினை யித்திறமோர்
முடவனுண்ணக்கொம்புத் தேனெடுத்தூட்டு முறையொத்ததே (௧௩௯)

வாழ்த்திக்கூறல்

கோழியெழுதுங் கொடிநீடுஞ்செந்திற் குமரன்வெற்பில்
வீழிளங்கோகில மன்னநல்லாளின்ப மேவச்செய்து
பாழியந்தோண்மதற் கஞ்சாதவாழ்வுறப் பண்ணினையால்
வாழிபல்லூழி மயில்போலூஞ்சாயன் மடக்கொடியே. (௧௪௦)

தலைவிதன்மை.

கண்டுநினைந்தமைகூறல்.

பண்மறையார்க்கும் பரிசாருஞ்செந்திற் பருப்பதத்தான்
வண்மலிதோகைச் சிகிமீதுவேல்கொண்டு வந்தவன்பல்
பெண்மறுகிற்கண்டு சேவிக்கின்மோகம் பெருக்கியென்றன்
கண்மலராம்வழி யாற்சென்று நெஞ்சுட் கவின்றனனே. (௧௪௧)

கொங்கைப்பொலிவுகூறல்.

சஞ்சலந்தீர்க்கத் தருஞ்செந்தில்வேலன் றனதுசெழுங்
கஞ்சமலர்முக மோராறும்பன்னிரு கைந்நிரையுஞ்
செஞ்சரணத்துணை யுஞ்சிகியாதிய சீர்பிறவு
நெஞ்சகத்தூடமைந் துற்றதனாற்கொங்கை நீடியவே. (௧௪௨)

கண்ணொடுபுலம்பல்

பன்னிருகையுடைச் செந்தூரன்றேகைப் பரியுடனன்
றுன்னிடம்வந்தவ னெஞ்சகத்துற்றமை யுன்னுதியோ
மன்னிதயக்குறிப் புன்னெதிர்கண்டு மகிழ்வதுதா
னென்னிருகண்மணி யேவம்பினீரிறை யேலினியே. (௧௪௩)

கொங்கைகட்கறிவுணர்த்தல்

என்னதுகொங்கைக ளேமுத்துமாலை யிசைந்தருவிப்
பொன்னம்வெற்பென் றுயர்ந் தீர்வம்பினுட்களைப் போக்கன்மின்வேற்
றென்னவனுகித் திருச்செந்திற்கந்தச் சிலம்பினுற்றோன்
றன்னகலந்தழு விக்கொளற்கான தவஞ்செய்மினே. (௧௪௪)

இதழுடனியம்பல்

மாயிருஞாலம் புகழ்ந்தோதுஞ்சீர்ச்செந்தின் மாநகரிக்
கோயிலுள்ளானரன் பான்முதற்றூரகங் கூறுநல
மேயிலங்குங்கனி வாய்தீண்டினல்லதென் வெண்ணகைச்செவ்
வாயிதழேயுனைக் கொத்துமயானத்து வாயசமே. (கசரு)

கைந்நலங்கருதியேங்கல்.

கிளைக்கும்வெஞ்சூர்ப்புலை மாவொடுமாயக் கிரியினையுந்
துளைக்கும்வைவேற்படைச் செந்தூரான்பொற்பதந் தொட்டமருக்
கிளைக்கருங்கொங்கை யழுந்தத்தழுவி யிறுக்கினல்லால்
வளைக்கரம்பெற்ற பயன்யாதென்றுள்ள மறுகியதே. (கசசு)

மதியினைப்பழித்தல்

விண்ணுடர்போற்றும் வியன்செந்தில்வேலன் விருப்பமுறும்
பெண்ணுரைக்காய்தன் முறையோவவன்றன் பிதாவினருட்
கண்ணுயசீர்தரு மோமதியேயுனைக் கன்னல்வில்லி
நண்ணுமகிழ்குடை யென்றுரைப்பார்பலர் நானிலத்தே. (கசஎ)

கடலோடுபுலம்பல்.

சேல்கொண்டகட்புன லானுய்வெற்பொன்றுடைச் செந்திற்பிரான்
வேல்கொண்டதோண்மையல் விஞ்சியதோமுன் வெருண்டதன்றோ
கால்கொண்டுலாவிமுன் புற்றோவிட்டென்னிற் கவலுகின்றாய்
மால்கொண்டமெல்லணைக் காதரமாகிய வார்கடலே. (கசஅ)

சேக்கரைச்சினத்தல்

வேலைப்புனைந்ததிண் டோட்செந்திலானது வேட்கைநிகழ்
பாலைப்புரைந்தசொல் லார்மீதுனக்குட் பகைவந்ததேன்
சேலைப்பொறித்த கொடியான்செய்காமச் செழுங்கனலு
மாலைப்பொழுதின் கொடுமையும்போன்று வருஞ்செக்கரே (கசகூ)

தென்றலைப்பழித்தல்

கூம்பியகையினர் நெஞ்சுறழ்செந்திற் குமரனன்பி
லாம்பிணைக்கண்ணிய ரஞ்சுறப்பாய்தவி ஞலல்லவோ
தேம்பிரசக்கம லாதனத்தான்மதன் றேரெனவும்
பாம்பிரையென்று முனைப்படைத்தான்சுடும் பாழ்ந்தென்றலே. (கரு௦)

குயிலோடுபெயிலல்.

கயிலாயவாணர்தம் மைந்தன்செந்தூர்க்குகன் காதல்கொண்டு
வெயிலுடுமென்புழுப் போற்றவிப்பேனை வெருட்டுகின்றா
யயிலேந்துமன்னவன் பன்னிருகாதி னடுக்கச்சென்று
குயிலேயென்னெஞ்சோத் தவனெஞ்சுமால்கொளக் கூவுதியே. (கருக)

அன்றிற்றேனிக்கிரங்கல்.

குன்றினங்தோறு நடமாடுஞ்செந்திற் குகன்மயல்வந்
தொன்றியதால்வருந் துற்றேன்முன்னுகி யுருவிலிதன்
வென்றிவிற்கோலிக் கணையொன்றிரண்டு விடுத்தவுட
னன்றிலம்புள்ளொலி வந்துவந்தாவி யயில்கின்றதே. (கருஉ)

முத்தோடுமொழிதல்.

ஆயும்புகழ்த்திருச் செந்தூர்க்குமர னடிதொழுஞ்சீர்
தோயுங்கடற்பிறந் தாயவனுசை சுடுதல்கண்டு
நீயுஞ்சுடத்துணிந் தாய்முத்தமேயினி நெஞ்சையென்றன்
வாயுஞ்சுடுங்கொ லுணைப்போலும்வெண்ணகை வாய்ந்ததினே. (கருங)

களபங்கழித்தல்.

அந்தரர்போற்று மணிச்செந்திலான்மய லங்கிசுற்ற
நொந்தயர்வேனுடற் சூடாற்றத்தக்கது நுண்ணியசீர்ச்
சந்தனமோவவன் றன்சீடன்வாழுந் தமிழ்வரையில்
வந்ததனுலவன் றேள்சேர்ந்திடாரை வருத்துவதே. (கருச)

பூவெறுப்புரைத்தல்.

பாவலர்க்காதர மாஞ்செந்தில்வேலவன் பன்னிருதோ
ளாவல்கொண்டேனுக் கவனீபமாலை யளித்திலனுற்
காவலர்நட்பிலர்க் கூர்பகையாகுங் கணக்கின்மற்றப்
பூவகையாவும் வடவாக்கினியின் பொறிபொத்தவே. (கருரு)

மதனனைப்பழித்தல்.

தண்படுதாமரைப் பூவாவிசூழ்தரு சந்தவெற்பால்
வண்படர்செந்தி னகர்க்கோன்முற்சென்றுவில் வாங்கினறன்
றிண்பலங்காட்டினன் றுமதனுவம்பிற் சீறியிங்கோர்
பெண்பழியேற்கவந் தாயுனைப்போலில்லைப் பித்தர்களே. (கருசு)

மதன்றேழில்வியத்தல்.

அங்கிக்கணைந்துடை யானெரித்தானிவ னுறுடையான்
மங்கிச்செலப்புரி வானெனச்செந்தில் வளநகரிற்
றங்கித்திகழ்குகன் றன்னைவிட்டீர்ங்குழ றுங்குமென்பா
லிங்கிப்படிச்சமர் செய்மாரனுகத் தியல்புநன்றே. (கருஎ)

கார்கண்டுகலங்கல்.

சீர்வந்தசெந்தி னகராளுஞ்சண்முகன் சிந்தையிடை
நார்வந்ததாலிங்கு வந்தெனைச்சேரு நலங்கண்டிலே
னூர்வந்தருங்கண வற்பிரிந்தார்கட் கவசநல்குங்
கார்வந்துவானத் துலவக்கண்டேன்றுயர் கைவந்ததே. (கருஅ)

பனிக்கொடுமைபகரல்.

விரியும்பணுடைவிச் சேடனும்வெம்ப வெதுப்பும்வெய்யிற்
சூரியன்றன்முன்சற்றும் வாடாததாமரை யொக்கவெந்து
கரியுங்கொடும்பனிக் காலஞ்செந்தூர்வளர் கந்தன்றிண்டோட்
பிரியங்கொளுமென் முகம்வாடச்செய்தல் பெரிதல்லவே. (கடுகூ)

வேனிற்பெருமைகூறல்.

மைக்காலனையுதைத் தார்தருஞ்செந்தில் வரதனைமற்
றெக்காலத்திற்பிரிந் தாலும்வில்வேள்கிளி யேறியொரு
மெய்க்காலன்போல்வென்றி மீனேடுலாவிய வேனிலென்னு
மக்காலத்திற்பிரிந் தாலெனதாருயி ரார்ற்றரிதே. (கசா0)

காற்றினைக்கருதிக்கூறல்.

மாற்றுரையற்றபொன் மேருவைப்பேர்த்து மறிதிரைச்சீர்
தோற்றுமகோததி யிற்பட்சிசாலந் துரந்துலவுங்
காற்றுளங்கொள்ளின் மயிலூருஞ்செந்திற் கடவுளையிவ்
வாற்றுவந்தென்விழி முன்னுகச்செய்வ தருமையன்றே. (கசாக)

வண்டுவிடுதூது.

பண்டேமயல்கொளப் பார்த்தசெந்தூர்க்குகன் பன்னிருதோள்
கண்டேயங்குள்ள கடம்பாரத்தேனிற் களித்துவிடேல்
வண்டேயென்றென்றுமென் வார்குழற்பூங்கண் மடுத்தநன்றி
யுண்டேலென்றுன்பமெ லாமறவாம லுரைத்திறைஞ்சே. (கசாஉ)

கிள்ளைவிடுதூது

வான்மயிலூர்திருச் செந்தூரன்றோண்மிசை வாஞ்சைகொண்டு
நான்மனநோவது சொல்விடப்போயங்கு நண்ணிவளர்
பான்மதுரத்தமிழ்ச் சந்தம்பொழியும் பசுங்கிளியின்
மேன்மயல்கூருவை யோபிள்ளைபோலும் வியன்கிள்ளையே. (கசாஙு)

அன்னம்விடுதூது

தென்னவர்போற்றுந் திருச்செந்தில்வாழ்குரு தேசிகனிங்
கின்னம்வந்தானிலை யென்றேங்கித்தூதென யான்விடுத்த
வன்னமங்குற்றது வோவில்லையோவள்ளி யங்கையின்பூத்
தன்னரங்காக்கொண்ட தோதமியேன்றுயர் சாற்றல்விட்டே. (கசாச)

நாரைவிடுதூது.

இரவினும்வாட்டமொ ரெள்ளளவாயினு மின்றிச்சென்று
வரவல்லநாரைக ளேயருட்சீர்ச்செந்தின் மாநகரிப்
புரவலன்பாற்சென்றென் புண்பாடனைத்தும் புகலுதிரேற்
கரவின்மெய்ப்பேறுங்க ளுடொன்றுபெற்ற கதைநிசமே. (கசாரு)

மேகவிடுதூது.

சூர்மேனிசாய்த்த சுடர்வேற்செந்தூர்க்குகன் றோட்கடப்பந்
தார்மேலென்னுசை தழைக்கின்றதாலெனுந்து தட்டழிந்தேன்
கார்மேகங்காளவன் பாற்சொல்லுவிருங்கள் காவலன்பெண்
ணார்மேவுகொண்கனென் றெண்ணிவிட்டேன்மின்க ணம்பினனே. (கசுசு)

நெஞ்சுவிடுதூது.

கஞ்சமுங்காவியும் பூத்தகையார்புணர் கந்தன்செந்தூர்த்
தஞ்சமதானவன் றன்பாலென்மோகந் தனைப்பகர்தற்
கஞ்சமுற்கூறுவ வாகாவென்றோர்ந்தன னுதவினென்
னெஞ்சகமேமுற்று நீபோயுரைக்கி னிசைப்படுமே. (கசுஎ)

தூதுபிழைத்தமைக்கிரங்கல்.

வாதுடைச்சூரனைக் கொன்றவைவேற்படை வைத்தசெங்கைப்
போதுடையான்றிருச் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்புறழ்தோண்
மீதுமிக்காவல் கொண் டேனவன்பாற்சொல்ல விட்டுமகிழ்
தூதுமுற்றும்பிழைத் தாலென்செய்வேனினித் தேய்வதற்கே. (கசுஅ)

பழமொழிக்கயர்தல்.

பொங்குள்ளவானந்த நல்குஞ்செந்தூரன் புயத்தினிச்சை
தங்குள்ளத்தென்றனத் தாசையன்றேன்மனந் தன்னிலின்றே
லெங்குள்ளமாந்தருந் தோன்றுதொட்டென்றென்று மெக்கவைக்கு
மிங்குள்ளவாறங்கு முண்டெனப்பேச வியல்பல்லவே. (கசுகூ)

குறிநினைந்தயர்கை.

கூடையுங்கையிற் பிரம்புங்கொண்டோர்குறக் கோதைவந்து
மாடைவெற்பென்றுயர் செந்தூரன்றோடரு மையலையுஞ்
சாடையிற்சொல்லிப் புணர்வாயென்றோதலுந் தப்புங்கொல்லோ
வாடையிற்பூத்த மலர்வாளுளாற்கஞ்சு மாமனமே. (கஎ0)

சகுனங்கண்வேத்தல்.

மற்சமணுதிய பொய்ந்நெறியஞ்சமெய்ம் மாதவஞ்செய்
சற்சனர்போற்றுந் திருச்செந்தில்வேலன் றனைவிரும்பு
மெற்சனிபோலன்னை யாதியர்வையினு மியானறிந்த
நற்சகுனங்களொன் றேபலவாகு நவிலரிதே. (கஎக)

சகுனங்கருதியேங்கல்

கடமாவுலவுந் திருச்செந்தின்மாநகர்க் கந்தனென்பொற்
றடமாமுலைதொடு வான்கொலென்றேங்குந் ததியிலுண்டா
மடன்ஞாளியின்செவி யோசையுஞ்சுந்தரி யார்ப்புமென
திடபாற்கெவுளியுந் தும்மலும்பொய்த்த தற் கென்செய்வதே. (கஎஉ)

தலைவன்றன்மைகருதிக்கூறல்.

மன்னுமெய்ச்சீர்திகழ் செந்தூர்ச்சரவண வள்ளறன்பாற்
பொன்னுலகத்தினள் வாழவுமேனற் புனக்குறத்தி
தன்னுரிமைக்குடன் பட்டொருத்திக்குக்கை தான்கொடுத்தா
னென்னுடற்ரேயி னிளப்பமக்காமுகற் கேதில்லையே. (கஎங)

வினைத்திறங்கூறல்.

கரும்பாலைவாசங் கமழுஞ்செந்தூரன்பொய் காட்டுஞ்சிற்றில்
வரும்பாலைமாரொடு மாடவல்லானென்முன் வந்துகில்லா
னரும்பாசையுற்று மலர்வெறுத்தாலொத்தெ னன்பைச்சற்றும்
விரும்பாமைக்கோர்பெருங் காரணமுன்செய்த வெவ்வினையே. (கஎச)

மறவாமைக்கிரங்கல்.

நாலுமறையு முழங்கியசீர்ச்செந்தி னாயகன்றன்
பாலுறழ்வெண்ணகைச் செவ்வாயும்பேரருட் பார்வைக்கண்ணும்
வேலுறுதோள்களு மென்மலர்த்தாள்களும் வேறுமிவை
போலுஞ்சிறப்புமுற் றுஞ்சிந்தியாத பொழுதில்லையே. (கஎரு)

நகைநினைத்திரங்கல்.

குகப்பெருமான்றிருக் கைவேற்குமரன் குலவுசெந்தி
னகர்த்தெருவூடெனைக் கண்ணாரப்பார்த்து நகைத்ததனு
லகத்துரித்துற்றனன் ருேய்வானென்றெண்ணின னங்கசவே
ளிகற்கிடஞ்செய்தின்ன மிங்குவாரா மிருந்தனனே. (கஎசு)

தலைவனைப்புகழ்தல்.

அனவரதந்தன்னை வேண்டுமின்னார்தம் மகமகிழ
நனவின்மட்டும்புணர் வார்மற்றையாடவர் நஞ்சுமிழ்வாய்ப்
புனகமஞ்சுஞ்சிகி மேற்கண்டமாதர் பலர்களையுங்
கனவுநனவிற் புணர்வான்செந்தூர்வளர் காவலனே. (கஎஎ)

கனவைப்புகழ்தல்.

கொண்டாடுமிந்த நனவிற்செந்தூரனைக் கூடுமப்போ
துண்டாகத்தக்க மதநீர்ப்பெருக்கினுக் கொட்டிரட்டி
வண்டாருநீப மலர்மாலைசூடி மயிலில்வரக்
கண்டாலுமந்தக் கனவிற்குபிரெனக் காண்கின்றதே. (கஎஅ)

கனவைப்பழித்தல்.

அண்டருக்காகு மமுதைக்கையாலள்ளி யள்ளிமிக
வுண்டதுபோலக் கனவுகண்டாலு முடன்விழித்தாற்
கொண்டபசிதணி வாமோசெந்தூரனைக் கூடுதல்போற்
கண்டகனவிற் பயனேதுகண்ணெதிர் காணனன்றே. (கஎகூ)

வரவுநினைத்திரங்கல்.

வேடிச்சிமைந்தர் விழையுஞ்செந்தூர்ச்சந்த வெற்பிலென்னைக்
கூடிப்பிரிந்தவர் வாராமலுள்ளங் கொதித்துமிக
வாடித்தவிக்கவிட் டாரிந்தமட்டுக்கும் வன்னெஞ்சரோ
வாடிக்குமுன்வரு வேனென்றவார்த்தை யயர்த்தனரே. (கஅ0)

சொன்னினைத்தயர்தல்.

கன்னல்வில்வேளொல்குஞ் செந்தூர்க்குமரக் கடவுள்வந்து
பொன்னவிர்கும்ப முலைமேற்சுணங்கு பொலியுமைய
றுன்னநொந்தேன் றனைத் தோய்ந்தவன்காடலை தொட்டுமெய்யாச்
சொன்னசொற்பொய்க்கிலென் னுருயிர்வீணினிற் றுஞ்சுமன்றே. (கஅக)

தலைவன்பொருண்மேற்பிரிதற்கிசையாமைகூறல்.

தங்கமும்வெள்ளியு மாமிருவெற்புடைத் தானுமைந்தன்
செங்கமலாதனை வாழுஞ்செந்தூரன் திருமுன்பினிற்
கொங்கர்கன்னடர் முதலோரிடும்பொற் குவையினது
பொங்கமிருக்கப் பொருடேடிப்போதல் புதுமையன்றே. (கஅஉ)

பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன்வராதலின்காரணங்கருதல்.

அன்போர்மிகுந்திருச் செந்தினங்கேள்வர்செல் லத்திசையி
லென்போலொருத்திகைச் சிக்கினரோவுழைத் தெய்த்தனரோ
பொன்போதுமடடும்பெற் றரில்லையோவரும் போழ்திதுவோ
வன்போங்குநெஞ்சரன் றேயென்னகாரணம் வந்திலதே. (கஅங)

தலைவன்போர்விழைந்தமைகண்டுபுலர்தல்.

தன்னந்தனிப்புகழ்ச் செந்தூர்த்தலைவர் தருவர்களை
முன்னந்தடிந்தனர் சாரணர்கூட்ட முழுதொழித்தார்
கன்னங்கறுத்த கலியாதியரைக் கறுவுகின்று
ரின்னஞ்சமர்விழைந் தாரெனத்தேறிநெஞ் சேங்கியதே. (கஅச)

போர்மேற்சென்றூர்வருமுன்னிகழ்வதுபுகலல்.

கார்மேலுலாம்பொழிற் செந்தூர்புரக்குநங் காவலர்முன்
சூர்மேற்பொருத சலிப்பின்றிநான்மறைச் சொன்னிறுவும்
போர்மேற்சென்றூர்வரு முன்னுன்பொறுப்பினும் பொற்புமுலை
வார்மேற்பணைத்து வளர்ந்தாவிசோர வருத்தியதே. (கஅரு)

தலைவன்போர்வெல்லுமாறுணர்தல்.

மடற்றாழைவாச மலியுஞ்செந்தூர்க்குகன் வானைமுட்டுங்
கடற்றனைச்சூரனை மாயவெற்போடு கணத்தில்வென்று
னுடற்றுனிலைத்த பொருளென்னுநூல்பயின் றான்விழுங்கு
மிடற்றாளர்வோற வென்றிங்குமீள்கை வியப்பல்லவே. (கஅசு)

கருப்பக்குறிகண்டயர்தல்.

வாண்மெலிவின்றிய வீராதிவீரர் வணங்குஞ்செந்தூர்
வேண்மெலியாமென் முலைச்சூசுகங்கண் மிகக்கறுத்துத்
தோண்மெலிந்தாவிலைத் துத்தந்தழைக்கத் துவக்கியதாற்
சூண்மெலிந்தாரெனத் தோற்றுகின்றாளினிச் சொல்வதென்னே. (கஅஎ)

கருப்பங்கண்டுவேத்தல்.

சந்தனமால்வரைச் செந்தூர்க்குருபரன் றந்தையுடன்
முந்தருண்மோன மொழிந்ததுண்டேலவன் மொய்ம்பணைந்து
வந்தகருப்பத்தில் வாழ்மகன்றாழ வழக்குள்ளதோ
வந்தரிபேற்றினு மென்பேறதிகநன் காய்ந்திடினே. (கஅஅ)

கருப்பவாதைக்கிரங்கல்.

பொருப்பன்னபன்னிரு தோளுடைச்செந்திற் புரவலன்மேல்
விருப்பமுற்றேங்கிய நாளுற்றதுன்பமு மெத்தநன்றே
மருப்பனிநீபமென் மார்புறத்தோய்தலின் வந்தடுத்த
கருப்பமுற்றுந்துன்ப சாகரந்தன்னைக் கருதிடினே. (கஅகூ)

மகப்பேற்றுமகிழ்ச்சி.

மாண்மகத்தாடிவர் செந்தூர்க்குமரன் மலர்க்கடப்பந்
தோண்மகரந்தமென் றுய்யிற்பயோதரந் தோய்ந்ததனால்
வாண்மகரக்கொடி யானஞ்சினுன்முத்தி வாழ்வுநல்கு
மாண்மகப்பேறடைந் தேன்றுன்பம்யாவு மகன்றனவே. (கசுo)

பாலனைப்பழித்தல்.

மாடிவர்வார்தர வந்தசெந்தூரர்முன் வைதுமிக
வூடினுங்கெஞ்சி யுடன்பாடுவேண்டின ருன்னைப்பெற்றிட்
ருடியகொங்கைய ளாயபின்னுன்சென் றருகுறினு
நாடிநின்றோர்மொழி யும்பகராது நடந்தனரே. (கசுக)

மனத்தேற்றங்கோள்ளல்.

அழலைப்புனைந்தகை யார்மைந்தர்செந்தி லதிபரம்பொற்
கழலைப்பணியினு நத்துகிலார்முனங் காதலுற்றென்
குழலைக்கரங்கொண்டுங் கோதுவரென்கைக் குழந்தையதன்
மழலைச்செவ்வாய்திறந் தாலந்தநாளின்னம் வந்துறுமே. (கசுஉ)

பரத்தையர்க்கருதியேங்கல்.

மூக்கணர்க்குங்குரு வானசெந்தூரர்முன் மோகமிகுத்
தெக்கணத்துந்தமி யேனகத்தூடுற் றிருந்தவரென்
னெக்கலைப்பிள்ளை யுருவாகவேண்டி யொதுங்குதலுஞ்
சக்களத்திப்பகை கோடாநுகோடி தழைக்கின்றவே. (கசுங)

பரத்தையர்க்கறுவல்.

பின்னைவிட்டாலிலன்ன வேல்விட்டுச்சூரனை வென்றசெந்தூர்
மன்னைவிட்டாரையு நாடேனைநாளு மருவுமவன்
பொன்னைவிட்டாயிரம் பூங்கோதைமார்முலைப் போகமயின்
றென்னைவிட்டானவர் தம்மைவிட்டென்னிடத் தெய்தினன்றே. (௧௯௪)

தூதியைமறுத்தல்-

மாதுநல்லாரிடத் தாடவர்சென்று மறுகலுண்டென்
றேதுகண்டாயில்லை நீமாதன்றோமறை யிரிரண்டு
மோதுசெந்தூர னுரைத்தானென்றுள்ளகத் தொல்கவின்றித்
தூதுவந்தாயங்கு சென்றானன்றுமெனச் சொல்லுதியே. (௧௯௫)

பாணனைப்பழித்தல்.

சேணளவோங்கிய சந்தவெற்பார்திருச் செந்திற்பிரான்
றோணையந்தேனவ னென்முலைவேட்டனன் றேய்ந்திருந்தோம்
பாணநிற்கண்டில னீசொல்லல்போதுநின் பாங்கிதுவோ
வீணர்நிற்போதுள ரோவந்தவாறு விரைந்துசெல்லே (௧௯௬)

பாணனைப்புகழ்தல்.

ஆணைக்குக்கட்டுண் டிசையுமின்றரின்ப மார்ந்தபின்ன
ரேணைக்குக்கோனை பகருஞ்செந்தூர ரெனக்கினிய
பூணைக்கொடுத்தனுப் பிச்சிலமாற்றம் புகலவிட்ட
வீணைத்திறன்மலி பாணன்பொறுமை மிகவுநன்றே. (௧௯௭)

விதிப்புகழ்ச்சி.

பரைதருமைந்தரைச் செந்தூரிற்கண்டு பணிந்தவர்தம்
விரைதருசெங்கடப் பத்திச்சைமேவிட்டு மேவியப்பா
லுரைதருமெய்ப்புகழ்ச் சீரோங்குமாறென் னொருதலையில்
வரைதருநான்முகத் தோனெண்கைநாடொறும் வாழியவே. (௧௯௮)

தற்புகழ்ச்சி.

[redacted]ன்செய்தவேலுடைச் செந்தூர்க்குமர னொளிர்கடப்பந்
தேன்செய்தமார்பினிற் சேரவுஞ்சிந்தைச் செழுமலரில்
வான்செய்தகீர்த்தியொ டன்னேனுலாவுமெய் வாழ்வுறவு
நான்செய்தமாதவ மார்செய்துளாரிந்த நானிலத்தே. (௧௯௯)

அயற்பழிப்பு.

செல்லார்க்குஞ்சோலை திகழ்செந்தில்வேலன் திருவருணை
வல்லாளன்கோபுரத் தோர்கிளிகூறிய வண்புகழா
னெல்லாருமங்கதத் தோளாறிரண்டு மிலகித்தம்
புல்லாதமங்கைய ரேன்பிறந்தாரிந்தப் பூதலத்தே. (௨00)

தலைவிபாங்கிமுற்பகர்வன.

மோகமுற்றமைமொழிதல்.

பாகநயத்தமிழ்ப் பாவலர்கூட்டம் பரவுசெவ்வேட்
கோகனகத்திரு வாழ்செந்தில்வீதியிற் கும்பிடப்போய்
மோகமுற்றேனவ னெஞ்சொடுமானமு மூரிக்கச்சு
மேகலையுங்குரு குங்கவர்ந்தானடி மெல்லியலே (உ0க)

வருந்திக்கூறல்.

காயுங்கதிர்நிகர் வேற்செந்திலான்றனைக் கண்டதனு
லாயும்புலமைகற் பார்கையிழந்தனலேயோ பாகிப்பெற்ற
தாயுந்தமருஞ் சகத்தோருமேசத் தயங்குமென்னை
நீயுஞ்சினந்துரைத் தாலென்செய்வேனடி நேரிழையே. (உ0உ)

உடன்படுத்தல்.

புழைக்கரத்தான்றுணைச் செந்தூரன்சந்தப் புயநிரையிற்
பிழைக்கருமோகமுற் றேனவன்பாற்சென்றென் பெற்றியுரைத்
தழைக்கைமட்டோது மவையாவிற்குந்துணை யாமுதவி
யிழைக்கைநின்றன்கடன் காணுயிர்போது மிருளேமின்னே. (உ0ங)

உத்திவினுதல்.

பத்தருக்காதர ஞஞ்செந்தில்வேலன் பவனியிடை
யெத்தனைமாதர்க ளோவந்துநின்றன ரென்னருமைச்
சித்தமட்டுங்கவர்ந் தான்பதிலாயவன் சிந்தையினைக்
கைத்தலநெல்லிக் கனிபோற்கொண்மாறு கழறுதியே. (உ0ச)

தூதுசெல்லென்றிரத்தல்.

மாகத்துமங்கையு மால்வரைச்சாரன் மறக்கொடியு
மோகத்துடன்புண ருந்திருத்தோண்மையல் முற்றியநான்
சோகப்படுந்துய ரெல்லாஞ்செந்தூரன்முற் சொல்லினன்று
மாகத்துயிர்க்குயி ராயெனக்காக்கு மருளன்னமே. (உ0ரு)

களிப்புஞ்சலிப்புங்கலந்துகூறல்.

அஞ்சனந்தீட்டிய கண்ணணங்கேயொ ரதிசயங்கேள்
செஞ்சதங்கைத்திருத் தாளானடந்தருட் செந்திலில்வாழ்
வஞ்சகனென்கன வூடுவந்தாயொரு வார்த்தைசொன்னு
னஞ்சலென்றம்புயக் கைகாட்டினனனைந் தானில்லையே. (உ0சு)

தலைவன்சுபாவங்கூறல்.

தேராரும்வீதித் திருச்செந்தில்வேலனைச் சித்தரெல்லா
மாராதிக்குங்குரு நாதனென்றேத்தினு மம்பருந்துங்
காரார்மென்கூந்தனல் லார்நெஞ்செலாங்கவர் கைக்குளிகைச்
சோரனென்றிட லாமிதிற்பாவஞ் சிறிதுமின்றே. (உ0எ)

நாணொடுபகர்தல்.

மானும்வெட்குங்கண் மயிலனையாய்செந்தில் வாழ்முருகோன்
மேனுவலற்கரு மாலடைந்தேனிட மேவியவன்
றேனுவுநாணுறுங் கைகளினுலெனைச் செய்தவித
நானுரைத்தாலுனைப் போல்வாருளமு நகைக்குமன்றே. (உ0அ)

கவன்றுகூறல்.

பகைக்கும்வெஞ்சூரனைக் கொன்றசெந்தூரர்தம் பன்மலர்த்தார்
வகைக்கிணங்கும்புய மாறிரண்டிற்பெரு மையலுற்றுத்
தகைக்குமித்துன்பமு மல்லாதென்றேடொத்த தையனல்லார்
நகைக்கிலக்காயுநொந் தேனெந்தவாறினி நானுய்வதே (உ0கூ)

வெறுப்புக்காட்டல்.

முன்னமென்சொற்படி வந்தசெந்தூரர்பன் மோகமின்னர்
நன்னலங்கண்டத னாலோவல்லாதெந்த ஞாயங்கொண்டோ
வின்னம்வந்தாரிலை வந்திரந்தாலு மினியிசையேன்
கன்னல்வில்வேள்பதத் தாணைசொன்னேனுண்மை கண்டுகொள்ளே. ()

தன்மருளுணர்த்தல்.

பூணாரமென்னத் தலையோட்டையென்பைப் பொறியரவைப்
பேணுதிமைந்தனைச் செந்தூர்புரக்கும் பிரபலனைக்
காணுதபோதுள்ள கோபமெல்லாமவற் கண்டவுடன்
றோணுதுவந்தவன் சொல்வழிதோய்வுறுந் தொன்மையென்னே. (உகக)

வியந்துகூறல்.

காமனைச்சுட்ட பெருமானுதற்கட் கனலுதவு
மாமகவாயசெந் தூர்க்குகவேளிள மங்கைநல்லார்
கோமளக்கொங்கை பலகோடிதோய்ந்தலைக் கொட்டொவிகேட்
டேமமுநீல மணியுமன்னார்க்குங்கை யீந்ததென்னே. (உகஉ)

அழுக்காறுகாட்டல்.

புல்லுண்பவற்றையுங் கொன்றுண்ணும்வேடர் புனக்குடிற்பா
லொல்லுஞ்சிறுமிக் குவந்தசெந்தூரன்மற் றோருயிரைக்
கொல்லுங்கொடிதில் குலப்பேதையாமெனைக் கூடிலனே
லல்லும்பகலு மறியாருட்சிக்கி யழுந்துவனே. (உகங)

தூதிவந்தமைசோல்லல்.

ஆதியுமந்தமு மானசெந்தூர னனுப்புமொரு
தூதியைநேற்றிங்கு கண்டேனங்கேவரச் சொல்லிநின்று
ளேதிவன்றூதுவிட் டான்றந்தைதூதன்றோ ரேந்திழையா
லோதியதன்மை மறந்தான்கொலோவென் றுரைத்தனனே. (உகச)

வைகறைக்கிரங்கல்.

நாவலந்தீவின் முகம்போல்வதாஞ்செந்தி னன்னகரிக்
காவலனேற்றிர வூடுவந்தென்னைக் கலந்துமகிழ்ந்
தாவன்முற்றுந்தவிர்க் கத்துணிந்தான்முற்று மாவதன்முற்
சேவலம்புள்ளொலி குக்கூவென்றார்த்தலித் சென்றனனே. (உகசு)

புதுமைகண்டுரைத்தல்.

குன்றங்கடோறுங் கொளுநேயமுற்றுங் குலவு செந்தூர்
மன்றந்தனிற்செலுத் துங்குகவேளிங்கு வந்துவந்தியா
னன்றன்றுகொண்மய லன்றேதணித்து மதுதவிரா
தொன்றன்பினென்றுதித் தோங்கும்புதுமையென் ளொண்டொடியே. ()

வலிவிளுதல்.

கஞ்சமுங்காவியும் பூத்தபல்வாவிக் கவின்செந்திலான்
குஞ்சரமாமுகத் தைங்கரன்றேழனெற் கூடிச்சற்று
நெஞ்சகத்தன்பிலர் போற்பிரிந்தானென நெட்டுயிர்க்குஞ்
சஞ்சலந்தீர்க்கவல் லாயல்லையோபசுந் தாழ்குழலே. (உகஎ)

மருத்தீகூறல்.

முச்சிலொன்றேந்துமன் றேசெந்தில்வாழு முருகன்வந்து
பச்சிலையொன்றெடுத் தான்விரித்தானதிற் பத்திரமா
வைச்சிருக்கும்பொடி யைத்தூவினன்சற்று வாயிலிட்டான்
கச்சிறுக்குங்கொங்கை யாரையொத்தேனடி காரிகையே. (உகஅ)

நாட்சென்றமைக்கிரங்கல்.

தூதளங்காய்த்துணை போன்முலைதோன்றத் துவக்குமன்றே
காதலுற்றேன்றிருச் செந்தூரன்மேலின்று கன்னல்விற்கைப்
பாதகன்றூனு மவன்மாதுஞ்சூடும் பருமகுட
மாதல்கண்டுஞ்சிறி தாயினுநாடில னன்புவைத்தே. (உகக)

நகக்குறிப்புகழ்ச்சி.

ககத்துயர்தோகைப் பரிச்செந்தில்வேலன் கருணையினன்
முகத்தலுந்தோய்தன் முதலாம்பிறவு மொழிவருஞ்சீர்
தகப்பெருகின்பந் தரத்தக்கவேயவன் றன்கரத்து
நகத்தடை யாளமொப் பாகின்றுபேரின்ப நல்கலன்றே. (உ௨௦)

தலைவன்பிழைப்புரைத்தல்.

பனியாயகொங்கைநல் லார்மயல்கூர்ந்து பவனியிடை
நனியாயச்செய்து நறுநீபமாலிகை நல்குகிலான்
சென்னியார்நுதற்கட் பொறியாகித்தோன்றுந் திருச்செந்திலா
னனியாயஞ்செய்யினுங் கேட்பாரிலையடி யாரணங்கே. (உஉக)

பேற்றமையுரைத்தல்.

கலியனஞ்சும்படிக் காநலமாயிரங் காட்டுஞ்செந்தூர்
வலியவன்றேோகை மயிலில்வந்தான்பல மாதருள்ள
நலியவில்வேள்கணை யெய்தானவரிடை நானுநின்றேன்
மலியருளாலமைத் தாங்களித்தா னொரு மாலிகையே. (உஉஉ)

சொற்றவாறுணர்த்தல்.

மாகர்தங்கூட்ட மகிழ்ந்தேத்துஞ்செந்தின் மகிபனருட்
டாகமுளார்பலர் நின்றேங்கநீபத் தடம்புயத்தின்
மோகம்விடேனெதிர் தோன்றித்தன்வாயிரு மூன்றுங்கொண்டு
சோகமுறேலுனைத் தோயாதிரேனெனச் சொற்றனனே. (உஉ௩)

மேலீடுவிளம்பல்.

பாதியுடம்பிற்பெண் வைத்தார்புதல்வன் பசியபெருஞ்
சோதிமயூரப் பரிச்செந்திலான்முனந் தோகைநல்லார்
நீதிவழிவந் தணைந்தானிந்நாளி னெடியதெரு
வீதியிற்றெருட்டிமுத் தாலென்னகாரண மெல்லியலே (உஉ௪)

உரிமைக்காரணம்வினவல்.

ஆழாழித்தெண்டிரை யார்க்குஞ்செந்தூரி லறுமுகவ
னேழாம்விழாப்பெருங் கூட்டத்துளியான்சென் றிடினுமென்மேற்
றுழாவிரக முறுமாறுணர்த்தலென் றன்னதுமுன்
னூழாவவனரு ளாகலப்பாவுணர்ந் தோதுமின்னே. (உஉ௫)

வஞ்சனைவிலக்கல்.

பொன்னோங்கல்வில்லி யுதவும்பிரான்செந்திற் புங்கவனன்
றென்னோடுரைத்ததெல் லாமுரைத்தேனென் னிகுளையென
நின்னோடுரைத்தமை நீயுரையாமைநன் னீதிகொல்லோ
மின்னோடுறழிடை யாய்வஞ்சமியாவையும் விட்டுவிடே. (உஉ௬)

சின்னங்கூறல்.

சேலாரும்வாவித் திருச்செந்திற்சந்தச் சிலம்பிலென்னை
மாலாகச்செய்தவற் கண்டேனென்றுய்வென்றி வாரணமு
நீலாங்கத்தோகைநன் னீழலுஞ்செச்சையு நீபமுங்கை
வேலாயுதமுமுண் டேலவன்றுனென்கை மெய்ம்மொழியே. (உஉ௭)

தன்னிசைவியம்பல்.

தென்னையுமாவுங் கமுகுஞ்செறியத் திகழ்ந்தசெந்தூர்
தன்னையென்றென்றும் புரக்கின்றவேற்கைச் சரவணவே
ளென்னையங்கேவரச் சொன்னானென்றுயவ னிங்குவந்தென்
னன்னைமுன்னுகு மவர்காணுறும லணையினன்றே. (உஉ௮)

இகல்வினவல்.

கஞ்சமொன் றெய்யிற் சகித்துமற் றோர்கணை கையிலெடுத்
தஞ்சம்பனெய்யுமுன் றேயுஞ்செந் தூர ரடிபணிந்து
கெஞ்சன்புகண்டு மிரங்குகிலார்மெல்லக் கிட்டியவர்
நெஞ்சங்கல்லாகிடச் செய்தாரைத்தேர்ந்து நிகழ்த்தணங்கே. (உஉகு)

அணித்திறம்வினவல்.

வன்னியுங்கொன்றையு மத்தமும்பூத்தவிர் வார்சடையார்
கன்னிதன்பாற்றரு மைந்தர்செந்தூரரென் காதன்மறைத்
தன்னியர்தோளும் புணருமப்பேதைக் கவாவடைந்தா
ரென்னினுமிக்கழ குள்ளாள்கொலோபக ரேந்திழையே. (உங0)

தன்னிறைதெரித்தல்.

சிவகுருவாகித் திருச்செந்தில்வாழயிற் சேவகர்தம்
பவளவெற்பன்ன புயத்தாசைகண்டெனைப் பற்றிக்கொண்டா
ரிவளவுநாளு மொரேமனதாகி யிருந்தனமே
லவர்வெறுத்தேசினு நான்மறவேனடி யாயிழையே. (உஙக)

முன்னிலைப்புகழ்ச்சி.

மாயம்பெருத்தவெஞ் சூர்மார்பைக்கீன்றும்பர் வாழவைத்த
தூயன்றுகளில்செந் தூருடையான்சிவன் றேத்திரிக்கும்
வாயன்றனைப்புணர்ந் தானந்தவாரியின் மன்னுமென்ற
னேயங்களுக்குன்னை யன்றிமற்றோர்துணை நீணிலத்தே. (உஙஉ)

தலைவி தலைவன் முற்பகர்வன.

உள்ளக்கவர்ச்சிக்கிரங்கல்.

புன்னையிற்பூந்துணர்த் தேனுறனந்தம் பொலிந்தசெந்தூர்க்
கன்னைமுற்கூறு மொருநான்குமாகு மயிற்கந்தனே
பொன்னைமுத்தாரத் துடன்பூணுங்கொங்கை பொதுமகிற்கு
மென்னைவிட்டுள்ளங் கவர்ந்தேகனீதிக் கிசைந்ததன்றே. (உஙங)

நியாயங்கூறியுடன்படுத்தல்.

மான்மகளைத்திரு டுந்திருடாவென வையுமவன்
றூன்மகிழும்படிக் கும்புரிந்தாய்நின் றடம்புயத்தின்
மேன்மயல்கூரு மெனைச்சேர்ந்திடாது வெறுக்கைநன்றோ
வேன்மகிபாதிருச் செந்தூரின்மேவிய வித்தகனே. (உஙச)

அச்சுறுத்தல்.

அன்பழியார்மிகுஞ் செந்தூர்புரக்கு மறுமுகவா
முன்பழிக்கஞ்சிய நீதிகெடாதொரு முத்தநல்காய்
வன்பழிக்குங்கணைக் காமன்செய்தீமை மலிந்ததந்தோ
வென்பழியேற்றுக்கொள் ளாதேபெண்பாவ மெளிதல்லவே. (உநரு)

வீரங்கூறல்.

குன்றேடுறழ்வன நின்றேனுமென்னது கொங்கைகளு
மென்றே துவாரவற் றிற்காறிலொன்றிவை யென்னினும்போர்
வென்றேங்குகின்றவை யாதோவறிவம் வெருண்டொதுங்கே
னன்றோர்ந்துளார்புடை கொண்டாடுஞ்சீர்ச்செந்தி நாயகனே. (உநசு)

பாரேனவிரத்தல்.

சங்கரற்குங்குரு வாகிச்செந்தூரிற் றழைக்கும்வைவேற்
புங்கவனேமதன் பொல்லாங்குமிஞ்சிப் புலர்ந்தடைந்தேன்
செங்கனற்கண்ணிரு மூன்றையுமூடித் திருவருட்சீர்ப்
பங்கயமன்னகண் பன்னிரண்டானன்கு பார்த்தருளே. (உநஎ)

தழுவேனவிரத்தல்.

பெண்ணுளப்பாகம்வைத் தார்க்கொருதாரகம் பேசியப்பால்
விண்ணுடைப்புரந் தாண்டுசெந்தூரிடை மேயவனே
பண்ணூர்மலர்க்கணைக் கஞ்சாமலென்னைப் பரிந்துனது
கண்ணாரப்பார்த்தனை கையாற்றழுவிக் கருணைசெய்யே. (உநஅ)

வஞ்சர்யாரேனவினவல்.

தாயொருவேற்படை யாகப்புனைந்து தமிழ்ப்புலவர்
மேயொருங்கேத்தெழிற் செந்தூரில்வாழும் விறற்குகனே
நீயொருவார்த்தையுஞ் சொற்றுயிலையுன்னை நேடியென்றன்
வாயொருகோடிசொற் சொல்கின்றதாரிதில் வஞ்சகரே. (உநகூ)

கனவாடல்வேண்டல்.

பனகமுண்டார்க்கு மயிலூர்ந்துசத்திப் படைக்கரங்கொண்
டனவரதந்திருச் செந்தூரில்வாழு மறுமுகனே
யுனதகலத்தல ருங்கடம்பாரத் துரிமையுற்றேன்
கனவிடத்தேனுமென் னெண்ணமொத்தாடல்கள் காட்டுதியே. (உசo)

நனவாடல்வேண்டல்.

பனவர்க்கோராதர மாஞ்செந்தில்வாழுயிற் பண்ணவனே
சினவிற்கரத்து மதனன்மெலிந்து தியங்குமென்னைக்
கனவிற்கலந்துங் கெடுத்தாயவ்வாறினிக் கண்ணறிய
நனவிற்புணரினல் லாதுய்கிலேனிந்த நானிலத்தே. (உசக)

வசைநாணிக்கூறல்.

வளையுங்கலையு மிழந்தறியாப்பல மாதர்வசை
விளைகின்றதான்மெலிந் துள்ளேனைச்சேர்ந்து விதியொருக்காற்
றளைகொண்டவாறவன் றம்பியுமெய்தத் தயைபுரிவா
யளையுண்டவாயன் மருகாதிருச்செந்தி லாதிபனே. (உசஉ)

இசைநலம்பகர்தல்.

அசையாப்பெரும்புகழ்ச் செந்தூரில்வாழு மறுமுகநின்
மிசையாவலுற்றத னுற்பலமாதர் வெகுண்டுரைக்கும்
வசையாவுநீயரு ளாலெனைக்கூடி மகிழ்ந்திடுநா
ளிசையாகிமூவுல கிற்குமப்பாலு மிலங்குமன்றே. (உசங)

பிழைப்பொறுப்பிரத்தல்.

அன்னையொத்தும்பரை யாதரிக்குஞ்செந்தி லாயடியா
ருன்னையொப்பாரு முளாரெனநாடில னுண்மைகண்டா
யென்னைகுற்றங்க ளிழைத்தாலுநீபொறுத் தின்பநல்கி
மின்னைவெட்கும்படி செய்யிடையார்புகழ் வீறருளே. (உசச)

இயல்பல்லவென்றல்.

கன்னன்பொருவு கொடையாளர்வாழ்செந்திற் காவலனே
முன்னம்பவனியிற் கண்டுனதாசை முதிர்ந்ததனாற்
கின்னம்பெருத்து மதனலளவில் கிலேசமுற்றே
னின்னங்கருணை புரியாதிருப்ப தியல்பல்லவே. (உசரு)

நோந்தமைநுவலல்.

கொம்பானைச்செந்தி னகராதிபாசந்தக் குன்றுடையாய்
நம்பாரறிவரி யாயடியாளுன்னை நாடிமத
னம்பான்மெலிந்துநொந் தேனையகோவினி யாற்றுகிலேன்
வம்பாயிறக்கவி டாதேயென்பாற்சற்று வந்தருளே. (உசகூ)

புகழ்ந்துடன்படுத்தல்

நின்னதுசீட னருட்பாலுண்டுய்ந்து நிலவுமுனி
சொன்னசொல்லாலுய்ந்து ளானிடைமாதரிற் றேறிருந்தா
னென்னம்மெய்யாகி லெனக்காவடிவமோன் றெய்திவா
லுன்னருட்சீர்க்கரி தோசெந்தின்மேவிய வுத்தமனே. (உசஎ)

பழித்துடன்படுத்தல்.

காங்கையனேய நிறவேடர்கண்டு கறுவவொரு
வேங்கையுருவமு மானுமென்றோர்ந்துநின் வேட்கையுற்றேன்
றீங்கையடையத் தகுமோவிளப்பஞ் சிறிதுமின்றே
மூங்கையுஞ்செந்தமிழ்ப் பாடுஞ்செந்தூரின் முருகையனே. (உசஅ)

காரணங்கூறல்.

ஞானந்நாளுனேத் தோத்திரஞ்செய்துடன் றாறுதற்குங்
காரணநின்றிருக் கண்ணுதலானேக் காதலித்து
மாரனுக்கஞ்சியென் னெஞ்சேங்கச்செய்வது மற்றுளதோ
கூரயிற்கைக்குக னேசெந்தின்மேவுங் குணக்கொண்டலே. (உசகூ)

வஞ்சமெடுத்துக்காட்டல்.

ஆடானைமஞ்சை யெனுமூன் றிலேறி யயிலணிந்து
தாடாண்மைச்செந்தி னகர்புரப்பாயிரு தாரமன்றிக்
கோடாநுகோடி மடவார்க்குமின்பங் கொடுத்துளநீ
வாடாமலென்னைவைத் தாயில்லையேயிது வஞ்சகமே. (உ௫௦)

நியாயங்கேட்டல்.

பானற்கருங்கண் ணுமைபாகர்கெஞ்சிப் பணியக்கண்டு
மோனத்தைவிண்ட முருக்கிதழ்த்தேனை முருடரிடு
மேனற்கொடிக்களித் தாயெனக்கீயி விளப்பங்கொல்லோ
வானத்துளார்புகழ் சீர்ச்செந்தின்மாநகர் வாழ்கந்தனே. (உ௫க)

ஈரமின்மைக்கிரங்கல்.

கீரன்சொலென்னக் கிளர்கூந்தல்கண்டுநின் கிள்ளையின்சொற்
சீரன்னவாய்திறந் தோலிடற்கேட்டுந் திருவுளத்தி
லீரமொரெள்ளள வேனுமுற்றுயிலை யென்னசெய்வே
னீரருவிச்சந்த வெற்பார்செந்தூரிடை நின்றவனே. (உ௫உ)

நிந்தாத்துதிகூறல்.

நித்தியப்பித்தன் மகனென்றுமாமலை நீலிமுலை
நத்தியவாயனென் றும்புனம்பார்த்த நரையனென்றும்
பத்தியுளாரிடஞ் சொற்றேன்கொலோவெனைப் பார்த்திலர்போற்
சத்திவைவேலுடன் செல்கின்றதேன்செந்திற் சண்முகனே. (உ௫௩)

பின்வரவுவினுதல்.

அன்னந்துயிலும் வயற்செந்திலாயெண்ணி லாயிழைமார்
முன்னஞ்சிகியில்வந் தாயென்னைமாத்திர மூரிமதன்
சின்னம்படுத்தவிட் டுத்திருக்கோவிற்குச் செல்கின்றநீ
யின்னம்பவனி வருநாளையேனு மியம்பினன்றே. (உ௫ச)

பொய்நினைந்தயர்தல்.

ஈராறுநான்கும் வயதென்னவோதியென் றென்றுமெனத்
தாராளமாவொரு ஷமந்தனுக்கீந்தருள் சங்கார்சேய்
நீராதலாலுஞ்சொ னிச்சயமோவென நெஞ்சயர்ந்தேன்
போராண்மைச்செந்தி னகராளவந்த பெருந்தகையே. (உ௫௫)

போய்யுமெய்யுங்கலவாமைவேண்டல்.

மொய்யுலவும்பொழிற் செந்தூரநின்மயன் முற்றியபின்
மையுண்ணுமாவடுக் கண்ணியர்கூறும் வசைப்பெருக்கா
லையுமென்றன்னொடு நாணுதடிக்கடி நாடொறுநீ
பொய்யுமெய்யுங்கலந் தோதாமை வேண்டிப் புலர்ந்தனனே. (உ௫௬)

நம்பிக்கைகூறல்.

மையென்னவந்து பொருஞ்சூரனைக்குத்தி மாய்த்தவைவே
லையென்னவாழ்த்துநர்க் காஞ்செந்திலாய்நின் னலர்கடம்பின்
மொய்யென்னவாழப்பெ றேனொடுநீமுன் மொழிந்தவெல்லா
மெய்யென்னநம்புகின் றேனெந்தவாறு விடியுங்கொலோ. (உ௫௭)

விதிநினைத்திரங்கல்.

காதார்விழிச்சிவை பாகத்தர்சென்னியிற் கண்ணிலொத்துஞ்
சீதாரவிந்தத் திருவடியாய்செந்திற் செல்வநின்மால்
வாதாடுமாரன் வசஞ்செய்யநொந்து மறுகலுற்றேன்
வேதாவிதித்த விதியோவிவ்வாறு விளைத்ததுவே. (உ௫௮)

மறவேலெனல்.

முன்னைவிரதப் பயனுலெனைப்பெற்று முத்தமிட்ட
வன்னையைத்தோழியர் தம்மைமற்றோரை யயத்ததுபோ
லுன்னைச்சிறிது மறவேனிதுண்மையி லுண்மைகண்டா
யென்னைமறந்துவி டாதேசெந்தூரி லிருப்பவனே. (உ௫௯)

இன்பங்கைப்போவெனல்.

பொன்னின்குடமிரண் டன்னமென்கொங்கைப் புனக்குறத்தி
தன்னின்பமுற்றது மல்லாமன்மற்றுந் தரையிலுள்ள
மின்னின்புடையனை யார்பலர்க்கின்பம் விளைத்தவுனக்
கென்னின்பங்கைக்குங்கொ லோசெந்திமேவு மிறையவனே. (உ௬௦)

பிறர்க்கஞ்சிக்கூறல்.

பூமியெங்கும்புகழ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனே
நீமிகத்தொந்தர வேன்செய்கின்றாய்நன்று நேற்றுவந்து
காமியென்றென்னை யறியாமுன்றொட்டனை கண்டுகொண்டான்
மாமிபொல்லாதவள் காணன்றியூரும் வசைசொல்லுமே. (உ௬௧)

மானமிக்குரைத்தல்.

சீதையின்முத்தெறிக் கும்பணைச்செந்திற் சிறுவவென்னைப்
பாதையிற்கண்டுடன் றொட்டிழுத்தாய்பலர் பார்த்திகழும்
வேதையுண்டாமென் றறியார்கள்போலிவ் விதஞ்செய்ததாற்
பேதையர்தம்மொடு நீபிறவாமை பிறங்கியதே. (உ௬௨)

போய்யூடல்காட்டல்.

குன்றைத்துளைத்துக் கடலைக்குடித்துயர் கொற்றவைவே
லொன்றைப்புனைந்தசெந் தூர்க்கந்தரேயுள் ளுரிமைமிகுத்
தின்றைக்குமெல்லச் சருவுகின் றீர்வெட்க மில்லைகொல்லோ
வன்றைக்குவந்தவள் பாற்சென் றிடாதிங் கடுத்ததென்னே. (உ௬௩)

சேட்டேடுத்தியம்பல்.

பூட்கைப்புகர்முகப் புத்தேள்பிற்றோன்றும் புகழ்ச்செந்திலீர்
கேட்கையிற்சற் றுநல் கீர்சினந்தான்மெல்லக் கெஞ்சிக்கொள்வீர்
வாட்கைவல்வீரர்விண் ணோர்முனிவோர்கவி வாணரன்னோர்
வேட்கையெவ்வாறருள் வீரருள்வீரென்கை மெய்மையன்றே. (உ௬௪)

கோடுமைகூறல்.

சட்டியிற்சூரனைக் கொன்றுசெந்தூரிற் றலைமையுற்றீர்
கட்டிமுத்தந்தரிற் கொள்வீர்பொன்கேட்கிற் கடக்கநிற்பீர்
கிட்டிவந்தாலுமெட் டாதோடுவீரிவை கேட்டுமுன்னாள்
செட்டியென்றோர்பெய ரிட்டார்வல்லோரிற் சிறந்தவரே. (உ௬௫)

ஏற்றமின்றேனல்.

செவ்வானைமாமுகத் தான்றுணையாய்த்திருச் செந்திலில்வந்
தொவ்வார்தம்மாவியுண் டருமக்கேமைய லுற்றுருகி
வெவ்வாதனைப்படல் கண்டணைந்தீர்பின் வெறுத்தவர்போ
லிவ்வாறுவாட விடுவதனாலுமக் கேற்றமின்றே. (உ௬௬)

எண்ணவேற்றுமையாதேனல்.

உம்மையல்லான்மற் றொருவரைச்சிந்தையி னுள்ளுமிவர்
செம்மையுள்ளாரென்று நாடாதவென்னைச் சினந்துசில
வெம்மையவாய மொழியுஞ்சொற்றீரெண்ணம் வேறுளதோ
பொய்ம்மைகொள்வாருண ராச்செந்தின்மேவிய புண்ணியரே. (உ௬௭)

சோற்பிறழ்ச்சிவினவல்

கானிற்குறத்தியுங் காவகத்திந்திரன் கன்னிகையுந்
தேனிக்கவாழுந் திருச்செந்திலீர்மிகத் தேம்புமென்பா
லானிக்குமுன்வரு வேனெனநீரன் றறைந்தமொழி
யேனிப்படிப்பிறழ்ந் தீரிதனாற்பய னேதுமக்கே. (உ௬௮)

நீங்காமைவேண்டல்.

கோங்காரிளமுலைக் குஞ்சரியுங்குறக் கோதையுந்தேர்
பாங்காளராந்திருச் செந்தூரரேயிச்சை பற்பலவு
மேங்காமலென்றற் குதவாவிடினுமென் றென்றுமென்னை
நீங்காதிருக்கி லதுபோதும்போது நிசச்சொலிதே. (உ௬௯)

பிரிதற்கிசைவின்மைகூறல்.

தெரியற்கடம்புங் குரவமுஞ்செச்சையுஞ் சேர்த்ததிண்டோட்
குரியசெந்தூர்க்கந்த ரேயும்மைம்பதின முன்னியணைந்
தரியநல்லின்ப மாயிலாதிருப்பதற் கஞ்சுமென்னைப்
பிரியத்துணிந்தவர் போன்றுரைத்தீரென்ன பெற்றியிதே. (உ௭௦)

ஆணையறிவுறுத்தல்.

வீணை வல்லாருந் தமிழ்ப்பாவலரு மிகுத்தசெந்திற்
றூணையமிட்ட தகையுடையீர்முன் றனித்தொருநா
ளேணையிற்பிள்ளை யெடுத்துமுன்னே வரு மென்றலைதொட்
டாணையிட்டுச்சொன்ன சொல்லும்பொய்யாகி லதிசயமே. (உ௭க)

காலங்கருதிக்கூறல்.

சீலத்தவத்தர் குழாங்களிகூர்திருச் செந்திலில்வாழ்
வேலப்பரேயென்னை யோவாதுசந்தத மேவியநீ
ராலத்தினுங்கொடி தாகினைத்தீரிவ்வ ளாக்கியதோர்
காலக்கொடுமையை விட்டும்மைநோவக் கணக்கில்லையே. (உ௭உ

மிகைபொருதுரைத்தல்.

கூற்றுவன் றன்னைமுன் கொன்றூர்பயந்த குழவியெனப்
போற்றுநர்க்கும்பய னல்கிச்செந்தூருறை புங்கவரே
யாற்றுகிலாரொத் தடியாளையின்பத் தழுத்தும்வண்ண
நேற்றுவந்தேகியு மின்றும்வந்தீரிது நீதியன்றே. (உ௭௩)

குறைபொருதியம்பல்.

சீர்த்தியின்மிக்கசெந் தூர்புரந்தும்பர் சிறைதவிர்க்குங்
கூர்த்தனிவேற்படை கொண்டதிண்டோளுடைக் கொற்றவரே
பூர்த்தியதாமைய வுற்றேனுக்கின்பப் பொலிவருளக்
கார்த்திகைமாதப் பிறைபோலத்தோன்றலென் காரணமே. (உ௭௪)

கைந்நலம்பகர்தல்.

மைதொடுங்கண்ணிய ராடுஞ்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையி
னெய்தொடும்வேல்கொடு நின்றவனேயின்று நேற்றும்வந்து
மொய்தொடுமென்மலர்க் கூந்தலவிழ்தர முத்தமிட்டுன்
கைதொடப்பெற்றபின் னேமதவேளென்றன் காமுட்டதே. (உ௭௫)

மெய்ந்நலம்பகர்தல்.

சேரேய்ந்தசெந்திற் பதியாளுஞ்சண்முக தேசிகரே
நீரேதுவித்தைசெய் கின்றீர்வெஞ்சூரன்முன் னேர்விடுத்த
போரேவனைத்து மணுகுமுன்றீயப் பொடித்தவுடல்
கூரேவனையகண் ணார்கொங்கைதோயிற் குளிர்கின்றதே. (உ௭௬)

உவப்புக்கூறல்.

கோகனகத்தடஞ் சூழுஞ்செந்தூரிற் குமரநிற்போன்
மோகவினோதவை போகரின்றுன்முன் முகுந்தனயன்
மாகமதிக்குடை யோனென்றுளாரிரு மங்கையருன்
பாகமுறப்புரிந் தார்புணர்ந்தாருணர் பண்பறிந்தே. (உஎஎ)

தன்னலம்பகர்தல்.

பன்னருஞ்சீர்திகழ் செந்தூரநின்றிருப் பார்வையெய்தி
யுன்னடற்றேருடனென்றலைதோயுமுன் னொள்வளையார்
முன்னம்வெட்குற்றிடைந் தேனிந்தநாளென் முகக்களிப்போர்ந்
தன்னவர்காணுற நாணுகின்றாரிதொ ரற்புதமே. (உஎஅ)

தன்னைத்தாழ்த்தித்தலைவனையுயர்த்தல்.

உன்றனக்கென்றனைப் போல்வாரனேக ருலகிலுள்ளா
ரென்றனக்குன்னையொப் பாரிலைக்காணிவை யெண்ணிடிலென்
றன்றனநின்றிருத் தோள்சேரச்செய்ததுன் றண்ணருளே
மின்றயங்குங்கதிர் வேலாசெந்தூர்வளர் வித்தகனே. (உ எகூ

தன்னையுயர்த்தித்தலைவனைத்தாழ்த்தல்.

ஏனற்புனத்துக் குறமாதுகொங்கைக்கு மேக்கறுநீ
யானத்துமாறிசை வாதலரிதன் றிருசுடர்ச்சீர்
வானத்தரையு மதியேனிற்காமுறல் வண்மைகண்டா
யீனத்தினர்மரு வாச்செந்தின்மேவு மிறையவனே. (உஅ௦)

கள்ளங்கண்ணேர்த்தல்.

வள்ளத்தனத்திரு மங்கைநல்லாருடன் வாழ்ந்துமெள்ள
மெள்ளத்தொடர்ந்தென்னை யாண்டரந்நாளின்று வேட்கைசற்று
முள்ளத்திலாதவர் போற்றிகழ்ந்தீரிதென் னூடலஞ்சுங்
கள்ளத்தனமென் றறிவேன்செந்தூர்வளர் காவலரே. (உஅக)

திருத்திகூறல்.

பொன்னுடர்போற்றும் புகழ்ச்செந்தின்மேவும் புரவலனே
பன்னுடருப்புகல் சீர்ந்திலாய்வந்து பையப்பைய
நன்னுகரீக மொழிபேசிக்கூடி நயஞ்செய்கின்றாய்
நின்னுளெனும்பெய ரொன்றேயெனக்கு நிறைசெல்வமே. (உஅஉ)

நீட்டேரம்விலக்கல்.

தட்டடேருவிக் கிரியுங்கரியுந் தவிடுபட
விட்டேறுதீர்த்தவை வேற்குகனேசெந்தின் மேவியுன்னை
நட்டேறறியநின் றேருள்சேர்ந்துளேனிவ்வ ணையச்செய்யு
நிட்டேரமுன்றனக் காமோமுற்சொல்லை நினைத்தருளே. (உஅங)

பெரியதுநல்கிச்சிறியதுபோற்றற்கிரங்கல்.

மேனைதன்பேரனென் பார்க்கருள்கூர்செந்தில் வித்தகனே
வானைமுற்றுளி மகள்வேண்டும்பொற்புய வாழ்வளித்தாய்
தேனையொப்பாமொழி யாரிகழாப்புகழ்ச் சீர்நல்கிலா
யானைதந்தார்துறட் டிக்குமன்றுடலொப் பாமிதுவே. (உஅச)

தலைவிபாங்கன்முற்பகர்வன.

வேட்கையளவுவினாதல்.

வேள்விரும்புந்திருச் செந்தூரர்வெட்சி மிலைந்தருணைத்
தாள்விரும்புங்கும்ப னாதியர்க்கோவயிற் றுங்கியதிண்
டோள்விரும்புங்குறக் கோதைமுன்னும்பல தோகையர்க்கோ
நாள்விரும்புங்குணத் தாருணர்ந்தாங்கு நவிலையனே. (உஅரு)

தவத்தினுமின்பமுயர்வெனல்.

தேளிற்கொடிய தகுவரைக்காய்ந்துயர் செந்திற்பிரான்
றாளிற்கலந்த தவத்தோரைக்காணத் தகாதவன்பொற்
றோளிற்புணர்ந்தமின் னாரங்கொழிந்திலர் துங்கவடி
வாளிற்சிறந்த புயவீரமேலெது வையகத்தே. (உஅசு)

தலைமகன்றன்மைகூறல்.

காரொன் றுசோலைத் திருச்செந்தின்மாநகர்க் கந்தர்கடுங்
கூரொன் றும்வேலுடை யார்மையல்வாரி குளித்திடச்செய்
தூரொன்றலர்விளைத் தொவ்வொருக்காற்புணர்ந் தொப்பில்புகழ்ப்
பேரொன்றுமாத்திரந் தந்தார்கண்டாய்நின் பிரியத்தரே. (உஅஎ)

குணவேற்றுமைகூறல்.

தென்னைப்பொழின்மலி செந்தூரில்வாழ்நின் சினேகரந்நா
ளென்னைச்சிறிதும் பிரியாதிருந்தன ரேந்தெழிற்சேய்
தன்னைக்கண்டார்முலைப் பாலானனைந்தமுன் றனைகண்டார்
முன்னைக்குணங்களெல் லாம்விடுத்தார்கொற்ற மொய்ம்பினனே. (உஅஅ)

வேண்டுகோள்விழைதல்.

தேனைப்பொழிமலர்த் தண்டலைசூழ்தரு செந்திற்பிரான்
சேனைக்குமற்றுள சீர்க்குமுதவி செயுந்துணைவா
மானைப்பொரும்விழி யாரைப்பல்வாறு வருத்துமவ
னேனைத்திறஞ்செய்யு மாறொருமாற்ற மியம்புதியே. (உஅகூ)

பயன்வினவல்.

செங்குருதிப்பெருந் தாரைவைவேல்கொடு செந்திலிடந்
தங்குநங்கேள்வர்நின் றோழியென்றுமொரு சுத்தியங்கே
எங்குவிட்டிங்குவந் தார்சிலநாட்கழித் தந்தவண்ண
மிங்குவிட்டங்குசென் றுரிதனூற்பய னேதவர்க்கே. (உகூ0)

தலைவன்மொழிக்குறிப்புவினவல்

செப்போடுறழு முலையுள்ளநாளையிற் செய்தநல
மிப்போதுசற்றுஞ்செய் கின்றிலையினி யென்னசெய்வே
னெப்போதருந்திறற் செந்தூர்க்குருபா ருன்னிடத்தி
லெப்போதிலேனு மெனைக்குறித்தோதனுண் டென்னிற்சொல்லே. ()

தலைவன்சொல்கவற்றினமைகூறல்

வில்லிசைச்சீர்திகழ் வீராதிவீரநின் வேட்கையுறு
நல்லியற்றோழமைச் செந்தூரர்வந்தந்த நாளென்னெஞ்சக்
கல்லினைத்தீயின் மெழுகாகக்கண்டிரு காதறியச்
சொல்லியவண்ண முடியாமைநின்று துயர்செய்ததே. (உகூஉ)

உண்மைபுசாவல்.

நின்னுருக்காண்டலு நங்கேள்வற்கானநன் னேயமென
வென்னுளத்துண்மையுண் டாவதுபோனின் னிதயத்துநின்
றன்னுடைத்தோழற் கினியாளென் றுண்மை சனிப்பதின்றே
மன்னுமெய்ச்சீர்ச்செந்தி லானுயிர்போன் றுள்ள வாஞ்சையனே. (உகூங)

வழக்கம்வினவல்.

கோடாதசெந்தமிழ்க் குன்றும்பொருநையுங் கொண்டதமிழ்
நாடாளுஞ்செந்தி னகராதிபனந்து நங்கையர்க்கு
வாடாதசீப மலர்மாலை நல்கும் வழக்கமின்றே
தாடாளனுமவன் றோள்போற்குலாவுந் தகையினனே. (உகூச)

யாரெனவினவல்.

கானகத்தோர்குறக் கன்னிசெந்தூர்வளர் காவலவ
னீனமுற்றேங்க மயலீந்தநாளையி லியானையெனப்
போனநற்றோழன்கொ லும்பர்தம்மூரைப் புரக்குநலந்
தானவன்பாற்சொலச் சென்றான்கொனீயெவன் சாற்றுதியே. (உகூரு)

உரிமைவருத்துமுபாயமுரையென்கை.

சந்தனக்குன்றொளிர் செந்தூரின்மேவிய சண்முகவேள்
பைந்தமிழ்ப்பாவலர் பால்வைத்தவாஞ்சையென் பக்கல்வைத்தற்
கெந்தவிதஞ்செய்ய லாமறிந்தானன் கியம்பவன்றன்
சுந்தரத்தோள்பன் னிரண்டுமொன்றொத்தொளிர் தூயவனே. (உகூசு)

போயதுவருதற்கிரங்கல்.

சேயவடிவங்கொள் வான்மருகோன்றிருச் செந்தில்வளர்
நாயகன்பாற்குறப் பேதைதன்சீர்பகர் நாரதனே
ராயகற்றோழவந் நாளவற்கின்ப மளித்துவிட்டுப்
போயபருவம் வருமா றுண்டென்னிற் புகலுதியே. (உ௯௭)

வருமக்குறிப்புணர்த்தல்.

சென்முழங்கும்பொழிற் செந்தூரிடத்திற் றிகழும்வைவேன்
மன்முருகேசர்தந் தோழாவவரிங்கு வந்தொருக்கா
லென்முகநோக்கித் தலைசற்றசைய விதழதுக்கிப்
புன்முறுவற்செய்து போனாரென்னெஞ்சகம் புண்பட்டதே (உ௯௮)

பொதுநிலைவிழைதல்.

கனக்கும்புகழுடைச் செந்தூர்ப்பிரானெனைக் கள்ளியென்றூன்
சினக்குந்தகைமலிந் தியானுமவனைத் திருடனென்றே
னுனக்குந்தெரியு மவன்றோழனாயினு முண்மைநினைத்
தெனக்குமவற்கும் பொதுவாகிநீயிங் கிருக்கைநன்றே. (உ௯௯)

நல்வஞ்சமுணர்த்தல்.

ஆழியிற்றெண்டிரை யார்க்குஞ்செந்தூர்க்குக னன்பவென்றன்
றோழியன்றோன்விடு தூதியொத்தென்னுடன் சொல்வதுண்டு
வாழியநீயந்த வாறவன்பாற்சொல்ல வல்லைகொல்லோ
வேழிசைச்செந்தமிழ்ப் பாவாணர்கேட்டுவப் பெய்திடவே. (௩௦௦)

பாங்கன்றன்மை.

இடைநிலைக்கயர்தல்.

ஊனைவழிய விடும்வேல்புனைந்துசெந் தூரில்வளர்
கோனைவருத்து மயலோய்க்கும்வேடர் குலத்துதித்த
மானைவிட்டோவரு மூடற்குமத்தியின் மன்னுறலா
லானையிரண்டி னிடைக்கொதுகொத்ததென் னாருயிரே. (௩0௧)

தலைவனைப்புகழ்தல்.

மாரன்வெட்கும்புகழ்ச் செந்தூர்க்குமரன்முன் வாரியினிற்
சூரனைக்கொன்ற தரிதல்லபல்படை தொட்டவன்கைக்
காரார்தம்மேனற் புனத்திதண்மேலுறுங் கன்னிகையைச்
சேரலைத்தன்னுடன் கொண்டிங்குவந்ததைச் சிந்திக்கினே. (௩0௨)

தலைவனைப்பழித்தல்.

வானத்துமங்கையைத் தண்புனத்தாளை மருவுசெந்தூர்
ஞானக்குருபர நாதனுக்கென்றென்று நாரியர்தம்
பானற்கட்பார்வை விழைந்துபல்வாறவர் பாற்றினம்போ
யீனக்கள்ளன்னசிற் றின்பமிக்கார்வ தியல்பல்லவே (௩0௩)

தலைவியைப்புகழ்தல்.

பனிவைம்மலியும் பருப்பதச்சாரலிற் பாசமின்மா
முனிவேட்டமான்றர வந்தபெண்கோகில முத்தமிழ்ச்சொற்
கனிவேய்ந்ததொண்டர் நிமித்தஞ்செந்தூரிற் கவின்றருளுந்
தனிவேற்குகன்புயஞ் சேரமுன்செய்த தவநல்லதே. (௩0௪)

தலைவியைப்பழித்தல்.

மல்லாருந்திண்புயச் சூர்க்கொன்றவேலுடன் வாழ்செந்திலான்
சல்லாபமெய்தியும் பேவிகலந்த தழையுடைமென்
புல்லாதியாற்செய்த பூண்கூடைவேத்திரம் போல்வனமற்
றெல்லாம்விடுத்தில ளேபுனங்காத்த விளங்குயிலே. (௩0௫)

முறையுணர்ந்துவத்தல்.

வில்லடியுண்ட முதுவேடர்பாகத்தின் மேவுபுலிப்
பல்லணிமங்கலை தோட்டொட்டிலால்வளர் பாலன்செந்தில்
வல்லவனுயு மறப்பேதைதன்னை மணந்தபண்பா
னல்லவர்தங்குலப் பேதையர்க்கேக்கறன் ஞாயமன்றே. (௩0௬)

இசையுணர்ந்தியம்பல்.

வெயிலேய்ந்தமண்டல மெல்லாம்புகழும் வியன்செந்திலான்
மயிலேறிச்சேவலுங் கிள்ளையுங்கொண்டு வடித்தகதி
ரயிலேந்திக்குன்றமுற் றுள்வதனாற்புனத் தன்றுகுறக்
குயிலோகையுற்றிசைந் தாடனக்கேற்ற குணத்தனென்றே. (௩0௭)

தலைவன்மயன்மிகை கருதிக்கூறல்

வயிரப்படைகொண் டொருசீயங்கொன்று மகிழ்செந்திலாற்
கயிலொத்தகண் ணுனைம யாரன்மின்னார் தரு மாரமுதுங்
குயிலொத்திதண்மிசை நின்றேலமிட்டுக் குலவுமெழி
லெயினச்சிறுமி தருந்தினைமாவொத் தினித்ததன்றே. (௩0௮)

தலைவன்வாஞ்சையளவறிந்திரங்கல்.

செங்கையில்வேலெடுத் தாடுஞ்செந்தூரன் றிரண்டெழுந்த
கொங்கையுங்கூந்தலுங் கோலன்னநாட்டமுங் கொண்டுவரு
மங்கையர்மேல்வைத்த வாஞ்சையைநூற்றில் வகுத்தவற்றோர்
பங்கையுமென்மிசை வைத்திலனேபழம் பத்தனென்றே. (௩0௯)

தலைவன்வெறுப்புணர்ந்திரங்கல்.

பைந்நாகமஞ்சுறக் கூவுமயூரப் பரிச்செந்திலா
னெந்நாரியரிடத் தெவ்விதஞாய மியற்றிடினு
மந்நாளென் றன்னுடன் சொற்றுவந்தானவற் றாயிரத்தொன்
றிந்நாளிற்சொல்கில னியாதும்பிழைக ளிழைத்ததின்றே. (௫௧௦)

தலைவியைக்கறுவிக்கூறல்.

அந்தரத்தோரு முனிவோருமுத்தொழி லாளர்களுஞ்
செந்தமிழ்ப்பாவல ருந்தினந்தேடித் தியங்குகின்றார்
மந்தரவெற்புறழ் கொங்கைகள்கொண்டு மயக்கிச்செந்திற்
கந்தனைக்கைவசஞ் செய்துகொண்டாள்குறக் கன்னிகையே. (௫௧௧)

கொடுந்தன்மை கூறல்.

காமதகனம் புரிந்தபிரான்றிருக் காதிடத்திற்
பூமனறிவரு மெய்ப்பொருளோதும் புகழ்ப்பெருக்கைத்
தாமரைவாவித் திருச்செந்தில்வேலவன் றண்புனத்துக்
கோமளவேடிச்சி யாலான்மறைக்கை கொடுமையன்றே. (௫௧௨)

வஞ்சநன்குணர்தல்.

வெஞ்சமர்வீரர் பலர்போற்றுஞ்செந்தில் விசாகன்விண்ணோர்க்
குஞ்சரிக்கான படிபேசியேனற் குறக்கொடிதன்
னெஞ்சமகிழும் படிக்கானவாறு நிகழ்த்துகின்ற
வஞ்சகன்றானெனச் சொல்லுமெந்நாளுமிம் மாநிலமே. (௫௧௩)

புகழுணர்ந்துவத்தல்.

கும்மாளிகொள்ளும் பகடூர்நமனுயிர் கொண்டபதத்
தம்மான்மகன்செந்தி லாதிபனென்னை யயத்திடினு
மிம்மாநிலத்தவற் றேய்ந்தாருந்தோய்தற் கிரங்குநருஞ்
செம்மான்மகள்கொண்க னன்பனென்றேயென்றுஞ் செப்பலுண்டே. ()

இம்மகளின்னுற்காமெனல்.

ஞாலத்தில்வானிற் பிலத்திலிப்பேதை நலம்புரையுஞ்
சீலத்தொருத்தியைக் காண்பரிதாதலிற் செந்திநகர்
வேலப்பனுக்கிசைந் தானலமாமலர் வேதனந்தக்
காலத்தெவ்வாறமைத் துள்ளான்கோலவ்விதங் காண்பரிதே. (௫௧௫)

பாங்கன்றலைவன்முற்பகர்வன.

தலைவியைக்கண்டமை கூறல்.

வாடையிற்றுழை மலர்கின்றவாச மலிசெந்திலாய்
சாடையினீயன்று சொல்லியபூங்கொடி தன்னைக்கண்டே
ஞோடைமிக்கார்தரு சாரற்புனத்தி லொருபிரம்புங்
கூடையுங்கொண்டு மயில்போலுலாங்குறக் கோதையன்றே. (௩கசு)

நெறிநலம்பகர்தல்.

திகழ்வேலணிந்தெழிற் செந்தூரிற்சந்தச் சிலம்பில்வளர்
குகனேதினைப்புனக் கோதைதன்மான்மிகக் கொண்டுறினு
மகல்வானத்தும்பர் களிகூரப்பொன்னக ராண்டுறையு
மகவான்மகண்மனம் வாடுறச்செய்வது வண்மையன்றே (௩கஎ)

தன்றுயர் கூறல்.

அன்னைச்சிவையை யயில்வேலதாக்கி யணிசெந்திலா
யுன்னைப்புணர விரும்புமின்னார்நின் னுளமறியா
தென்னைத்துணிந்துமிக் கேசுகின்றாரிதற் கியானென்செய்வேன்
முன்னைப்பழவினை யோவென்னனுாய மொழிந்தருளே. (௩கஅ)

துணைவரேனென்றல்.

குன்றுகடோறு நடமாடுநின்றிருக் கோலமிக
நன்றுநன்றென்ன விழைந்தமின்னார்பலர் நாட்டிலுள்ளா
ரென்றுதங்கண்முற் றனிப்பாயென்றெண்ண வியல்புகண்டாய்
நின்றுணைக்கியான்வர லாமோசெந்தூரி னிலைத்தவனே. (௩கக)

பிரிவின்மைவியத்தல்.

பொன்னுலகும்புகழ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனே
மன்னுரிமைத்திற முள்ளாரனைகரிவ் வையகத்துண்
டுன்னுவர்தோய்வர்சற் றாடிப்பிரிவர தொன்றுமின்றி
நின்னுடனேன்றிரி கின்றாளிம்மாதெந்த நேரத்துமே. (௩உo)

மடலூர்தற்றடுத்தல்.

மைகுலவும்பொழிற் செந்தூரிலுற்றும்பர் வாழுநலஞ்
செய்குகமாரனை மோகினிதன்னைச் செலுத்தியதான்
மெய்குளிரின்ப மயிலாமற்பன்மலர் வேய்ந்துளதா
மொய்குழலாண்முன் மடலூரநாடன் முறையல்லவே. (௩உக)

அவையவமெழுதலரிதெனல்.

சீரியமேலவர் போற்றுஞ்செந்தூர்வளர் செல்வநின்கைக்
கூரியவேல்பொரு கண்ணுளுருவங் குறித்தெழுதுந்
தூரியங்கண்முத லாமுறுப்பெய்துந் தொழுமெழுதா
காரியமல்ல மடலூடெழுதக் கருதுவதே. (௩உஉ)

வியந்துரைவினவல்.

கொள்ளைவண்டார்க்கும் பொழிற்செந்திலாய்நின்சொற் கொண்டுமகிழ்
வள்ளையொக்குஞ்செவிப் பேதைமுன்னேனல் வனத்தில்வரும்
புள்ளையெல்லாம்வெருண் டோச்சியவாசனை போயருணைக்
கிள்ளையைமாத்திரந் தொட்டுமுத்தாடுங் கிளர்ச்சியென்னே. (௩௨௩)

உண்மையின்மையுரையெனல்

வம்பிட்டகொங்கை யுமைபாகராதிய வானவர்க்குத்
தெம்பிட்டவேற்கரச் சேவகனேதிருச் செந்திலுள்ளா
யம்பிட்டகட்குறப் பேதைதன்முன்ன ரணுகியன்று
கும்பிட்டுக்கெஞ்சிய துண்டுகொலில்லைகொல் கூறுதியே. (௩௨௪)

தன்னுணர்ச்சிகூறல்.

நீலத்திணைநிகர் கண்ணுடைப்பேதையை நீபினியோர்
காலத்திற்கூடிக் களிகூரினல்லது காமனென்மன்
சூலத்திறுங்கொடி தாங்கணையேவுந் தொழின்மறவா
ஞாலத்தினையுண்ட பெம்மானருள்செந்தி லாதிபனே. (௩௨௫)

தகுதியின்மையெடுத்துக்கூறல்.

வெண்பிறைச்சென்னிப் பெருமானுக்கோர்சொல் விளம்புமருட்
பண்புடைச்செந்திற் பதிவேலனேவிண் பகட்டினது
வண்பிடரேறு மகவான்மகளை மணந்தபின்னர்
தண்புனத்திற்கிழ வேடமிட்டேக றகுதியன்றே. (௩௨௬)

சொற்சுவைவினவல்.

விண்டலத்தோர்புகழ் செந்தூரனேநின் வியன்செவிக்குக்
கண்டருதோகை யுடுத்தாள்சொல்லோவயிற் கைக்கிளியின்
றண்டமிழ்ப்பாடல்க ளோவினிதன்றிச் சமங்கொல்சொல்லாய்
தொண்டருட்டோன்றிய சந்தேகமுற்றுந் தொலைதரவே. (௩௨௭)

தலைவியருட்பான்மைவினவல்.

நன்னலஞ்சேர்செந்தி னாயகனேமலை நாட்டெயின
மின்னருட்பான்மை மிகவும்விண்ணோர்புகழ் வேந்தன்மக
டன்னகத்தேயது குன்றலுங்காணல் சாதங்கண்டா
யென்னவிதம்பக ராயிவைஞாயத் தியல்பல்லவே. (௩௨௮)

தூதியுடனேத்துக்கூறல்.

கடல்கொதிக்கின்ற வுவாநாளின்மாரன் கணைமிகச்சிந்
திடல்சகிக்கின்றிலள் பேதையென்றுளவ ளேவவந்தாண்
மடலெடுத்திங்கு வராதங்குநீசெல்லல் வண்மைகண்டா
யடலயிற்றேட்கந்த னேசெந்தின்மாநக ராள்பவனே. (௩௨௯)

பெண்மடலூர்தற்காணேனென்றல்.

தண்மலர்வாவித் திருச்செந்திலாய்மதன் ரூனும்வெட்கும்
வண்மருவப்பெறு நின்னைச்செவ்வேளென வையகமும்
பண்மறையுஞ்சொல்ல லுண்டுகண்டாய்தவப் பான்மையர்போற்
பெண்மடலூர்வது கண்டாவிளப்பம் பெரிதெய்துமே. (௫௫௦)

தலைவியின்றேடர்ச்சிகண்டியம்பல்.

மட்டின்மெய்க்கீர்த்தி பெறுஞ்செந்திலாயுன்னை வையகத்தோர்
செட்டியென்றேதிடற் கேட்டேனின்சந்நிதி தேடிவந்து
கிட்டியின்றேமட லூர்வேனென்றேதுங் கிளிமொழியாட்
கிட்டிடும்போது நீவியென்றூன்மிக் கிசையுமன்றே. (௫௫க)

பாங்கன்றலைவிமுற்பகர்வன.

தலைவனைத்தலைவிக்குணர்த்தல்.

தந்தியுலாம்பொழிற் சாரற்புனத்துத் தனிமயில்போ
லுந்தியபச்சிதண் மேலுறைவாயென்று மும்பர்புகழ்
செந்திலின்மேவிய செவ்வேற்குகனருட் சித்தசன்காண்
பந்தியதாகிய பன்னிருதோளுடைப் பாவலனே. (௫௫௨)

ஒத்துமைகூறல்.

பெருங்கோரவேடர் குலம்போற்றும்வீறும் பிறங்கலிற்றேய்
தருங்கோதில்வாழ்க்கையுஞ் செந்தூர்புரக்குஞ் சரவணற்கு
மருங்கோவுநிற்குமுண் டாதவிளைவன் வாஞ்சைகொள்ளாய்
கருங்கோகிலமெனக் கூவித்தினைப்புனங் காத்தமின்னே. (௫௫௫

தலைவனுயர்ச்சிகூறல்.

புள்ளிப்புலியுரித் தார்நுதற்றீக்கட் புலிங்கமென
வெள்ளிக்கிரியில் வருசெந்திலானுன்னின் மேலல்லவோ
வள்ளிக்கிழங்கெடுக் குங்குழியூடன்று மான்றரலாற்
றுள்ளிக்கிடந்து வனவேடரால்வளர் தூநகையே. (௫௫ச)

பெறுநலம்பகர்தல்.

பச்சைத்தினைப்பிண்டி யுந்தேனுமுண்டு பரணிடம்வாழ்
கொச்சைக்குறக்குலக் கோதைநல்லாய்செந்திற் கோன்புயத்தி
னிச்சைக்கிசைந்தபின் னன்றேவுந்தன்னை யிமையவரும்
பிச்சைத்தவத்தின ருந்தொழுமேன்மை பிறங்கியதே. (௫௫௫)

செய்தவம்புகழ்தல்.

கண்டோர்கலிதவிர்க் குஞ்செந்தின்மாநகர்க் கந்தன்வைவேற்
கொண்டோதவாரிதி மாவறக்காய்ந்துயர் கொற்றமுடன்
வண்டோவிடுஞ்செச்சை கூதாளநீப மருவுநிரைத்
திண்டோள்புணர்நல மீகைமுன்னீமிகச் செய்தவமே. (௩௩௬)

தலைவனுட்குறிப்புணர்த்தல்.

தென்னையைப்போலுங் கமுகார்ந்தசோலைத் திருச்செந்திலா
னுன்னைமிக்கேத்து மவர்க்கீயும்பேற்றினை யுன்னிடுங்காற்
றன்னைநட்டார்க்கரு ளின்பப்பெருக்கொரு சற்றல்லவோ
பொன்னைபொப்பார்பலர் சூழ்தரவாழும் புனக்குயிலே. (௩௩௭)

ஐயந்தீர்த்தல்.

தன்னுண்மைகாட்டிவெஞ் சூர்க்கொன்றதாற்செந்திற் சண்முகன்கொண்
மின்னுண்மனமிக வேதனையெய்தியும் வேட்கைமுற்றுன்
பன்னகத்துத்திப் படம்போலுமல்குலின் பாலமைத்தா
னுன்னணையீதறி வேனறிவேனுண்மை யுண்மையன்றே. (௩௩௮)

மறுமொழிகூறல்.

மாசொன்னவேலுடைச் செந்தூர்க்குருபரன் வண்டமிழாற்
பாசொன்னநாவலர்க் கோரெளியானுமை பால்கமழும்
வாய்சொன்னசொற்கு மறுமாற்றமாக மறுகிநின்று
நீசொன்னசொல்லினும் யான்சொல்லுஞ்சொன்மிக நேர்மையன்றே. ()

மொழிவழிதேற்றல்.

சிறப்பாயிரம்பெறுஞ் செந்தூர்க்குருபரன் றேவர்தம்மு
ரறப்பான்மைநீடுறச் செய்தபிரான்றன தாருயிர்நேர்
குறப்பாவையேயுனைச் சற்றேபிரிந்த கொடுமைகண்டு
மறப்பானெனவருந் தேலின்றுநாளை வருவதுண்டே. (௩௪௦)

கிளிவரவுணர்த்தல்.

எக்கியத்திற்றக்க னீடறத்தாக்கு மிறைவனுக்கு
முக்கியத்தாரகஞ் சொற்றசெந்தூர்க்குகன் முன்னுனது
கைக்கிளிசொன்னசொல் லாலவனுள்ளங் களித்ததுண்டு
மிக்கிடைந்தேங்கி மெலியேல்வந்திங்குன்னை மேவுவனே. (௩௪௧)

தன்பழிநீக்கல்.

முன்னைவெஞ்சூர னெடுபோர்பொருது முடுகியன்னோன்
வென்னையுங்கண்டு மகிழ்செந்திலானுன்னை மேவியதும்
பின்னைநின்மேற்சின மெய்தலுநானறி பெற்றியன்று
லென்னைவம்பிற்கழு வேன்மயில்போலு மெயினமின்னே. (௩௪௨)

சினந்தகாதேன்றல்.

பனகத்தரசும் புகழருஞ்செந்திற் பதிக்கந்தவேள்
கனகத்திருநகர்க் காவல்செய்வான்மகள் கன்றநின்மேன்
மனம்வைத்தவுண்மை யறிந்துமிந்நாளவண் மாட்டும்வம்பிற்
சினவத்தகுங்கொல் புனத்திதண்மீதுறுஞ் சிற்றன்னமே. (ஙசங)

போறைவியந்துரைத்தல்.

தென்னாட்டின்வண்மைச் சிரம்போற்குலவுந் திருச்செந்திலா
னுன்னசைகொள்ளல் சகியாதுகுஞ்சரி யுள்ளுடைந்தாள்
பின்னயிரமட வார்க்கிச்சைகொண்டயர் பெற்றிகண்டு
நின்னார்வங்குன்றிய தின்றேகுறக்குல நேரிழையே. (ஙசச)

தலைவனைத்தாழ்கைநன்றேன்கை.

அன்போர்குழாநெருங் குந்திருச்செந்தி லதிபனுக்கு
நின்போற்பிரிவரு நேரிழைமாருமிந் நீணிலத்தி
லென்போன்றதோழரு மெண்ணிலர்நந்தமக் கின்னுமவன்
றன்போலொருவரு மின்றுதலாலவற் றாழ்கைநன்றே. (ஙசரு)

தலைவன்செய்கைவிலக்கரிதேன்றல்.

தாயினைவேலெனக் கைப்பிடித்தான்றந்தை தான்பணிந்து
வாயினையும்புதைக் கப்புரிந்தான்செந்தில் வாழ்குமர
னீயிவைசெய்யத் தகாதென்றெவரு நிகழ்த்திலர்காண்
வேயிணைத்தோளன்ன மேயவன்செய்கை விலக்கரிதே. (ஙசசு)

தலைவனைநம்பிவாழ்கைதகுமேனல்.

ஒருவாய்கொண்டொவ்வொரு வாறுரைப்பான்செந்தி லுற்றபிரான்
றிருவாய்களாறெனற் றேர்ந்திலையோவவன் செப்பியதோர்
பொருவாமொழிகொண் டிழுமாக்கொண்ணுது புகழ்ந்திறைஞ்சிற்
றருவானல்லின்ப மெனநம்பிவாழ்கை தகுந்தகுமே. (ஙசஎ)

பாங்கன்பாங்கிமுற்பகர்வன.

சந்திப்புவியத்தல்.

அடலவுணேசனைச் செற்றசெந்தூர னருணலமே
திடமெனநம்பிய நானும்புனத்துச் சிறுகுறத்தி
யிடமகலாதுள்ள நீயுமிவ்வேலை யெதிர்ப்பட்டசீர்
கடலுபலையுமொன் றாக்கூடிநின்ற கணக்கொக்குமே. (ஙசஅ)

உயர்ச்சிவினவல்.

பொன்னுடையார்மிகுஞ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனு
மென்னுடைத்தோழன்கொ லோகவணைந்து மிளம்பிடிநே
ருன்னுடைத்தோழிகொ லோவுயர்ந்தாரெவ ருண்மைசொல்லாய்
பின்னுடைக்கூந்தன் மயில்போலுஞ்சாயற் பிறங்கிழையே. (ருசகூ)

பொருத்தங்கூறல்.

குன்றேறெறிந்துப மீராறுகொண்டு குலவுசெந்தூர்
நின்றேனெழிற்கு நெடும்புனங்காக்குமந் நீலவள்ளி
தன்றோகைச்சாயற்கு மானபொருத்தந் தகுமல்லவோ
மென்றோட்டொயிலணங் கார்வெட்குமாண்புறு மெய்த்திருவே. (ருரு0)

குறிப்பறிவித்தல்.

மன்னருந்தேவரு மாதவர்தாமும் வழுத்துஞ்செந்தூர்
முன்னவனுனமென் றேழனின்றோழி முலைச்சுவட்டி
னன்னலந்தோய்ந்தமை கண்டதனுவினி நாஞ்செயுமா
றின்னதென்றோர்ந்திலை யோகொடிப்பூமல ரீர்குழலே. (ருருக)

ஒருமைபாராட்டல்.

வெம்மனத்தானவர் வேர்கீன் றுமீண்டவை வேற்செந்திலான்
செம்மலர்த்தாட்கன்பு நான்கொண்டுளேனவன் சேரும்வள்ளி
யம்மனைக்காட்பட்டு ளாய்நீயிவண்மை யடைந்தபண்பா
னம்மனமொன்றுபட் டாலவர்சீர்சொல்ல நாணமின்றே. (ருருஉ)

அறிந்தமட்டுசோவல்.

தன்னெண்ணங்கொண்டு சராசரமோர்ந்து தமிழ்ச்செந்தில்வாழ்
மன்னெண்ணமுற்று மறிகின்றிலேனவன் மாட்டுறையு
மின்னெண்ணமுற்று மறிந்ததுண்டேற்பகர் வெட்கமுறேல்
பொன்னெண்ணப்பூத்த சுணங்கோடெழுந்த புணர்முலையே. (ருருந)

பின்னியல்புரைத்தல்.

மின்னைவெல்வேல்கொடு செந்தூரில்வாழும் விகிர்தனிட
நின்னைநின்றோழி விடுகின்றநாள்வந்து நேர்ந்துகொண்டா
லுன்னையங்கேகண் டுவந்துனக்காம்படி யொத்துஞ்சொல்வே
னென்னையுமவ்வண்ண நீதாங்கவேண்டு மிளங்குயிலே. (ருருச)

வலியின்மைகருதிக்கூறல்.

உன்றன்பிராட்டிதன் பாற்செந்திலான்பல் லுருவெடுத்துங்
குன்றன்னவேழ மழைத்தும்புணர்ந்த குறிப்பறிவே
னின்றந்தவண்ணநின் பாற்செயற்காம்வலி யான்பெற்றிலே
னென்றன்றுயர்களை யாயவன்றோழனென் றெண்ணம்வைத்தே. (ருருரு)

தலைவியைத்தாழ்த்திக்கூறல்.

மைந்நிறவேட்கு மயங்குகின்றார்பல மாதரென்று
மெந்நிலமும்புகழ் செந்தூர்ச்செவ்வேளிச்சை யாரெய்திடார்
வெந்நிணமுண்டு வளர்வேடமங்கை வெறுக்கிலவன்
சந்நிதிச்சீர்குன்று மோவவளேவல்செய் தாழ்குழலே. (௩௫௬)

தன்னையுயர்த்திக்கூறல்.

மட்டாருஞ்சோலை மலிசாரலேனல் வனத்திதணிற்
கட்டாரிக்கண்மறப் பேதையைக்கண்டு கவினெழுதி
நட்டார்க்கிரங்குசெந் தூர்க்குகவேளிட நான்கொடுத்தேன்
கிட்டார்வமெய்தின னீயென்செய்தாயக் கிளிமொழிக்கே. (௩௫௭)

வெட்குறப்பகர்தல்.

அன்னையிலெண்மடங் காகிச்சராசரத் தார்வமெய்திப்
புன்னையங்காவடர் செந்தூரில்வாழ்குகன் புன்னுனிமட்
டென்னைவஞ்சித்தறி யானின்பிராட்டியன் றேனவிடை
யுன்னைவஞ்சித்தல்ல வோவவன்றன்பிற கோடியதே. (௩௫௮)

உறவளவுசாவல்.

நானுனைக்கண்டமை செந்தூர்க்குருபர நாதனுள்ளந்
தானுணரும்படி சொல்வேனெனைக்கண்ட தன்மையந்த
வேனுனிக்கண்மறப் பாவையுணர விளம்புவையோ
வேனுரைக்கின்றன மென்றிருப்பாய்கொல்சொல் லேந்திழையே. (௩௫௯)

திகைப்பறல்வினவல்.

மஞ்சவிர்சோலைத் திருச்செந்திலானை மறைமுனிவோர்
குஞ்சரியாளன்ப னென்பதுந்தொண்டர் குறக்கொடிதன்
செஞ்சரண்போற்றுந னென்பதுங்கேட்டுத் திகைத்தனனின்
னெஞ்சறிந்தாற்பக ராயறற்போலு நிறக்குழலே. (௩௬௦)

நட்பறுதென்றல்.

அடையலர்தம்மை யவர்குலத்தோடு மழித்தவைவேற்
படையணிசெந்திற் பிரானுக்குமன்னவன் பன்னியர்க்கு
முடையமெய்த்தோழனுந் தோழியுநாமென்ப துள்ளமட்டு
மிடையறுமோவன்ன மேநமதாவ லெனுங்கொடியே. (௩௬௧)

தலைவிபுலம்புமாறியம்பல்.

மின்போலும்வேலுடை யானென்னுஞ்செந்தில் விசாகனென்னு
மன்போர்க்கிரங்கும் பிரானென்னுமீடி லழகனென்னும்
வன்போர்க்குமாவைவென் றானென்னுந்தோகை மயூரனென்னும்
பொன்போலுமென்முலைப் பாரம்பொறாவிடைப் பூங்கொடியே. (௩௬௨)

தலைவிமையல்கண்டிரங்கல்.

மத்தன்மகன்றிருச் செந்தூரினல்கிய மையலெனும்
பித்தடைந்தாளன்று தொட்டுவப்பார்தரு பேச்சறியாண்
முத்தங்கரிய முதிர்காச்சலெய்தினண் முப்பழம்பால்
வைத்தமுதூட்டினு முண்ணாள்கிடந்த மடவன்னமே. (௩௬௩)

கண்டோம்வருந்தல்.

தண்செய்ததாமரைப் பூவாளிதன்னைத் தனையிவிடுந்
திண்செய்ததோளுடைச் செந்தூரன்மாவிற் றிளைக்குமிந்தப்
பெண்செய்தகோரணி யெல்லாங்கண்டின்னற் பெருக்குறன்முன்
கண்செய்தபாவங்க ளோவென்றுநெஞ்சங் கவல்கின்றதே. (௩௬௪)

தலைவன்மீதுநிட்டூரங்கூறல்.

போதுவந்தானைப் புடைத்தசெந்தூர்க்குகன் பொற்புயத்தை
மாதுகண்டேங்கி வளைகலைநாண மறந்தணையின்
மீதுருண்டங்கிப் புழுப்போல்வருந்தும் விதமறிந்து
தூதுசென்றெய்த்தன னின்னம்வந்தானிலைத் தோய்வதற்கே. (௩௬௫)

ஏசல்கண்டிரங்கல்.

ஆசுவல்லார்புகழ் செந்தூர்க்குமர னரிவையணி
தூசுகொண்டானதற் கியானென்செய்வேன்மதி சுட்டதென்றுள்
வீசுதென்கால்புலி போன்றதென்றுண்மிக வெம்பியென்னை
யேசுகின்றாளவ டன்னையிவ்வூர்முற் றிகழ்கின்றதே. (௩௬௬)

சுரம்போக்குவிளம்பல்.

பூதலமாதிய மூவுலகுந்தினம் போற்றுஞ்செந்தூர்
நாதன்வந்தெவ்விதஞ் செய்தான்கொலோவிள நங்கையிராப்
போதவன்றன்பிற கேகடந்தாள்கொடும் புல்லர்களை
யாதரிக்கும்புல வோர்கலிபோலு மருஞ்சுரத்தே (௩௬௭)

நற்றாயிரங்கல்.

ஆறுமுகத்தொரு வானவனுஞ்செந்தி லாதிபன்றன்
கூறுமொழிவழி போய்ப்பெற்றகும்பி கொதிக்கவிட்டா
ளேறுமுலையமு தூண்டவெண்பல்லொன் றுதிர்ந்துமற்றும்
வேறுபல்லொன்று முளையாப்பருவத்து மெல்லியலே. (௩௬௮)

துயிற்காரணங்கூறல்.

மந்தரக்கொங்கைத் துணைப்பாரந்தாங்கரு மங்கைநல்லாள்
சுந்தரப்பூவணை மேற்றுயில்கூர்தரச் சோம்புகிலாள்
பைந்தமிழ்ப்பாவலர் கொண்டாடச்செந்திற் பதிபுரக்குங்
கந்தனைத்தோயுங் கனமிகக்காண்பதிற் காதலுற்றே. (௬௯)

துயிலன்றுசோகமெனல்.

சயிலங்கடோறு நடமாடுஞ்செந்திற் சரவணன்றன்
வெயிலங்கதநிரைத் தோள்வேட்டமங்கை வியன்முலையிற்
பயிலுஞ்சிலம்பணி மால்படைத்தாளட்ட பாலுமுண்ணு
டுயிலெங்ஙனம்வரு மாரன்கைப்பூத்தருஞ் சோகமிதே. (௭௦)

வெறிவிலக்கல்.

கற்றோர்பரவுந் திருச்செந்தில்வேலவன் காதன்மிக
வுற்றோவுறுப்பெருஞ் சோகமுற்றாளிதற் கூரவர்தா
மற்றோருயிர்வதைத் துண்ணுநலத்தை மறந்தவராய்ப்
புற்றோயும்வாயசத் தின்பலிவேண்டல் பொருத்தமன்றே. (௭௧)

வெறியாட்டால்விபரீதமுண்டெனல்.

நிசங்கண்டமேலவர் போற்றச்செந்தூரிடை நின்றவன்மால்
கசங்கும்படிசெய னொந்தாளைத்தேற்றக் கருதிலவன்
வசங்கொண்டுபோய்விட்டு வாராதறத்தை மறந்துவம்பி
லசங்கொன்றிடிற்சினப் பானவன்வாகனத் தன்பதென்றே. (௭௨)

தலைவனையுயர்த்திப் பிறரைத்தாழ்த்தல்.

கற்றையஞ்செஞ்சடை யார்மைந்தன்செந்திற் கடவுடன்மா
னுற்றையம்பன்சம ராலிறந்தோரு முயர்ந்தவர்தா
மற்றையவானவர் தாமேயிரந்து விலிதணையப்
பெற்றையந்தீர்நல மெய்துகின்றூர்களும் பீடிலரே. (௭௩)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

அமரர்க்கதிப னரசாளச்செந்திலி லன்றுவந்தோன்
பமரக்கடப்ப மலர்மாலைவேட்டிந்தப் பாடுபட்டுந்
தமரைப்பகைக்கவு மஞ்சுகிலாளினித் தக்கவண்ணங்
குமரிப்பருவம்வந் தாலென்செய்வாளிக் கொடியிடையே. (௭௪)

மாலையாதோவெனல்.

அரவக்குலம்வெரு ளத்தோகைமீமிசை லாசில்செந்தூர்
பரவப்பவனி வருவானைக்கண்கொண்டு பார்த்தமின்னு
ளிரவிற்றுயில்கின்றி லாளிச்சையுற்றமை யாமறியக்
குரவத்தினீபத்தில் வெட்சியிலென்னவுங் கூறிலளே. (௭௫)

பிரமையைப்பெருமையென்கை.

தாகித்தவர்க்கருள் செய்புங்குமரன் றடம்புயத்தை
மோகித்தளவி லெமைமறந்தாள்வள முற்றுசெந்தூர்க்
கேகித்தனெண்ணப் படிவாழிலியாரை யிலக்குவைப்பாள்
பாகித்தகார்முகில் போலக்குலாங்குழற் பைங்கொடியே. (௩எ௬)

பாங்கிதலைவிமுற்பகர்வன.

புதுமைகூறல்.

வேதமுமாகம நூல்களும்போற்ற விளங்குசெந்தூர்
நாதனைத்துங்க மயின்மீதுபார்த்துள்ள நாணிழந்து
சீதரன்பாவையர் மீதமுக்காறு செலுத்துகின்ற
காதலுற்றோர்பல ருண்டுனைப்போலெங்குங் கண்டிலனே. (௩எஎ)

பயனின்மைகாட்டல்.

கன்மேற்புரியுந் திருக்கூத்துள்ளான்செந்திற் காவலவ
னின்மேற்பிரியம்வைத் தானிலன்போன்றன னீயவன்சீர்ச்
சொன்மேன்மனமுழு துஞ்சேறவிட்டனை தோய்ந்திலனென்
றென்மேற்சினந்தத னாற்பயனியாதடி யேந்திழையே. (௩எஅ)

தேற்றல்.

காராழித்தெண்டிரை யாயிரங்கோடி கலந்துபொருஞ்
சீராருஞ்சந்நிதிச் செந்தூரனுளுஞ் செயும்பவனிக்
காரார்மயங்குகி லானைப்போன்மிக் கவாவடைந்தோர்ச்
சேராதிரானவன் றிண்புயஞ்சேர்வது திண்ணமன்றே. (௩எ௯)

ஆத்திரமாகாதேனல்.

தேனுருஞ்செச்சை மலிசந்தமால்வரைச் செந்திற்பிரான்
வானாடர்பாவையை நீங்கிக்குறவர் மகளிடம்போய்க்
கானுற்றுச்சாரலிற் கெஞ்சிப்புணர்ந்துள்ள காமுகன்று
னுறைலுமுன்றனக் காகாதிந்நாளிந்த வாத்திரமே. (௩அ0)

பேரவாநீக்கல்.

கற்றுணர்ந்தோர்தவத் தோரிமையாமலர்க் கண்ணுடையார்
பற்றுநற்றுளுடைச் செந்தூர்க்குகனிரு பாரியர்க்கு
மற்றுமெண்மர்பல மாதர்க்குமாம்பொது வாழ்வுடையான்
முற்றுகின்பாலமை வானோவருந்தலென் மொய்குழலே. (௩அக)

ஏக்கங்கண்டிரங்கல்.

கன்னல்வில்வேண்மன நாணுறநீடுங் கவின்செந்திலான்
முன்னநின்றன்னை முகங்கொண்டுநோக்கிலன் மோகமுற்று
மென்னதவப்பய னோவொவ்வொர்காலம்வந் தெய்துகின்று
னின்னமுமேக்கந் தவிர்கின்றிலாயிதற் கென்செய்வதே. (௩அ௨)

தலைவன்வேட்கைகூறல்.

வாதுவிண்டார்தமை யெல்லாஞ்செயித்தன்று வன்கழுவின்
மீதுகண்டான்றிருச் செந்தூரனின்பெரு வேட்கையன்று
னேதுவந்தானிலை யென்றேங்கிடேனின் னியல்புரைக்கத்
தூதுசென்றேனையுந் தொட்டிழுத்தானடி தூநகையே. (௩அ௩)

செல்லனன்றேன்கை.

குன்றந்தொறுந்தினங் கூவியசேவற் கொடிச்செந்திலா
னன்றங்குதந்த மயலோடிங்குற்றுளைந் தாய்வுறுநீ
யென்றன்மொழிப்படி யன்னவன்கோயி லெழின்முகப்பிற்
சென்றன்புசெய்திடிற் சேராதிரானடி தேமொழியே. (௩அ௪)

தவஞ்செய்யெனல்.

எத்திரத்தோரும் புகழ்செந்திலான்ற னெழில்வடிவஞ்
சித்திரத்திற்பொறித் தற்கமையாது திருந்துநெஞ்சாற்
பத்திரஞ்செய்யிற் சிலர்க்கேயமையுமிப் பாங்கறியாய்
தத்திரங் கொள்ளன்மின் னேயவன்றோன்றத் தவஞ்செய்திடே. (௩அ௫)

புத்திகூறல்

மெய்வசந்தீர்பர மானந்தமெய்திய மேலவர்பாற்
செய்வசனத்தன் றிருச்செந்திலான்றனைச் சேர்ந்தபின்னர்
கைவசமாகின னென்றுவப்பாரைக் கழித்துவெறும்
பொய்வசத்திற்புகுப் பானஞ்சிவேண்டல்செய் பொற்கொடியே. (௩அ௬)

வலிதுவருங்கோலென்றல்.

ஆனேறுகைத்தவன் சேய்திருச்செந்தி லதிபனிட
மேனேனிரங்குகி லாயெனக்கெஞ்சுக ரெண்ணின்மின்னார்
தேனேருமின்சொற் றிருவேபுனைமிகத் தேடியிங்கு
தானேவருங்கொனின் வேட்கைகளியாவுந் தரும்பொருட்டே. (௩அ௭)

கேட்டமையுணர்த்தல்.

சந்தாசலந்திகழ் செந்தூர்ச்சரவண னன்னைநம்புங்
கொந்தார்குழன்மட வார்பலருள்ளங் கொதிக்கவிட்டுன்
சிந்தாகுலந்தவிர்ப் பானுனைத்தேடிச் சிவிப்பரியில்
வந்தானைநீமதித் தாயில்லையாமடி மாதரசே. (௩அஅ)

என்செய்தா யெனல்.

மைப்படியுங்கறைக் கண்டத்தர்பாகத்து மங்கைதனச்
செப்படிப்பற்றி யமுதுண்டவாயன் றிருச்செந்திலா
னப்படிநீசொன்ன வண்ணமெல்லாஞ்செய்பு மன்னைவிட்டிங்
கிப்படியேன்றிரும் புற்றானென்செய்தனை யேந்திழையே. (௩௮௯)

குறைவருமாறு கூறல்.

நீர்த்தையல்வாழுஞ் சடைக்காடுளார்மக னெட்டிலையின்
கூர்த்தையவேற்படை கொண்டோங்குஞ்செந்திற் குமரனுன்னைப்
பார்த்தையமெய்த லெனத்தீர்க்கமாகப் பகருகின்ற
வார்த்தையின்வண்ண நடவாதிருக்கில் வருங்குறையே. (௩௯௦)

தருக்கூட்டல்.

வாரொன்றுமென்முலைப் பேதைநல்லாயென்சொல் வம்பலக்கேள்
சீரொன்றுகோடி விதமாவிளங்குந் திருச்செந்திலிற்
கூரொன்றுவேலொடு நின்றவன்றாள்புணர் கோதையென்னும்
பேரொன்றிருக்கி லதுபோதுமெந்தப் பிறப்பிற்குமே. (௩௯௧)

மகிழ்வுற வாழ்த்தல்.

பஞ்சவன்னக்கிளிக் கையான்செந்தூர்வளர் பண்ணவன்முன்
குஞ்சரியைக்குறக் கோதையினாற் றுயர் கொள்ளவிட்டா
னஞ்சனக்கண்ணி னவளுநன்றனாற் றுய ராரச்செய்வான்
வஞ்சகம்பொய்சொல்ல மாட்டேன்கண்டாயடி வார்குழலே. (௩௯௨)

பாங்கி தலைவன் முற்பகர்வன.

மணமெடுத்துரைத்தல்.

காவுலகத்தினர் நம்புஞ்செந்தூர்வளர் கந்தசெஞ்சொற்
பாவுலகத்தி னளவேகமழுநின் பத்தியிந்த
மாவுலகத்தைவிட டார்நெஞ்சின்மட்டு மணக்கும்வைத்த
மூவுலகத்தினும் வாசிக்குமென்மகண் மொய்குழலே. (௩௯௩)

பருவங் காட்டல்

நூன்மணக்கும்புகழ்ச் செந்தூர்க்குமர நுடங்கரிய
வேன்மணக்குங்கைக் குமரேசவெட்சியின் மென்கடம்பின்
றேன்மணக்கும்புய மால்கொடுத்தாயதிற் சிக்கிக்கொண்டேன்
பான்மணக்குஞ்சிறு வாயாள்படுந்துயர் பார்க்கரிதே. (௩௯௪)

இயைபுரைத்திரத்தல்.

இலக்கணசார மறியாப்புலவ ரிழிகவிக்குங்
கலக்கமில்வாழ்வளித் தாளவல்லாய்நின் கருத்தறியா
தலக்கணுற்றேங்குமிவ் வாயிழைக்கின்ப மளித்தருளாய்
நலக்கமலாலயத் தாரகலாச்செந்தி நாயகனே. (௩௯௫)

ஓமலிப்புக்கூறல்.

எக்கலையுந்தெரி வார்தொழுதேத்து மெழிற்செந்திலாய்
மெய்க்கலைவாகன ஞானுறுந்தோகையில் வீதிவந்து
கைக்கலைதாங்கி வளைதேடுவார்பலர் கண்ணெதிரென்
னெக்கலைப்பெண்ணுக்கு மால்கொடுத்தாயிதொ ரோமலிப்பே. (௩௯௬)

முற்றும்பொயன்றெனல்.

வாயாரவாழ்த்துநர்க் கின்பமெல்லாநல்கும வண்மைகண்டு
பேயாய்ப்படுத்து மகள்வாழவேண்டியென் பெற்றவயிற்
றுயாசமிஞ்சியொவ் வோர்போதொவ்வோர்பொய் யறைவதன்றி
யோயாமற்பொய்சொல்ல மாட்டேன்செந்தூர்வள ருத்தமனே. (௩௯௭)

தழைவியந்துரைத்தல்.

முத்தமிழ்ப்பாவலர் போற்றுஞ்செந்தூரின் முருகையநின்
கைத்தழைகண்டுதொட் டின்பமுற்றுண்மகள் காசினியோர்
பித்தடைந்தார வங்கடித்தார்கொடும் பேய்பிடித்தா
ரொத்தவரைத்திருத் தத்தழைவேண்ட லுணர்ந்தனனே. (௩௯௮)

வயிற்றினைப்புகழ்தல்.

எயிறுகவெய்யவன் றன்னைவென்றூர்மைந்த வெவ்வுலகும்
பயிறுகடர்புகழ்ச் செந்தூரவாய்கொண்டு பற்றியமு
தயிறுகணூற்ற மறியாவிரத மனையவற்றென்
வயிறுகன்றிச்செய் தவங்காணின்மேன்மகண் மால்கொண்டதே. (௩௯௯)

அடைக்கலங்கூறல்.

இறலருஞ்சீர்திகழ் செந்தூர்க்குமரநின் னின்னருளாற்
பெறலருங்காலத்திற் பெற்றவென்பேதை பெருக்கமைய
வுறலறிந்துன்னிடத் துய்த்தேனவள்கொங்கை யூக்கமறைந்
தறலன்னகூந்தல்பஞ் சாணுமுன்றற் கடைக்கலமே. (௪௦௦)

மறியேடுத்தியம்பல்.

வன்மனச்சூரனை மாய்த்தும்பர்வாழ்வுற வைத்தனந்தந்
தன்மகிலாவிய செந்தூர்புரக்குஞ் சரவணனே
பன்மடவார்களி கூர்தரவின்பம் பகிர்ந்துளநீ
யென்மகண்மட்டி விரங்காதிருப்ப தியல்பல்லவே. (௪௦௧)

உய்வதெவ்வண்ணமெனல்.

காயிரும்புங்கதி ருஞ்செக்கர்வானுங் கனிதுவரு
மாயிலங்குங்குக நின்னைச்செந்தூரிற்கண் டன்றுமுதற்
றுயிணைவையத் துணிந்தாளமுதந் தனைவெறுத்தா
ணீயிரங்காவிடி லெவ்வணுய்வாளந்த நேரிழையே. (௪0௨)

நினைத்திலாயென்றல்.

நஞ்சயின்றூழற் கண்ணல்வருஞ்செந்தி னுயகனே
யஞ்சலரேவு மதவேட்குர்தென் றற்கு மம்புலிக்குங்
குஞ்சரமாய விருளுக்குமஞ்சிக் குலைந்துநித்த
நெஞ்சகத்துன்னை நிறுவுகின்றாளை நினைத்திலையே. (௪0௩)

முரசோலிவினுவல்

தாமரைவாவி பலசூழுஞ்செந்திற் சரவணனே
நீமடமாதர்பல் லோர்நெஞ்சிலுள்ள நிறைகுலைத்தற்
காமடையாளமன் றோபிரியார்தமக் கார்வநல்குங்
காமன்முரசொலி சந்நிதிமுன்னென் றுங் காட்டுவதே. (௪0௪)

சங்காழியிரத்தல்

மங்குலுஞ்சோலைபு மாருதசந்தன மால்வரைச்சீர்
பொங்குசெந்தூருடைப் புண்ணியனேநின் புயம்விரும்புங்
கங்குலங்கூந்தனல் லாள்கலைசோரக் கவர்ந்துகொண்ட
சங்குடனுழியை யானுலுமிக்கணந் தந்தருளே (௪0௫)

மாலிகைவேண்டல்.

பொங்கடமார்தரு சூரனைக்கின்ற புகழ்ச்செந்திலா
யங்கடம்போலு முலைமீதனங்க னலர்சொரியச்
சங்கடமெய்தித் தவித்தெய்த்துளாணின் றடம்புயத்துச்
செங்கடம்பார மளித்தாலுய்வாளென் சிறுமியன்றே. (௪0௬)

விலகாமைவேண்டல்.

கேடற்றதென்னரு ளுபுரிமேய கிளிப்புலவன்
பாடற்சுவைபொரு மென்மொழிப்பேதைநின் பன்னிருதோட்
கூடற்குறிப்பின வியாதோவிழைந்தன் று கொண்டுளசிற்
றூடற்கொதுங்குற லாமோசெந்தூரி லுறைகந்தனே. (௪0௭)

மகணலம்பகர்தல்.

நீடியசெங்கரும் புச்சிலையான்சமர் நேர்ந்தமையால்
வாடியவல்லிக் கொடிபோனுடங்கிமுன் மாழ்கியவ
ளாடியதோகை மயிலூர்செந்தூரநின் னங்கதத்தோள்
கூடியபின்னுவப் புற்றுளனது குலமுய்ந்ததே. (௪0௮)

வருநாள்வினவல்

கொக்கன் றுதுண்டு படவாரிசெந்நிறங் கொள்ளவென் று
திக்கந்தழும்புகழ் சீர்தோய்செந்தூ ரநின் றிண்புயத்தா
லிக்கன்சமர்விளை ந் தேங்கிப்பா தவித் தென்மகடன்
மைக்கண்பிசைந்தழு தாளென் றுநீயங்கு வந்தெய்தலே. (சஂ௦க)

ஏமாற்றேண்ணுதேனல்.

வாமாங்கனையுடை யார் நுதற்கண்ணிடை வந்தசெந்தூர்க்
கோமானிற்கூடுவ தென்றேவென்றேவிடுங் கோதைகண்முன்
னீமா த்திரந்தனித் தேகித்தொடாவண்ண நின் றுமறைந்
தேமாற்றிடத்தகு மோவினுன்மேன்மைக் கிசைந்ததன்றே. (சக௦)

கோதிலாளென்றல்.

அன்பேவடிவமுற் றுலன்னதொண்ட ரனுகுஞ்செந்தூர்க்
கின்பேவிளைக்க வருங்குமாரநின் னெழிற்பவனி
முன்பேமயங்கி வெகுபாடுபட்டு முயங்கிமகி
ழென்பேதைகுற்றமொன் றில்லாளிருக்கினிற் கேற்றமின்றே (சகக)

மகள்பேறுவியத்தல்.

பொன்மழுவேந்துங் கரத்தாருமெச்சும் புகழ்ச்செந்திலாய்
நின்மருங்குற்றவர் நிற்கமற்றெங்கு நிறைந்துவளர்
பன்மடவாரு ளுனைக்கூடியின்பம் பருகுநலத்
தென்மகள்பெற்ற பெரும்பேற்றின்சீல மெவர்க்குளதே. (சசஉ)

கரையேற்றம் வினவல்.

கச்சைத்திருவரைக் கந்தாசெந்தூர்வளர் காவலவா
பிச்சைத்தவமுடை யாரருளாற்பெற்ற பெண்குழந்தை
செச்சைப்புயநிரை மேற்கொங்கைதோய்தரச் சேர்வதற்கா
மிச்சைக்கடலுள் விழுந்ததெந்நாள்கரை யேறிடுமே. (சகங)

உணர்வோடு மாழ்கல்.

கொல்லாமற்கொல்கொடுங் கூற்றுறழ்காமன் குவளைமல
ரல்லாதநான்குமெய் தாய்விட்டதின்ன மதையெடுப்பா
னெல்லார்வயற்செந்தில் வாழ்வாயுலக நிகழ்த்துவன
வெல்லாமறிந்த வுனக்கினிநான்சொல்வ தேதுளதே. (சகச)

ஒப்புக்கேட்டல்.

மோகமின்னாரிடம் பொய்பேசலாமென முன்னைமறை
யாகமஞ்சொல்லி யதுபோலவென்ற னருமைமகள்
பாகமிர்தன்னசொற் கேட்டும்பல்வாறு பகர்ந்திலையோ
வேகசொரூபத்த னேசெந்தின்மேவு மிறையவனே. (சகரு)

ஏழைக்கிதஞ் சொல்வதேனெனல்.

மாழைக்குவடுறழ் கொங்கைநல்லாளிடம் வந்துமுன்னை
யூழைத்தவிர்க்கும் வலியுமுள்ளேனென் றுறுதிசொல்லிக்
கீழைச்சிறிது முலைநோக்குமுன்னங்கு கிட்டல்விட்டி
யேழைக்கிதஞ்சொல்ல லாமோசெந்தூரி லிருப்பவனே. (சகசு)

அலுப்போடு சினத்தல்.

இத்தனைதூரந் தெருவீதிதன்னி லிழுத்தென்மகள்
பித்தடைந்தாரிற் றடுமாறத்தக்க பிரமைநல்கிப்
பத்தமில்லாத குறக்குணங்காட்டப் படாதுகண்டாய்
முத்தமிழ்த்தேசிக னேசெந்தில்வாழு முருகையனே. (சகஎ)

உறுத்திக்கூறல்.

காவாரும்பொன்னகர்க் காவல்கொள்வானைக் களிக்கவைத்த
தேவாதிதேவசெந் தூர்முருகாநின் றிரள்புயத்தின்
மேவாமகிழ விருப்புகின்றாளை வெறுத்தனையேன்
மூவாமறைமுழு தோர்ந்தாயென்றோதன் முழுப்பிழையே. (சகஅ)

இகழ்ச்சிகண்டிரங்கல்.

முப்பத்துமூன்று வகைக்கோடிதேவர்தம் மூதுணவிற்
செப்பத்தகுஞ்சொல் லுடையாளைக்கண்டு சிரித்தொருபாழ்ங்
கொப்பத்தில்யானையை வீழ்த்தவினீமுன் கொடுத்தமைய
றுப்பக்கழிவு படலாகுமோசெந்திற் சுந்தரனே. (சகக)

புணர்ப்புரையென்றல்.

கொன்றைத்தொடையணி செஞ்சடையாருங் குரவனென
வன்றைக்குப்போற்ற வருங்குமராசெந்தி லாதிபனே
யின்றைக்குங்காமன் கணையாற்றளர்வுறு மென்மகளை
யென்றைக்குத்தான்புணர் வாயளவாவின்ப மெய்துறவே. (சஉ௦)

இழிவுனக்கென்றல்.

காலபயந்தவிர்த் தோர்வேதியற்குக் கருணைசெய்தார்
பாலனெனவந்து ளாய்செந்தில்வேலநின் பன்னிருதோட்
கோலநினைந்துமற் றெல்லாமிழந்து கொதிகொதிக்கு
மேலநெடுங்குழ லாடின்பமெய்தி லிழிவுனக்கே. (சஉக)

நிசமொழி விழைதல்.

கன்மோகமங்கை யுருவாகச்செய்த கழற்பெருமான்
றன்மோகனமரு காசெந்தில்வாழுந் தமிழ்க்குகவென்
மின்மோகநின்மிசை கொண்டதுண்டந்த விளங்கிழைமே
னின்மோகஞ்சற்று மிலையோமுக்காலு நிசஞ்சொல்விடே.

உடன்வர வழைத்தல்.

மன்றுவந்தாடும் பிரான்மைந்தரேசெந்தில் வாழ்கந்தரே
யொன்றுசொல்கின்றனன் றள்ளாதுகொள்ளு முமைக்கலந்த
வன்றுதொட்டின்றுமட் டுந்தினந்தேடி யமுங்குமவ
ளின்றுவந்தோர்மொழி நீர்சொல்லவேண்டி யெனைவிட்டதே. (௪உ௩)

மகவாசைகாட்டல்.

பற்றலர்தம்மையெல் லாமெமன்வாழ்நகர் பார்க்கவிடுங்
கொற்றவைவேற்குக னேசெந்தின்மேவுங் குணக்கொண்டலே
சிற்றனநேர்நடை யாள்சொனிட்டேரஞ் செவிவழிபோய்ப்
பெற்றவயிற்றை யுடனேதிருக்கிப் பிசைகின்றதே. (௪உ௪)

தன்றேடர் போழித்தல்.

தென்றமிழ்க்குன்றுடைத் தேசிகன்போற்றச் சிறந்தசெந்தூர்
மன்றகத்தாடுங் குகனேநின்மோக வலையிடைப்பட்
டென்றனைவைபத் துணிந்தாளுக்கெய்துறு மின்பதுன்ப
மூன்றனக்கேயல்ல வோவெனக்கேதுசொல் லுற்றுணர்ந்தே. (௪உ௫)

பாங்கி பாங்கன்முற்கூறுவன.

பழித்தலிற்புகழ்தல்.

என்றலைவிக்கெதி ரானையைக்காட்டி யெழிற்புனத்தி
லன்றணைந்தானிச்சை யில்லாளையிங்ங னடைதனன்றே
குன்றனைத்தும்புகுந் தாடிச்செந்தூர்வரு கொற்றவனு
மூன்றலைவன்பொரு காமுகாரு முலகிலின்றே. (௪உ௬)

தலைவனைக்குறிப்பிற்றூழ்த்திக்கூறல்.

எங்கள்பிராட்டிதன் மேன்மதவேள்கணை யெய்தறியா
னுங்கள்பிரானையு மெய்திலனோவிங் குரைக்குமிவர்
தங்களின்மேலவர் தாழ்வாரெவர்பகர் தண்பனிநீர்ச்
செங்களபம்பொலி சீர்ச்செந்திலான்றுணைச் சேவகனே. (௪உ௭)

தலைவனிரக்கமிலானென்றல்.

கன்னலம்பாகுறழ் சொற்குறப்பேதையைக் கள்ளுமன்று
பின்னடர்ந்தோர்களைக் கொன்றனவளழும் பெற்றியினு
லன்னவருந்தனர் செந்தூரில்வாழ மறுமுகவ
னின்னருட்சீருடை யாமெனக்கூறுவ தெவ்விதமே. (௪உ௮)

தலைவனிளையானென்றல்.

மாடேறுமீசன் றன் மைந்தன்செந்தூரில் வருமடியா
ரீடேறச் செய்யவல் லானெங்கள்பாவைக் கிசைந்தவனே
வாடேறிப்பார்ப்பதி தன்முலைப்பாலுண் டளவின்மலை
காடேறியாடிக் களிகூரத்தக்கதோர் கான்முளையே. (சஉகூ)

ஒத்துரையென்றல்.

தீயொருகையி லுடுக்கையொர்கையிற் செறித்தபிரான்
சேயொருமைப்புகழ்ச் செந்தூரான்மாலிற் சிறந்தமின்னு
டாயொருபாதகி செய்துயரான்மிகத் தட்டழிந்தா
ணீயொருவேலையென் னோடொத்துநின்று நிகழ்த்தினன்றே. (சநo)

சகிப்பரிதென்றல்

காயுங்கதிரயிற் கையான்செந்தூர்வளர் கந்தனன்பிற்
றோயுங்கொடியிடை யைக்கன்னல்வேளுந் தோணிக்கடலும்
பாயுந்தென்காலுங் குயிலாதியவும் பகைத்ததன்றித்
தாயும்பகைத்தனள் காணிதுபாவஞ் சகிப்பரிதே. (சநக)

தன்னுடன் சேர்த்துப்புகழ்தல்.

தாமக்கடம்பணி செந்தூர்க்குமரன் றனக்குமவ
ணமக்கதிரயிற் றோள்வேட்கையாளுக்கு நாமிருவர்
சேமக்குறிப்புரைக் கின்றபண்பாலவர் சிந்தைகொண்ட
காமக்கடலின் கரைகாட்டும்வண்மைக் கலமொப்பமே. (சநஉ)

தாங்காமை கூறல்

நற்றேவர்கோன்முத லோர்தொழுதேத்த நவிலுஞ்செந்தூ
ருற்றேதந்தீர்க்கவல் லானுயிர்த்தோழமை யுள்ளவள்ளால்
பொற்றோளையவல் குற்பெரும்போகம் புணர்த்துமவன்
சற்றேபிரியினுந் தாங்காளெனது தலைமகளே. (சநந)

செய்தி வினவல்.

கோலாகலமயி லூர்ந்துசெந்தூர்வளர் கொற்றவன்கை
வேலாயுதம்பொரு கண்ணாளென்றன்னை வெறுத்திகழ்வாண்
மாலானவர்க்குள்ள பண்பெனத்தேறி மகிழ்ந்துகொள்வேன்
சேலாருங்கேதனத் தானனையாயவுன் செய்தியென்னே. (சநச)

கண்களைப்புகழ்தல்.

திண்கழற்காலுடைச் செந்தூர்க்குமரன் றினைப்புனத்துப்
பெண்கள்சிகாமணி யைத்தேவர்கோன்றரு பெய்வளையைப்
பண்கலுழ்செச்சைப் புயத்தாற்றொடுதலும் பார்க்குநந்தங்
கண்கள்செய்புண்ணியத் தைச்சேடனாலுங் கழறரிதே. (சநரு)

குறையின்மைகூறல்.

அஞ்சியலக்கரத் தார்மைந்தனுறெழுத் தாள்செந்திலான்
விஞ்சியசீர்ச்சந்த வெற்புடையானிரு மெல்லியலார்
நெஞ்சியல்போர்ந்தவர் தாமகிழ்ந்தேதத்த நிதமணியிற்
கொஞ்சியவாழ்வுள்ள நாணமக்கேதுங் குறையில்லையே. (௩௩௬)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெல்லுமருட்பெறு வார்செல்லுமாறு விடுத்தமைபோற்
சொல்லுமகப்பொரு ளீதுசெந்தூர்க்குகன் சூடியது
கல்லுமுருகக் கனிசுவைத்தாமெனக் கற்றுநித்த
மல்லும்பகலு முணர்வாருக்கில்லை யருவினையே.

வேலுமயிலுந்துணை.

குருபாதமேகதி

உ

குருவே துணை.

திருச்செந்தூர்

வல்லீ தேவசேனா சமேத

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி.

உ

முருகக்கடவுடுணை

கௌமார விஜயம்.

காப்பு.

செக்கச் சிவந்தகழற் செந்திலான் சீரருட்கா
மிக்ககவு மார விசயத்தின் - றக்கதுணை
பாலுறழ்வெண் சேவலொடு பைங்கிளியும் பன்னிருகை
வேலுமயில் வாகனமு மே.

நூல்.

முதலாவது

அவதாரம்.

வேதாகமம்பலவு மொழிவரியபொருளாகி மெய்த்தவர்க் கறிவுமயமாய்
விண்ணவர்தமக்கின்ப வெள்ளமாயரசர்க்கு வீரமொடுவென்றியாகித்
தாதார்மலர்த்தொகையின் மணமாகிவேதியர் தமக்கெலாம்பிதிர்களாகித்
தண்டமிழ்ப்புலமையுணர் கின்றவர்க்கெண்வகைச் சந்தங்களாகியெங்கும்
பூதாதிபௌதிக மனைத்துமாநிறையுநின் பூரணசொரூபமென்றன்
புந்தியினிலமைவிலை யாதலால்வேற்படை புனைந்தொளிருநின்சகளமே
யாதாரமெனநம்பி வாடுகின்றேன்விரைவி லவதாரமாகியருளே
யலைவளம்பொலிசெந்தி னகரில்வந்தமர்குமர வவதாரமாகியருளே. (க)

திருமகள்பிரானவன் கரமருவுமாழியைத் திதியுடனிழந்தகாலஞ்
செங்கமலமலர்வேத னவுணர்சொல்லியவாறு சிட்டிபுரிகின்றகாலந்
தருநிழலின்மகபதி தறைக்குளொருவேயாய்த் தயங்கித்தவித்தகாலந்
தவமுனிவரனைவருஞ் சாவினுக்கஞ்சித் தனித்தனியொளித்தகாலம்
பருமலர்த்தொடையமரர் பன்னியர்கடம்மொடும் பணிசெய்திடைந்தகாலம்
பரமனுதல்விழியினிடை வந்தாயெனப்பலர் பகர்ந்திடுவதுண்மையாகி
லருமறையுமாகமமு மழியாதவண்ணமோ ரவதாரமாகியருளே
யணிபொழிற்செந்தினக ராளுமுருகேசனே யவதாரமாகியருளே. (உ)

வளமிகுந்தென்மதுரை நகரிலொருவழுதிமகண் மதலையெனவடிவெடுத்து
மலயவரைதனினிலவு குவடினங்களின்மேய வருமுகிற்றளையிலிட்டுப்
பளபளபளீரென் றிலங்கும்வேலாற்பெருவில் பரவைநீரைக்குறைத்துப்
பைம்பொன்மகமேருவைச்செண்டாலடித்ததுபணிந்துதவுதிறைகொணர்ந்து

தளமலிபெரும்போர் வலாரியணி மகுடந் தனைத்தகர்த்துக்களித்துத்
தாங்கரியவாரந் தடம்புயத்திடைகொண்ட சரதமறைவுறலாகுமோ
வளவறுபெரும்புகழ் விழைந்திந்நாளினுமொ ரவதாரமாகியருளே
யன்பர்பலர்சிந்தைமகிழ் செந்திநகர்வந்தருக வவதாரமாகியருளே. (௩)

காழியிற்கவுணியன் புரிதவப்பயனுய கான்முளையெனப் பிறந்து
கமலமலர்வாவியரு கழுதுமைகொடுத்தபால் கனிவாய்மடுத்தவலியா[மாற்றி
லேழிசைக்கவிமழை பொழிந்தமணர் தங்கொடுமை யென்னும்வெங்கோடை
யீரிருமறைக்குரிய மூவிருவகைச்சமய வினமெனும்பயிர்விளைத்துப்
பூழியனுடற்சுரங் கூடுனடுதவிர்த்துவெண் பொடிநலம்பொலியவைத்துப்
பொருவருமணங்காண வருமவரெலாம்வீடு புகுதப்புரிந்ததுண்டே
லாழியைக்கலையா யணிந்தவள்விரும்புமோ ரவதாரமாகியருளே
யருளாடன்மலிசெந்தி னகர்மேவுகந்தனே யவதாரமாகியருளே. (௪)

கடிமலர்ப்பொழின்மருவு மலயமால்வரையில்வளர் கடவுண்மாமுனிவனுக்குங்
கானவலிமிகுவீணை நாரதற்குஞ்சிலைக் கைகொண்முசுகுந்தனுக்குந்
தொடியணிகரத்தொரு மடந்தைக்குமலகையாற் றுயருறும்புலவனுக்குஞ்
சோணசலத்தருகி லுறுகோபுரத்திற் றொழும்புபுரிதொண்டனுக்கும்
படியிலிப்படிமற்று முள்ளபலகோடிமெய்ப் பத்தர்க்குமவர்மனத்தின்
பாவனைப்படிவந்து தீவினையகற்றிப் பதங்கொடுத்தருளனிசமே
லடியனேனுள்ளகத் தெண்ணுமவ்வண்ணமே யவதாரமாகியருளே
யலைவாயுகந்துதின மகிழ்செந்திலாதிபா வவதாரமாகியருளே. (௫)

குருவடிவமாயிரங் கொண்டுபலசமையமுங் குன்றுது நிறுவியதுவுங்
கோலக்குறிஞ்சிதொறு மகலாமலாடல்புரி கொள்கைக்கிசைந்தபுகழுந்
திருவருள்விநோதங் குறித்துருகுகவுமாரர் சிந்தைதொறு நின்றநலமுந்
தெய்வங்களத்தனையு நாமெனச்செவ்வாய் திறந்துரைவிளம்புதிறமுஞ்
சருவமந்திரசார மாகியசடாக்கரந் தன்னுடுகலந்தநிலையுந்
தமிழ்விரகனென்றுள்ள நாமமும்பிழையாது தமியனேன் விழிகள்காண
வருமென்னுநீராவி யாயதொருசகளமா யவதாரமாகியருளே
யந்தரர்குலம்பரவு செந்திநகர்வேலவா வவதாரமாகியருளே. (௬)

வேறு.

பொடியார்தருவெண் ணிறத்தினராய்ப் புரைதீர்மணிப்பொற் பூணினராய்ப்
பொருந்தாதிகல்பன் னெறியோர்க்கும் பொதுவாகியகல் லாடையராய்ச்
செடியார்வேடக் குலமயிலைத் தெய்வக்களிற்றின் றிருமகளைச்
சினவேற்படையே முதலாய சின்னங்களைப்போற் றிசைப்பவராய்க்

கொடியார்சோலைக் குறிச்சிதொறுங் கும்பிட்டிறைஞ்சுங் குணத்தினராய்க்
கூடிக்களித்துப் பொருசேவற் கொடியேயுயர்வா மெனக்கூவு
மடியார்மறுகித் தவியாம லவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யழகார்செந்திற் பதிக்குகனே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (எ)

வெயிலார்பரிதி பலகூடி மிளிர்ந்தாங்கிலங்கு திருமேனி
வியனுங்கமல மலரேபோல் விளங்குமுகங்க ளிருமூன்றுஞ்
சயிலாகரம்போற் கடம்புசூழ்த் தழைத்தபுயங்க ளாறிரண்டுஞ்
சடிலப்பிறைப்புங் கவன்பணியுஞ் சரணத்துணையுந் தமநியச்சீர்
மயில்வாகனமுஞ் சிறையடித்து வானோர்மகிழப் பெரிதார்த்து
வருவாரணமுந் தமிழ்ப்பனுவல் வழங்குங்கனிவாய்ப் பசுங்கிளியு
மயிலாதியவு மறையாம லவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யலையார்கடற்செந் தூராசே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (அ)

சீர்க்கந்தரமுண் டளிகூருந் திரைநீர்க்கடலுஞ் சினைச்சங்குஞ்
சேவற்றிரளு நடம்புரியுஞ் சிகண்டிக்குலமுஞ் செழும்பொழிற்பூ
வார்க்குமதுமாந் தறுகாலும் வன்னக்கிளியுங் கருங்குயிலு
மடற்பூம்பனைவா ழன்றில்களு மடவார்புனையு மணிச்சிலம்பும்
வேர்க்கும்புருவக் கடைசியர்கண் மிகுநீர்ப்பணையி விடுங்குரவை
வியனும்புலவோர் தமிழ்த்துதியும் வேதாகமமும் விரவுமொலி
யார்க்குந்திருச்செந் தூர்க்குகனே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யடியார்பலருங் களிகூர வவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (கூ)

வேறு.

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனனாதந்தனனா

சுருதிவிளம்பிய நெறிவழிசென்றவர் துயர்கூர்கின்றனரே
துகளறுசெந்தமி ழுணர்பவர்தங்கவி தொலையாதுந்தியவே
மருமலர்சிந்தியும் வழிபடுமன்பர்கண் மனநோவொன்றினரே
வனசரரும்புலை யசுரர்களுங்களி மலிசீர்கொண்டனரே
யுருவைவணங்குதல் பிழையெனும்வண்டர்ப லுடலூனுண்டனரே
யுலகபரம்பரை யலதிலையென்றுசொ லுரையார்விஞ்சினரே
யருண்மலியுந்திரு வுளமுளதென்றிடி லவதாரம்புரியே
யழகியசெந்திலி லநுதினநின்றவ வவதாரம்புரியே (கo)

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனனாதந்தனனா

சந்தமொழிந்துவ ணங்கியதொண்டர்க ளுமையாரும்புகழ்வார்
சஞ்சலமின்றிய நெஞ்சமுறுந்தவர் தனிவீடொன்றிடுவார்
வெந்தறுகண்கொடி கழ்ந்திடும்வஞ்சகர் விறலார்வங்கெடுவார்
விந்தைமிகும்பல மந்திரதந்திரம் விழைவார்கண்குளிர்வார்

சுந்தரமங்கையர் கண்டுகலன்பல தொகுதோளும்புணர்வார்
துங்கவயம்பொலி யும்படைகொண்டுயர் சுரரேயின்புறுவா
ரந்தணர்தங்கரு மந்தழையும்படி யவதாரம்புரியே
யங்கசனும்புகழ் செந்திலில்வந்தவ வவதாரம்புரியே. (கக)

தானனதந்தன தானனதந்தன தனனாதந்தனனா

ஆரணமும்பல வாகமமும்பக ரவதாரம் புரியே
யாதியுமந்தமு மாகிவிளங்கிடு மவதாரம்புரியே
யாரணியுஞ்சடை யாரும்வியந்திடு மவதாரம்புரியே
யாழ்கடலுண்டுயர் மாமுனிவன்றொழு மவதாரம்புரியே
யாரநறும்பனி நீபமுடன்றிரு வவதாரம்புரியே
யாழியெனுங்கலை யாண்மகிழுந்தனி யவதாரம்புரியே
யாரமுதுண்டவ ரூர்தழையும்படி யவதாரம்புரியே
யாசறுசெந்திலில் வாழ்வுறுநங்குக வவதாரம்புரியே. (கஉ)

இரண்டாவது

தெரிசனம்.

அத்திரமெனத்திகழ்வி ழிச்சிறுமியர்க்குருகி யாடகந்தனிலவாவுற்
றநுதினம்புல்லர்மனை தொறுமிரந்தலேவனை யாண்டுகொண்டங்கைவேலின்
பத்தியிலமிழ்த்தித் தமிழ்க்கவிதைபாலவாறு பாடிடுந்திறமைநல்கிப்
பழையகதையுஞ்சில பகர்ந்தனைநினைந்துவகை பாராட்டிடாமலடியேன்
றத்திரமிகுத்துத் தவித்துத்துயர்ப்படுந் தன்மையறிகில்லாய்கொலோ
சரதமாகக்கனவில் வருவதெனநனவிலுந் தமரியக்குவடுபோலுஞ்
சித்திரமயிற்பரியின் முதுகிலொருதரம்வந்து தெரிசனந்தரவேணுமே
செந்திலம்பதிவாழ வந்தகுமரேசனே தெரிசனந்தரவேணுமே. (க)

ஆணுதியாகுமொரு மூவகையுமாகிநின் றகிலபுவனங்களெங்கு
மளவில்பலவிளையாடல் புரியுநின்றிருவடிக் காசையுற்றவர்கள்போன்று
நாணுதுமேவுறுமொரு தெய்வமுண்டெனவம்பி னவில்கின்றநாருமேச
நானிலத்திற்றளரு நானினைத்திட்டபடி நடவுமெய்க்கருணையின்றேற்
கோணுதுவந்துவந் தொருமொழியையாயிரங் கோடிதரமொழிவதேனோ
கூறியவைமுற்றும்பொ யென்பதல்லாதுண்மை கொஞ்சமாகிலுமிருந்தாற்
சேணுடருக்கும் பெறற்கரியதாயநின் றெரிசனந்தரவேணுமே
திருவருள்வளம்பெருகு செந்திநகர்வேலவா தெரிசனந்தரவேணுமே. (உ)

தந்திக்குலம்பெருகு பொதியைவரை தருபொருநை தன்னின்முன்சொன்ன
தடநிலவுதிருமலைக் குவடேறிவீழ்கையிற் சாகாதனித்தநலமு [சொல்லுந்
மந்திப்பிறைச்சடில ரண்ணுமலைச்சிகரி யதனருகழைத்தவுறவு
மடியவர்தம்வடிவமொடு வந்திலைவிபூதியொன் றருளியதுமனையபிறவும்
பிந்திக்கடற்புவியி லுள்ளவரும்வானொடு பிலத்திற் பிறங்குவாரும்
பேசிக்களிப்புறச் செய்யுமெய்ப்பிரியநின் பெற்றியினிலுற்றதுண்டேற்
சிந்தித்தவண்ணமென் கனவினொடுநனவினுந் தெரிசனந்தரவேணுமே
திரைகடன்முழங்குந் திருச்செந்திலாதிபா தெரிசனந்தரவேணுமே. (ஙு)

அருமறைமுடிப்பிலோ வாகமப்பொருளிலோ வண்டபகிரண்டத்திலோ
வாறெழுத்தோதுமவர் நெஞ்சத்திலோமலைக ளளவிலாதனவற்றிலோ
கருமத்திலோவலது பாசனைப்பொலிவிலோ கழறரியஞானத்திலோ
கைக்கிளிநிகர்த்தபல கவிவாணர்நாவிலோ கடவுளர்தமவைதன்னிலோ
புருவமத்தியினிலோ கவுமாரநெறியாளர் புகலுமெத்தானத்திலோ
போர்வேல்பிடித்துநீ நின்றாடுகின்றதென் புந்தியினினைந்தவண்ணந்
திருவருட்பெருமையில கும்படிதினந்தொறுந் தெரிசனந்தரவேணுமே
செங்கண்மான்மருகனே செந்தில்வாழ்முருகனே தெரிசனந்தரவேணுமே.

பைந்தமிழ்ப்பனுவல்பல பாடியுனதம்புயப் பதமலர்க்கிடுவதற்கும்
பழையநெறியாறுஞ் சிறந்துபுலைமார்க்கங்கள் பாழ்படசெய்வதற்குங்
கொந்தவிழ்மலர்ப்பொழிற் குவடுதொறுமடியார் குழாத்தொடுகுலாவுதற்குங்
கொதிதிரைக்கடலினொடு கனல்கவர்ந்துள்ளபொருள் குறையாதுகொள்வ
சிந்தனைப்படியெங்க ணுஞ்சென்றுபலவாறு சித்துவிளையாடுதற்குஞ் [தற்குஞ்
சேவலங்கொடியே செயஞ்செயமெனக்கூவு திறலுற்றுமகிழ்வதற்குஞ்
செந்தகைச்சிகியிற் றிருக்கைவேலுடன்வந்து தெரிசனந்தரவேணுமே
செந்திலம்பதிமகிழ வந்திலங்கியமுருக தெரிசனந்தரவேணுமே. (ரு)

கந்திப்பொதும்பர்மட விடைதுயிலுமரியினங் கழனியிற்குவளைமலருங்
கமலமலருஞ்சொரியு மதுவருந்திக்களிகொள் கயலினம்பிறழ்வதஞ்சித்
தந்திக்குலம்பிளிறு மொலியையிடியேறெனத் தடமாதிமுகிலுலாவுந்
தண்டலைத்தேமாவி னிற்பலவினிற்பாய்ந்து தங்குணங்கொண்டுகனிகட்
சிந்திக்களிக்கவவை திருவருள்விரும்புமவர் செய்தவத்திற்குதவியாய்ச்
செம்பொனகரிற்புலவ ரமிழ்தினைவெறுத்திகழ் திறம்பெருக்குஞ்சிறப்பார்
செந்திற்பதிக்குமர குருபரகுகாவின்று தெரிசனந்தரவேணுமே
தெளிதமிழ்க்குறுமுனிக் கருள்புரியுமுருகனே தெரிசனந்தரவேணுமே. (சு)

வேறு

அம்பொற்குடநேர் முலையணங்கார்க் கரசியொருபாற் றினைப்புனத்தி
னரிவையொருபாற் களிகூரு மழகார்குகனே யவுணேசன்
கொம்பொற்றையினு லாகுவுருக் கொள்ளப்பொருதார்க் கிளையோனே
குறிச்சிதோறு நடம்புரியுங் குளிர்தாமரைத்தாட் குருபரனே

பைம்பொற்குழைக்கா தாறிரண்டு படைத்தகருணைப் பரம்பொருளே
பங்கேருகத்தான் மறைநான்கும் பகர்வாய்கதறப் புடைத்தோனே
செம்பொற்சிலையார் தருமதலாய் சிகியிற்றருவாய் தெரிசனமே
சீரார்திருச்செந் தூராரசே சிகியிற்றருவாய் தெரிசனமே. (எ)

முற்றுமுனையே கதியெனநான் முன்னித்துதிக்கை யறியாயோ
முன்னுமெனது கனவினிடை மொழிந்ததனைத்து முழுப்பிழையோ
பற்றுநலம்வே றுளதுகொலோ பலருமிகழ்தற் பார்த்திலையோ
பன்னீரிலையிற் றிருநீற்றைப் பரிந்தன்றளித்தோ னீயலையோ
வெற்றுமுறற்கான் மாலியானைக் கிடைந்தநாளிற் புரந்தொருசொல்
வியம்புங்கருணை யிழந்தனையோ வினியெந்நாளி லிரங்குவையோ
சற்றுனருட்சீர் விழைந்துள்ளேன் றகரிற்றருவாய் தெரிசனமே
சந்தாசலச்செந் தூர்க்கிறைவா தகரிற்றருவாய் தெரிசனமே. (அ)

தங்கமலைபோற் பொலிவெய்தித் தவளநிறமும் பிறையினம்போற்
றழைத்தமருப்பு மருவியெனத் தட்டாதொழுகு மதங்களுங்கொண்
டங்கமசைத்துத் தலையுயர்த்தி யமுதகவள மிகப்பருகி
யதினுமடங்காப் பசியதனா லந்துதருவி னடர்கிளையும்
பங்கப்படவே முறித்தருந்திப் பகைவாளவுணர் குலமழித்துப்
பைம்பொற்கிளிப்பா வலன்பகரும் பனுவற்கவிபோ னடைகாட்டுஞ்
செங்கட்களிற்றின் பிடரேறிச் செவ்வேதருவாய் தெரிசனமே
செந்தூர்க்குமர குருநாதா செவ்வேதருவாய் தெரிசனமே. (௯)

வேறு

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனதனதனதானா

தவமுயல்கின்றவர் பதமலரின்புடை தருதுகள்புனையேனா
தமிழ்கொடுசந்தத முனதுபெரும்புகழ் தனைமிகமொழியேனா
கவலைதவிர்ந்துன தடியருடன்கிரி களின்மிசைவசியேனா
கனியிலைதின்பவர் தமையிகழ்வம்பர்செய் கலியறமுனியேனா
பவளநெடுங்கிரி நிகருனையன்பொடு பகலிரவுணரேனா
பழுதில்வரம்பெறு புலவர்களன்றுகொள் பலகையுமடையேனா
சிவனும்வணங்கிய குருபரனென்றெனிர் தெரிசனமருள்வாயே
திருவளர்செந்திலில் வருகுகவின்றுரு தெரிசனமருள்வாயே. (௧௦)

தனதானத்தன தனதானத்தன தனதனதனதானா.

புலைமீறச்செயு மவராள்கைக்கிடை புவிமகளுழுவாளோ
புரைதீர்பொற்பரு டிருநீறக்கொடு புனையவர்மெலிவாரோ
கலைமாதொத்தொளிர் புலவோர்பற்பலர் கவியிடைதளர்வாரோ
கருகூலத்தமி ழுணராவற்பர்கள் களிமிகையுறுவாரோ

தலையாறக்கர மெனநேசிப்பவர் சலனமதடைவாரோ
தனிவேலைச்சிகி யினைநாடிப்புகழ் தவர்களும்வெருள்வாரோ
சிலைவேடக்கொடி புணர்தோளுற்றவ தெரிசனமருள்வாயே
திரையாழித்திர ளலைவாயுற்றவ தெரிசனமருள்வாயே. (கக)

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனதனதனதானா.

திந்திமியென்றுசி கண்டிநடம்புரி தெரிசனமருள்வாயே
செங்கண்முகுந்தன யன்றினமும்புகழ் தெரிசனமருள்வாயே
செந்திருவுங்கலை மங்கையுமன்புறு தெரிசனமருள்வாயே
சிங்கமடுஞ்சர பன்சிவைகண்குளிர் தெரிசனமருள்வாயே
சிந்திசைவிண்டுதொ ழுஞ்சிலரும்பெறு தெரிசனமருள்வாயே
தென்றல்வளம்பொலி குன்றினனைஞ்சுணர் தெரிசனமருள்வாயே
செந்திலில்வந்துவி ளங்குமிளங்குக தெரிசனமருள்வாயே
செம்பொருள்கண்டுறு ணிந்துகொளும்படி தெரிசனமருள்வாயே. (கஉ)

மூன்றாவது

விளையாடல்

செஞ்சுடரைவெண்சுடரோ னச்செய்துதிங்களைத் திகழொளிப்பரிதியாக்கித்
திரைகடல்கலங்கக் கரத்தாற்கலக்கிச் சிலம்பினங்களையெடுத்து
நஞ்சுறுபணாடவிச் சேடனெடுகிரிகளு நடுக்குறப்பந்தடித்து
நறுமலர்க்கற்பகத் தருகிழற்புலவர்குல நாணுறப்பொருதுவென்று
இஞ்சுகவிதழ்க்கவுரி மகிழ்கூரவிளையாடல் கேட்டதன்றிக்கண்டிலேங்
கீழவர்தலைப்பட்டு மேலவர்வருந்துறுங் கெடுதிகண்டேமாதலா
லஞ்சுறுமனத்தகத் தானந்தவெள்ளம்வந் தடையவிளையாடியருளே
யருள்வளம்பொலிசெந்தி னகர்வேலவாவிறைத லடையவிளையாடியருளே.

சைவமுதலாகத் தழைக்கின்றவறுநெறிச் சமையங்கண்மூவிரண்டுந்
தன்கிளையெனக்கொண்ட கவுமாரசமையந் தழைத்துமற்றுள்ளசமையப்
பொய்வழக்கத்தனையு மழலிலிடுபஞ்செனப் போவதுகுறித்துநாளும்
புந்தியிலுன்வடிவங்குறித்துநாவிடையாறு பொறிகளும்புகலவல்ல
மெய்வலிக்குரவனொரு வனையுண்டுபண்ணியவன் வேட்கைகளனைத்துநல்கி
விண்ணவருமண்ணவரு மெச்சத்தகும்புகழ் விளைத்தருளவல்லையாகிற்
றெய்வச்சிலம்புதொழு மகலாதுநின்றுபல சித்துவிளையாடியருளே
தெண்டிரைக்கடல்பரவு செந்தில்வளர்கந்தனே சித்துவிளையாடியருளே. (உ)

சீலமுறுவழுதிமகள் பரிமுகங்கறையற்ற திங்கண்முகமாகியதுவுந்
திரைகடலிவீழத் திருந்தொருவன்விட்டபொருள் சிந்தாதுவந்தெய்தலு
ஞாலமிகழுமைக் குழந்தையொன்றகிலித நயம்பொலிதமிழ்ப்பாடலு
நாறிக்கிடந்ததொரு பூனையுயிர்பெற்றதுவு நம்பித்தொழும்புசெய்வார்

காலபயமெய்தாது கந்தலோகம்பெறக் கருணைபுரிவதுவுமுதலாக்
கழறுவனமுழுமையுஞ் சரதமேயாமெனிற் கலிவெருண்டயரும்வண்ண
மேலவர்பெரும்புடை விரும்புறுமருட்சித்து மிகவும்விளையாடியருளே
வென்றிதருசெந்திநகர் வந்தகுமரேசனே மிகவும்விளையாடியருளே. (ங)

பத்தரைக்கொறுகணைய ராமெனக்கருதிபிகழ் பாதகருவப்பெய்தலும்
பைம்புற்கறித்துநுகர் பசுமேடமாதியாம் பல்லுயிர்வதைத்துவெந்து
துய்த்தகல்புவிக்குச் சுமைப்பெருக்காகியவர் துங்கமுறுவென்றிபெறலுஞ்
சுவையொலிநிறம்பொருள் வியப்பார்தமிழ்க்கவி தொடுப்பவர்கலிக்கடற்குட்
பித்தரெனமறுகுவது மிவையனையபலகோடி பிழைகளுங்கண்டுகண்டுன்
பெய்கழலிறைஞ்சித் தினந்தோறுமுறையிடும் பெற்றியறிவில்லாய்கொலோ
சித்தமகிழ்வுற்றுலகொ டடியேனுமுய்யவொரு சிறிதுவிளையாடியருளே
திருவாழ்வுமலிசெந்தி னகராளுமுருகனே சிறிதுவிளையாடியருளே. (ச)

சாலிநகரிற்றிரு மலைத்தலத்திற்புறவை தன்னிலருணைசலத்திற் [சொற்கள்
தமிழ்வரைதரும்பொருளை நதிநடுவின்மலைநாடு தன்னின்முன்சொன்ன
வாலியமனத்தெனை வருத்துவதுசகியாது வந்துனதுமுன்புநின்றேன்
மாதவர்பெரும்புடையி னடுவைத்தெனக்கினிய வாழ்வெலாமுதவிவழுவா
வேலியதெனப்புரந் தன்பருக்கமுதமென மேவலாரனைவருக்கு
மீட்கரியவிடமெனத் தக்கதிருவாக்கருளி விழைவுற்றழைக்குந்தோறும்
பீலிசிழுவிற்றெரிச னந்தந்துசலியாது பெரிதுவிளையாடியருளே
பெருகியற்செந்தில்வள நகருடைக்கந்தனே பெரிதுவிளையாடியருளே. (ரு)

அரனரிவிநாயகன் பரிதியம்பிகைகுரவ னாகியமுகங்களாறு
மபயவரதம்பாச மங்குசங்கொடியாழி யயிர்கேடகஞ்சுரிகைவிற்
சரம்வயிரமுவிலைச் சூலமயிலாதிய தழைத்தபன்னிருதோள்களுந்
தண்கடம் புங்குரவு மணியுமகன்மார்பமுந் தமிழ்வரைக்குறுமுனிவனோர்
பிரபலர்தொழுஞ்சரண வாரிசத்துணையும் பிறங்குமணிமகுடமுதலாப்
பேசுறுகலன்றுகையு மிருமகளிருரிமையொடு பிரியாமருங்குமிலக
மரகதகலாபக் குடைச்சிகிப்பரிமீது வந்துவிளையாடியருளே
வளமிகுஞ் செந்தில்வளர் முருகவென்சிந்தைமிசை வந்துவிளையாடியருளே.

வேறு

தெண்ணீர்ப்புலவர் பலர்கவிதைத் திறத்தாலுலகாள் பவர்தாமுந்
திடுக்குற்றிறைஞ்சும் புகழ்தோயச் சீரார் மதுரைத் திருவாலித்
தண்ணீரதனு டமிழ்பலகை தறையில்விளங்கித் தமிழ்வளர்க்கச்
சைவர்முதலோர் களிகூரச் சமணரனையார் தவிப்பெய்தப்
பண்ணீடியநான் மறையாதிப் பலநூற்கொருதா ரகமாகப்
பகருமெழுத்தா றுணர்ந்துமுழுப் பாமானந்தக் கடன்மூழ்கி
வெண்ணீறணிவார் புடைகூட விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே
வீரூர்திருச்செந் தூரானே விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே. (எ)

ஆழிப்புனலிற் பெரிதார்க்கு மலைகளொதுக்குஞ் சினைச்சங்க
மனந்தஞ்சினந்து பிரிவார்போன் றதனுண்மறுத்தும் புகுதாமற்
பாழிக்கரையு மணற்குன்றும் படர்ந்துகருப்பஞ் சோலையிற்போய்ப்
பருமைமிகையால் வெடித்திழிநீர் பமரக்குழுவி னுடன்மாந்திக்
கூழிற்பொலியும் வயல்வரம்பிற் குளிர்தாமரையிற் பசுங்கமுகிற்
குலைவாழையிற்சேர் திருச்செந்தூர்க் குமராவருகிற் குலவிருவர்
வீழிக்கனிவாய் மலருநலம் விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே
விதிர்வேன்முருகா தமியேனை விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே. (அ)

சளம்புதயிலக் குழன்மடவார் தந்தோதகமும் பலவாய
தன்மைப்பெருக்குஞ் சிறிதேனுந் தட்டாதொழுகுந் தனிநடையு
முளம்புக்குருக்கு மதிநயமு மோசைப்பொலிவு மூயர்பொருளு
மொள்வேற்றிறமை முதலாக வுரைக்கும்பெருமை யுள்ளனவு
மிளம்புற்கறிக்கு மானுதவு மெழிற்கோகிலத்தைத் தினைப்புனத்தி
னிதணிற்புரியு மணச்சிறப்பு மியம்பும்பிறவு மேய்ந்துளதா
விளம்புமருமைத் திருப்புகழ்நூல் விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே
விண்ணோர்புகழ்செந் தூர்த்தலைவா விரும்பிப்புரிவாய் விளையாட்டே. (கூ)

வேறு

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனனாதத்தனனா

கங்கையணிந்தவிர் செஞ்சடிலம்பெறு கவினார்பக்கலில்வாழ்
கண்டுரைமங்கையு டன்பகர்கின்றதொர் களிமீறக்கொளயால்
பங்கயனிந்திர னண்டர்பயந்தரு பகைதீரப்புலவோர்
பங்கமொழிந்துசு கம்பெறவங்கத பணமீதுற்றொளிர்வாள்
சங்கையொழிந்தபெ ருஞ்சுமைகொண்டுயிர் தவிபாதத்தமரே
தங்குலலந்திக ழின்புறநஞ்சுறழ் தகைதோய்துற்சனராம்
வெங்கணர்சிந்தைந டுங்குறவின்றுரு விளையாடற்புரியே
மிஞ்செழில்கொண்டொர் செந்திலில்வந்தவ விளையாடற்புரியே. (கo)

தானாதனதன தானாதனதன தனனாதத்தனனா

கோலாகலமயில் வீராமலைதரு குகைதோறுற்றவனே
கோடாதுயர்கவு மாராதியர்பணி குருவாமுத்தமனே
சேலார்விழியுமை யாள்பால்பருகிய திருவாய்மிக்குடையாய்
தேகாதியைமதி யாதாரறிவுணர் சிவஞானத்தலைவா
மாலாலொருபுன மீதேகியதுணை மலர்நேர்பொற்சரணா
வாதாடியமுது சூர்மாவறவடும் வலிமேவப்பெறுமோர்
வேலாயுதமணி தோளாலொருவித விளையாடற்புரியே
மேலோர்புகழலை வாயுறைகுக விளையாடற்புரியே. (கக)

தத்தனதந்தன தத்தனதந்தன தனனுதத்தனனு

வித்தைமிகுஞ்சிலர் நத்துநலம்புனை விளையாடற்புரியே
மெய்க்குருவென்றுவ ழுத்துநரின்புறும் விளையாடற்புரியே
வித்தெனநின்றபொ ருட்பகரும்பெரு விளையாடற்புரியே
விட்டுணுவும்புக ழுத்திகழிங்கித விளையாடற்புரியே
மித்தையொழிந்தசு கத்தைவிரைந்தருள் விளையாடற்புரியே
வெற்பினமெங்குர டித்துவருந்திரு விளையாடற்புரியே
மெத்தவுநொந்தவெ னக்கெனவிங்கொரு விளையாடற்புரியே
விற்பனர்நம்பும ருட்குகசெந்திலில் விளையாடற்புரியே. (கஉ)

நாலாவது

கருணை.

தருநிழற்புலவர்குல மவுணருக்கஞ்சாது சந்தோடமிகுதிபெறவுந்
தண்டமிழ்ப்பாவலவர் வம்பர்முற்சென்றுநுதி சாற்றுதகன்மையுறவு
மருமறைச்சீரியர்த மறுவகைத்தொழில்பிறழ்ந் தகிலநிலைபெயராமலு
மரசுரிமைசெய்யுமவர் கொண்டகோலதுகோடி யநியாயமீறுமலு
மருமலியுமுல்லையந் தார்வணிகர்வட்டிக்கும் வட்டிகொண்டிழியாமலும்
வண்குவளைமாலிகைக் காரார்தந்தொழில்விட்டு மறுதொழிற்செய்யாமலுங்
கருநீலகண்டத்தி னர்க்குமுன்னருள்செய்த கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கந்திமலிசெந்திநகர் வந்தருமரேசனே கண்கொண்டுகருணைபொழியே (க)

வலியவலியச்சிலர் மனைக்குட்புகுந்துபல வண்டமிழ்க்கவிதைபாடி
வாயிலுளபற்கண்முப் பத்திரண்டுந்தெரிய மனமெலிவனைத்துமோதிப்
புலியனையவீரங்க ளத்தனையுமறையப் புதைத்திரந்தவர்கொடுக்கும் [வுசெய்
புன்பொருட்சிறிதுகொண் டானையெதிர்சோளப் பொறிச்சிதறல்போற்செல
தொலிதருகடற்புவியி லோயாமலலைவுற் றுழன்றதுயரினிவந்துறு
துன்னைநம்பிப்பெரிது நாடுகின்றேனன் றுரைத்தபடிதவறுமலென்
கலிமுழுதொழிந்தளவி லானந்தமெய்தநின் கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கஞ்சமலர்வாவிமலி செந்திநகர்வாழ்முருக கண்கொண்டுகருணைபொழியே.

தேனருவிதழிச் சடைப்பரமனுள்ளந் தெளிந்திடச்சிறிதுநோக்கிச்
செங்கணெடுமாயவ னிழந்தவாழிப்படை திருக்கரஞ்சேராநாடி
யீனமறநான்மறைப் புத்தேள்சிறைப்பட் டிடைந்துமறுபடியுய்யவிட்
டிந்திரன்காவிரிக் கரையருகில்வேயுரு வெடுத்தமைதவிர்த்தெண்ணிலா
வானவர்தலைச்சுமை வருத்தந்தொலைத்தருணை மாநகரிலொருவன்முதலோர்
வண்டமிழ்க்கவிதைபல மொழியக்கடாட்சித்த யலிதினைச்சாலிதணின்
கானவப்பிடியினைக் கண்டுசெளிகூருநின் கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கப்பமததந்திமலி செந்தில்வளர்கந்தனே கண்கொண்டுகருணைபொழியே.

சூட்டுடைக்கழுழனுரு வொடுவந்துவிண்ணிற் றுலங்கியொருவட்டமிட்டுத்
தூயகல்லாடைபுனை தொண்டருருவங்கொண்டு சுடர்வேலுடன்றுலங்கித்
தாட்டுணைக்கமலமலர் புவிமகடலைப்படத் தமியனேன்முன்குதித்துச்
சற்றேனுமெற்கொரு சுதந்தரமிலாதுள்ள சாததந்திரம்விளக்கிக்
கேட்டுக்கொடுத்திட லெனப்பெயர்சுமத்தியொரு கிளரிலைவிபூதிநல்கிக்
கேடறுதிருச்செந்தின் மாநகரின்மெய்யருள் கிடைக்கப்பெறுங்குறிப்புக்
காட்டுவதுபொய்யாத வண்ணமிப்போதுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கதிர்வேலெடுத்தெழிற் சிகியேறுமுருகனே கண்கொண்டுகருணைபொழியே.

தமரவருடன்சென்று கிரிகடொறுநின்னருட் டன்மையைவிளக்கவேண்டுஞ்
சந்தமொருநூறுயி ரஞ்சொற்றுநின்னடித் தாமரைக்கணியவேண்டுஞ்
சமரசசுபாவமுறு கவுமாரசமயமே சமையமெனநிறுவவேண்டுஞ்
சலதியொடுகனல்கவரு முத்தமிழ்க்கவிகளைத் தரணிக்களிக்கவேண்டும்
பமரமுரல்குழல்வள்ளி தெய்வானையன்புமிகு பாலனெனமிளிரவேண்டும்
பைம்பொனுலகாதியினு மிந்தவுடலொடுசென்று பலபுகழ்விளக்கவேண்டுங்
கமலமலரொடுகுவளை மலருநாளுறுமுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கடல்வளம்பொலிசெந்தி னகர்புரந்தருள்கந்த கண்கொண்டுகருணைபொழியே.

இலகியதமிழ்ப்பலகை யேறுநக்கீரற் கிரங்கியொருகுகைபிடித்தா
யென்னையாளும்பெயர் விழைந்ததொருபெய்வளைக் கெதிர்நின்றுகைகொடு
யலகில்வளமுறுகருணை நகரில்வருபத்தனுக் காகவொருதூணில்வந்தா [த்தா
யரியதமிழ்கொண்டுவரு மொருவனதுகலிதீர வம்பொற்கலன்கொடுத்தாய்
புலவனொருவன்சொன்ன பாதிக்கவிக்குவன் புளிமாக்கொம்பொடித்தாய்
போற்றுமற்றொருவனுக் காகமணிநாவறும் புதுமைமுதலாயசெய்தாய்
கலகமதனுதியர்க் கஞ்சுமென்மீதுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
கதிர்வலம்புரிசிகரி திகழ்செந்திலாதிபா கண்கொண்டுகருணைபொழியே. (சு)

வேறு

செய்யார்குவளைக் களைகளையுஞ் சிறியமருங்குற் கடைசியர்தஞ்
செங்கேழரிக்கண் ணெழிற்கொதுங்குஞ் சேலின்றிமளிற் சிலபாய்ந்து
மொய்யார்மலர்ப்பைம் பொழிற்கமுகை முறித்துமுகிலைக் கிழித்துவரு
மூவாவளமைத் திருச்செந்தூர் முருகாவுலவா முனைக்கதிர்வே
லையாவுனையே யல்லான்மற் றடியேற்குதவி யாருளர்நீ
யறைந்தமொழிக ளெனைத்துநினைத் தலமந்திடலுமறியாயோ
கையாற்றிருநீ றெடுத்தணிந்து கண்ணுற்கருணை புரிவாயே
கருதுநலமுற் றுறுமாறுன் கண்ணாற்கருணை புரிவாயே. (எ)

தாதுமலிதா மரைக்காடுந் தண்பூங்குவளைந் தனிவனமுந்
தாமேயொல்கப் பெரிதலர்ந்து தவளக்களிற்றுன் மகளழகும்
வாதுபொலியுங் குறவனிதை வனப்பும்பருகு மாண்பெய்தி
வானிற்றலத்திற் பிலத்திலுறு மடவார்பலர்க்கு மயலளித்துக்

கோதுதவிர்பன் னிருசமையக் குழுவும்புரந்து தமிழ்ப்பாடல்
கொழிக்கும்புலவோர் தமைநாடிக் கொல்லாவிரதத் தினர்க்குறவாய்க்
காதுங்கொடியோர் தமைக்கறுவுங் கண்ணுற்கருணை புரிவாயே
கலிதீர்புகழ்ச்செந் தூராநின் கண்ணுற்கருணை புரிவாயே. (அ)

வந்தார்வினையும் பிணிபலவு மயலுந்தவிர்த்துச் சிவஞான
வாழ்வுமழியாச் சுகப்பெருக்கும் வண்மைத்தமிழும் வழங்கியெழிற்
சந்தாசலத்துப் பெருங்கோயி றன்னிற்குலவித் திருச்செந்தூர்
தழையப்புரந்து கடம்புபுனை தடந்தோளீரா றுடையானே
கொந்தாரிதழிச் சடைப்பரமர் குறைதீர்த்தருளுங் குருபரனே
குன்றுவலிமைத் திருமாலுங் கூறுந்திறமை கொளுங்கதிர்வேற்
கந்தாவுமைப்பெண் டருமதலாய் கண்ணுற்கருணை புரிவாயே
கானக்குறத்தி கணவாநின் கண்ணுற்கருணை புரிவாயே. (௯)

வேறு

தந்ததனன தந்ததனன தந்ததனன தனதன

எங்குமமணர் தங்குகொடுமை யின்றியொழிய வெகுளுமே
யின்பமதுர மிஞ்சுகவிக ளென்றுமொழிய வுதவுமே
சங்குபுனையு நப்பர்செவிய தன்கணொருசொ லுவலுமே
சண்டன்மதன னெண்கண்விதிசெய் சஞ்சலமற வொருவுமே
கொங்குமலர்க டென்றுபொழில்கொள் குன்றமுழுது நிலவுமே
கும்பனனைய தொண்டருரிமை கொண்டுநினைய வணுகுமே
கங்குல்வயலில் செந்தின்மருவு கந்தனிணையில் கருணையே
கங்கையிடைமுன் வந்தகடவுள் கண்கள்விரவு கருணையே. (௧௦)

தானதந்த தானதந்த தானதந்த தனதன

மாரனம்பு யாதிசிந்து மால்பொருந்த விடுவையோ
வாதொழிந்த நூல்பகர்ந்த மாதவங்க ளருள்வையோ
கோரமிஞ்சு மேமன்வந்து கோறவம்பின் மடிவனோ
கோதில்கும்ப நாதனென்று கூறும்வென்றி பெறுவனோ
பூரமொன்று ளாள்புணர்ந்த போதனங்கை புகுவனோ
பூவில்வந்தி டாதகன்ற பூரணங்கொ டுயர்வனோ
காரணஞ்சொல் வானெனெஞ்சு காணவந்த கருணையே
காசில்செந்தி லூர்புரந்த காவலன்செய் கருணையே. (௧௧)

தனனதத்த தனனதந்த தனனதய்ய தானஞ்

வளமிகுத்த பொழிலடர்ந்த மலைகள்கொள்ளும் வானவா
மயிலுகைத்து வனைகடம்ப மலரின்மல்கு தோளனே
யிளமைசற்று முதிர்வதின்றி யிலகுசெய்ய மேனியா
யிதணிடத்து மறமடந்தை யினைமுன்வெளவு காமுகா

வளவில்வெற்றி மருவுதுங்க வயிலொடொல்லு மார்பனே
யலையொலித்த கடல்கொள்செந்தி லரசுசெய்யு மேலவா
களவொழித்த பெருமைதுன்று கருணைசெய்ய வேணுமே
கலிமுழுக்க வெருளவின்று கருணையெய்ய வேணுமே. (கஉ.)

ஐந்தாவது

வென்றி

பாலைநிகர்வெண்பொடி மிகப்புனைந்திலகுசெம் பவளமேனிச்சிவபிரான்
பக்கத்துமரகதப் பாவைநிகர்வடிவம் பழுத்தனையபொன்மையமாய்ச்
சேலைநிகர்விழியா மடந்தைபருவமருவு தேவருந்துயருறுமற்
செய்வதுகுறித்துள் றிருக்கையின்மேவியெரி தெண்டனிட்டுப்பாரவக்
கோலைவிடுகயமுகத் தாருகாசுரனையுங் கொடுமாயைபுரியவல்ல
குன்றத்தையும்பொடித் தண்டத்திலெட்டிக் கொழுந்துவிட்டுப்படர்ந்து
வேலைநடுநிற்குமுது சூர்மாவறக்கொன்ற வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
மிகுபுகழ்ச்செந்திநகர் மேவுகுமரேசனே வேல்வென்றிவிழைகுவாயே. (க)

வானத்துமகபதி முதற்றேவர்வழிபட மலர்த்தருவில்வைகியதுவும்
வாரணம்வளர்த்தமக ளுக்குருகுநேயமுறு மறையவைத்துற்றவிசமுங்
கானத்துமறமங்கை தருமாவருந்தியவள் கழறுமொழிவழிசெல்லலுங்
கரிமுகன்முதற்பகரு மூவகைத்தானவர் கடற்படையுழக்கியதுவு
மீனத்தனம்பெருகு சமணரைக்கழுமீ திருத்திவிளையாடியதுவு
மியலுடைப்புலவர்பலர் களிகூரவருளாட லெண்ணிலாதனசெய்தது
மீனக்கொடிச்செழிய னுடதனின்மெய்யாக வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
விந்தைமிகுசெந்திநகர் வந்தமருமைந்தனே வேல்வென்றிவிழைதுவாயே.

சதுமறையினுமேலெழு வகையாகமத்திற் றனித்தனிபகர்ந்தவாய
சமையங்களத்தனையு மற்றவைக்கஞ்சித் தவிக்கின்றகொடுமைதீரப்
புதுமையுறுகற்பனை யலங்காரவண்டமிழ்ப் புலவர்கவியான்மெலிந்து [ரக்
புல்லர்மனைவாயிலிற் சென்றுதுதிசெய்துபோய்ப் பொருள்கொடு புழுங்கறீ
கதுமெனச்சொன்னபடி நடவுதிறல்பெற்றனது கவுமாரர்புடைவிளங்கக்
கடலேழுடுத்தபுவி மகளழுதுவாடாது காசின்மெய்க்களிபொருந்த
விதுவணிசடைப்பரம னுதியருமெச்சுகதிர் வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
விரதபுங்கவர்பலர் வருஞ்செந்தில்வித்தகா வேல்வென்றிவிழைகுவாயே. (௩.)

ஐந்துகைத்தமயனொடு தந்தையெதிர்மாங்கனிக் காகமிகவிகலிவெண்ணீற்
றணிகுலவுகவுமார முனிவேடமிட்டேகு மத்தினத்தினுமலர்ந்த
கொந்துமலிபைம்பொழிற் சாரலிதணிற்குலவு குறமடந்தைக்குமோகங்
கொண்டுமறுகோலஞ் சமைந்தவந்நாளினுங் கொழிதமிழ்ப்புலவனொருவ

ஞெந்துறமிடிக்கன லவித்திடப்பாலைவழி நோக்கிநடைகொண்டவன்று
நூறுநூறுயிரந் தொண்டர்தம்பாற்பல நுவன்றிடச்செல்லுந்தொறும் [யே
வெந்துறும்பகைவர்குடர் மாலையொடுகைக்கொண்ட வேல்வென்றிவிழைகுவா
விதரணம்பொலிசெந்தி னகர்புரந்தருள்கந்த வேல்வென்றிவிழைகுவாயே.

சூரனுதியதகுவர் தம்மோடுபொருதுநின் றேணிரைசலிப்புற்றதோ [தோ
சுரவனிதைமறவர்தரு கொம்பென்னுமிருவரொடு தோய்வதேதொழிலாய
பாரவரும்வானவரு மிரவுபகன்முன்னின்று பரவுவதுகேட்டிலாயோ
பங்கேருகன்பகரு மறைவெறுத்தேனையர் படிற்றுக்கிசைந்துளாயோ
கோரமூடம்பெருத் துயிர்வதைத்தூணுகர் குணுங்கர்தம்மாண்மைகண்டு
கொல்லாதவிரதர்தந் தமரோடுநெஞ்சகங் குலைகுலைந்தயர்வதேனோ
வீரவாகுத்தலைவன் முதலோர்தமுயிர்போலும் வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
வேதாகமம்புகழ் வியன்செந்திலாதிபா வேல்வென்றிவிழைகுவாயே (ரு)

கள்வழியுநறுமலர்க் கமலத்தடத்திற் கதிர்க்குலைச்செந்நெல்வயலிற்
கதலிமடலிற்பசிய கமுகமடலிற்செங் கரும்புக்குழாத்திலெண்ணில்
புள்வருகழிக்கரைப் புன்னையிற்றென்னையிற் பொங்குகட்பனைவனத்திற்
பூவைநல்லார்கைக் குடத்திலவரூடியெறி பூணெறிக்கும்பன்மறுகி
லொள்வயிரவன்னப் பளிங்குமேடைத்தலையி லொருகோடிமனைமுன்றிலி
லூறுபுனற்சாலிடுங் கினில்வயப்பூதகண ரொடுவீரர்தங்கள்வாயில்
வெள்வளைமுழங்குந் திருச்செந்திலாதிபா வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
வேழமகள்வேடமகண் மேவியபுயாசலா வேல்வென்றிவிழைகுவாயே (சு)

வேறு

கற்பத்தினுமாய் வருஞ்சுருதிக் கணமுமவைதம்முடிவுழியிற்
கழறும்பொருளான் குணர்வாருங் கவிதைக்கடலே யனையதமிழ்
விற்பனருமா றெழுத்தோதி வெண்ணீறணிந்து தவம்புரியு
மிக்கோர்புடையு முறைதவறுவீரப்பெரும்போர் விழைவாரும்
பற்பல்விருகத் தூனருந்திப் பாழ்நெற்றியராய்த் திரிவார்க்குப்
பயந்துவணங்கத் தகுங்கொல்லோ பார்மாதுறுகண் பார்த்திலையோ
வெற்பைக்களிற்றைத் தடிந்துவரும் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
விளங்கும்புகழ்ச்செந் தூர்க்குகநின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே. (எ)

அம்போருகத்தான் சமைத்தவுட லணியிற்சிறிது குறைத்தன்முத
லாயகொடுமை மிகவுடையா ரனையசமயத் தினர்பலருஞ்
செம்போர்ப்பருந்து முதுகழுகுஞ் செறிந்துபறந்து வெயின்மறைக்குஞ்
சீரார்களத்திற் செருச்செய்து சிரங்கால்கரம்போய்க் குடர்சரிந்து
தம்போர்ஞமலி நரியலகை தாமுண்டுவக்கு மிரையாகத்
தவளப்பொடியா தியபுனையுஞ் சமையத்தினர்கண் களிகூர
வெம்போர்விரும்புந் திருக்கைவடி வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
விபுணர்செந்திற் பதிக்குகநின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே. (அ)

கலியென்றுரைக்குங் கொடும்பேய்க்குங் காமக்கவலைக் கடுங்கனற்கும்
கருணைமருவாக் கருத்தினர்க்குங் கனிசொல்லுணராக் கவிஞருக்கும்
பலியுண்டறியாத் தவத்தினர்க்கும் பழமைகுறியாப்புரவலர்க்கும்
பகருமிவைநேர் பலபகைக்கும் பயந்துபதறிப் பரதவித்துப்
புலிகண்டயரு மான்போன்றுன் பொற்றாமரைத்தாட் கடிமையெனப்
புகுந்தேனிருவ ரொடுமயின்மேற் புகலுந்தோறு மெதிர்தோன்றி
மெலிவின்றியதா னவர்க்கெமனும் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
விண்ணோர்தொழுஞ்செந் தூர்க்குகநின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே.

வேறு.

தனனதனன தனனதனன தந்தனதந்தன

கதிர்மாமதியா யிரநேரெழில்கூர் கந்தகடம்பலர்கார்
கமழ்சீர்தருமார் பினனேயிணைதீர் கங்கைதரும்புதல்வா
கொதிவாரிதிமா மரவேர்களைவாய் குன்றமனந்தமுளாய்
குகனேயுமையா தரவோடருள்பால் கொண்டுவளர்ந்தவனே
நிதியாய்நெறியாய் நிழலாதியவாய் நின்றபரம்பரனே
நினைவார்பணிவார் துதிகூறிடுவார் நெஞ்சுதொறுந்திரிவாய்
விதிர்கூரிலைநீ டியவேலதனால் வென்றிவிளைந்தருளே
வியன்மேவியசீ ரலைவாய்முருகா வென்றிவிளைந்தருளே (கo)

தந்தனதத்தன தந்தனதத்தன தந்தனதத்தன.

தண்பொருநைக்கிடை யன்றெனிடத்துரை தந்ததுமெய்ப்படவே
தங்கண்முதற்குல வுஞ்சுருதிப்பொரு டஞ்சமெனத்துணிவார்
கண்பொழியப்பெரு கம்பொழியக்கறை கண்டமதிற்கொளுவார்
கங்குனிறத்தரி யம்புயனெப்பவர் கண்டுகளிப்புறமேல்
விண்பொனகர்க்கிறை யும்பர்தவிப்பற வெம்புகுணத்திகலோர்
வெந்துவிழப்புவி மங்கைதலைச்சுமை மிஞ்சலறப்பிழைதீர்
வெண்பொடிமிக்கணி யுந்தவர்நத்திய வென்றிவிளைத்தருளே
விஞ்சைவனப்புறு செந்தினர்க்குக வென்றிவிளைத்தருளே. (கக)

தந்ததனன தந்ததனன தந்ததனன தனதன

கொண்டல்குமுறு கின்றபொழில்கொள் குன்றமுழுது முடையவா
கொஞ்சுமொழிசொ லம்பைமருவு கொண்கர்பரவு குரவனே
யண்டர்முனிவர் நெஞ்சினிறைய மன்பினிலவு சரணனே
யன்றோர்வணிக மங்கைகதற வங்கையுதவு முருகனே
வண்டர்தினமு மிங்குபுரியும் வம்புகருதி மறுகினேன்
வந்தெனறிவி லன்றுபகர்சொல் வஞ்சமெனவு மறிகிலேன்
விண்டுவனையர் கண்டுபுகழும் வென்றிமிகவு மருளிடே
விஞ்சுபுகழ்கொள் செந்திநகரில் வென்றிமிகவு மருளிடே. (கஉ)

ஆறவது

உபதேசம்.

சகலபுவனங்களையு மங்கவற்றுடௗ சராசரங்களையுமீன்றுந்
  தாழாதரும்புமுலை மங்கைக்குமக மேரு தன்னிலுஞ்சனகன்முதலாப்
பகருமொருநால்வருக் காலநிழலினும்வழுதி பரியினங்கொள்ளவுதவும்
  பைம்பொனொடு வந்தான்றனக்குக்குருந்தைப் பராரையருகினும்விரித்துப்
புகலரியபஞ்சாக் கரப்பொருளுரைத்தருள் புராந்தகன்செவியினுக்குட்
  பூரணசொரூபமென வாரணமுகப்பிற் பொலிந்துள்ளபிரணவத்தி
னுகநிலைதவிர்ந்துயர் கலப்போதிவைத்தவா றுபதேசமுதவியருளே
  யொலிகடலுஞ்செந்தூரின் மருவுகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (க)

பொற்றடங்கிரிமீது மருவுபரன்முதலாய புத்தேளிர்குலமுழுக்கப்
  புணரியிற்முழாத வண்ணமந்நாளெழிற் பொதியாசலத்தில்வந்து
கற்றவர்தமக்குந் தவத்தோர்புடைக்குமொரு காவலவனெனவிளங்கிக்
  கதிரவன்செல்கின்ற வழிமறைத்தோங்குமொரு கனகுவடுதனையடக்கிப்
புற்றரவபடவல்கு லயிராணிமாலுடைப் போகியொருபோகியாகிப்
  போகிடச்செய்துதன் போகியுருநீத்தருட் பொருநையொடுதமிழுநல்கி
யுற்றகுறுமாமுனிக் கங்கினிதளித்ததோ ருபதேசமுதவியருளே
  யும்பர்புகழ்செந்திநகர் வந்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (உ)

என்புபெண்ணுகிடத் தமிழ்பகர்ந்திட்டவனு மேத்துமருணசலத்தி
  லிரதியர்கள்பலர்மருவு மொருமதனனெனநிலவி யெண்ணிலாவன்னையன்ன
பொன்புரையுமேனித் தமக்கைமொழிசகியாது பொருவில்வல்லாளராயன் [ந்து
  பொருண்மிகைசமைத்தளதிருக்கோபுரத்தின்மிசை போய்நின்றுபுவியில்வீழ்
பின்புமுயிரொடுவாழ்ந்து வில்லிபுத்தூரில்வரு பிரபலனைவாதில்வென்று
  பிரபுடன்முன்னொருவனை யடக்கியளவறுகவிதை பெய்தன்முதலாயசெய்தாண்
டுன்புயத்திற்கிளி யுருக்கொண்டுளானுணரு முபதேசமுதவியருளே
  யுலகுபுகழ்செந்திநக ருடையகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௩)

வண்மையுறுபரமன்றி மற்றொன்றுமில்லையென வாதாடுகின்றபேரு
  மாயையல்லாதில்லை யெனப்பேசுகின்றவரு மாறியிவைதோன்றுவதுவே
திண்மையெனவோதுநரு முப்பொருளநாதியவை திரிவுறுதனவென்னுநூற்
  றேறுநருமுத்தியிற் றிரிவிதப்பொருள்களுஞ்சேர்ந்தொருமையாகுமென்னக்
கண்மையறநம்புநரு மவனவளதெனுநெறிக் காரர்களுமனையபிறருங்
  கடையனேனுள்ளங் கலங்கப்படுத்துவது கண்டிருப்பதுநீதமோ
வுண்மைநிலையீதென் றுணர்ந்துகொள்ளும்படியொ ருபதேசமுதவியருளே
  யூறுதவிர்செந்திநக ருற்றகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௪)

இமயவரைமலையமலை கந்தமாதனமேரு விரசிதக்குவடுமுதலா
மெண்ணிலாமலைதோறு மேகியங்கங்குள்ள விருடியர்கள்சித்தர்முனிவோர்
தமையடிவணங்கியவ ரனைவோரு நின்னடித் தாமரைக்கன்பனென்னச்
சாற்றுமெய்ப்புகழ்பொறுத் திந்திராதியருலகு தன்னிலுஞ்சென்றுமீண்டு
சமையமத்தனையுமுயிர் வதைபுரிந்துண்ணாத தருமங்கொளப்புரிந்து
தமிழ்மாரிபெய்தினிப் பிறவாதமுத்தியிற் சார்வதுகுறித்துவந்தே [ளே
னுமையவண்முலைப்பான் மணங்கமழும்வாய்கொண்டொ ருபதேசமுதவியரு
யுயர்செந்திநகர்வந் துறைந்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௫)

பாடியதமிழ்க்கவிதை முற்றுமவ்வண்ணமே பலிதமுற்றிடும்வண்மையும்
பஞ்சலோகங்களையு மொன்றையொன்றாக்கிடப் பண்ணன்முதலாயவித்தை
கோடியுமியற்றிவிண் வழிச்சென்றுவருகின்ற குளிகையுங்கொள்ளுநலமுங்
கும்பமாமுனிவனது சபையருகினின்றுகை குவித்துக்களிக்குமாண்பு
மாடியமயிற்பரியும் வேற்படையுமகலாம லநுதினங்குலவுபுகழு
மனையபிறவும்பெற்று மேலாயதனிவீடு மடைவதற்காசைகொண்டே
னோடியிச்செந்தூரி லெதிர்வந்தெனக்காமொ ருபதேசமுதவியருளே
யொண்சேவலங்கொடி யுயர்த்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௬)

வேறு

தவளப்பொடிமிக் கணிகோலந் தன்னைக்காணிற் சகிபாதார்
கமரோடழியக் கழுவேற்றுந் தமிழ்ப்பாவலவன் றனிப்புகழுங்
கவளக்களிற்றின் பிடரேறிக் கன்சுகராள் பவன்மகுடங்
கடல்சூழ்புவியின் மிசையுருளக் கண்டுமகிழ்வான் கைவலியு
மிவனுக்குளவென் றனைவோரு மேத்தல்விரும்பிப் பணிபுரியு
மெனக்குன்னடிமை யெனும்பெயர்மட் டீந்தாயவையு மீவதற்கா
முவகைப்பெருக்கோ டொருமாற்ற முபதேசஞ்செய் தருள்வாயே
யுலவாத்திருச்செந் தூரானே யுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (எ)

புளிக்கும்பழங்கண் மிகமாந்திப் போதமறந்து தடுமாறும்
போரேறனைய வுழவர்குழாம் பூவார்கூந்தற் கடைசியர்தம்
மளிக்கண்வலையி னிடைப்படலா லவர்பாற்சிறிது விளையாடற்
காசித்தலரி நடுவருமுன் னவிழ்க்கும்பகட்டி னினங்குதித்துத்
துளிக்குநறைப்பூந் தடமுழக்கித் துகடீர்தரளம் பொலிகருப்பஞ்
சோலைக்கிடும்வே லியைக்கடக்குந் தொலையாவளஞ்சேர் செந்தூரா
வொளிக்குங்குமவாய் திறந்தொருசொல் லுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே
யுன்னைத்தமியே னறிவதற்கா முபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (அ)

பவளக்கொடியின் கிளைப்பெருக்கும் பங்கேருகமா தியமலரும்
பாசித்திரளின் பலவகையும் பணிலக்குழுவு மவைகான்ற
தவளமணியுங் கயலாதி தருமுத்தினமு மணுவளவுந்
தருமம்புரியார் மரக்கலங்க டம்மிற்செறிக்குந் தன்முழுதுந்

சிவனோர்மலையா மருணைநகர்ச் சிகரிப்புலவ னெடுநெல்லைச்
சிறுவன்விடுத்த செழுந்தமிழுந் திவலைப்பொலிவார் திரைக்கரத்தா
லுவரியொதுக்குஞ் செந்தூரா வுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே
யுணராவுணர்வை யுணர்வதற்கோ ருபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (௯)

வேறு

தந்தன தானன தந்தன தானன தனதானத்தனனா

அம்பரபேரிகொ ளுங்கிளிவாகன னமராடச்சகியா
தைந்தருநீழல ணங்கினர்போல்பவ ரடிபேணிக்கவியால்
வெம்பலுருமெலி கின்றவெனேடுமுன் வெருவாய்மைக்கதைநீ
விண்டவெலாமுல குந்தெரிவான்மிக விழைநீரற்பமதோ
நம்படியாரைம றந்தனையேலது நலமோவெப்புறுபாழ்
நஞ்சயில்வானொடு மன்றொருவாசக நவில்சீர்விட்டனையோ
வும்பருமோதுபெ ரும்புகழ்தோய்தர வுபதேசித்தருளே
யொண்கதிர்சூழ்தரு செந்திலில்வேலவ வுபதேசித்தருளே. (௧௦)

தனதானத்தன தனதானத்தன தனதானத்தனனா

இமையாரைத்துயர் புரிசூரற்கெமனெனவேல்பற்றியவா
விருபாவைக்கிடை வளரோர்செக்கரி லெழில்காணத்திகழ்வாய்
கமைமீறப்பெறு மவர்நேயத்தொரு கணமோவற்கரியாய்
கயிலாயக்கிரி யுடையார்மெச்சிய கனிவாய்முத்தையனே
சமையாதுற்பவ முறுபூண்மிக்கவிர் தடமார்புக்குகனே
தனதானத்தன வெனுமோர்கைக்கிளி தமிழ்மாலைப்புயனே
யுமையாளொக்கலை யமர்வாய்மெய்ப்பொரு ளுபதேசித்தருளே
யுயர்வாழ்விற்பெரி தலைவாய்வெற்பினி லுபதேசித்தருளே. (௧௧)

தனனாதந்தன தனனாதந்தன தனதானத்தனனா

உருவேறும்படி முதலாமந்திர முபதேசித்தருளே
யுலகோர்கண்டிவ னவனேயென்றிட வுபதேசித்தருளே
யுருகாநெஞ்சழன் மெழுகாகுந்திற முபதேசித்தருளே
யுடனானன்றென வுணர்சீலம்பெற வுபதேசித்தருளே
யுருளேயென்றக முழலாவென்றியை யுபதேசித்தருளே
யுரகேசன்றொழு மயின்மேல்வந்தினி துபதேசித்தருளே
யுகுவாகும்பழ வினைதீருந்தவ முபதேசித்தருளே
யொளிநீடுந்திரு மதில்சூழ்செந்திலி லுபதேசித்தருளே. (௧௨)

ஈகை க.

வாசவன்பிரமனரி யாதியெத்தேவரும் வருந்துறச்செய்யவென்று
மாதவம்புரிசூர னிரணியன்முதற்பகரும் வல்லவுணர்தங்களுக்கும்
பேசரியபலகோடி வரமுதவியன்னவர் பிழைத்தொகைபொறுக்குமதனாற்
பித்தனென்றோதுமொரு பெயர்புனைந்தின்பப்பெருக்கருள்பிராட்டிகண்முன்
னாசகல்பதஞ்சலி புலிப்பாதனுதியர்க் களவில்பேருவகைபொங்க
வம்பலத்தைந்தொழிற் பயிலுநடனம்புரிந் தாலநீழலிலிருந்த
வீசன்மகனுங்குருவு மாகியதுபொய்யாம லீகைநலமெய்துவாயே
யெழில்வலம்புரிமுழங் கியசெந்தில்வேலனே யீகைநலமெய்துவாயே. (க)

சமையகோடிகடோறு மங்கங்குநின்றவை தழைக்கப்புரந்துமூவர்
தம்மைப்பயந்தவர் தமக்குமனைவியராய்த் தனித்தனியுருக்கொண்டுபின்
னமையனையதோளிரதி கேள்வனுக்கைங்கணை யளித்துலகம் வாழவைத்திட்
டபியாயமிருதக்கன் மகளாயும்வந்தற மடங்கலும்வளர்த்ததன்றிச்
சிமையநிகர்கொங்கைத் திருப்பாலொர்கவுணியச் சேயுண்ணவுங்கொடுத்துத்
தெளிதமிழ்ப்புலவனொரு வற்கடிசிவிட்டவன் சேறும்வழிதோறுமேகு
மிமையமகடருமதலை யென்னுமொழிபொய்யாம லீகைநலமெய்துவாயே
யிலகுசெந்தமிழ்வளம் பொலிதிருச்செந்திலா யீகைநலமெய்துவாயே. (உ)

பத்தமிகுமைவர்விடு தூதாகியவரிலொரு பார்த்தனதுகுதனுகிப்
படியளந்துயிர்கண்முழு தும்புரந்தருளருட் பகவனதுமருகனுனைப்
முத்தமிழ்க்கிழவிமன மெலியாமலிருவர்க்கு முந்தியொருகயிலைவரைமேன்
முதிர்களிப்புடனுறப் புரிதுதிக்கையுடைய முன்னவற்கிளவலானு
யுத்தமப்புலவர்குலம் வாழவுடல்விட்டவற் குரிமைமைத்துனனுமானு
யொண்புகழ்ச்சங்கத் தமிழ்ப்புலவர்கலசமற வொருசெட்டிமகனுமானு
யித்தனைபுகழ்ச்சிக்கு மிசையவொருசிறிதேனு மீகைநலமெய்துவாயே
யெண்ணில்பலதொண்டர்வரு புண்ணியச்செந்திலா யீகைநலமெய்துவாயே.

பாற்படுநிறத்திஞெரு வெள்ளிமலையும்பொருவில் பைம்பொன்மலையுங்கொடுள்ள
பரமனுகியதந்தை யோடுகொண்டேற் றுண்டு பசிதவிர்ந்தானவன்றன்
மேற்பழுதிலாவனுறு கவுரியாகியவன்னைவெற்பரசன்மகளாகியும்
வேதியன்புதல்வியென வடிவெடுத்தவனுண்டு மிஞ்சியவனம்புசித்தா
ளாற்பசுந்தளிர்மீது துயின்மாயனுமாம னகிலமுழுதும்புரந்து
மவுணைசனிடமுன் றடிப்புவியிரந்தானி தன்னபலதன்மையானு
மேற்பதுன்குலவளமை யானுலுநீயேனு மீகைநலமெய்துவாயே
யெமபரும்பெரிதுபுகழ் செந்திலம்பதிமுருக வீகைநலமெய்துவாயே. (ச)

பரமனுக்குங்குறு முனிக்குங்கிளிக்குமொரு பரமரகசியமுரைத்தாய்
பகடுமலையொடுபொடிய வென்றரிக்காழிப் படைத்திதிபுறக்கொடுத்தாய்
பிரமனதகங்கார வேர்களைந்தருளறிவு பெற்றுமகிழப்புரிந்தாய்
பெய்வளைச்சசிகணவ னரசுரிமைசெய்யப் பிறங்குபொன்னகரளித்தாய்
விரகமுறுதெய்வானை வள்ளிமுதலாமகளிர் மிக்குவகையுறவணைந்தாய்
சேவலுமயிலுந்துணை யெனத்தினந்துதிகூறு மெய்ப்பத்தியுற்றபின்னு
மிரவலனெனும்பெயர் பொறுத்தலையுமென்னளவி லீகைநலமெய்துவாயே
யிந்திரன்புகழ்செந்தில் வந்தசுந்தரமுருக வீகைநலமெய்துவாயே. (ரு)

தனையனைய பேரெழிற் கொள்ளுருமொருமாதுகைதறையில்விழவொருவன்வெட்டுந்
தருணத்தின்மற்றொருகையுதவவருபெருமையுந்தமிழ்வலானொருவனந்நாள்
வினைநிகர்பெரும்பேய்வசப்பட்டதாலயிலைவெற்பிடியவிட்டவீறு
மேலவர்குழாமருவுசோணகிரியிற்சிகரிமீதேறிவீழ்ந்துய்ந்துளான்
வனையுமுத்தமிழ்மாலைசூடியவனைக்கிள்ளைவடிவுறச்செய்துதோளில்
வைத்ததுவுமென்கனவிலொருமொழியைவெகுதடவைவந்துவந்துரைசெய்
மினையனவனந்தமும்பிழைபடாவண்ணமின்றீகைநலமெய்துவாயே [தது
யெங்கணும்பெருகுபுகழ்கொண்டசெந்தூரனேயீகைநலமெய்துவாயே. (சு)

வேறு

மானுங்களிறுந் தருமடவார் மதலையாமென் றிறுமாந்துன்
மலர்த்தாள்விரும்புங் கவுமாரர் மலயக்குவட்டில் வருந்தமிழாற்
றேனுமமுதுங் கலந்தாங்கு செப்புமதுரக் கவிமாலைச்
சிறப்பேநாடித் தெரிந்தளவிற் சிறிதுபாடித் திறலவுணா
ரூனுநிணமு மொழுகியவேற் குரிமைமிகவைத் தாறெழுத்தா
லுன்னைக்கருதிப் புறச்சமய முள்ளார்பலர்க்கு மொருபகையாம்
யானுன்னடிமை யெனிலின்னே யேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே
யிலங்கும்புகழ்ச்செந் தூர்க்கிறைவா வேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே. (எ)

கயம்போனடக்குங் கவிமாலைக் கவுமாரருக்கோர் கான்முளையாய்க்
கடல்சூழ்புவியும் வானகமுங் கழறும்புகழ்வேட் டுழல்வேன்றன்
பயம்பேணியபுன் மனத்தூடு பலவாறிலகித் திருநெல்லைப்
பதியிற்பொருநை நதிநடுவிற் பைம்பொற்பொழில்சூழ் திருமலையி
லயன்றுமறைக்கண் ணரியிகலு மருணைச்சிகரி வடவருகி
லணிக்கேரளத்திற் புதுவைநக ரதனிற்பகர்ந்த தன்றியிங்கு
மியம்புமொழிகள் சரதமெனி லேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே
யிமையார்வழுத்துஞ் செந்தூரா வேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே (அ)

நாடிவருவார் வினையறுக்கு நலத்தாற்குரங்கி னினங்களிக்கு
நளிர்பூம்பொழிலா லிசைபயிலு நறைவண்டினத்தா னடமாடுங்
கோடிமயிலால் வாரணப்புட் குலங்கூவொலியாற் றிரையெறியுங்
குளிர்வாரிதியாற் சந்தவரைக் குவட்டின்பொலிவாற் குலவுதமிழ்ப்

பாடிமகிழ்வார் பெரும்புடையாற் பணிலமுலவும் பலமறுகாற்
பங்கேருகப்பூ வாவிகளாற் பைம்பொற்குவையாற் பகர்வதற்கோ
ரீடில்வளஞ்சேர் செந்தூரா வேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே
யெழில்வேற்குகனே யெனக்கிங்கா ளேதாயினுஞ்சற் றீந்தருளே. (கூ)

வேறு

தானனதந்தன தானனதந்தன தானனதந்தன

வாசவனம்புயன் மாயனெனுஞ்சிலர் வாழ்வையிகழ்ந்தகனோன்
மாரன்விடுங்கணை யான்மனநொந்துமுன் மாயைகடந்தன
லாசகல்செந்தமிழ் பாடியணிந்தன தாவன்மிகுந்தன
லாறிருதிண்புய மேதுணையென்பவ ராசிமொழிந்தன
லீசனுடன்கூறு மாமுனிவன்பெறு மீடுவிழைந்தன
வியாவையுநின்செய லேயெனநம்பிடு மீரமலிந்தன
லேசறுதொண்டரெ லாமகிழும்படி யீகைமுயன்றருளே
யேதமில்செந்தில்வி சாக விரைந்தினி யீகைமுயன்றருளே. (க0)

தனனதனதன தனனதனதன தானனதந்தன

கலையாவையுமுணர் புலவாவுமையவள் காதன்மிகும்புதல்வா
களிறீனியமக ளுழைபால்வருகொடி காவல்கொளுங்கணவா
மலைதோறநுதின நடமாடிடுமிருவாரிசமென்சரண
வளைவாகியநக மதனலமர்செயும் வாரணமொன்றுடையாய்
புலமீறியகொடி யவர்மேன்முனிவுறு போதகர்தங்குரவா
புகழ்தோய்தருகவி நுவல்வாரறிவுணர் பூரணசுந்தரனே
யிலமீடியவயின் முருகாவினியரு ளீகைமுயன்றருளே
யிணைதீர்வளமுறு மலைவாய்நகரிடை யீகைமுயன்றருளே. (கக)

தானனதத்தன தானனதத்தன தானனதந்தன.

யாவருமெச்சிய சீலமுடைக்குக வீகைமுயன்றருளே
யேழுவகைப்பவ நோய்விலகத்தரு மீகைமுயன்றருளே
யீவகைமொய்த்துள நீபமலர்த்தொடை யீகைமுயன்றருளே
யேனமருப்பற மோதுமடற்புய வீகைமுயன்றருளே
யேவலர்பற்றிய மாரன்வெருக்கொளு மீகைமுயன்றருளே
யேசறுபொற்சிகி மீதுநடித்தரு ளீகைமுயன்றருளே
யீவதுநத்திய பேருமுவப்புறு மீகைமுயன்றருளே
யீடில்வளத்தலை வாய்நகருற்றவ வீகைமுயன்றருளே. (கஉ)

அபிமானம்.

முன்னையுளகற்பங்க ளிற்பிறந்தழிவுற்ற முதுமறைத்தொகுதிகட்கு
மூவுலகினூடுமிக் கற்பத்தின்மிளிர்கின்ற மூவாதசுருதிகட்கும்
பின்னைவருவேதங்க ளுக்குமொருதுணையாய பெரியதேவாகுமுன்னைப் [வே
பேதமிகுபௌராணி கத்தர்மொழிகொண்டுசிறு பிள்ளையெனவுஞ்சொல்லு
னென்னையிகழேலுன்னை யன்றிமற்றொருதஞ்ச மியானறிகிலேனையகோ
விதுசரதமியாவையு மறிந்துள்ளநீசிறிய வென்னெஞ்சமறிகிலாயோ
வன்னைதன்மதலைமேற் கொள்வதிற்கோடிபங் கபிமானமுறவேணுமே
யலைமுழங்கியசெந்தி னகரில்வந்தமர்கந்த வபிமானமுறவேணுமே. (க)

கழகப்பெரும்புலவ ரனையவர்குழாத்தினிடை கவிமாரிபொழிபோதினுங்
காட்டிடைவனத்தினிடை பருவதத்திடைசென்று கால்வருந்துறுபோதினு
மழலைக்கிளிப்பரித் தென்றலந்தேரிவரு மதன்வந்துபொருபோதினு
மலர்வந்தநான்முகக் கிழவனென்றலைதொட்டு வரையகாடியபோதினுந்
தழலெரிந்தாங்கவிர் சடைத்தலைக்கூற்றுவன் றண்டமுடனெதிர்போதினுஞ்
சாற்றுமிவையனையபல தருணத்தினுந்தினந் தனிவேல்பிடித்தகையோ
டழகியகலாபமயின் மீதேறியென்முன்வரு மபிமானமுறவேணுமே
யம்பரமுழங்கொலிச் செந்தில்வளர்கந்தனே யபிமானமுறவேணுமே. (உ)

கருணைப்பெருங்கடற் கரைபிறழ்ந்தொழுகுநின் கண்களைப்பெரிதுநம்பிக்
கதிர்வேலிலங்குபன் னிருதோளிலளவற்ற கவிமாலைபுனைவதன்றிக்
குருவுற்றசமயங்க ளத்தனையுமுட்கொண்டு குலவுகவுமாரநெறியைக்
குவலயத்தினர்களுஞ் சித்தகோடிகளெனக் கொள்ளப்புரிந்துவக்கும்
பெருமைக்கவாவுற்றும் வாடுகின்றேனிதென் பெற்றியாயினுமல்லதுன்
பேராண்மையின்றிவலை யாதுமென்மீது பிரபுடன்றனைவணக்கு
மருணகிரிநாதன்மேல் வைத்ததினுமதிகமா மபிமானமுறவேணுமே
யஞ்சுகஞ்சுருதிபகர் செந்தில்வளர்கந்தவுன தபிமானமுறவேணுமே. (ங)

தேனேநிகர்பொருநையிடை யறுவகையிலக்கணஞ் செப்பிடச்சென்றபோதுஞ்
சென்னையிற்பிள்ளைக் கவிப்பனுவல்வாதஞ் சிறப்புறச்செய்தபோது
மானையனையார்நடம் புரிகோயிலிற்புதுவை மறமுரைத்திட்டபோது
மலைநாடதின்பெரு வனத்திற்பசிக்கொடுமை வாய்விட்டுரைத்தபோதும்
வானையளவுந்திரு மலைக்குவட்டினிலேறி மண்ணிடையுருண்டபோதும்
வஞ்சனொருவன்செய்த மந்திரத்தாற்கனவின் மதவாரிபொழியுமுகில்போ
லானைவருபோதுமென் மேல்வைத்தபடியென்று மபிமானமுறவேணுமே
யந்தாருமுனிவரரும் வந்துபுகழ்செந்திலா யபிமானமுறவேணுமே. (ச)

என்னபடிவைபினுங் கோபஞ்செயேனென் றியம்பியதுமுற்பிறப்பி
ணியல்பினைப்பலவிசை யெடுத்தெடுத்தோதியது மீரிருமறைக்குழாமும்
பன்னரியவாகமப் பகுதியுஞ்சொல்லிப் பயன்றெருகுத்துரைசெய்ததும்
பரவைநீரிற்கனலில் விட்டதமிழ்முழுமையும் படியிடைவிளங்குமென்னச்
சொன்னதுவுமேவேழு தொண்டருலகினில்வந்து தோன்றியுள்ளார்களென்றுந்
தூலவுடல்கொண்டதொரு காரணத்தென்றுந் துலக்கியதுமன்றிமற்று
மன்னவிளையாடல்பல செய்தனவுமெய்யாக வபிமானமுறவேணுமே
யணிபொழிற்செந்தில்வள நகருடைக்கந்தவுன தபிமானமுறவேணுமே. (ரு)

செங்கனல்பொருந்துவரும் வெண்டரளமுந்தரு திரைப்புனற்சாகரத்திற்
றேனினமுமோதிமமும் வால்வளையுமார்தரு செழுங்கமலவாவிதன்னிற்
கங்கணமணிந்தகர மங்கையர்தம்விரலிற் கணைக்கால்களிற்கண்களிற்
கன்னலுஞ்செந்நெலுங் கழுநீருநெய்தலுங் கமழ்கின்றகழனிநிரையிற்
புங்கமிகுவேதியர் புராணிகர்கவிப்புலவர் போர்வீரரணையர்செவியிற்
புரவலர்தொழுஞ்செழிய னுங்கிளிப்பரியில்வரு புத்தேளுமிச்சைகொள்ளு
மங்கயற்குலநிலவு செந்திலிற்குமரவுன தபிமானமுறவேணுமே
யருணகிரிநாதனிகர் சிலர்பெற்றுமகிழ்வதா மபிமானமுறவேணுமே. (சா)

வேறு.

கொலையாதியபுன் றொழில்புரிவார் கோலாகலங்கண் டுளமிகவுங்
கொதித்துத்தவித்துன் னெழுத்தாறுங் கூறித்துதிக்குங் குணத்தேனுக்
கிலையாற்பொதிந்த வெண்ணீறீ தியம்புமொருசொற் சாதமென
வெண்ணுமனத்தூ டையமுறு திங்காள்புரியி விழிவாமோ
சிலைவேடுவர்தங் குலக்குயிலுந் தேவர்க்கிறைவன் றருமகளுஞ்
சிகிவாகனத்தி லருகிருக்கச் செவ்வேல்பிடித்துத் திருச்செந்து
ரலைவாயுகந்த பெருமாளே யபிமானஞ்சற் றருள்வாயே
யருமைத்தமிழ்மா முனிக்குதவு மபிமானஞ்சற் றருள்வாயே. (எ)

பூசைபுரிந்து திருப்புகழே புகன்றுன்புயத்தின் மிசைபுனைந்து
புனிதமலியுங் கவுமாரர் புடையினடுவுற் றநுதினமுங்
காசைமலர்த்தண் குறிஞ்சிதொறுங் கவினுங்கமலக் கழல்கருதிக்
கதிர்வேற்படையு மயிற்பரியுங் காக்கும்பெருமை பெறவிழைந்தே
னோசைமிகுமா மணிக்களிறு முரங்கூர்தகரு மிவர்வானே
யோராயிரங்கட் புரந்தரன்ற னூர்க்கோர்துணையா முமைமதலா
யாசையெனும்பாம் பிலங்கறவுன் னபிமானஞ்சற் றருள்வாயே
யலைவாரிதிச்செந் தூர்முருகா வபிமானஞ்சற் றருள்வாயே. (அ)

இயலாதியமுத் தமிழ்தொடுத்துன் னிருதாட்கமலத் தினிலணிந்து
மீரெண்வகைத்தா முனதுருவத் தேற்றமுணர்ந்து மிகநினைந்து
மயல்வேர்களையு மாறெழுத்தின் வகையூடுயர்வ தறிந்துரைத்து
மயில்வாகனத்தி லொருக்காலும் வந்தோர்மாற்றம் வழங்கிலையே

கய[illegible]முகனுக் கிளையானே கருணைக்கவுரி தரும்புதல்வா
  கைவேன்முருகா கவின்றிகழ்பாற் கடலிற்றுயில்வான் றிருமருகா
வயனார்பதறப் புடைத்தாய்நின் னபிமானஞ்சற் றருள்வாயே
  யலைவாய்த்திருச்செந் தூரரசே யபிமானஞ்சற் றருள்வாயே. (கூ)

வேறு

தனதனதானன தனதனதானன தனனாதத்தனனா

பொடியுடனேயரன் விழிதருமாமணி புனைசீருற்றணியார்
  பொதியையின்மாமுனி நிகர்கவுமாரர்கள் புகழ்பேசித்தமிழா
விடியுறழ்பேரொலி மருவியபாடல்க ளினிதோதிக்கிரிதோ
  றிமையவர்சூழ்தர நடமிடுதாள்களி விடும்வாழ்வைக்கொடுநா ள்
விடிவதனாதர வெனமிளிர்சேவலை மிகநேசித்தவிர்கூர்
  விதிரிலைவேன்மிசை பலமலர்தூவிநின் வியனடித்தொழலா
லடியவர்போலொளிர் தருமெனைசிறி தபிமானித்தருளே
  யணியலைவாயுறை குருபரனேயெனை யபிமானித்தருளே. (ந)

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனனாதத்தனனா

சயிலவினந்தொறு நடமுயலுஞ்சிறு சரணாதற்பரனார்
  தமதழலம்பக முமிழ்பொறியென்றொரு தடநீருற்றுருவாம்
வெயிலுமிழ்செங்கதிர் வடிவமுறுங்குக விளையாடச்சலியாய்
  விதரணசுந்தர முருகமகந்தரும் வியன்மேடத்திவர்வாய்
குயில்புரையுங்குற மகண்முலையின்சமர் கொளுமார்பத்திறைவா
  குறுமுனிவன்பொரு பெரியர்வணங்கிய குரவாகொற்றமரு
வயிலணியும்புய வலிமைகொடென்றனை யபிமானித்தருளே
  யருண்மிகுசெந்திலில் வருமெனையன்புட னபிமானித்தருளே. (கந)

தனனாதனதன தனனாதனதன தனனாதத்தனனா

அருளாடலைமிக விழைவேன்மகிழ்வுற வபிமானித்தருளே
  யரவாபரணனொ டினிதோதியநல மபிமானித்தருளே
யருவாயளவறு முருவாகியபொரு ளபிமானித்தருளே
  யயில்வேலிணையபி வினைநாடிடுமறி வபிமானித்தருளே
யருணைபுரிவரு மவனேனிசைபெற வபிமானித்தருளே
  யழலோடறவிடை விடுநான்முழுமையு மபிமானித்தருளே
யருகாதியர்வெரு வுறுமாண்மையைவலி தபிமானித்தருளே
  யலைவாய்நகருறை குகனேயெனைமிக வபிமானித்தருளே. (கஉ)

ஒன்பதாவது

ஐயமறுத்தல்.

நன்றுமுத்தமிழன்றி யில்லையெனவேலுரி னடுவர்முற்சொல்லியதிலு
நானிலத்தரியென்ன வானகத்தரனென்ன நனிவாழ்வையென்றதிலுமியான்
பொன்றுவதுகாணவிழை வுற்றவன்சாகப் புரிந்ததிலுமருணையூரின்
பொற்சிகரிதன்னில்வரு கென்றழைத்ததிலுமென் புனிதமாதவவேடம்வீ
ணென்றுசிலரேசவொரு தந்திரம்புதுவையி லியற்றியதிலுங்கலந்துற்
றென்னைப்படுத்துவது மல்லாதுன்மடிமீ திருந்திடவிருத்தியன்பா
லன்றுபகர்வாய்மையினும் வந்துசிறிதொன்றிவள ரையமறவருள்செய்வாயே
யதிகவளமுறுசெந்தி னகரில்வளர்குகனேயெ னையமறவருள்செய்வாயே. (க)

பாதிமதியன்னநுதன் மாதரார்கொங்கைப் பகட்டிடைமயங்குமயலும்
பாவமொடுபுண்ணியத் திற்குமொருதுணையாய பைம்பொற்பணத்தவாவு
நீதிமுறைதவறுத மன்னருநிராமுறுகரு நீணிலத்தினதாசையு
நெட்டுயிர்த்துப்புந்தி தடுமாறவருபெரு நெருப்பனையகோபநோயுங்
காதியளவறுமூ னருந்திக்களிக்கின்ற கயவரைப்புகழ்தீமையுங்
கவிமதுரசாரமெள் ளளவுமறியாமூடர் களிவிழைந்துழலுமிழிவு
மாதியாகியபிழை யனந்தத்துமேலாய வையமறவருள்செய்வாயே
யகிலமெங்கும்பெரிது புகழ்செந்திலாதிபா வையமறவருள்செய்வாயே. (உ)

போதவுலகிற்றிகழு மெவ்வகைநிகழ்ச்சியும் புரிவதுன்னருள்வண்மையோ
பொதுமறைச்சுருதிக்கு மமையாதுவிரிவுற்ற பொல்லாதமாயைதானோ
நாதவிந்தாதியா கப்பரமயோகியர்க ணவில்கின்றபேதங்களோ
நாமென்றவாணவங் கொண்டுசுழல்கின்றவா நால்வகையுயிர்ப்பெருக்கோ
சீதமலராதனத் துறைபிரமனுதியாந் தேவரொருமூவர்தாமோ
தீராதவாதமுறு சமையத்தினோர்கள்பகர் தெய்வங்களத்தனையுமோ
வாதவன்முதற்குலவு கிரகங்களோவென்னு மையமறவருள்செய்வாயே
வற்புதமிகுத்துயர் திருச்செந்தின்முருகாவெ னையமறவருள்செய்வாயே, (ங)

வேதாவிதித்தவரு மறைகளிற்சிவபிரான் விண்டருளுமாகமத்தின்
மேலவர்விளம்புபல நூல்களிற்குருவா விளங்கிநீசொன்னசொல்லில்
வாதாடுமறுவகைச் சமையசித்தாந்தத்தின் மன்னுசரிதங்கள்பலவின்
மங்கைநல்லார்பெருங் கற்புவலியிற்புலவர் வாய்க்கவிபலிக்குமியல்பிற்
பூதாதிகளிலளவில் பேதாதிபேதம் பொலிந்திலகுதோற்றங்களிற்
புனிதமந்திரதந்தி ரப்பகுதிகளிலகம் புறமென்னுமிருவிதத்தி
லாதாரமாயபுண் ணியபாவநிலையில்வரு மையமறவருள்செய்வாயே
யகளங்கவிரதங்க டருசெந்தின்முருகாவெ னையமறவருள்செய்வாயே. (ச)

காயிரும்பனையதிரு மேனிப்பிரான்மருவு காழியிற்புலவனொருவன்
கனலில்வெந்துள்ளதிரு நீற்றையிகழ்வார்தமைக் கழுவேறவிட்டஞாயம்
போயிளங்கற்றுவை யும்புசிக்கின்றவர்கள் புவிபுரக்கின்றதாலும்
புல்லியகவிப்புலவர் சொல்லியபடிக்கும் புரிந்தகலைவாணியிந்நாண்
மாயிருஞ்சீர்க்கவிஞர் சொற்படிக்குஞ்செய்ய வாராதிருப்பதாலும்
வஞ்சமும்பொய்யுமுடை யார்தமைக்கண்டுமெய் வழக்கரஞ்சுறலாதியா
மாயிரம்விதத்தாலும் வந்தெனைச்சூழ்ந்துள்ள வையமறவருள்செய்வாயே
யைந்தருப்புலவர்புகழ் செந்திலிற்குமரனே வையமறவருள்செய்வாயே. (௬)

பெருகுபுனல்வாரியிற் கழுகுமலைவாவியிற் பீடுமிகுபொருநைநதியிற்
பிறிதிணையினெல்லைநக ருகில்வருகான்முதற் பின்னுமுளபுனலிலனலிற்
றருநிழற்புலவர்களு மேங்குறவிடுத்தமுத் தமிழனைத்தையுமெடுத்துத்
தரணியில்விளக்கியுயிர் வதையாதிபுரிகின்ற சமையமுழுமையுமழித்துக்
கருணைமலிவுறுசமைய மத்தனைக்கும்பொதுக் காவலவனெனநிலாவிக்
கவுமாரசமையத் தகண்டவநுபூதியைக்கண் ணுளார்கொள்ளநல்கி
யருள்விளைக்கும்பெருமை விழைதலறியாய்கொலோவைய மறவருள்செய்வாயே
யணிபொழிற்செந்தினக ராளுமுருகையாவெ னையமறவருள்செய்வாயே.

வேறு.

கலந்துபிரிந்த மடவார்போற் கண்ணீர்சொரிந்து மனமிகவுங்
கலங்கியுனது திருவுருவக் கவினைகருதிக் கருதிமெலிந்
துலர்ந்தவிதழு மவிழ்முடியு முலைந்தவுடையுங் கிடையுமணைந்
தொவ்வோர்கனவிற் களித்துவிழித் துறங்காமையுமுற் றுழல்வேனைப்
புலர்ந்துதவியா வணம்புரக்கும் பொருவில்கருணை யுடையான்போற்
புகன்றவாறு நடவியருள் புரியாமையினாற் பூதலத்தி
லலந்துபோன தறியாயோ வையமறுத்தாண் டருள்வாயே
யலைவாரிதிச்செந் தூராவென் னையமறுத்தாண் டருள்வாயே. (எ)

கொடியார்தொழிவி லருவருப்புங் கொல்லாவிரதத் தினியுரித்தாங்
குலவுந்திருவே டமும்பெரிது கொண்டுமெகிழாத் தவத்தினரும்
பொடியார்மேனிக் குறுமுனியைப் பொதியைவரையத் தினந்தொழுது
புகன்றவாறு நடவும்வலி பொருந்தக்குறியாப் புலவர்களும்
வடிவாளேந்தி யிகலாளுர் வருந்தப்பொருஞ்சீர் வாகையுடன்
மாறுக்கோடையுங் கொடுநீதி வழுவாதியற்று மன்னர்களு
மடியேனுளத்தி னிறைத்துளதா மையமறுத்தாண் டருள்வாயே
யழகார்செந்திற் பதியிலென தையமறுத்தாண் டருள்வாயே. (அ)

ஊடுமடவா ரதுதீர்ந்துள் ளுவகைமலிவால் வலிதணையு
மொன்றேநலமென் றநுதினமு முருகுமயற்பே யுடையார்போற்
காடுமலையும் பொருடேடிக் காமுறுந்துழன்ற வினைதீர்த்துன்
கமலக்கழலென் முடிமீது கவினப்புனைவா யெனவடைந்தேன்

பாடும்புலவர் திருநாவிற் பைம்பொற்பொழிலிற் சினைமுகின்முற்
 பழையமறைபா கமத்தலையிற் பத்தனொருவன் பகர்தூணி
லாடுமயில்வா கனத்தரசே யையமறுத்தா ண்டருள்வாயே
 யருள்கூர்திருச்செந் தூரிலென தையமறுத்தா ண்டருள்வாயே. (கூ)

வேறு

தந்தத்தன்னன தந்தத்தன்னன தய்யனதத்தனனு

கொம்புச்செம்மலை யென்கத்துன்னெழில் கொள்ளுமடற்றகராய்
 குன்றைக்கைம்முக வன்றுட்டன்னெடு கொல்லுமயிற்படையாய்
வம்புக்கொம்மைய கொங்கைப்புண்ணிய வல்லிமடிப்புதல்வா
 வஞ்சத்தம்மனர் தந்தூர்க்கண்ணெதிர் வையுமருட்புலவா
செம்புற்றுன்னத வொன்றைத்தன்னது செய்யவரைக்கணிவார்
 சிந்தைக்குண்மகிழ் வொன்றப்பன்னிய தெய்வமொழிக்குரவா
வம்புக்கண்ணியர் தொந்தத்தின்முநி னையமறுத்தருளே
 யன்பர்க்குண்மைசொல் செந்திற்சண்முக வையமறுத்தருளே. (கம)

தய்யத்தந்தன தய்யத்தந்தன தய்யனதத்தனனு

வல்லொக்குஞ்சிறு தொய்யிற்கொங்கையர் மையல்வலைப்படலால்
 வர்மச்சிந்தையர் கையிற்புன்பொருள் வெளவியிளைப்பதனு
வில்லத்துன்பினர் கைசுற்றுங்கலி யெய்திபிளைத்திடலா
 லெள்ளற்கொண்டிந னைவுற்றுன்றனை யில்லையெனத்தளர்கேன்
வெல்லத்தின்சுவை யொல்கச்செந்தமிழ் விள்ளுமவர்க்கெளியாய்
 வெள்ளைச்சங்கா னள்ளற்கண்டருண் மெய்பகர்சற்குரவா
வல்லற்றொந்தா வைதிற்சிந்தியெ னையமறுத்தருளே
 யையர்க்கின்பருள் செல்வச்செந்திலி லையமறுத்தருளே. (கக)

தந்தாதந்தன தந்தாதந்தன தய்யனதத்தனனு

ஐந்தாகும்பொறி கொண்டார்தஞ்சுத வையமறுத்தருளே
 யம்போசன்றனை வென்றுடுங்குக வையமறுத்தருளே
யந்தோவென்றழல் கண்டாய்வந்தினி யையமறுத்தருளே
 யஞ்சேலென்றுமுன் விண்டாயின்றென தையமறுத்தருளே
யந்தார்கின்றநெ லென்றுய்துன்புடனையமறுத்தருளே
 யன்றேநம்பின னன்றேமிஞ்சிடு மையமறுத்தருளே
யந்தாவென்றுசொல் வம்பேன்வன்புறு மையமறுத்தருளே
 யன்பொர்வந்தமர் செந்தூரந்தண வையமறுத்தருளே. (கஉ)

பத்தாவது

திருவாய்மலர்தல்

கொம்பனையகொங்கையுமை யுங்கிர்த்திகையருங் கொடுத்தபான்மிகவருந்திக்
குஞ்சரமுகத்தொரு முதற்றமையனுடன்மிகக் கொஞ்சிமிகலிக்குலாவி
யம்பரநடம்பயில் பிரானுக்குமுத்தமி ழகத்தியமகாமுனிக்கு
மருணகிரிநாதன்முத லாயசிலருக்குமறி வரியபிரணவமுணர்த்திச்
செம்பதுமவேதனைச் சிறிதுவினவிச்சமணர் திறலழியவாதுவென்று
தினைவனச்சிறுமிதரு சிற்றுண்டிமிகவுண்டு சிறியனேன்சிந்தைதன்னிற்
றெம்படையவன்றொரு விதம்பலதரஞ்சொன்ன திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
செந்திணகரந்தனில்வ ருங்குமாரகுருபரா திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே. (க)

மங்குனிகர்குழல்வாணி நாவினின்றநுதினமு மழையெனக்கவிபொழியவும்
வனசமலரிற்குலவு திருமாதுவறுமைநோய் மருவாதுகருணைசெயவும்
பொங்குமணமலர்வாளி யைந்துடையமதனவேள் பொருதுமயல்விளையாமலும்
புனிதமறைநான்குடைய வேதியனெனக்கெனப் புதியவுடல்சமையாமலுங்
கங்குனிகர்பேருடற் கூற்றுவனெனைக்கண்டு கறுவுதொழில்விழையாமலுங்
கதிர்வேலுமயிலும்வெண் சேவலுமெனைச்சுற்று காவல்சற்றகலாமலுஞ்
செங்குமுதமலர்நிரை யெனக்குலவுமிருமூன்று திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
செந்தமிழ்வளம்பெருகு செந்தில்வளர்கந்தனே திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே.

இந்துநிகர்வதனங்க ளாறுமணிமுடியாறு மிலகுமங்கதநிரைத்தோ
ளீராறுமூவிலைச் சூலம்வச்சிரமுத லியம்புபடையாவுநீபக்
கொந்துலவுமார்பமும் பனிவரைக்குமரியுங் குன்றவிற்கையுளானுங்
குழலினுஞ்சடையினுங் கண்களினுமணிசரண கோகனகமூன்றுலங்க
வந்துசரபம்பொருவு சேவற்பதாகைமிக வாழியெனவோதுகின்ற
வலிபெறுங்கவுமார சமயசித்தாந்தமுணர் மாதவருளென்னைவைத்துச்
செந்துவர்க்கிண்ணங்க ளென்னச்சிறந்துள்ள திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
செயமலிந்துயர்செந்தி னகரில்வந்தமர்கந்த திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே.

பரசமையமத்தனையு நடுநடுங்கப்பொருது பாமாலைகோடிபாடிப்
பரவையிற்பொருநையிற் கனலில்விட்டுன்னபல பனுவலையும்வாவழைத்துப்
புரவலர்முதற்குலவு மனிதருங்குலிசப் புந்தரன்முதற்றேவரும்
போற்றுமெய்ப்புகழ்பொருந் தெண்ணியபடிக்கெலாம் புரிகின்றபேறுபெற்று
மரகதநெடுங்கிரி யெனக்குலவுதோகைமயில் வாகனத்திவர்ந்தவேளே [தேன்
வாவென்றழைப்பினுமென் முன்வந்துநீயருள் வழங்கும்வாழ்வுறவிழைந்
திடமிருசடாக்கரத் துள்ளபொருளீதெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
சேவலங்கொடிகுலவு செந்தில்வடிவேலவா திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே. (ச)

வெம்பூதகணநாதர் பலர்பரவுபுகழ்கொண்ட வீரவாகாதியாய
வில்லாளிகளிலிவனு மொருவனேனென் றுலகு மெச்சுமுயர்வென்றிதுன்றிக்
கொம்பூதுவார்தமக் கஞ்சுமொருநால்வகைக் குலமுமகிழ்வெய்தல்கண்டு
கொல்லாதவிரதமெங் கெங்குநிலவச்செயல் குறித்துவழிபடலறிகுவாய்
வம்பூமையாகியெழின் மதுரையின்சங்கத்து வைகுமக்கபடமென்றன்
மட்டுக்கும்வேண்டா மலர்ப்பிரமன்மனைவியுமென் மாமியுமெனக்குலாவுஞ்
செம்பூரவாகனத் தினனோடுபேசலிற் றிருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
தெய்வப்பெரும்புகழ்ச்செந்தின்முருகையனே திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே.

ஆதியம்பரனுன பரமனுஞ்சிவையுநின் னருண்மொழிச்சுவைவிரும்பி
யடல்விடையிலேறுமப் போதுமகலாதுவைத் தளிகூருமந்தவுண்மை
நீதிகருதிடிலென்சொல் வினவுதற்கதியாசை நீயுநின்மனைவிமாரு [யோ
நித்தமுங்கொள்ளன்முறை யாமன்றியடியனே னின்மொழிவிரும்பன்முறை
கோதினின்றந்தைதா யாகுமவர்நின்மழலை கொள்ளின்மறுமாற்றமொன்றுங்
கூறுர்களோவென்னை நீயுமவர்போலநின் குலமயிலில்வைத்துளாயோ
சீதில்பிரணவமணங் கமழ்கின்றதாயநின் திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே [யே
செம்பொன்மதிள்சூழ்திருச் செந்திலெந்தாய்சிறிது திருவாய்மலர்ந்தருள்வை

வேறு

சைவமுதலா மாறுவகைச் சமையப்பயிர்வா டுதல்சிறிதுஞ்
சகியாதுமுன்றன் னூற்றெழுத்தே தஞ்சமெனநம் புறுவேன்முன்
பொய்வக்கணைச்சொற் பலகூறிப் புலையாடுதலே தொழிலாக்கொள்
புன்மைச்சமைய மெனுங்களையின் பொலிவுங்காட்டப் புகுந்தாயே
யைவர்க்கொருதா யாவாளை யயில்வேலாக்கிப் பிரகிருதி
யதனைமயிலாச் சமைத்தேறி யசலங்தொறுஞ்சென் றருள்விளக்குந்
தெய்வக்குகனே யின்றுனது திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே
செந்தூர்க்குமர குருபரநின் திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே. (எ)

ஆராதனஞ்செய் தெழுத்தாறு மருட்டாயெனத்தேர்ந் தறுதினநின்
னணியார்கோலங் கருதுமெனக் கானபெரும்பே றருளாமற்
காரார்குழலார் மையலெனுங் கடலூடமிழ்த்திப் பொருளாசைக்
கனலால்வெதுப்பி வருத்துவதுன் கருணைப்பொலிவிற் கழகேயோ
போராடவுணர் தலையிடலாற் புழுங்குமமரர் குலம்வாழப்
புரியக்கருதுங் குறிப்பதனைப் போகியுதவும் புதல்வவது
சீரார்கனவிற் றெரித்தபுகழ்த் திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே
செந்தூர்க்குமரப் பெருமானின் திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே (அ)

கொங்கேய்ந்தலரு மலர்க்கடம்பிற் கொழிக்குந்தமிழ்நா வலர்கவியிற்
கொற்றம்பொலியுங் கோலவேலிற் கூவுஞ்சேவற் கொடித்தலையிற்
பங்கேருகப்பூந் தடஞ்சுனையிற் பாவையனையார் காங்காலிற்
பலபூணெறிக்குந் திருமறுகிற் பவளமெறிநீர்க் கடற்கரையிற்

றங்கேளிரும்வாழ் வதுகருதுந் தவத்தோர்கருத்தின் மணிகுயிற்றுந்
தகைசாலுறுப்பின் றட்டமதிளிற் சந்தாசலத்திற் றழல்விழையுஞ்
செங்கேழ்பிறங்குஞ் செந்தூரா திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே
சிறியேனுய்யும்பொருட்டொருக்காற் றிருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே (கூ)

வேறு

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனனதனதான

அணிகொள்குறிஞ்சியி னடமுயலுந்துணை யடியேகருதேனே
வதிரயவிங்கித மதுரமுழுந்தமி ழுதனுன்மொழியேனே
பணிமுழுதுங்கர முரகரியென்றகல் படிமீதவிரேனே
பரமனறிந்துயர் பொருளறியுந்தவர் பலருடுறையேனே
கணியெனநின்றொரு குறமின்மணம்புணர் கனகாமுகவேளே
கருணைமலிந்துள கடவுளெனுந்தொனி கடல்போலொலியாதோ
திணிபெறும்வென்றிகொ டௌமகிழும்படி திருவாய்மலர்வாயே
செயமலிசெந்திலில் வருகுகவன்பொடு திருவாய்மலர்வாயே. (௧०)

தந்தத்தந்தன தந்தத்தந்தன தனனதனதான

தந்திக்குந்தக ரொன்றிற்குஞ்சிகி தனைநேர்புகழ்வாய்
சந்தப்பைங்கிளி யின்சொற்கின்புறு தகைசால்குகவேளே
யந்திச்செந்தகை துன்றத்தன்றிரு வருளால்வளர்பாலா
வன்பிற்கெஞ்சின னுய்ந்திட்டம்பெற வயில்வேல்விடுதோளா
வந்திக்கின்றவர் துன்றச்சந்தத மலைதோறமர்வோனே
வஞ்சச்சிந்தைகொள் வண்டர்க்கந்தகன் வடிவாமுருகோனே
சிந்திக்கும்புகழ் தந்தத்தங்கமழ் திருவாய்மலர்வாயே
செந்திற்புங்கவ வென்றற்கென்றொரு திருவாய்மலர்வாயே. (௧௧)

தத்தத்தந்தன தத்தத்தந்தன தனனதனதான

சித்தர்க்கன்றொரு சொற்செப்புங்குக திருவாய்மலர்வாயே
செச்சைத்தொங்கல்வ னப்புத்திண்புய திருவாய்மலர்வாயே
சித்தத்தன்புறு பத்தர்க்கின்பரு டிருவாய்மலர்வாயே
செக்கர்ச்செந்தகர் பற்றிக்கொண்டவ திருவாய்மலர்வாயே
சித்திக்கும்பர முத்திக்குந்தகு திருவாய்மலர்வாயே
திக்கெட்டும்புகழ் மெய்ச்சத்தங்கமழ் திருவாய்மலர்வாயே
தித்திக்கின்றதி னைச்சிற்றுண்டிகொ டிருவாய்மலர்வாயே
செப்பச்செந்தின கர்க்கொற்றம்பொரு திருவாய்மலர்வாயே. (௧௨)

பதினேழாவது

சத்தியம்

செந்தகையகல்லாடை யுந்தவளநீறுஞ் சிறந்தகண்டிகையுமாய
திருவேடமுள்ளபல முனிவரெனநான்மறைத் திரிசுதந்தராதியா
மந்தணர்களெனமன்ன ரெனவணிகரெனவுழு மலப்படைக்காரரென்ன
வயிலணியுமறவேட ரென்னமடமாதருட னுடல்புரிகூத்தரென்னக்
கந்தன்முருகன்குமா னெனலாதியாம்பெயர்க் காரரெனமழலைதவிராக்
கான்முளையினங்களென வுள்ளபடிசிந்தையிற் கருதுருவடிவமென்னச்
சந்ததமுமென்கனவில் வந்துநீபகர்கின்ற சத்தியந்தவறுணாதே
சந்தவரைதிகழ்செந்தில் வந்தகுகனேயுனது சத்தியந்தவறுணாதே. (௧)

விண்முகப்புலவர்களு மேதினிப்புலவர்களும் வெண்ணீறுமிகவணிந்து
மெய்த்தவம்புரிவாரும் வேடமட்டிட்டுடன்னில் வீணுட்கழித்துளாரும்
பண்முகச்சுருதியுணர் பனவர்முதலாமெனப் பகர்கின்றகுலினர்தாமும்
பசுமேடமாதியவு மளவறுந்துயர்கொண்டு பாதலித்திடலறிந்து
மண்முகத்தொருதூவ னுகிவிளையாடாத வன்மையுன்றன்மைகொல்லோ
மதுரையிற்சமணரைக் கழுவேற்றவந்தபுகழ் மறையாமலருளினைவாய்
சண்முகக்குமாகுரு பாமுருகனேயுனது சத்தியந்தவறுணாதே
தமிழ்வளம்பொலிசெந்தி னகர்புரந்தருள்கந்த சத்தியந்தவறுணாதே. (௨)

பொதுமுதலெனக்குலவு நாதநாதாந்தபரி பூரணசொரூபமொன்று
பொன்றுமலென்றென்று முள்ளபடியுள்ளதும் போதாதுபுரமெரித்து
விதுவணிசடைப்பரம னுதியையவருமாகி வேறுமிந்திரனுதியாம்
விபுதர்களுமேனைய சராசரங்களுமாகி வெல்லரியசூரைவென்று
பதுமகோமளைமங் கலங்களைந்தயிராணி பைம்பொன்மங்கலமுற்றநூல்
பழுதின்றியிலகப் புரந்தருளமடுவிலொரு பவளவடிவஞ்சமைந்தாய்
சதுமறையிலாகம புராணங்களிற்சொன்ன சத்தியந்தவறுணாதே
சரவணபவாசெந்தி னகர்வளர்குகாமுன்சொல்சத்தியந்தவறுணாதே. (௩)

ஆக்கிடலளித்திட லொழித்திடன்மறைத்திட லநுக்கிரகமெய்தவிடலா
மைவகைத்தொழிலுமவை யின்றியதனிப்பதமு மானசினெழுத்தாறுமே
பாக்கியமெனக்கருதி நீறுபூத்தொளிர்கின்ற பவளமேனியைவெற்றிவேற்
படையினைத்தோகைமென் குடைநிலவுபிணிமுகப் பரியினைப்பதகத்தாற்
றுக்கியமரிடுசேவ லங்கொடியைமுத்தமிழ்ச் சந்தப்பசுங்கிள்ளையைச்
சற்றுமறவாமற் றியானித்திருக்குமச் சமையத்துதிப்பதான
சாக்கிரக்கனவினிடை வந்துவந்துரைசெய்த சத்தியந்தவறுணாதே
சருவதந்திரயோகர் வருசெந்திலாயுனது சத்தியந்தவறுணாதே. (௪)

வெள்ளைமலரிருபோது முப்போதுநல்கியதும் விண்ணிலசரீரியாக
வெகுவிதஞ்சொல்லியது முலகத்துளார்பலர் விளம்பிடச்செய்தவிதமுங்
கிள்ளையெனவாயிரந் தரமெனதுகனவிற் கிளத்தியதுமையமுற்றுக்
கேட்டபடிசீட்டளவில் விசையளித்ததுவுங் கிரீடாதிபரையுமதியாக்
கொள்ளைமதம்வலியக் கொடுத்ததுவுமுத்தமிழ் கொழிக்குநலமுதவிவினவிக்
கொண்டாடியதுவுமிப் போதுநாவிடைநின்று கூறுவதுவுங்குறிக்கிற்
றள்ளைமுதலாயபொரு ளன்குநீயாகியதோர் சத்தியந்தவறுணதே
சருவசமையங்களும் பரவுசெந்தூரநின் சத்தியந்தவறுணதே. (ரு)

குமரகுருபரனை நாளையுனைக்கவிதை கூறிடச்செய்தேனெனக்
கொற்றமிகுமார்பினிற் றட்டிமுக்காலுமுன் கூறவிலையோவொருக்காற்
பமரமுரனீபங் குராவெட்சிபோலுநின் பாமாலையென்கவிலையோ
பைம்பொற்பெருஞ்சிவிகைமீதுவந்தொருசொலைப்பலதரஞ்சொல்லவிலையோ
சமரமிகுசேவலங் கொடியங்கெதன்மொழிகொண்டு சத்தமிடவிடவில்லையோ
தனிவீரவாகுவைக் கொண்டுபலவசனங்கள் சாற்றிடச்செய்யவிலையோ
தமரவர்களானகவு மாரர்சிலரறியச்சொல் சத்தியந்தவறுணதே
தண்டமிழ்ச்செந்திநகர் கொண்டகுருநாதனே சத்தியந்தவறுணதே. (கூ)

வேறு

மானேர்விழியார் மொழிவிளக்கு மையல்வலையி னிடைப்பட்டு
மதவேள்கணையாற் றுளைப்புண்டு மறுகுந்துயரின் மலிவறிந்து
மேனேனிரங்கா திருக்கின்று யென்னையுனதாளெனவுலகு
மிசைக்கப்புரிந்தோ னெவன்கொல்லோ யாதுன்செயலுக் கயலியம்பா
பூனேயுயிரே யுயிர்க்குயிரே யொன்றாய்ப்பலவா யுயர்பொருளே
யுலவாப்புகழ்ச்செந் தூர்ப்பெருவாழ் வுடையகுகனே யுமைமதலாய்
தானேவலியத் தடுத்தாண்டாய் தமியேற்கருளாய் சத்தியமே
சந்தாசலத்துன் றனையடைந்தேன் றமியேற்கருளாய் சத்தியமே. (எ

ஜோதுதவிர்சீர்த் திருமலையின் குவட்டிற்கழுகு மலைத்தூணிற்
குலவுமருணகிரிக்குகையிற் கொச்சிக்கழியி னுவாயி
லோதுமிவைநேர் பலதலத்தி லுறுகனுறும்போ தனதருள்வந்
துய்யப்புரிந்த விதஞ்சிறிது முலகோருணரத் தக்கனவோ
காதுமுனைவேற் படைப்பூசைக் களிப்பொன்றளித்தாய் பயன்சிறிதுங்
காட்டாதிருக்கத் தகுங்கொல்லோ கழறன்முழுதும் பிழையாமோ
தாதுமலிபூங் கடம்பணிவாய் தமியேற்கருளாய் சத்தியமே
சந்தாசலத்துச் செந்தூரா தமியேற்கருளாய் சத்தியமே. (அ)

நந்தப்பொலிவை மணிக்குவையை நாறுமலர்ப்பூம் பொழிலினத்தை
நந்தாவனத்தை வயற்றெழிலை நாற்றுநடுவார் தமைநகுவெண்
டந்தக்களிற்றைக் கமலமலர்த் தடத்தைக்கதலி தனைக்கரும்பைச்
சாலிப்பயிரைப் புகழ்வதற்குச் சலிப்புற்றுனக்கே தமிழ்பகர்வேன்

கந்தக்கடம்ப மலர்மார்பா கதிர்வேற்படைக்கைக் காவலவா
கண்களறுமுன் றுடையானே கருணைக்கடலே கதித்துணையே
சந்தப்புலவர்க் கெளியானே தமியேற்கருளாய் சத்தியமே
சந்தாசலத்துச் செந்திலெந்தாய் தமியேற்கருளாய் சத்தியமே. (௯)

வேறு

தந்தன தான தந்தனதான தத்தன தனதான

பங்கயமாது றென்றுளிர்சேர்தோய் பற்பலர்மயலாலே
பங்கமதானே னென்கினுமேலோர் பத்தியைவிடுவேனோ
புங்கவராவா ருந்தளர்நோய்சேர் பொய்ப்பொருணசையாலே
பொங்கருள்வாழ்வே தஞ்சமெனுவாழ் புத்தியையிகழ்வேனோ
சங்கரனூர்பே னுங்கழலானே சற்குருவெனவோதார்
தம்புடையூடே சென்றவரோடே தக்கமுமிடுவேனோ
தங்கமயூரா செங்கதிர்வேலா சத்தியமறிவாயே
தண்டமிழோர்சூழ் செந்தில்விசாகா சத்தியமறிவாயே. (௧௦)

தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன தத்தனதனதான

பண்டைக்கொடுவினை துஞ்சப்புரிவது பற்றிடல்பிழையாமோ
பஞ்சத்துயர்பவ ரஞ்சக்கறுவுநர் பட்சமுநலமேயோ
சண்டைப்பகடிவர் துங்கச்சமன்வலி தட்டிடலரிதேயோ
சங்கப்பலகையி லின்றுற்றிடவல தத்துவரிலையேயோ
கெண்டைக்கயல்பொரு கண்பெற்றுளவறு கிர்த்திகைமகிழ்பாலா
கெஞ்சச்சிலர்சிலர் கொஞ்சக்கலைகவர் கிட்டிணன் மருகோனே
தண்டைக்கழல்கொடு குன்றிற்றிரிகுக சத்தியமறிவாயே
சந்தக்குவடொளிர் செந்திற்குருபர சத்தியமறிவாயே. (௧௧)

தத்தனதனன தத்தனதனன தத்தனதனதான.

தத்தறவடிவேல் விட்டருள்குகனே சத்தியமறிவாயே
தற்பரன்விழியான் முற்றருபுதல்வா சத்தியமறிவாயே
தத்துவமுடிமீ துற்றசண்முகனே சத்தியமறிவாயே
சட்டியின்முதுகு ரைக்கோலைபுரிவாய் சத்தியமறிவாயே
சத்துமுதலவா முப்பொருளுடையாய் சத்தியமறிவாயே
தட்டறுமறுபூ திக்கொருதுணைவா சத்தியமறிவாயே
சத்துவகுணர்சூழ் சற்குருபரனே சத்தியமறிவாயே
சத்தியொடலைவா யிற்றிகழ்முருகா சத்தியமறிவாயே. (௧௨)

பன்னிரண்டாவது

செவிகொடுவினவல்.

பருப்பதத்தெதிரொரு பருக்கைக்கலுறுவதிற் பரிதியெதிரொருமின்மினிப்
பறவையுறலிற்பரவை நீர்க்கெதிரிலானடி பதிந்தகுழிநீர்நிற்றலின்
மருப்பொலிசெழுங்கமல மலரினெதிர்நெய்தலு மலர்ந்திடலின்மும்மதத்து
வாரணத்தெதிரேன மாரவாஞ்செயலின் மயிலெதிரில்வான்கோழியும்
விருப்புடனடித்திடலின் விருவினெதிரிற்குலவும் வெண்சங்கமணியிலருணை
மேவியகிளிப்புலவ ேறாதியதிருப்புகழின் வியனெண்ணிவெட்குறுமற்
றிருப்புகழெனச்சிறிய னேனும்பிதற்றலைச் செவிகொண்டுவினவியருளே
செஞ்சொல்வளமிஞ்சிய திருச்செந்திலாயுனது செவிகொண்டுவினவியருளே.

கொற்றமழுவாளியொடும் வாதமிடுகீரனொரு குன்றிற்புகர்ந்தகவியுங்
குலவருணைநகரிலுள சிகரியிற்கிளியொன்று கூறியதமிழ்ப்பாடலுஞ்
சொற்றகைச்சூதனின் கவியொன்றுகொண்டுபின் சொன்னபிள்ளைக்கவிதையுந்
துயருறுந்தாய்தந்தை களிகூரவூமைச் சுதன்சொன்னசொன்மாலையுங்
கற்றவர்தொழும்புகழ்ப் போரூரனாதியர் கணக்கிலார்கவிதைபலவுங்
கதிர்வேலிலங்குபுய மீதணிந்தவரவர்கள் கருதுநலமருளனிசமேற்
சிற்றறிவினேனொருடுக் கின்றகவிகளையுநின் செவிகொண்டுவினவியருளே
செம்பொனுந்தமிழுமலி செந்திலம்பதிமுருக செவிகொண்டுவினவியருளே.

அஞ்சொற்கிளிப்புலவ னீயேயெனச்சொன்ன வாச்சரியமொன்றுபோது
மப்படியிருக்கிலேனை யிப்படிவருத்துவ தடாதடாதையகோகோ [ய்
வெஞ்சொற்புறச்சமையர் தங்கண்முன்னணிமன மேனியொடுமெவியவிட்டா
விபரீதகெம்பீர வுற்சாகமெய்தப்பல் விதமுரைத்தேங்கவைத்தா
யெஞ்சொற்பனத்தோடு நனவினுமிருந்தவறி வேகமேயன்றியிலையே [டோ
யிப்பொருளமைந்தகவி யொன்றொருதொழும்பற் கியம்பியநின்மறதியுண்
செஞ்சொற்றமிழ்ப்புலமை தந்தநீயென்சொலைச் செவிகொண்டுவினவியருளே
சித்தர்புகழ்செந்தினக ரத்தில்வளர்கந்தனே செவிகொண்டுவினவியருளே.

புவிபடைத்தவனைப் புடைத்தநாளிற்றந்தை போற்றற்பொறுத்துமகிழும்
புதியநெறியாளனென் றொருபெயரெடுத்தாய் பொறுமையாற்போர்விளைத்த
கவிஞர்தங்கழகத் திருந்தநாளூமையங் கனிவாயனெனநிகழ்ந்தாய்
ககனத்திலொருகுற மடந்தையுறுநாளையிற் காமுகத்தன்மையுற்றாய்
யவிழ்மலர்ப்பொழினீடு மருணைநகரிற்புலவ னங்கத்தையமணீற்று
மப்பொழுதுகண்ணிலா னெனவிருந்தாயென்னை யாளாததகைமையதனாற்
செவிடனென்றொருபெயரு மெய்தேல்விரைந்தினிச் செவிகொண்டுவினவியருளே
செந்திலம்பதியில்வளர் கந்தவென்சொற்களைச் செவிகொண்டுவினவியருளே.

கந்திப்பசுங்காய் நிகர்த்தமுலைமங்கைக்கொர் கையுதவிமுன் னின்றதுங்
கற்கிமுகவேதாள முங்கிரியுமிருகூறு காணவடிவேல்விட்டதும்
புந்தித்திறங்குலவு மருணகிரிநாதன் புகன்றதூணிடைவந்ததும்
புளிமரக்கொம்பொடித் திடலாதியாயபல புலவருக்காச்செய்தது
மந்திக்குணங்கொண்ட தமியேனையிவ்வணம் வணக்கியதுமொவ்வொருக்கால்
வலியவந்திந்திரா தியருக்குமெய்தரிய வார்த்தைகள்பகர்ந்தேகலுஞ்
சிந்தித்துநல்கெனக் கேட்டபொருளியாவையுஞ் செவிகொண்டுவினவியருளே
செந்திற்பதிக்குமர குருவேயென்மொழிகளைச் செவிகொண்டுவினவியருளே.

மும்மணிக்கோவைபல மாலைபலவந்தாதி மூவகையபலவின்னவா
முதுநெறிப்பனுவல்பல புதுநெறிப்பனுவல்பல முத்தமிழ்ச்சுவைவழாம
லிம்மணிற்புலவர்பலர் மகிழ்வுறமொழிந்தனை யிப்போதுநுவலுகின்றே
னின்னமும்பகருவே னின்னருளுரித்தெனக் கிந்தமட்டினிலிருந்துங்
கைம்மணிச்சம்பந்த ஞதியர்க்குந்தையருள் கருணையிற்சிறிதுநல்கக்
கருதுகில்லாயிதுன் பெருமைக்கிசைந்ததோ கனகத்தினிடைபதிந்த
செம்மணிக்குண்டல மசைந்தாடுமீராறு செவிகொண்டுவினவியருளே
செந்திற்பதிக்குமர குருநாதனேயுனது செவிகொண்டுவினவியருளே. (௬)

வேறு

வெப்புமலியுங் கனற்போனு மிடியின் றுயரா விருளாய
வேழமேற்கொண் டமர்செயும்வேள் விறற்பூங்கணையான் மெலிவெய்தி
யெப்புமுதலாம் பிணிபலதோய்ந் திறவாவண்ண முனைக்கருதி
யெழுத்தோராறு மிகக்கூறி யியலாதியமுத் தமிழ்பகர்வேன்
றுப்புவரையோர் மரகதப்பைந் தோகைவரைமேற் றிகழ்ந்தாங்கு
துலங்கியிமையா விழிப்பெருக்காற் றூயகருணை மிகச்சொரிந்தியான்
செப்புமொழிக ளனைத்தையுநின் செவியால்வினவி யருள்வாயே
செந்தூர்க்குகனேயுனதுதிருச்செவியால்வினவியருள்வாயே. (௭)

கன்றையிழந்த புனிற்றுவுங் காலியிழந்த பசுங்கன்றுங்
கதறுந்துயருஞ் சகித்தவற்றைக் காதியருந்திக் களிகூர்ந்து
நன்றையிகழ்ந்து பிழைபலவு நடுவாரிறுமாப் பதுகண்டு
நானுமெனைச்சார்ந் துள்ளாரு நலிதற்றவிர்ப்பா யெனநம்பிக்
குன்றைமுழுதும் புரந்துவப்பாய் கொற்றவடிவேற் படையேந்திக்
கோலாகலமா மயிலூர்வாய் குறமாதுறையுங் குளிர்புனத்துஞ்
சென்றையெனப்போற் றிசைத்திடுஞ்சொற் செவியால்வினவியருள்வாயே
செந்தூர்க்குமர குருபரநின் செவியால்வினவி யருள்வாயே (௮)

எவ்வேளையுநின் றிருவுருவ மிதயத்தவிரு மியற்சிறு
மீனச்சமையத் தினர்பலரு மிரியக்கறுவு மிறுமாப்பு
மவ்வேமுதலாம் பொறிமூன்றுன் றுயவெழுத்தி னரும்பொருளோர்ந்
தகிலத்தினிவந் துழலாவீ டடையுஞ்சுகமும் பெறவிழைந்தேன்

றெய்வேந்திரன்றன் றுயர்களைந்து தேவர்பலர்தஞ் சிறைநீக்கித்
திறற்சூர்மாவைக் கடலோடுஞ் சிலம்பினோடுஞ் செகுத்துவருஞ்
செவ்வேற்குமர குருபரனே செவியால்வினவி யருள்வாயே
செந்தூர்முருகப் பெருமானின் செவியால்வினவி யருள்வாயே. (௯)

வேறு

தனதனதனன தனதனதனன தனதனதனதான

பவமருள்வினையான் மெலிவுறுமெளியோர் பகர்துதியினியாதோ
பழமையிலுளநா வலர்கவிகளினீ படர்மயலுறலேனோ
வவனவளதுநா னெனவெகுவிதமா யறைவதுதவிராதோ
வயனரியாறு கியர்தொழுமுனதா ளமர்நிலையறிவேனோ
கவளமுமதவா ரணமுகனொடுநீ கலகமுனிடல்வீணோ
கடல்களைநிகர்வே தமுமளவறுமா கமவகைகளும்வேறோ
சிவகுருபரனே சரவணபவனே செவிகொடுவினவாயே
திருமலியலைவாய் நகருறைமுருகா செவிகொடுவினவாயே. (கo)

தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதான

அறிவினையறிவது பொருளெனுமொருமொழி யதனநுபவமோரே
னழகியமரகத மயின்மிசையெனதெதி ரவிர்தரநினையாயோ
மறியொடுமழுவணி தருபரசிவனென வழிபடுநெறிகாணேன்
மலிபொழிலருணையில் வருகிளியொடுமொழி மறைமுடிவுரையாயோ
பறிதலையமணர்கண் முதலியகொடியவர் பகைதவிர்கிலன்மேனாள்
பனிவரைமகண்முலை யமுதயில்கவிநிகர் பரிசுறவருளாயோ
சிறியவரிடையொரு சிறியவனுவல்வன செவிகொடுவினவாயே
திரைகடல்பொருமண மலைமிசையுறைகுக செவிகொடுவினவாயே .(கக)

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனதனதனதான.

சிரவணமந்திர புனிதர்தொழுங்குக செவிகொடுவினவாயே
திருமகள்பங்கினன் மருமகபுங்கவ செவிகொடுவினவாயே
சிரகமுனந்தர வருமுனியன்புசெய் செவிகொடுவினவாயே
தெளிதமிழஞ்சுக மிகவுநெருங்கிய செவிகொடுவினவாயே
திரமிகுதிண்புய மிசையுலவும்பல செவிகொடுவினவாயே
செடிமலியுங்குற மகளுரைநன்குணர் செவிகொடுவினவாயே
திரளையனங்கொளு மெனதுபெருங்குறை செவிகொடுவினவாயே
செயமுறுசெந்திலில் வருமெனிளங்கவி செவிகொடுவினவாயே. (கஉ)

பதின்மூன்றாவது

வல்லபம்வேண்டல்

கற்றைவார்சடைமீது கங்கைமதிகொன்றையங் கண்ணியணியண்ணலாருங்
கருநிறத்துத்திப் பணுடவிப்பாயன்மிசை கடலிடந்துயிலுமாலும்
பற்றைவென்றுளமுனிவர் பரவுபேரவையுடைப் பங்கயாதனவேதனும்
பலமலைச்சிறகரிந் துங்கதுமைகுன்றாத படையோன்றுபற்றுவானு
மொற்றையாழிப்பெருந் தேருடைப்பரிதிமுதலுள்ளபலதேவர்தாமு
முலகினுளமாதவரு மன்னரும்புலவோரு முத்தமத்தன்மையுள்ளார்
மற்றையோர்களுமென்னை மெச்சுதற்கானபெரு வல்லபந்தரவேணுமே
மயில்வாகனசெந்தின் முருகேசனேயின்றோர் வல்லபந்தரவேணுமே. (௧)

வானுலகினுள்ளவரு மெச்சிக்கொளும்பெருமை மன்னியபுசண்டமுனியை
மலயமால்வரைமுகடு தன்னினுற்றுப்பொருநை வரவிடுக்கின்றமுனியைத்
தேனுவிற்காகவிசு வாமித்திரன்கைவிற் றிறலழித்திட்டமுனியைச்
சீரியபுராணங்க ளீரொன்பதாதியவை செப்பிச்சிறந்தமுனியைத்
தானுரைசெய்கின்றபடி யசரங்களுஞ்சொலுந் தனிஞானமுற்றமுனியைச்
சமையங்களாறுக்கு மொருபொதுவனநின்று சங்கரப்பெயர்கொண்முனியை
மானுமுனியென்றென்னை யுலகமுஞ்சொல்லவொரு வல்லபந்தரவேணுமே
மந்தரம்பொருசந்த வரைகுலவுசெந்திலாய் வல்லபந்தரவேணுமே. (௨)

மண்டலத்திற்பகவ னென்னுமந்தணனருளில் வருமாதிமக்களைப்போன்
மதியணிசடைக்காட்டு முக்கட்பிரான்கருணை மருவுமொருநால்வரைப்போற்
கொண்டல்வண்ணம்பெறுமு குந்தனுக்காளனக்குலவுமொருபதின்மரைப்போ
குன்றத்தினுறுகுகையு டைந்தொருபசாசுரங் கூறுபடல்கண்டவன்போற்[ற்
றண்டலைச்சோணகிரி தன்னிலொருசிகரியைச் சார்ந்துய்ந்ததவசியைப்போற்
றமநியமணிப்பதக் கம்பெற்றுளான்முதற் சாற்றளவில்புலவரைப்போல்
வண்டமிழ்க்கவிதைகொடு மாறுதபுகழ்நிறுவும் வல்லபந்தரவேணுமே
வையகம்புகழ்செந்தி லையனேயான்விழையும் வல்லபந்தரவேணுமே. (௩)

கையம்பையேவிக் கணத்திலொருதுட்டனைக் காதியதும்வீரவாகு
கட்டமுதுடன்சென்று வீரபாண்டியன்மரும கனையழைத்திடவிட்டதுஞ்
செய்யதமிழ் மதுரமொரு சிறிதுமறியார்புடை செறிந்தமலைநாட்டுமன்னன்
செம்பொனொருவற்குதவ வோதிடுந்தூதெனச் சென்றமீண்டதுமெய்கொல்லென்
றையமுறுவாருவகை யெய்தவெண்ணீறுமுத லாயமுப்பொருளுமேலென்
றுரணங்களுமாக மங்களுஞ்சொன்னவித மவிர்தரச்செயல்விழைந்தேன்
வையகத்தியாவர்களு மறியவிளையாடுமொரு வல்லபந்தரவேணுமே
மங்களம்பொலிசெந்தில் வந்தகந்தாவுனது வல்லபந்தரவேணுமே. (௪)

பூரணப்பொருளாய நின்வதனமாறுமே புனிதமிகுசமையமாறுப்
புகலுமறையாகம புராணங்களாதியவை புவியுள்ளநாள்வரைக்குஞ்
சீரணப்படவின்றி மிளிர்தருநிமித்தஞ் செருச்செய்யுமன்னர்புடையின்
றேசிகனெனக்குலவு பேராண்மையெய்தியொரு தெரிசனந்தன்றுரைத்த
காரணப்பயனடைந் திந்திராதியர்மருவு கனககராதியிற்போய்க்
கவுமாரசமையப் பயிர்க்கினியதாமருட் கவியாரிபெய்துகளியால்
வாரணக்கொடியே செயஞ்செயமெனக்கூவும் வல்லபந்தரவேணுமே
மகிதலம்புகழ்செந்தி னகர்புரந்தருள்கந்த வல்லபந்தரவேணுமே. (௫)

ஓயாதுவாதமிட் டுழல்கின்றசமையங்க ளுள்ளவர்கள்பலருமஞ்ச
வுடலிழந்தோர்சிலர்பி னதனோடுபூமியி னுலாவவுருவங்கண்மாறப்
பாயாதுபுலிகரடி யாதியவைபசுவெனப் பழகமுனிறந்தபாடற்
பனுவன்முற்றும்புவியி லொலிதபக்கற்பங்கள் பலகோடிநிமிடமாக
வாயாலுரைக்குமுன் றொலையுமொருகணநேர மாவூழிகாலமாக
மற்றுமணிமாவாதி யாயவெண்ணெண்வகையும் வந்தேவல்செய்துநிற்க
மாயாவிலாசந் தருட்சித்துவிளையாடும் வல்லபந்தரவேணுமே
மருவார்பொழிற்செந்தின் முருகாவெனக்கென்றொர் வல்லபந்தரவேணுமே.

வேறு

தறுகட்கொடுங்கூற் றுவன்பகையாற் றண்பூங்கணையான் சமர்ப்பெருக்காற்
சலசாதனத்தான் றரும்பவத்தாற் றழலிற்கொடிய மிடிநோயா
லுறுவரிகழும் வசைப்பொலிவா லாசைக்கடலா லாணவப்பே
ரழுக்காலருளோ டறந்தவிரு மசடருறவா லனையவற்றாற்
கறுவுஞ்சினமட் டமைந்துவிடங் கலும்பற்றவிர்ந்த மாசுணம்போற்
கைவாளிழந்த விரனைப்போற் கரியமுகில்சூழ் கலைமதிபோன்
மறுகுந்தமியேன் களிகூர வழங்கியருளாய் வல்லபமே
மணமால்வரைச்செந் தூர்முருகா வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (எ)

ஏற்றமருவு நெல்வேலி யிடத்திற்பொருநை நதிநடுவி
லிலங்குமருணைச் சிகரியினி லெழில்வானகத்து மெய்தருநெய்
யாற்றங்கரையிற் புதுவைநக ரதனிற்றிருவா வினன்குடியி
லனந்தாபுரியி லனையநக ரளவில்பலவி லவிர்தருங்கூர்
வேற்றங்கியகை யுடனொருக்கால் வேடக்கொடியோ டொருக்காற்பொன்
மிளிருஞ்சிவிகை மிசையொருக்கால் விளங்கிவிளங்கி மிகவுரைத்த
மாற்றமனைத்து மெய்யாஞல் வழங்கியருளாய் வல்லபமே
வளஞ்சேர் செந்திற்பதிவாழ்வே வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (அ)

தருமமுதனாற் பொருள்விரிக்கத் தகுநான்மறையா தியநூல்கள்
சாற்றுநெறியிற் சிறிதேனுந் தழுவிநடக்குந் தகைமையிலேன்
கருமங்கடந்து சிவயோகக் காட்சிபெறுவார் தமையுமிகழ்
கசட்டுமனத்தே னதுகனவிற் கவின்றுபலசொற் கழறியதால்

வருமம்பெருக்கி யிறுமாந்து மயின்மேன்வஷிய விழியெதிர்நீ
வருவாயெனவே நினைகின்றேன் மாலைக்கடப்ப மலர்கமழு
மருமக்குமர குருநாதா வழங்கியருளாய் வல்லபமே
மஞ்சார்பொழிற்செந் தூர்க்கிறைவா வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (௯)

வேறு.

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தய்யனதனதான

மந்தரமென்றொளிர் கொங்கைமடந்தையர் மையலிலமிழாதே
வஞ்சகநெஞ்சுறு குண்டரையெங்கணும் வைதலின்மெலியாதே
கந்தரமென்றுத வுந்தொழில்கொண்டவர் கைகளையிகழாதே
கன்றியடைந்தவர் நொந்து கொளும்படி கைதவமுயலாதே
செந்தமிழின்சுவை கண்டுகொளுஞ்சிலர் செய்பிழைகருதாதே
சிங்கமுகன்குறு கும்படிவிண்டுளை செவ்வியைமறவாதே
வந்தனைகொண்டுனை நம்பிவணங்கிடும் வல்லபமருள்வாயே
மன்பதைமிஞ்சிய செந்திலில்வந்தவ வல்லபமருள்வாயே. (கo)

தந்தாதத்தன தந்தாதத்தன தய்யனதனதான

கந்தாகற்றவர் கொண்டாடத்திகழ் கையயிலுடையானே
கங்காளத்தார் தம்பாலத்தருள் கல்விழைவுறுபாலா
திந்தாதித்திமி யென்றாடற்பயில் செவ்வியமயில்வீரா
செங்கேழ்முற்றிய குன்றேயொத்தொளிர் திவ்வியமுருகோனே
கொந்தார்வெட்சிய ணிந்தாய்நத்திய கொள்கையினிருமானார்
கொண்காசத்துரு சங்காரக்குக கொய்யினுமிதழ்வாடா
மந்தாரத்தொடை மொய்ம்பாமெச்சிடும் வல்லபமருள்வாயே
மஞ்சார்வெற்பவிர் செந்தூரிற்றனி வல்லபமருள்வாயே. (கக)

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தய்யனதனதான

மரவடிவங்கொளு மவுணனைவென்றவ வல்லபமருள்வாயே
மகபதிதன்குல முடனுயவந்தவ வல்லபமருள்வாயே
மரகதமென்றொளிர் மயிலிவர்புங்கவ வல்லபமருள்வாயே
வனசரமங்கைத னடிபணியுங்குக வல்லபமருள்வாயே
வரதமுடன்றனி யபயமுணர்ந்துகொள் வல்லபமருள்வாயே
மகிதலமெங்கணு மறியுநலஞ்செயும் வல்லபமருள்வாயே
வரமுனிவன்றமிழ் கொடுபலவென்றிபுல் வல்லபமருள்வாயே
வளையெறியுங்கட லலைமலிசெந்திலில் வல்லபமருள்வாயே (கஉ)

பதினொன்காவது

புகழ்வேண்டல்.

பாமிகவனைந்துனது பங்கேருகப்பொற் பதங்களுக்கேயணிகுவேன்
பகைவென்றுபரஞான மிகைதருஞ் சத்திப்படைப்பூசையாசைதவிரே
னேமியங்கைக்கடவு ளாமெனவிதஞ்செய்து நின்னருள்விளக்கமுணர்வே
னித்திரைசெயினுமுன் னெழுத்தாறுமறவாது நித்தநித்தம்புகலுவேன்
காமியமும்வீடும் பெறத்தக்கவண்மையுறு கவுமாரர் புடையினடுவிற்
கனகமயின்மீதேறி வந்தென்முனின்றுனது கைப்பனீரிலைநீறதாற்
பூமியொடுவானகமு முள்ளமட்டழியாத புகழெனக்குதவியருளே
பொன்றுதசித்தர்புகழ் செந்தூரிடத்திலொரு புகழெனக்குதவியருளே (க)

காரூர்பொழிற்பொதியை முனிவனுநறுந்தமிழ்க் கழகத்திலுறுகீரனுங்
கனல்வரைச்சாரலஞ் சிகரிவருபுலவனுங் களிமலிந்துளபோகனும்
பாரூர்பெருந்தகை படைத்துயர்திறற்புலிப் பாணியும்பாலையனும்
பாடலபுரத்தொருவ னுந்திருக்கோவலூர்ப் பரமயோகியுமுநங்கை
தேரூர்தருங்காளி விழவில்வெட்டுண்டுள தினத்தில்விளையாடியவனுந்
திருமலையிலானிரை புரந்திருந்தவனுந் திருந்துரைவிளம்புதன்மைப்
போரூரனுதியர்க ளளவிலார்களுமுற்ற புகழெனக்குதவியருளே
பொங்குதண்கடலொலிகொள்செந்திலம்பதிமுருக புகழெனக்குதவியருளே.

விதிரிலைகுலாவுதனி வேலாயுதப்பூசை மேலுமேலும்புரிந்து
மெய்பருட்பேறுகொடு கவுமாரர்புடையோடு வெற்பினங்தோறுமேகிப்
பதிதருமமாதியவை யொருமூன்றுமளவற்ற பலகோடிவிதமியற்றிப்
பாவங்களத்தனையும் வேரோடறக்கொன்று பரசமையமுழுதும்வென்று
மதிபுனையும்வச்சிரக் கையன்முதலாமெண்மர் வாழுநகரங்கடோறு
மலரவன்றிருமா லரன்குடிகொளுலகுதொறும் வலிதுபோய்மீள்வதன்றிப்
பொதியைமுனிநாதனம ரவையினுஞ்சென்றுவரு புகழெனக்குதவியருளே
புபலினம்பொதிசந்த வரைநிலவுசெந்திலாய் புகழெனக்குதவியருளே (ஙட)

ஆதவனையேபரம் பொருளென்றுணார்பலரு மரியசவுரவனென்னநீ
ரணிசடைச்சிவனன்ப ரைந்தாமெழுத்தினுக் கணியாகினனென்னநால்
வேதமுதலானபரை தன்னன்பரனைவோரு மிக்கசாத்தேயனென்ன [வோர்
விண்டுவைத்தெண்டனிடு கின்றவர்களனைவோரும் வீரவயிணவனென்ன
மாதரசியைக்கயிலை மீதுவிட்டானன்பர் மன்னுதம்பினமென்னநின்
மலரடிகளைப்பரவு கவுமாரரனைவோரு மனமறிபுமென்னவுண்மைப்
போதபரமானந்த மயமானபேருட் புகழெனக்குதவியருளே
புலவர்மிஞ்சியசெந்தி னகரறிந்திடவின்றோர் புகழெனக்குதவியருளே. (ச)

இத்தேகமாதியவை மூன்றையுமுனக்கீந் தெழிற்சரிதையாதிநான்கு
மேகமாகியபத்தி நெறியினுக்கயலன் றெனத்தெளிந்தெந்தநாளுஞ்
சத்தேயிருப்பதென வாதாடும்வேதாந்த சாத்திரக்காரருக்குஞ்
சமயவாதிகளுக்கு மொருபொதுவனுகித் தவம்புரியுமவர்களன்றிச்
சித்தேதுநானேது சிவலோகமேதெனச் செப்பியுழல்கின்றபேருந்
தெய்வங்கள்கோடாநு கோடியுண்டென்னுந் திருட்டுக்கருத்துளாரும்
புத்தேளிர்தாமும் பெறற்கரியதானமெய்ப் புகழெனக்குதவியருளே
பொன்பரவுசெந்தில்வளர் போர்வேலவாவுனது புகழெனக்குதவியருளே.

பொற்புமிகுமரகத கலாபச்சிகண்டியிற் பொன்னகர்க்கிறைவன்மகளும்
புனவேடர்தருமகளு மருகிலுறவேன்முதற் புகல்படைகளாதியாய
வற்புதக்கோலமுமு மையுமிலகநால்விதத் தாரவாரங்களெய்த
வமர்விளக்குங்கொடிச் சேவல்குக்கூகுவென் றண்டமிசைநின்றுகூவக்
கற்புமிகுபலகோடி கவுமாரர்சென்னியிற் கைகுவித்துத்துதிக்கக்
காட்சிதந்தொருசருவ பிரசாதமுந்தந்து கனவுநனவாதல்செய்து
புற்புதமெனப்புவியில் வந்துவந்தழியாத புகழெனக்குதவியருளே
புலையொழிந்துயர்சீல மருவுசெந்திலில்வேல புகழெனக்குதவியருளே. (சு)

வேறு

பேசுமருமைத் தவத்தோரும் பெருகுமதுரத் தமிழ்ச்சுவையும்
பிறங்குநிறமா தியபிறவும் பேணிக்கொளுஞ்சீர்ப் பெரியோருங்
காசுதவிர்மெய் யருளாய கடலாரமுதிற் றிகழ்பெருமைக்
கருத்துள்ளாருந் தினந்தினமுங் காணும்புகழாற் களித்தில்லை
னேசுந்திறமைப் பொலிவெய்தி யெரியிற்சுடுமா ணவத்தோரு
மேமங்குலமா தியகருதி யியற்சீர்மறக்கு மிழிவினரு
மாசுமலியுந் தொழிலோரு மறியும்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
யயில்வேற்குமரா வெனைச்செந்தூ ரறியும்புகழ்ச்சியருள்வாயே. (எ)

கரவில்பெரியோர் தமைச்சேர்ந்துன் கழலேகருதிப் பணிபுரியேன்
கடுவேடமிழ்ந்து நிகர்விழியார் காமக்கடலி னிடைகுளிப்பேன்
பாவைரீல் விடுத்ததமிழ்ப் பனுவல்விரும்பித் தவஞ்செய்யேன்
படியிலுளவூர் தொறுமேகிப் பாழுக்குழைத்துப் பரிசழிவே
னிரவுபகலா றெழுத்தோதி யிடைவிடாதுன் றனைக்கருதி
யிளகுமனத்துக் கவுமாரர்க் கிசையுந்திருப்பே றேனளித்தா
யரவினரசு முரைக்கரிதா மருமைப்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
யலைவாரிதிச்செந் தூரானே யருமைப்புகழ்ச்சி யருள்வாயே. (அ)

கோழியெழுதுங் கொடிவாழி குலவேல்வாழி மயில்வாழி
கொல்லாவிரதக் கவுமாரர் குழுவும்வாழி யெனக்கூறிக்
காழிநகரிக் கவுணியனுங் கடலைச்சினவும் வழுதியுமோர்
கவிஞருடலிற் புகுந்தாங்கு காணும்புதுமை பலவிழைந்தேன்

விழியிதழ்வாய்க் குறமடந்தை விரும்புமழகா திருச்செந்தூர்
மேவுமிறைவா மலைதோறும் விளங்கும்விகிர்தா விரிதிரைநீ
ராழியுடுத்த புவிமீது மளவில்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
யந்தவுலகத் தினுந்தமியேற் களவில்புகழ்ச்சி யருள்வாயே. (கூ)

வேறு

தானனதானன தானனதானன தனதன தனதான

வேதமுமாகம நூன்முதலாயவும் விழைதரு மிருபாதா
வேடுவர்பேதைகு லாவியகானக மிசையொருகணியானே
யாதவராதிரு பேர்களுநாணுற வவிர்தருகுழையானே
யானைமுனொரு வாவியினூடுகொ ளமரமின்மணவாளா
சீதளநீபமி லாவியமார்புறு சிவசரவணநாதா
தேகமுமாவியும் வேறெனவோர்கிலர் தெரிவருநிலையானே
பூதகணாதிபர் சூழ்குகனேயுயர் புகழ்மிகையருள்வாயே
பூசுரர்வாழலை வாய்நகர்பேசிய புகழ்மிகையருள்வாயே. (கo)

தனதனதானன தனதனதானன தனதனதனதான

கரையறுபேரரு ளுததியின்மூழ்கிய களிகொடுநிலவேனோ
கனவினினீமொழி தருபலவாய்மைகள் களவிலதொளிராவோ
மரைநுகர்வேடுவ ரிதண்மிசைமேவிய மகள்குறிபவியாதோ
வகுளம்விடாதணி தருமதவேள்கணை மலரடிபணியாதோ
விரைகமழ்தாமரை மலருறைவாணிடும் விதிவழிதவறாதோ
வெகுமுகமாநதி மருவியகோடிர விமலர்கணருள்பாலா
புரைதவிர்மேலவர் புடைபினுமார்தரு புகழ்மிகையருள்வாயே
பொருதிரைவாரிதி தொழவளர்வேலவ புகழ்மிகையருள்வாயே. (கக)

தனனத்தந்தத் தனனத்தந்தந் தனதனதனதான

கருணைச்சிந்தைத் தவருக்கின்பக் கடலருண்முருகோனே
கயிலைக்குன்றத் திறைவர்க்கொன்றைக் கழறியகுருநாதா
பருவப்பெண்கட் குவகைப்பொங்கப் பரிசுறவருசீலா
பணிலச்செங்கைக் கடவுட்கஞ்சப் பகர்தருகனிவாயா
திருவைச்சங்கப் பலகைக்கொம்பைச் சிவகதியுடனீவாய்
செவியிற்பைம்பொற் கிளிசொற்சந்தத் தெளிசுவைபுகவாழ்வாய்
புருடச்சிங்கத் திரள்செப்புஞ்சொற் புகழ்மிகையருள்வாயே
புனிதச்செந்திற் பதியிற்றுங்கப் புகழ்மிகையருள்வாயே. (கஉ)

பதினைந்தாவது

திருவடிவேண்டல்.

கொஞ்சியமொழிக்கவுரி மேகலாபரணங் குலாவுதிருமடிமீதினிற்
குஞ்சரத்துரிபோர்த்து நின்றாடுமீசர்தங் கொன்றையந்தொடைமார்பினின்
மஞ்சினமுலாவும் பொழிற்சாரலுடனருவி மருவுபலகோடிமலையின்
மலர்வந்தநான்முகன் றிருநாவினின்றுவரு மறையாதிநூற்சிரத்தி
லஞ்சிகியைவேலைத் தியானித்தெழுத்தாறு மறையுமடியார்கணெஞ்சி
லாறாறுதத்துவத் திற்கும்பாலொளிரு மறிவாமகண்டவெளியிற்
செஞ்சிலம்போலிடத் தினநடம்புரிகின்ற திருவடித்துணையருள்வையே
செந்திலம்பதிவாழ வந்தகுருதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே (௧)

குன்றுதொறுமுள்ளபல குகையினங்களையளவில் கோலாகலஞ்செய்யவுங்
கும்பமுனிநாதனிகர் தொண்டர்களுளத்திற் குறித்தபடி விளையாடவும்
பொன்றுதல்விழைந்தும்பர் துயருறத்தானவர்செய் பொல்லாங்கொழித்தாள
புத்தமுதமொத்தமது ரத்தமிழ்ச்சாரமுணர் புலவர்பகர்துதிசூடவுங் [வும்
கொன்றுநுகர்வேடக் குலக்கோதையணையபலர் கூடிமகிழின்பமுறவுங்
குஞ்சரப்பிடரியிற் செந்தகர்ப்பரியினிற் குலமயிற்கலபநிழலிற்
சென்றுவருமம்புயச் செழுமலர்கள்போலுநின் றிருவடித்துணையருள்வையே
சிகரிவளமிகுசெந்தி னகரில்வளர்குருபரா திருவடித்துணையருள்வையே (௨)

தந்தைநிகர்சிற்றிடைக் கலைவாணிகேள்வனுவல் சதுமறையின்மகுடமென்னத்
தவளப்பிறைச்சடைப் பரமசிவனாகமந் தன்னிலுளசாரமென்ன
நந்தையணிபுங்கர முகுந்தன்மகிழ்செந்திரு நயந்துவாழ்மனைகளென்ன
நவிலரியபேரின்ப மயமதற்குபிராகு நாதவிந்தென்னநாற்பாற்
செந்தையுந்தருமன்னை தந்தையெனவிருசுடர்த் தெய்வங்களென்னவொருவன்
செப்பு கவுமாரத் தோகைப்பனுவலிடைநிலவு சீரியர்கணூற்றெண்மர்தஞ்
சிந்தையின்விளக்கென்ன மிளிர்கின்றதாயநின் றிருவடித்துணையருள்வையே
செந்தூர்புரக்கவரு கந்தாவெனக்குனது திருவடித்துணையருள்வையே (௩)

கந்தமலர்பலதூவி யிரவுபகன்முன்னின்று கைகுவிக்கின்றதறிவாய்
கவுமாரசமையமே சமையமென்றிறுமாந்து களிமிகக்கொள்வதறிவாய்
செந்தமிழ்ச்சந்தக் கிளிப்புலவனாதியர் திருப்புகழ்விரும்பலறிவாய்
சேவற்பதாகையே செயமெனச்சந்ததஞ் செப்பிடுந்திறமையறிவா
யைந்தருவெனக்கொடை கொடுப்பதற்கானபே ராக்கம்விழைகின்றதறிவா
யல்லாமலும்பின்னு முள்ளகத்துள்ளவை யனைத்துமறிவாயல்லவோ
சிந்தனைக்கமையாத வருளுததியமுதனைய திருவடித்துணையருள்வையே
சிந்தூரமுழங்குந் திருச்செந்திலாயுனது திருவடித்துணையருள்வையே (௪)

வீடுவார்மகிழ்வெய்தி யணைவதற்காகிய வுபாயங்களுற்றுணர்ந்தீண் [னராய்க்
டொண்பொருளுழைத்துமற் றொருவருக்கணுவளவு முதவாதகொடுமையி
காடுவாமெனகமனை வீடுபோவென்றிடக் கட்டைகளுனக்கெனக்குக்
கைகாலெனப்போர் விளைத்திடத்தளருமொரு காலம்வருமுன்னமுன்னைப்
பாடுவார்தங்களுக் கானபலவிதமாய பணிசெய்துபகலுமிரவும்
பரமகுருபரமுருக சரவணபவாவெனப் பதறுதுரைத்துரைத்துத்
தேடுவார்சிந்தைக் கினிக்குங்கரும்பனைய திருவடித்துணையருள்வையே
சீர்மலிதிருச்செந்தி லூர்மருவுதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே. (ரு)

தந்தியின்பேரொலியு முகிலொலியுமலைகடற் றருமொலியுமணமருத
சந்தவரையிற்குலவு தண்ணருவியொலியுமுத் தகைமருவுமுரசவொலியுங்
கொந்திசையுமலர்வண்டு வரையுள்ளபலபுட் குலத்தொலியுமருணபுரிக்
கோபுரத்துக்கிளி முதற்றொண்டர்பாடிய கொழுந்தமிழ்ச்சந்தவொலியோ
டிந்திரன்செம்பொனக ரிக்குமப்புறமட் டெழுந்தோலிடக்கோடாத்
தினநடுநடுங்கியிரு கண்களுஞ்சிக்கென்ன விறுகமூடியபொதும்பர்ச்
செந்திலம்பதியில்வளர் சிவஞானதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே
செத்துப்பிறந்துதட் டழியாதவண்ணநின் றிருவடித்துணையருள்வையே. (சு)

வேறு.

காம்பிற்பணைத்துத் தொயில்வரையுங் கவின்றோளுடையார் மயற்பெருக்காற்
கவலைக்கடலின் முழுக்காட்டிக் கதறப்படுத்துங் கலிப்பிணியால்
வேம்பிற்கசக்குங் குணமுடையார் வேட்கைநலமா மெனக்கருதி
மெலிவுற்றவர்த மனைதோறு மேவித்திரும்பும் வெறுநடையாற்
றும்பிற்பணியொன் றுறப்பூட்டித் தனிமால்வரையாற் கடல்கடையுந்
தடந்தோளுடையா னெனப்புவியிற் றழைக்கும்பெருமை விழைந்ததனாற்
றேம்பித்தவிக்கு மென்றலையிற் றிருந்தப்புனைவாய் திருவடியே
செந்தூர்முருகா வெனதுமனந் திருந்தப்புனைவாய் திருவடியே. (எ)

வாடித்தவிக்கு மறுசமைய மாந்தர்பலர்க்கு மகிழ்வளித்து
மரையூன்விழையும் புறச்சமைய வழிசென்றுவப்பார் வாழ்வழித்து
வேடிச்சியைக்கண் டுறவாடி விண்ணோர்தாமு முதல்வணங்கும்
வேழமறிய மணம்புரிந்த விளையாட்டனைய விதப்பலவும்
பாடிப்பரவி மலைதோறும் பவளம்பொலிபாற் பரவைநிகர்
பழையவடியா ருடன்குலவிப் பவந்தீர்கதியும் படைக்குநலந்
தேடித்தளர்வேன் சிரத்தொருக்காற் செவ்வேபுனைவாய்திருவடியே
செந்தூர்க்குமரா சிறிதிரங்கிச் செவ்வேபுனைவாய் திருவடியே. (அ)

கந்தாமுருகா வடிவேலுங் கனகமயிலுங் கொடுதோன்றுங்
கருணைக்கடலே யிமையாரூர்க் கலிமுற்றொழிக்குங் கனநிதியே
கொந்தார்மலர்ப்பைம் பொழிற்சீருங் குடவால்வளையூர் மணற்குன்றுங்
கொதிநீர்க்கடலுந் திகழ்செந்தூர்க் கோமானெனவாழ் குருபரனே

யிந்தார்சடிலப் பெருமாற்கு மெழில்கூர்பொதிகைக் குறுமுனிக்கு
மின்னுஞ்சிலர்க்கு முணர்த்தியதே யானுமுணர வெளிதுணர்த்திச்
செந்தாமரையா னெழுத்தழியச் சிரத்திற்புனைவாய் திருவடியே
சிறிதும்பிறரை வணங்காவென் சிரத்திற்புனைவாய் திருவடியே (௯)

வேறு

தனதனதனனா தனதனதனனா தனதனதனதானா

களிமலிவுறுமா வினமுரல்குரவார் கவினிலகியதோளா
கதிரயின்முதலா கியபலபடைதோய் கரமிகையுடையானே
யளிநிறைதருகூர் விழியுமையவள்பா லமுதயில்சிறுபாலா
வரன்வழிபடுநா னொருபிரணவமா மதன்வகைபகர்வோனே
தளிரிலைமலர்காய் கனியுடன் வளரோர் தருவறமுனிவோனே
தமநியமயிலோ டொருகொடியிடைபூ தலம்வலம்வருவோனே
தெளிதமிழ்மதுரா புரியறிபுலவா திருவடிதருவாயே
செயமிகுமலைவாய் நகரியினிறைவா திருவடிதருவாயே. (௧௦)

தந்தனதந்தா தந்தனதந்தா தனதனதனதானா

வண்டனெனும்பேர் கொண்டுனதன்பார் மனநலமிழவாதே
வஞ்சகநெஞ்சார் தங்களிடம்போய் வறுமைகள்பகராதே
கொண்டலுமொஞ்சார் வங்கொடுநின்றூர் கொடைவலியிகழாதே
கும்பனுடன்கூ றும்படியுய்ந்தார் குழுவினைவிலகாதே
சண்டன்வருந்தி துண்டெனவம்பே தளர்துயரணுகாதே
சந்தமொழிந்தார் பின்செலுநின்சீர் தனைமனமறவாதே
செண்டடிகொண்டோர் குன்றைமுனிந்தாய் திருவடிதருவாயே
சிந்துவளஞ்சேர் செந்திலில்வந்தாய் திருவடிதருவாயே. (௧௧)

தானனதானா தானனதானா தனதனதனதானா

சீதளமாறு மாமலரேநேர் திருவடிதருவாயே
சேனுலகாள்வார் சேகரமாவாழ் திருவடிதருவாயே
சீதரன்மேனா ளோதியவீரா திருவடிதருவாயே
தீதுறுசூர்மா வேர்களைவானே திருவடிதருவாயே
சேதனவாழ்வே டேனையுமானும் திருவடிதருவாயே
சேவலையோவா நீலமயூரா திருவடிதருவாயே
சேதமிலாவே லாயுதநாதா திருவடிதருவாயே
சீரலைவாயூர் மேவுகுமாரா திருவடிதருவாயே. (௧௨)

பதினாறாவது

காப்புக்கூறல்

தனனதன தானதன தனனதன தானதன
தனனதன தானதன தனதான தானனா

அருள்வெளியி னூடமார் முனிவர்முத லோர்பலரு
மறியவிளை யாடல்செயு முருகேசனேமுனா
ளகிலபுவ னாதிகளி னிறைவுறுச ராசரமு
மருளியப ராபரைதன் மடிமீதுமேவினா
யவுணர்பலர் கூடியம ரிடுகளம தூடமர
ரயர்வறமு ராரிபுகழ் புகழ்மேவு சேவகா
வலர்கமல நாண்மலரின் மிசையுறையு நான்முகவ
னழுதலற மோதியகை கொளுமீடில்பாவலா
வணிவிழியொ ராயிரமொ டொருகரியி லேறுமவ
னமையுருவ மாறியெழி லயிராணிமார்பினோ
டணையவருள் கூர்வரத சரவணப வாவிணையி
லதிரதம காரதர்கள் பலர்நாடும்வீரனே
யசலமொருகோடியினு மருகிலுள சாரலினு
மநுதினமு லாவுதலின் மெலியாதவேடுவா
வகளபர மோனசிவ கதியினநு பூதியினை
யணுகுமடி யார்கள்பெற விடுஞானதேசிகா ()
வதிமதுர நீர்பெருகு பொருநைநதி யாமதுட
னபரிமித சாரமுறு தமிழ்வாரியீயுமோ
ரமலமுனி நாதனிசை வலிகுலவு நாரதனொ
டணையபெரி யோருணரு மநுகூலமாகுவா
யலைகடலி னீர்பருகி வருமுகிலி னேர்மகிழு
மழகியக லாபமயின் மிசையேறுமாவலா
வனவிடி யேறதென வுருமிவரு மேடமிசை
யரைகொடியி லேறிமுறை யிடுவோரெலாமுநீ
யலதெவர்செய் வாரிதென வுவகையொடுகூறிமல
ரடிபணியு மேன்மையுட னதியாண்மைசேர்குகா
வருணகிரி நாதனிகர் புலவர்கவி மாலையுட
னசடுறமெ னேர்சிலர்சொல் வனசூடனாணிலா
யலகைவச மாயொருவ னுவல்பனுவ லான்மலையு
மதுவுமிரு கூறுபட வுடனேவும்வேலுளா
யருமறைமு தானபிர ணவசொருப மாகிடினு
மகரமுத லானபல பொருளூடுமேவுவாய் (வ)

கருமறவன் வேடமுட னழலனைய பாலையிடை
கவின்மிகுபொ யாமொழியை வலிதாளவேகினுய்
கயலனைய பார்வையுறு மொருவனிதை வாதைகொடு
கதறிடும வேளையொரு காமியரேவாடினுய்
கலைமகள்ப ராவமுழு துணர்புலமை யூடுசில
கழறியவ ளார்வமுறு மதுகாணுமீடேளாய்
ககனநக ராதிகளி லமுதகவ ளாதிநுகர்
களிறதனி லேறியொரு சிலர்நேர்குலாவுவாய்
கடியநம தூதர்பிடி யடியெனவ ராதபடி
கனவுநன வூடுமடி யவர்பானிலாவுவாய்
கலிமுதல வாயபல பிணியிலுழ லாமலொளிர்
கனகமுத லாவிழையு மவையாவுமீகுவாய்
கவிதைபொழி மேகநிரை யனையகவு மாரரெதிர்
கறுவுமதி பாதகர்கள் குலகீறமோதுவாய்
கவலைபெரு காதுமன வுறுதியுட னேவிரவு
களிமலியு மாறுபல விதவாய்மைகூறுவாய் ()

கழையனைய தோளினெழில் குலவியதெய் வானைமகிழ்
கலவியநு ராகமுல கறியாதுபேணுவாய்
கவனெடிதண் மீதுறையும் வனசரமி னுளுபய
கமலகிக ரானபத மிசைநாளும்வீழுவாய்
கபடமிகு மானைமுக வசுரனுடன் மாயமலே
கடுகனைய தூளிபட வொருபோதுமோதினுய்
கயிலைவரை போனுமரி முகனதுகை யோடுதலை
கணமறையு மாறெறிவிசெ யதிகோரவாயனே
கடலினிடை மாவடிவ மொடுவளர்பொ லான்வலிமை
கழியவடி வாளொடுசொல் படையாவுமேவினுய்
கதிரயிலையாடுமணி மயிலதனை நாளுநனி
கருதுமவ ரோடதரி னிடைபோம்விநோதனே
கடுவுமிழும் வாயுரக பதியவச மாகவரு
ககபதியு நாணவொலி யிடுசேவலாளனே
கதியுமெளி தாயுதவு மகிமைமிக பூரமலை
கமழுமலை வாயிலநு தினம்வாழ்விசாகனே (௭)

சருவசமை யாதியினு மருவுபர மாகிவளர்
தனிமுதலை யாடரவ மணிவாரைவானிலோர்
தவளமத வேழமிவர் மகபதிமு னமமரர்
தமதுகுறை தீரவமு தருள்வாரையாதிநாள்

சதுமறைவ லானுமுர கரியுமிகல் கூரவொரு
தழல்வரைய தாகுமென நடுநீடிநுரைவேள்
சததளச ரோருகமென் மலர்விடனு மாமலர
தனிலொருகை போடுமுன மவன்மேனிநீறியே
தறையில்விழ நாடுமழல் விழிவலியு ளாரையெம
தருமன்முடி சாயவொரு கழல்வீசிமாணியார்
தவமகிமை மூவுலகு மறியமடி யாமனுட
றளர்வதுமு ருதொளிர வரமீகுவாரைநீர்
தழைவகைய னேகமல ரிதழிமதி யாதியவிர்
சடைமுடிம யேசுரரை யிடரேசெய்தீமைதோய்
தகுவர்முத லாயவர்கள் வழிபடினும் மேவணபடி
தருகருணை நாயகரை யிமவானவாவுசீர் (௪)

தகுதருண மானனைய விழிமருவு மேனையிரு
தனநுகர்கு மாரியினை யகலாரைநீடுபார்
சலதியுட னேலமிட வுலவுமொரு மூவெயில்க
டவிடுபொடி யாகநகை புரிவாரையோதுபேர்
தசமுடைய வீரனெதிர் சிலைமறவன் வேடமொடு
சமர்செய்தொரு சாயகமு மிடுவாரையாதிநூல்
சகுணவழி பாடுபகர் விதமறிவு முமலொரு
தவறுபுரி தாதைகழ லறமோதுவான்முனே
தடவரையை நேருமடல் விடையில்வரு வாரையொரு
தமிழ்மறையை யோலையினில் வரைவாரையாழிநேர்
சமணர்புடை நீடுகழு மரநிரையி லேறவரு
சலிலவெதி ரேடுசெல நினைவாரைநீறுசூழ்
ததியினிலு மானவரு பொழுதினிலும் வாரியிடை
சலனமுறு போதுமொரு வணையாளுவாரைமால்
சருவியறி யாததிரு வடிமலர்க ளேவவிரு
தரமொருமி ஞண்மனையி னிடைபோயிநுரைநீள் (௫)

வருமமன வேடர்பலர் பரவமகிழ் நாகன்மகன்
வலிதுதவு மூனினையு நுகர்வாரையீடிலா
வடநிழலின் மேவியொரு சதுரரொடுஞானநெறி
வளமுரைசெய் தாரையொளி மலிமாழையானமால்
வரைசிலைய தாகவரி பகழியுரு வாகநெடு
வடிவுறும ராவரசு தனிநாணியாகவான்
வருபரிதி யோடுமுழு மதியுமுரு ளாழியென
மருவுபுவி யாமிரத மிசையேறுவாரைவேல்

வழுதியடி யாலுலக முழுதுநிறை வானசெயல்
மடமையுடை யாருமறி தரவாடினுரையான்
மழுவணிபு யாசலரை வளைகுலவு காதினரை
வளர்கமட வோடுநில மதனூடுபோகுமீள்
வலியதிற லேனமதன் வெளிறிலகு கோடுநிணம்
வழுகுதலை மாலிகையு மணிமார்பினுரையோர்
வணிகனுரு வாகிவள மதுரைநெடு வீதியினில்
வளையலொடு மாமணியும் விலைகூறினுரையேழ் ()

வகையவென நான்மறைகள் பகர்சுரமெ லாமுநிதம்
வளையுமுக வீணைகொடு நுவல்பாணன்வாழவே
வயதுமுதிர் கோலமுடன் விறகுகொடு போனவரை
மதுரமிகு பாடல்சொலி மலைநாடர்கோனநாண்
மகிழவிடு வாரையெதிர் புலியதளி னேடுபொரு
வழுவையத ளாடையென விழைவாரையீறிலா
வரதமுட னேயபய முடையவரை யாசுகவி
வனைதருபு கார்வணிகன் விலைமேவினுரைவிண்
மகமுயலு மாமன்னு தலைசிதறி வேறுதலை
வரமுனிகு வாரையொரு கவிவாணனுகியே
வனசமலர் வாவிமிசை திகழ்பலகை யேறியவர்
மறுகவிடும் வாதினரை மயில்போலுமாதிசேய்
மனையினிடை வானவர்கள் செலநடன மாடினரை
மறுவிறிரு மேனியிடை சிறுநீலமேவவே
வடவையனல் கோடியினை நிகரும்விட மார்பவரை
மடிவில்சிவ னுரைமன மலையாமலாள்கவே (க)

தானத்தனத்தனன தானத்தனத்தனன
தானத்தனத்தனன தானத்தனத்தன.

ஆதித்த னிக்கடவு ளார்மெய்த்த வத்திலுரு
வாகித்த ழைக்குமதி ரூபத்தொருத்தனே
யானைத்து ணைக்குநிக ராநற்ற னக்கவுரி
யாள்பெற்றெ டுத்துமகி ழார்வப்பெருக்கனே
யாரற்றி னத்தறுமி னார்தொட்ட ணைத்தமுத
மாரக்கொ டுத்துமலர் மேல்வைத்தபுத்திரா
வாகுப்ப ரித்தமைய னேடக்க ணத்திகலி
யாழிக்க லைப்பெரிய பார்சுற்றிமுற்செல்வா
யாசற்ற முத்தர்பலர் நோவக்கு தித்துவரு
மாடச்ச முற்றுவச மாகப்பிடித்தவா

வானத்தி றத்தினிலே போற்கு றித்துவிளை
யாடற்கு மொத்தவிள — மேனிச்சிவப்பனே
யாசைக்க டற்சுழிபி னூடுற்றி ளைத்தயரு
மாய்வற்றி டச்செயருள் — வாரிக்கடைக்கணு
வாறக்க ரத்தினையு மோதித்து திக்குமடி
யாரைப்பு கைப்பவர்க — ணீறச்சினப்பவா ()

வாழுக்க டற்பருகி மீளக்கொ டுத்தவனை
யாளத்தொ டுத்தபர — ஞானக்குருக்களே
யாகத்தி னிற்றவள நீறிட்ட பத்தருள
மாசிக்கை முற்றுதவு — மீகைச்சமர்த்தனே
யாவிக்கி னிப்பவமு ருமற்செ யக்கருது
மாறுத்த மத்துயர்வ — தாகத்தெரித்தவா
வாண்மைப்பொ லிப்பமுறு சேவற்கொ டிக்கிணையி
லாமைக்கு வப்பவர்த — நேயத்திருப்பவா
வாரக்க டப்பநிகர் சீலத்த மிழ்ப்பனுவ
லாளர்க்க ளப்பின்மொழி — கூறச்சலிப்பிலா
யாணிப்பொ னிற்பதியு மாணிக்க மொத்திலகு
மாணத்தி னர்க்குரிய — வாரக்கருத்தனே
யாணர்க்கு ரித்துதவி யேனைத்தொ டக்கில்வரு
மாபத்து முற்றுமொழி — வாகத்தொலைப்பவா
வாலத்தி னைப்பொருகண் மாதர்ப்ப டைக்குரிய
னுயத்த டக்கமில்சி — னேகத்துமைத்துன(வ)

சாதிக்கு றத்தியுறுமேனற்பு னத்தின்மிகு
சாகைக்க ணித்தருவ — தாபற்றைநிற்பவா
தானக்க ளிற்றுமுக ஞானப்பொ ருட்பொருவில்
சாரற்கு றிச்சியினி — லாவப்படுத்தினுய்
தாழ்கைத்தி றத்தவள வேழத்த னைத்தனது
தானத்த மைத்தவடி — வேல்வைத்தமற்புயா
தாமக்கு ழற்றிருமி னேர்பொற்பி னத்திமக
டானத்த னத்தணிகொண் — மார்புற்றமுத்தையா
சாவற்ற சித்தர்பலர் வாழ்பொற்பு டைப்பொதியை
சார்பத்தி பெற்றகவி — வாணர்க்கொரற்புதா
தாகத்தொ டொப்பிலொரு பேரைச்சொ லித்துதிசெய்
தாள்கைக்கி டுக்கணுறி — னேருற்றளித்தவா
தாபப்ப டக்குகைகயி லேலைவைத்துறுக்கலகை
தானற்றி டக்கவிசொல் — வான்முற்குதித்தவா

சாரத்த மிழ்க்கழக தாகத்தி ருப்புகழ்சொல்
சாருப்பு கழ்ச்சியிமை யார்செப்பிடச்செய்தாய் ()
தாலத்தின் மிக்கவிலை சேர்பொற்ப தக்கமதோர்
தாரித்தி ரக்கவிஞன் வாழக்கொடுத்துளாய்
சாலிற்கு ருத்துமண லீனத்து லுக்கர்முடி
சாயச்ச ருக்கரைய தாகச்செய்வித்தவா
தாழைப்பொ ழிற்குலவு போரித்த லத்தினொரு
சாவித்தி ரிக்குநிகர் வான்மெச்சும்வித்தகா
சாபச்ச மர்த்திறல்கொள் பானுப்ப கைப்பணைநி
தானத்தி னிற்றிகழு மேன்மைப்பதத்தனே
தானந்த னத்தவென நாகக்கு லத்திரள்வி
சாரப்ப டக்குதிகொ டோகைப்பரிக்குகா
தாரைக்கு மப்புறமு நீள்வெற்பி னத்திறைவ
சாமத்தி னிற்பகர்வி லாசக்குணத்தனே
சாதுக்கள் சொற்படியு பாசிக்கு நட்பரெதிர்
சாநித்தி யத்திலவிர் சீர்பெற்றசிற்பரா
சாலத்தொ னிக்குமலை வாரிக்க ரைக்கிரிவி
சாகப்பெ யர்ப்புரவ லாநித்தநித்தமே(௨)

காதித்திறத்தகுவர் வாழ்வைக்கெ டுக்குமொரு
காரொத்த வச்சுதனை யாழிப்படைக்கைதோய்
காமர்ப்பெ ருக்கினனை வானந்தி ருக்குமவர்
காதற்கி லக்கணைய கோணைப்புவிப்பெணாள்
கானத்த.ளிக்கமல மீதுற்ற பொற்புமகள்
காமுற்ற ணைக்குமகன் மார்பத்தனைப்பொலார்
காதைக்கெ டுத்தவச மேவத்தொ னிக்கும்வளை
காணப்பி டித்தவனை வாசத்திருத்துழாய்
காசற்றி மைக்குமணி யோடிட்டு வக்குமொரு
காகுத்த னைக்குருகை யூரிற்புளிக்குள்வாய்
காமத்தொ டைப்புனித ஞாதித்த மிழ்ப்புலவர்
காளற்ற சொற்றொடைகொள் வாணைப்பழிப்பினால்
கானொத்தி ருக்கவதின் மானொத்து நிற்பவள்ச
காயத்த னைத்தனது நாசிக்கண்முற்றரா
காழ்மிக்கு டைப்பெரிய வாலிற்ற ளிர்த்தலையோர்
காலைச்சு வைத்துறும்வி னோதத்தனைப்பொனார் ()

காமைக்கு ழற்சசிவெ ளானைத்து கிற்கொடிகொள்
காளைக்கு யிர்த்துணையை வேய்தொட்டிசைக்கின்மேய்

காலித்தி ரட்கதறி யோடச்சு ழற்சிபெறு
காலிற்க லக்குமழை நீர்கக்கடற்கொண்மூ
காணுற்று வெட்கவொரு கோவர்த்த னக்குவட
காதத்த னிக்கவிகை யாகப்பிடித்ததோர்
காவற்றொ ழிற்கிருபை யானைப்பெ ருக்கமலர்
காசைத்து ணர்க்கவினு ளானைத்தடத்திலோர்
காலத்த ரற்றுமத வேழத்தி னைக்கவர்க
ராவைச்செ குத்தபெரு மாளைப்பணிப்புலார்
காடத்த னைக்குமர சாகிக்க ணைத்தவிர்க
லாபத்தி னைத்தலையின் மேல்வைத்தழற்பெழ்வாய்
காலச்சி னத்தபணி மேனட்ட மிட்டதும
காதத்து வப்பெருமை தோயக்கொடுத்தவா
காரத்த னைப்பொதுவ மாதர்க்கொ ருத்தனைவி
காதத்தெ திர்த்துமதி யாமற்பெருத்தவீண் (ரு)

வாதிட்ட தட்டிவரு பாய்கட்டு துர்ச்சனர்கண்
மாளக்க விற்செய்பல காணத்தரைத்துளான்
வாய்மைக்க டுத்தபெரு மானைக்கு ருட்டரசன்
மாதூர்க்கு ணத்துடன நாள்பெற்றமக்களார்
வாயிற்க றத்தலைவ னூர்பெற்றெ டுத்தமகன்
வாய்சொற்ற சொற்பகர வேகிப்பல்வெற்பனூர்
வாள்விட்ட கைப்படையி னேடக்கு றித்தலையின்
மாயத்து வைத்தகழ லானைப்பெருத்ததோள்
வாணற்செ குத்தவிற லானைப்ப னைக்கைமத
மாவைக்கி டத்தியொரு தாய்முற்பிறப்பனு
மாமற்றொலைத்தமரு மானைக்க னற்கடவுள்
வானத்தை முட்டும்வன மாரக்கொடுக்கவே
வாளித்திரட்கொடொரு கூடத்தை யிட்டுமகிழ்
வாகைச்சி லைத்திரள்கொள் பேடிக்குவெற்றியாம்
வாழ்வைக்கொ டுக்கவரை போலப்பருத்தவநு
மானைக்கு திக்கவிட லோடப்பொருப்பெலா ()

மார்பிற்சு மக்கும்வலி யானைப்ப கைச்சமரின்
மாவுய்த்த றிக்கரிய தேர்விட்டளித்துமா
மாயைக்கு மப்புறம தாமெய்ப்பொ ருட்பகர்ம
காவிட்டு ணுப்பரனை வாய்விட்டரற்றுமோர்
மாதுக்க ளப்பரிய சேலைப்பெ ருக்கமருள்
வாரத்த னைப்பொருவில் சீதைக்கெனத்தெணீர்

வாரிப்பு னற்குறைய மோதிக்கு ரக்கினின
மாழ்கற்ற விர்த்தணைசெய் தீசற்கிருக்கையாம்
வால்வெற்பெ டுத்தகொடி யோனைக்க டற்புரையு
மானத்த ரக்கரொடு சாகப்படுத்தியே
மாகத்தி லுற்றவர மாதர்க்கு மெத்தமனம்
வாடித்த விக்குமுனி வோர்கட்குநட்பனு
மா னுற்ற சற்குணவி லாசத்த னைக்குளிரு
மாமைக்க லைப்பெருமை யானைக்கணிக்கொனு
வாறிப்பு விக்குள்வரு வானைத்த னிக்கருணை
மாலைத்தி திக்தொழில்வ ழூமற்புரத்தியே (உ)

தனதன தானன தனதன தானன தனதன தானதனு

அணிபொடியான்முழு மதிநிகர்வாலொளி யவிர்திருமேனியினு
னசலமெலாம்வழி படுமிமவான்மனை யவடருபானுகர்வா
ரரவறுகார்பிறை யிதழிவிளாவனை யவையுடன்வாழுறவா
ளளவில்சராசர முழுமையும்வாழ்வுற வருள்பொழிசீர்நெடுமா
லலர்கமலாதன மிசைமயிலாமென வறுதினம்வாழ்திருமா
தலையினமாமணி சிதறியவார்கட லதனிடைமேவியபா
ரழகியவோதிம மெழுதியகேதன மமைதருபேறுடையா
னயனதுநாவினு முதிர்புலவோர்பல ரறிவினுமாடியமா
னருமறையாகம முதன்முனிவோர்பல ரறைதருமாசறுநூ
லறல்பொழிகார்முகி லுலவியவானிடை யமரர்கள்சூழ்மகவா
னயில்கணைவாள்பொரு விழியபிராணியொ டரமடமாதர்குழா
மமுதுநெய்காய்கனி பொரிநவதாணிய மடைமுதலாவனவா
ரழலவனுறுரு வுடனொருநாள்புண ரதிநயமாதனையா
ரடனிருதேசனும் வருணனும்வாயுவு மளகையினுனுமனு
ரவரவர்பாரியர் பரிசனம்வாகன மகன்மதில்சூழ்தருமூ
ரழிவிரிதாகிய பிரணவநேயர்த மகமறிபேருருவார் (வ)

பணிபலவாறுசெய் துணர்வுடையாரொடு பழகிடுநீரதுவே
பாகதியாமென முயல்வுறுமேலவர் பரைவளர்சீர்பெறுமோர்
பருவதமேநிகர் பொதிகையின்மாமுனி பவளநிலாவியவாய்
பகரமுனுள்வரு தமிழ்முடிபோமொளிர் பனுவல்விநோதமுளார்
பழிபலதோய்தரு கொலைதவிர்வேள்விசெய் பனவசிகாமணியார்
பகைபடுதானவர் முதலியதீயவர் படவமராடிடுவார்
பலவிதவாணிப விழைவதனுல்விரி பரவையிலூர்படவார்
பணிலமுலாவிய வயல்விளைவான்மகிழ் பரிசுறுமேழியினுர்

படர்புனல்வாவியி னருகமுதானது பதமலரேவிழைவார்
பகலெனமாவினு முறுபுளியூடுறை பவன்மொழியாசையினர்
பரமன்முனீடிய கழலுடையாள்பகர் பழமொழிவீறுணர்வார்
பழுதில்பொனூர்மலர் கொணர்கிளிவாயொலி பருகியகாதுடையார்
பரிதிமுனோடவி னெவிநிலைதேறிய பவிசுடையான்முதலோர்
பாதமுணுகிய சதுவகையீடுசொல் பயனறிவான்மரபோர்
பரிமளவாசமி னுதவியசேயொடு பயில்சமமாநிலையோர்
பசுமுதலாவுயிர் வதைபுரியாதன பதறலுரூதருள்வாய் (௩)

திணிபெறுமாறிரு புயமொடுமூவிரு சிரமுறுகாவலவா
திரமிகுமாதவ முயல்கவுமாரர்க டெளிதருசேவடியாய்
திரிகிடதோமெனு நடமுடனேவிடு சிகிவிடுமாவலவா
தெருண்மிகுநாரத முனிதவவாழ்விடை திகழ்தகர்வாகனனே
சிகரியின்மேல்வரு மருவிகளேநிகர் திரிமதவேழமுளாய்
செயமுறுபோர்வலர் கருதியசீர்கொடு திரிதருசேவலனே
திரைகடல்கோவென நடுவளர்மாவடு திறல்வடிவேல சே
செறிகறைமூவிலை யயின்முதலாவன தெரிதருமாரதனே ()

சினைமுதிர்கார்பொதி மலைதொறுமாடிய செயலுறும்வேடுவனே
திருமதுராபுரி தனிலிருபோதொவோர் சிறுவனெனுவருவாய்
சிதன்முதலாயவு மகிழறமேபுரி சிவைதருபாலகனே
சிதறியவாணிரை குழுவுறவுதொரு திகிரியினன்மருகா
சிறைபளியாயிரம் வெறிதருதேனுகர் தெரியமெலாமணிவாய்
திருடனெனுவிகழ் பவனுருமேவிய சிவகுருதேசிகனே
சிதடர்குலாதிப னென ளிர்வேணிகர் சிலருமவாவியவா
தினகரர்சேகர ன்னவளவோடவிர் செவியணிபூண்மதலாய் (௫)

கணிதவலோரள வினுமமையாதுயர் ககனமினுள்கணவா
கருநிறவேடர்த மிதணருகேயொரு கணியெனநீடியவா
கவணதனல்வரு கிளிகடிவாளிரு கழல்பணிகாமுகனே
கனிதருதேனொடு சிறுதினைமாநுகர் களியிடைமூழ்கியவா
கருதியெநோமும் வழிபடுவார்நுவல் கவிதையவாமிகைபாய்
கமலமதூடுறு மிருமடவாரது கலவியுமீயவலாய்
கருணையின்மேலவ ரெனுமொருபேர்கொடு கனவிடுசாரணர்கூர்
கடுவிடைதோய்தர விலகியுநீடிய கழுமிசைமாய்வுறவே ()

கவின்மிகுகாழியின் மறையவர்பேணிய கவுணியனார்மனையாள்
கலசபயோதர நுகர்மகவாயுயர் கவுரிமெஞானமதே
கமழ்தருபாலமு துதவவுணுவரு கதிமுதலாமொருவா
கறைதவிர்பூரண சொருபகுணாலய கலைமலிதாரகனே

கதமிகுதானவர் குலமுடனூர்கவர் கடலலைவாய்முருகா
கடலையெண்மோதக மவல்பொரிமீதாசைபல் கனியிளநீரடுபால்
கருகலுறுதிடு மொடியலெலாமொரு கவளமதாகிடநீள்
கடமுமிழ்வாரண முகமுடனாடிய கணபதிசோதரனே (௫)

தந்தனதனதன தந்தனதனதன தந்தனதனதனனா

மங்கையர்மயலிடை நொந்துளமறுகியும் வம்பினின்மடிகுவனோ
மந்திரமுதன்மைபெ றும்பிரணவமதின் மன்பொருளுணர்குவனோ
வஞ்சகர்மனையிடை சென்றவர்வெகுளவும் வந்தனைபுரிகுவனோ
மஞ்சினமமர்தரு குன்றுதொறுலவிய வண்கழல்பரவுவனோ
வன்றிறன்மயிடமி வர்ந்துளகொடியவன் வந்திடவெருளுவனோ
மங்கலில்பரகதி கொண்டுனதருகொரு மைந்தனிலவிருவனோ
மங்கலமறைபகர் புங்கவன்விதிவலி மண்டலின்மெலிகுவனோ
மண்டலமுழுதறி யும்படியுனதருண் மைந்தொடுநிலவுவனோ ()

வன்கணர்கொடுமைநி னைந்தயர்துயரிடை மந்தமொடுழலுவனோ
மந்தணமொருதினம் விண்டுளபடிபெரு மங்களமடைகுவனோ
மஞ்சுளமிகுமுட லம்பொருளெனுமவர் வங்கணமுயலுவனோ
வண்டுணுமலர்பல கொண்டுனதயிலைவ ணங்கியுளுருகுவனோ
மந்தியையனையவ ரும்பெரிதிகழவ ருந்தியுமலைகுவனோ
மன்றினமுழுமையி னுந்திகழ்பெருமைவ னைந்தகமகிழுவனோ
வங்குபுணிருமல்சி ரங்குறழ்பிணியிடை வங்கரிலமிழுவனோ
வந்திளமதலைபி றந்துளமலைமுனி வன்சுகமயிலுவனோ (௬)

சங்கையில்சதுமறை முன்பகர்சுருதிகள் சந்ததமொலிதருமோ
சண்டனிலுயிரள வன்றியுடலுநுகர் சண்டிகண்மொழிமிகுமோ
சந்தமுமொழிதரு வென்றிகொள்புலவர்க டண்டமிழுயர்வுறுமோ
சந்தையினொலிமயெ னும்படியலைபவர் தங்கவியிசைபெறுமோ
சஞ்சலமனதுத விர்ந்துளபெரியவர் தந்திரவலிவெலுமோ
தண்டலைமருவிய வம்புவியமுதுழல் சங்கடமிகைபடுமோ
சங்கரகுருபர னென்றுனைநினைபுநி சம்பெரிதிலகிடுமோ
சந்திரமவுலிய வன்சுதனெனுமொர்வி தஞ்சொலல்விகிதமதோ ()

தஞ்சமுனருளல தின்றெனவணுகுநர் தந்தினிலமர்குதியோ
தந்துறழிடையினர் பின்செலுமவரகி தந்தனின்மருவினையோ
சம்புமுனுனதரு ளன்பவிர்கவிபகர் சம்பளமுதவுவையோ
தண்டுறுகரநம னென்றடர்கலிகொடு தண்டனைபுரிகுவையோ

தந்தியையணைபதி றம்பெறுபுலமைகொள் சங்கமதுயர்வினதோ
தங்கமுமிரசித மும்பரமெனுமவர் சங்மமகிமையதோ
தந்தனவெனநட னம்பயில்சிகிமிசை தங்கியபொலிவுடனே
தண்டையொடாரவமி ரங்கிடவிலகிமி சைந்தநன்மொழிபகர்வாய் (௭)

கொங்கையினமுதுசொ ரிந்தருண்மலைமகள் கும்பியில்வருபுதல்வா
கொன்றையுமதியும ணிந்தவிர்சடையினர் கும்பிடுமுயர்குரவா
குந்திதன்மகன்மொழி கொண்டணிநடைபயில் கொண்டலின்மருமகனே
குஞ்சரவதனமி லங்கியகணபதி கொஞ்சியசிறுதுணைவா
குன்றினமுழுமையி னுந்திருநடநவில் குங்குமநிறமுருகா
கொங்கவிழ்மலர்பொழி யுந்தருநிழலமர் குஞ்சரிமகிழ்கணவா
கொன்றுணும்வனசரர் தம்பரண்மிசையில குங்குறமகளிறைவா
கும்பமதனுளுரு வங்கொடுவருமுனி குண்டகழுணறெரிவாய் ()

கொந்தவிழ்குரவுக டம்புகுவளைபுனை கொன்குலவியபுயனே
கொம்புறழ்ககனம டந்தையர்முலைபுணர் கும்பினர்சிறைவிடுவாய்
கொஞ்சமுமுணர்வில்கொ டுஞ்சமண்முனிவர்கள் குன்றுறவிசைபயில்வாய்
குண்டிகைபடிகவ டம்புனைகலைமகள் கொண்கன்முனமுமுனிவாய்
கொண்டையைபுதறிநெ டுஞ்சிறைபடிகொள்கு ணம்பொலிகுருகுடையாய்
குண்டகரிழிபுண ருந்துநரணையகு ணுங்கர்களறிவரியாய்
குந்தமொடுளபடை மொய்ம்பரும்வெருளிரு கொம்புறுதகர்வலவா
குந்தளமுலையவி முந்தழுமவள்கைகு றைந்ததையுடனருள்வாய் (௫)

செங்கையிலயில்குலி சஞ்சரமுதலிய திண்படைபலபுனைவாய்
சிந்தனைமுழுமையு நன்கருள்பவரொடு சென்றுவரவுமிசைவாய்
திந்திமியெனநட னம்புரிபவர்விழி சிந்தியபொறியுருவாய்
திங்களெனமுதவு ருண்டைகொடுயரொரு சிந்துரமிசையிவர்வாய்
சிம்புளைநிகர்கொடி யின்றிறல்கருதுநர் தெம்புறவருள்குமரா
செண்டுகொடொருவட குன்றயர்தரவடர் சிங்கமனையவிகிர்தா
தென்றமிழுணரொரு வன்கவிவிழைவொடு செம்புலமிசைபுகுவாய்
தென்புலருவகைநி னைந்தவனுவல்கவி தெங்கொடுபொரநிணைவாய் ()

சிந்துரைதருசில ருந்திருவருள்பெறு செம்புகழ்கொளநடுவாய்
செந்தினமுழுமையு நின்றனவெனுமெய்தெ ளிந்தவருடனுறைவாய்
திண்டிமமறைபடும் வன்சமர்புரிபவர் செங்களநுவல்புகழாய்
செம்பியன்மகள்கண வன்சுரமதனிடை சிங்குதலறமுயல்வாய்
தின்றிடுவனவறி கின்றிலருரிமைசெ யும்படிதிகழுகிலாய்
தெந்தனமிலதுத வம்புரிபவர்கள்செ யம்பெறவுதவிசெய்வாய்
தென்றலின்வளமலி குன்றதன்மகள்பொரு செம்புநதியினறல்பாய்
தெண்டிரைமருவுத டம்பலபொலிதரு செந்திலில்வளர்குகனே. (௬)

தனாதனதன தனாதனதன தனாதனதன தனதானா

அயனாரெழுதிய விதியாலுலகிடை யளவாதுறுதுயர் நுகராதே
யருவாகியமதன் விடுசாயகமல ரறிவாநிலையினை யுலையாதே
யடல்கூரெமபடர் பிடிபோடுதைபிடி யடிமோதென்வரு கணுகாதே
யழலோவரவுமிழ் விடமோவிலைகளி னரசோவெனுமிடி தொடராதே
யணிநீறரன்விழி மணியாதியகொளு மடியார்பகைமிக விளையாதே
யருகாதியர்பர மெனவாதிடவரு மவராண்மையின்வலி தழையாதே
யருணாபுரியினில் வருமோர் கிளியினையனையார்கவிகளை யிகழாதே
யரியேயிவனென வுலகோர்பகர்நல மடைவான்விழைவது தவிராதே ()

யரவாபரணனை நிகர்சீர்கொடுவினி லமர்வாருளனென் மறவாதே
யயில்வேலினைமலர் வகையால்வழிபடு மதிபூசனைவள மெலியாதே
யகல்வாரிதியுடை யுறுபார்மகள்சுமை யதனாலயர்பவ நிலையாதே
யசலாதிபசர வணனேபரமென வறைவார்பணிசெயல் பிழையாதே
யமராபதியின ருயவோவிடுகுரு கவிர்கேதனநினை வொழியாதே
யசையாநிலையொடு பொறியாறையுமெணி யறமேபுரிதொழில் வழுவாதே
யநுபூதியிலுயர் சிவயோகியர்களு மழிவாரெனுமொழி வினவாதே
யறலோடனல்கவர் தமிழ்கெனநினை யகமோரணுவிடை சலியாதே (வ)

செயபேரிகையொலி கொடுபோர்பொருபலர் திரளாவழிபட மிளிரோனே
திருநீறணிவது பிழையேயெனுமவர் சிரநாணிடும்வகை புரியோனே
தெளிநீரருவிகொள் பொதியாசலமுனி சிறுதாண்மலர்முடி புனையோனே
சிவனாதியரறு வரின்மேல்கருதுநர் சிலர்சூழ்தரநடு மகிழோனே
செடிசூழ்புனமற மகள்வாய்தரநுகர் தினைமாவுறழ்கவி பொழியோனே
திறமேவியமுது கவுமாரருளொரு சிசுவாமெனநித முலவோனே
சிகைநாடியசது முகனூல்கலியிறு தியநாளெனமிக நிலவாதோ
சிறிதாமுயிரையும் வதையேலெனமொழி தெளிவார்திருவுள மகிழாதோ

செகமாருயிர்பர மெனலேதெனுமிருள் செறிபாழ்மனதினர் வெருளாரோ
சினைமாமுகிலினநிகராகியகொடைதிகழ்சீரியர்புகழ் பெருகாதோ
திசைதோறலைவுறு பசிநோயினர்மிசை சினமீறுநருள மறுகாதோ
தெரியாரகசிய முழுதாரகநிலை திரியாதுளபடி யிலகாதோ
திமிதாதிரிகிட வெனநாடகமிடு சிகிவாகனமுது கதன்மேலே
செறுவேள்கணைகளின் முதலீறெனுமிரு செழுமாமலர்கொளு மிருமானார்
சிவைபோன்மலர்தருமகள்பேனுறவயில்சிலைவாள்கணையனையவையோடோர்
தினமாயினும்வரல் பிழையாவரமருள் செயநீசிறிதுள மிசைவாயே (௭)

வயலூர்மலைவரு புலிவாகனமுனி வழிபாடுறவருள் புரிவோனே
மடவார்பலர்புடை நடுவோர்மதனென மகிழ்போகனையுமு னருள்வோனே

மதுராபுரியிடை புலவோர்மகிழ்வுற வணிகாதிபன்மக வுருவாளுய்
மலயாசலமுனி தமிழான்மிகுதுதி வணைவார்மிசைகொளு மபிமாளு
வடபூதரமுடை படவாரிதிகெட வடிவேல்விசறிய தனிவீரா
மகவானிவர்களி றதனுல்வருமிள மகள்பூண்முலைபுணர் மணவாளா
மலைசூழ்புனமத னிடைவாழ்சிறுகுற மகள்கான்மிசைவிழு மிளையோனே
மதவேள்விடுகணை மலராலுடலிடை வடுவாயிமுறு மெழிலோனே ()

மறையோர்தொழுமுறைகுறியாமொருவிதம்வனவேடுவர்புடை பணிதேவே
வனசாதனவிதி யழுதோலிடமிக வலிதாகியதளை யிடுவோனே
மழைமாமுகில்பொரு நிறமேவியவுடன் மதுசூதனனது மருகோனே
மதியாடரவணி சடையார்நுதல்விழி வழியாவருமொரு புதல்வோனே
மறிமானிகர்விழி யுமையாளதுதிரு மடிமீதநுதின முறைவோனே
மலர்வாவியினடு வறுமீன்வடிவினர் வனமாமுலையமு தயில்வோனே
வயிரூர்வனமிக விடுவாரிடரடு மதமாவொடுதுணை வருவோனே
மகமூடளவறு மிடிநேர்தொனியொடு வருமோர்தகரிணை யிவர்வோனே ()

கயமீதருள்பெற விழைவார்விழியெதிர் கனவூடினும்வரு குருநாதா
கனகாசலநிகர் முலைசேரொருகொடி கரமீதருபுகழ் புனைவோனே
கவிவாணருளொரு பெரியோனுறசிறை களைவாரெருமலை வகிர்வோனே
கனலாகியவரை யருகேயுறுமொரு கனதூணிணுகட மிடுதாளா
ககமூடுயர்வுறு கிளிபாடியபுகழ் கருதாதவர்களை நினையானே
கருணுகரகுக முருகாவெனநனி கழறுதவரறி வறியானே
கதிநீயெனநிதம் வருவார்பழவினை கழல்வானிலைபொதி பொடியீவாய்
கவுமாரரைமிக நினைவார்களுமிருள் கவராநலமுற மூயல்வோனே ()

கடகாசலநிகர் புயமீதளவறு கமழ்தாரணிதரு முருகோனே
கயல்போலெழுதிய கொடிசூடியுமுகில் களிலூர்பவனகர் வரைபோளுய்
கறைமூவிலையயி லுடையாள்விழவடு கதவீரனைநினை பவர்வாழ்வே
கமைமீடியதவ முனிவோர்தமையிகழ் கடையோர்குலமற வருகோபா
கழுதாடிடநிண மிகுபோர்வினைபுரி களமால்பெருகிய படையோனே
கலைமாதிருசெவி கொளநூல்விதிபகர் கனிவாய்நிரைதிகழ் குகவேளே
கழைசூழ்வனமதிலடியேனெடுசிவிகையின்மேயொருமொழி பகர்வோனே
கடலோவிடுமணி யலைவாய்நகரிடை கதிரோனெனவளர் பெருமாளே. (ரு)

தந்ததன தானதனதத்ததான தந்தகன தானதன தத்ததான
தந்ததன தானதன தத்ததான தந்ததாளு

அஞ்சுகம தானமொழி கற்றுமேரு வென்றுயர்ப யோதரவ ளப்பைமூடி
யங்கொளிரும் வார்கலைநெ கிழ்த்தரூப மொன்றுவோளு
மங்கசனை நேரெழில்ப டைத்துநேரில் வந்தவிளை யோருயிர்ப தைக்கநீல
மம்புயம கோததியெ னக்குலாவு கண்களாலே

யந்தகனு நாணுறவு றுக்கியாவு நம்பியவர் தோய்தரவ குத்துநீடு
மைந்தருவு ளாருணவ ளித்துளார்வ மிஞ்சலாலே
யம்புவிவி மானமும்வ ழுக்கநீடி நின்றுபல சாளரமு கப்பிலேயு
மண்டியெல்கு ருவமுகில் மொய்த்தமேடை கொண்டுபோய்நீ
ரன்றுதவு மாவிடையி லைத்துளேன லுண்டிபகை யாகியது பெற்றதாயு
மந்திபகல் வாடினளெ ஞெத்தமாதர் நிந்தையாலே
யம்புவியெ லாமறிவு றச்செய்தார்க ளென்கைமுத லாவனபி தற்றியோம
வங்கியுட னூரவர்கண் முற்கொள்பாக மங்கையேபோ
லஞ்சிவெகு மானமரு மைச்சொலூடல் கொஞ்சலபி மானநிகர்பற்பல்பான்மை
யங்கம்வழு வாவணந டத்தியாசை கண்டதாலே
யம்பொனிடை மாமணிகு யிற்றுபூணும் வெண்டாள மேகலையு மற்றசீரு
மன்பினுட னேயுதவல் பெற்றுவாழ்வு குன்றல்காணு ()

வந்தவித மியாவையுமொ ழித்துரோச மின்றியலை யேவிதுமு றைக்கொவாது
னங்கமதை யோர்தரம்வெ ளுக்கிலியாது பங்கமாமோ
வன்றிலொடு பேடெனவி ருக்குநாளி னின்சவிகை யான்மகிமை யுற்றதேது
னண்டையிலெ நேரமுமி ருக்கநாட லென்கோல்போபோ
வஞ்சவிசெய்தாலுமினியொப்பிடேன்மெய்கொஞ்சியுறவாடிடவும்வெட்குறுதே
னங்கிலிய னேவெனவி கழ்ச்சிகூறும் வஞ்சமாறு
ரம்பலுரை யாமையின்மு னிட்டதாம ருந்துவெறி மேவிடந டக்குவாத
மண்டவெடி சூலைகுளிர் சத்திமீளெ வங்குசீநோ
யண்டிமுளை மேலெரியும் வெப்புமேக முண்டவமு தாதியசெ மித்திடாமை
யங்குவியெ லாமுநுகர் குட்டரோக மிந்தவாறே
யம்பரவி லாசநிகர் பற்பரேணவும் வந்துவய தேறிமயி டத்தனியு
மந்தமுறு வார்தமைம தித்தரேனர்கள் பின்புபோய்நீ
யங்கர்பெரு மானிலுமி குத்தவீகை கொண்டவிர்கு ணலயனெ னப்பராவி
யந்தமவி பாடல்பல செப்பலோடி ரந்துபானே
ரஞ்சமிவர் வான்விதிநி னைத்துவாடி யுன்றனருள் வாழ்வினில்வி ருப்புறும
லங்கண்ம தேநிகர்ம னத்தனுகி நொந்திடாதே (வ)

மஞ்சுவரி நீரதுகு டித்துவானி லம்புயமி ளுள்கணவ னைப்பதாகி
வந்துலவும் வேளைதொறு முற்றுமோகை கொண்டுதானே
வண்பெறுக லாபம்விரி யப்பல்வாறு நின்றுநட மாடியக வுற்றனேக
வன்பணிகள் சோர்வுடனொ ளிக்கவாழ்சி கண்டிமீதே
மந்திரச டாதர மெழுத்தொராறு துங்கமுறு தூநெறிவ குத்தவாறு
மங்கையர னேகர்புகழ் சத்தியாறு பொன்றுறுதே
மன்றிசைக ளாறனவி தத்தவாறென் விந்தைபெறு மானனவி ருத்தமாறு
மங்களநி லாவெனவெ றிக்குமீது தொண்டராவார்

வந்தனைவி ராவுநமி ழொத்தநீப முங்குவளை மாலையொடு செச்சைதானும்
வண்டுபயில் கூதளமு நற்குராவு முன்சொல்பூவார்
மங்கலிறி வாகரர்க ளொத்தவா று செம்பொன்மணி மாமுடியு மிக்கமீன
மண்டினம தானமக ரத்திேனாடு சென்றுவேறு
வஞ்சமிகு சோதிடர்கள் செப்பிராசி யென்றுளன வாயபிற வற்றைமோதி
வங்கிசம தேநிறைவு றச்செய்தாவி லங்குமாறே
வன்புரைகொ ளாதசெவி தொட்டுலாவு குண்டலமு மாறிருபு யத்தின்மீத
மைந்துநிகழ் தோளணிமு தற்பல்பூணும் வென்றிவேல்வாண் ()

மைந்துமலி சூலம்வின்மு னைத்தவாளி வெண்குலிச மாதியவை யுற்றுநாண்ம
லர்ந்தமர் போலும்வரி சைக்கைதாமு மன்பறுதார்
வங்கணம தாயவர்மனத்திலாட லென்றுமிடு தாள்களுமு டுத்ததானை
மங்கலமும் வேறு முள பொற்பெலாமு முந்துசீர்சான்
மங்குல்படர் சோலைதழை வுற்றசார லின்கண்மற வேடுவர்வி தைத்ததால்வ
ளர்ந்ததினை சூழிதணி டத்துமாது மும்பர்கோமான்
மந்தாம தேஙிகர்பொ லிப்பமேவு குஞ்சரம நாளினிதெ டுத்தகோல
வஞ்சியனை யாளுமரு கிற்குலாவு பண்புமேலோர்
வந்தியர்க ளுநிபரி லக்கமோடொ ரொன்பதும் காரதர்மு தற்பலோர்வ
ளைநதுவர லாதியசி றப்புநேர்து லங்கநீதான்
வண்டலிடைநீலமலையொத்தெநேரமைந்துமலர்வாளிபொழிகைப்பொலானென்
வண்டன்மன நாணுறவெ னக்கொர் சேவை தந்துமாலா
மண்டலமெ லாமுநுவல் வெற்றிகோடி கொண்டுவிளையாடிவிணிடத்திலார்வ
னைந்தசடை யீசனிலு றச்செய்தாள்வ தெந்தநாளோ
மஞ்சரியு லாமுதலெ டுத்தநூல்கள் விண்டகவி மாலைகளை னைத்துமோதி
வம்பர்கரு தாவிருப தத்தின்மீத ணிந்திடேனோ (௭)

விஞ்சுமக ராலயவி டத்தைவாரி யுண்டமரர் மாதவர்மு தற்பலோரும்
வெம்பியழு சோகமொழி யச்செய்தாரோர் பங்கின்மேனள்
விண்டுவுடனேவருமொருத்திவாழ வுஞ்சடையின் மீதொருபெண் வைத்தநாதர்
வெண்பொடிநி லாவுமுட லத்தநாதி நம்பானூர்
விந்தையினர் மூவிலைவ டித்தசூல மும்பிரம னூர்தலையு டைத்தவோடும்
வென்றிமழு மானழலு டுக்கையாதி யுங்கொடோளார்
விஞ்சையொரு நால்வர்கள்பெ றச்சொல்வாய ரன்றுவட நீழலின்முடித்தயோகர்
வெங்கனல்வி லோசனம ளிக்கநீரில் வந்தபாலா
மென்கொடியனுளுமையளப்பில்கோடியண்டமருடோகைமயிலொத்தபேதை
விம்பமுட னேபவள முற்றவாய்ம லர்ந்தகார்மான்
விண்சிறிய நூல்விறன்மி குத்தசீயம் வஞ்சியடன் மாரன்மறை வுற்றிடாத
மின்பொருவ தாமிடைப டைத்தநீல நங்கைநூலோர்

விண்டறியொ ணுநிலைபொ றுத்தமாயை யென்றுளவிநோதமுயல் சத்தியாபி
வெந்துவிழ மாரனையெ ரித்துவளர்வ ணங்குதாளான்
மிண்டுமெபி டாசுரனை வெட்டியாடு இன்றமக மாயியென மெச்சிலேமன்
வென்றெரிபு மாண்மைதரு கொற்றிபானு கர்ந்தவாயா ()

மென்மெருக ராவொருதடத்தில்வேழ மொன்றலறிவாய்விடவதைக்கும்வேளை
வென்றதுப ராவிடவ ளித்தமேன்மை தங்குமாயோன்
விந்தகிரி தாழ்வுறவ டக்குமாத வன்பரவு பூகமகளி ருக்குமார்ப
விர்ந்தநெடி யோனருள்ப ழுத்துலாவு கொண்டல்போல்வான்
விந்தர்மனை தோறும்வளர் வுற்றமாதர் கொங்கையநு ராகமிகு பச்சைமால்வி
ரைந்தவர்கள் சேலைபல கைக்கொடோர்கு ருந்தைமேலே
விண்டபசு மாவடுநி கர்ப்பவாய கண்கள்புனல் சோரும்வரை வைத்ததாம்வி
யன்பெறுகை நாரணன்மி கப்பனுள்பு கழ்ந்தசீலா
வெந்தயமு மாடமும ணத்ததோசை சுண்டல்வகை போளிவடை யப்பமேல
மிஞ்சவிடு பாயசம்வ றுத்தமாக ரும்புபாதேன்
.வெண்டயிரெண் மீறுபுளி யிட்டசோறு பொங்கன்முத லாவனகு வித்துளார்வி
ரும்புவன யாவையும ளிக்குமானை தம்பியாவாய்
விந்துநவ நாதமுடி விற்குமீது நின்றுநட மாடியசம ர்த்தனேகு
விந்தகையி ஞர்தமைவெ றுத்திடாத கந்தவேளே
விம்பரயி ஞரெனவ ளப்பமீறு செந்திநகர்மேவியவொ ருத்தனேவி
டங்கமுரு காவெனவ ழுத்துவார்கள் பின்செல்வானே. (ரு)

யெஞ்சுதனு ருதபெரு மைக்குமார புங்கவச ராசரம னைத்தும்வாழ
வென்றுலகி னீடுபல்பொ ருப்பிலேகி வந்தபாதா
வின்பரச கோமளவ னப்புமாதர் கண்டுகளி கூர்பவனி யைச்சொல்வாய
ரென்றுமுயர் சீர்பெறவி யற்றுமீடு கொண்டதீரா
விண்டினிடை யேதலைநு ழைத்தல்போல மிண்டிவரு மாயைதரு துக்கமியாவு
மின்றியநு பூதியுற வைப்பதாய கண்களானே
யென்றனைய சீர்திகழ்தி ருக்கைவேலை நம்புமடி யார்தமைம தித்திடாதி
கழ்ந்தகொடி யோர்குலம றக்கொல்சேவ லொன்றுளானே
யிண்டையணி வாரதுசெ விக்குளோது மொன்றைமல யாசலமுனிக்குமோதி
யின்றமிழ்கு லாவியகி ளிக்குமோது நண்புளானே
யென்கணவி னூடுபல்வி தத்திலும் வந்துபல வாசகமு ரைத்தவாய்மை
யிந்தவுல கோருமறி யச்செய்வான்மு யன்றுளானே
யெங்கணும காவெளியெ னக்கெடாது நின்றொளிர்பராபரமெனச்சொல்வாரி
யைந்தபடி யேயவர்க ருத்தினூட மர்ந்தகோவே
யிந்தனைய நீறுடன்மு ழுக்கவேய ணிந்தகவுமாரர்கள்கு றிப்பவாமி
டங்கொடாறு மாடவினி ளைப்புருவி ளந்தையானே ()

யிஞ்சியகழ் சூழ்மதுரை யிற்பொனுப கஞ்சமலர் வாவிபின்மி தப்பின்மீதி
ருந்துமகி ழேமெழுவர் மெச்சுமோர்வி தஞ்செய்தோனே
யெந்தவித நாவலரு மெச்சுகீர னன்றலறி வாடுறமி குத்தபேயி
டைஞ்சலறு மாறினித மைத்தபாவ லங்கலானே
யெண்கணிஞெடுவானரங்கர்த்தகேள்வன்வன்கைநெடுவாள்கொடுகுறைத்ததாலி
மூந்தகர மோர்கொடிபெ றச்செய்மாறு சென்றதேவா
வெண்குணவி லாசமடை வுற்றதான பஞ்சரனெ ஞவருணை யிற்கொள்வாணி
யம்புபல பாடல்கள்ப டித்தபேர றிந்தவேளே
யிம்பரினு ளாரதிச யித்தசாதி விங்கமுறு தானமொரு பத்தனோர
விங்குதிகழ் கோபுரமி மித்தமாமொ ழிந்தசேயே
யெம்பரிலெ வேளேயெவர் வைத்தயாவை யும்பகர்து ஞலவறு பத்துமூவ
ரென்பவர்வி ஞேதமள வுட்படாமை கண்டநாதா
வெந்தையென வேயுணவ முத்துமோர்தொ ழும்பன்மலை யேறியுருளுற்றநாளி
லென்புமுறி யாவணம ளித்தமாணு றங்குகேசா
வெந்தமரெ லாங்கதங் ணக்கடீடு சந்தவரை மீதுகுடி யுற்றெநாளு
மிந்திரரை யாளுமொரு கத்தனான தம்பிரானே. (கூ)

தன தனதன தனதன தனதனனு,

அழகொடுபருவமு மணை தருமடவா ரபிநயமொழிகளி லதிமயல்கொளலா
லணிமணிமுடிபுனை யரசர்கள்பலபே ரமரிடுகளமிசை யழிவுறவிடலே
யதனதுகுணமெனு மகல்புவிமிழைவா லறமுதலியநல மருளிடுதுணையா
யறிஞர்கள்பனுவலு மறைதருபுகழோ டளவறுதுயரமு மமைதருபொருளா ()
லநுதினமனைதொறு மலைதருதொழிலா லமணர்கள்பிணவகையயில்பவர்முதலா
மசடர்கண்மிசைவரு மழனிகர்முனிவா லகவிகைவடிவரு ளடியினனிகரா
மதிரதர்சிலர்மன மயர்தருகொடிதா லவமிகழுயலுறு மவர்பெறுகளியா
லருமறையினர்புடையலமருபிழையா லடிமையுனினைவுடனமுவதுமுறையோ()
மழலையின்முழுகிய மதுரிதமொழிநீ வலியவலியநுவல் வணங்சமலவோ
மலயமலையினிடை வருபொருநையிலே மடிமிசைகொடுபகர் வகைமறதியதோ
வளமலிவுறுதிரு மலைமிசையுருள்கான் மடிவுறவிடினுமி வணமெலிகுவனோ
வரமருளெனமிக மறுகியதமியேன் வணைதருதமிழணி வதிவிழிவுளதோ ()
வகுளமணியுமணம லிதருமதவேள் வசமெனைவிடுவதுன் மகிமையினியல்போ
மறலியொடுளபகைவலிகருதுதல் போய்மகிழ்வுடனுனைமிகவழிபடலெளிதோ
மறிதிரையுததியில்வளர்கனவிடைநான்மடமிகைகொடுவிடன்மறைவதுதகுமோ
மறுவறுமொளிதிகழ்மரகதநிறமா மயின்மிசையொருதாம்வரவுளமிசைவாய் (௭)
தழனிகர்வடிவுறு தலைவர்த மதலாய் சரவணமடுவிடை தவழுறுசிறுவா
தவமுனிவரர்துதி தருதமிழ்முருகா தருவிறைமுதலினர் தமையருள்வயவயா

சலசமலரின்விதி தளர்வுறமுனிவாய் சலதியினிடைதுயி றகையினன்மருகா
சயமகடொழுமுமை தனையரிலிளையாய் சதுமறைபுகழ்கரி தழுவியதுணைவா

தவளமின்வழிபட றகுமிருசரண தகுவரையயில் கொடு தருமனிலடுவாய்
தமநியநகருறு சசிமகள்கணவா தனியுறுகுறவனி தையினடிபணிவாய்
தமிழ்வரையினனிகர் சதுரர்கள்குரவா தறையுயவெனவொருதகர்மிசையிவர்வாய்
சகலர்களறிவருதகுதியின்முதல்வா சகமுயிரெனவுளசருவமுமறிவாய் (௬)

கழகமதனில்வளர் கவிஞர்களிறைவா கதிவிதையெனுமொழி கழறியகிளியாய்
கயிலைவரையைநிகர் களிறுடையவனே கணியுருவொடுமொரு கணநிலவியவா
கணநிரையொடுபொரு களமடைபவனே கதமிகுமமணர்கள் கழுவுறமுனிவாய்
களியெனுமுணவது கவர்தரவிரைவாய் கழைவனநடுவொரு கனவருளியவா

கனல்வனமதிலொரு கவிதைகொண்மறவா கறைதவிர்மனதினர் கருதியவடிவா
கடுவுடனமுதுறழ் கருவிழியினர்சூழ் கவினுறுபவனிசெய்களிகொள்சண்முகனே
கடிகமழ்குரவலர் கனைகழல்விகிர்தா கதிர்விடுமணிகுயில் கலன்மிகைபுனைவாய்
கயல்விளையலையெறி கடலொலிவளமார் கடிநகர்மலைதரு கனிநிகர்குகனே. (எ)

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தா

இந்தவுடம்பினி டங்குடிகொண்டு தென்புநரம்புக ளென்றறியுஞ்சீ
ரின்றியுநெஞ்சமி டைந்தலைகின்றே னிந்தெனும்வெண்குடையின்கொடியன்று
னெஞ்சவின்மங்கையி னங்கொடுவந்தே யிங்குவளைந்தெலி னுங்கணையைந்தா
லெண்டருதுன்பமி சைந்திடல்கண்டா னெண்கண்விரிஞ்சனி டும்பொறியின்கூ

றென்கொல்சினங்கொளே மன்குணநன்றோ விந்திரனந்தர ரென்பவர்தங்கூ
ரின்பமும்வம்பெனு மிங்கிதநின்று ளென்றுணையென்றுது ணிந்ததுமின்றோ
விண்டைகரந்தையி ளம்பிறையம்பா ரின்றமிழ்கொன்றைய ணிந்தவர்தஞ்சே
யென்கினுநன்குளி ரங்குவையன்றோ விந்தனவங்கியெ றும்பெனநொந்தே (அ)

னந்தணருந்தம தங்கமிழந்தா ரம்புவிமங்கைய ணங்கின்முதிர்ந்தா
ளம்புயநங்கைய றந்தவிருந்தி னைந்துறுகுண்டா கங்களினின்று
ளம்புவியெஞ்சம ருந்தகைகுன்று ளஞ்சியொதுங்கிய டங்கியிடைந்தா
ளண்டலர்தந்துனி யண்டர்புனைந்தா ரம்புறழ்கண்கொள ணங்கினர் னைந்தா

ரந்தமிலிந்தவி தங்களறைந்தா லங்கதமன்றன கங்குலையுங்கா
ணஞ்சிறைவண்டுபு லம்புறுதண்டா ரன்பர்மனங்களவிர்ந்தசிலம்போ
டண்டியநின்சர ணங்கதியென்றே யந்தியுடன்பக லஞ்சலிதந்தோ
ரன்றுபொருந்துமனந்தரவண்பே றன்றிவிரும்பில னஞ்சன்மொழிந்தாள் (௯)

கந்தரமுன்பக வுந்தொனிகொண்டே கண்கண்மலிந்தக வின்கலபஞ்சூழ்
கங்கிசைவொன்றவு கந்தபெரும்போ கந்தருமங்கையர் கண்டுளமொஞ்சா

கன்றநடஞ்செய்சி கண்டியிவர்ந்தாய் கம்பலைவஞ்சம கந்தையொழிந்தோர்
கங்களினும்பர்க ரங்கொடுநின்மேற கந்தவரான்றருகங்கைதன்மைந்தா ()
கன்றனமென்றுக ரைந்திடு மன்றோர் கண்டையணிந்தக டுந்தகர்வென்றாய்
கஞ்சன்வெருண்டுக லங்கவெகுண்டாய் கந்திலதுந்துக யங்கிரிகொன்றாய்
கம்புறழ்சிங்கமு கன்கெடவிண்டாய் கங்குலுடம்புறு கண்டகவெஞ்சூர்
கந்துகமின்றிய கன்றபெருந்தேர் கம்புகவுந்தற கைந்துயிருண்டாய் (௫)

வந்தனைகொண்டுவ ரந்தருநண்பா வண்டிசைமிஞ்சம லர்ந்தகடம்பா
மஞ்சிவர்புங்கவன் மங்கைமணந்தாய் வண்புனமொன்றில மர்ந்தவள்கொண்கா
மந்திரவிஞ்சைசவ ழங்கருண்மொய்ம்பா மங்கலவம்பிகை வம்பொடுபைம்பூண்
மண்டியகொங்கைவ ளங்கொள்குருந்தே வஞ்சருணர்ந்துவ ணங்கருமெந்தாய் ()
வந்துசுமந்தம தன்புகழ்பண்பா மந்திமுகங்கொளு மன்பணிதுங்கா
வண்டர்பயந்துவ ருந்தநினைந்தோர் வங்கணமிஞ்சவ னைந்தவிர்குன்றே
மந்தர்கணெஞ்சும யங்கமுயன்றாய் வஞ்சியர்கெஞ்சிய வண்டல்விழைந்தாய்
மங்கலில்வென்றிவ யங்கியசெந்தூர் வந்தபிலொன்றிவ ளர்ந்தமருந்தே (௮)

தானதனதானதன தானதனதானனா.

வாளனையதாயவிழி மாதர்முலையாசையான்
மாய்வரியபேயனைய மாழைநனிதேடலால்
வாரியுடைசூழுமகன் மாநிலமவாவலான்
மீயநெறியோர்களொடு வாதிடுபொலாமையால்
வாதமுதலாநுவலு மாசுறுவியாதியான்
மாமிசம்விடாதுநுகர் வாயர்புடைநீடலான்
மாதுகரமாதியகொண் மாதவர்குருவலால்
வாழ்பயிரெலாமறுக மாரிநிலைபோலான் ()
மாறிலுயர்வேயுமுதல் வாய்மைமறைவாதலான்
மாசுணமனோர்பகர்பொய் மாணொடுகுலாவலான்
மாதுரியமீறுகவி வாணர்துயர்கூர்வதான்
மாடனையமூடர்பல வாறுவகைமூழ்கலால்
வாசமலர்வேதனிகர் வார்சுருதிதாழ்வதான்
மாயைமகனோர்சிலர்சொல் வாசகமுலாவலான்
மானமிடியாதியபல் வாதைபுடைசூழ்வதான்
மாழ்கியடியேனிதமும் வாடலறியாய்கொலோ (௭)
மீளரியதாயதவ வேடமுமகோரமாம்
வீரமும்வழாதசதுர் வேதமுதலாயநூன்
மீதிலபிமானமும்வி சாரமுறுசீரியோர்
வேலையினிலோர்சிறிதும் வேதனையுறாதுமேன்

மேனுமுயல்சிலமும்வி ஞேதம்வெகுவாகவே
மேதினியிலேபுரியும் வீறுமகல்வானுளார்
வேழநிதியாதியகோண் மேன்மையிலவாவுறு
மேதையுநிலாவுறழ்வெ ணீறுபுனையீடுசான் ()

மேனியுமகோததியில் வேவழலிலாதிநாள்
வீணிலிடுபாடல்கொளு மேதகையுநீடுசூர்
வேலின்மிசைநாளுமிரு வேரிமலர்தூவியே
வேணபடிகாடியிகன் மேவலர்களாகுவார்
வேர்களையுமாண்மையுமுன் வேலையொருமாடமா
மேவநுகர்வானவைவி லாசமுணர்சீருமேல்
வேறுடல்கொளாதபர வீடுமினிதீயினே
வேளைதொறுநீசொலல்வி காதமில்சகாயமா (௪)

மாளவலதேவரில ஞதிமுதலாகினு
யாறுவிதமேபதநெறி யாயவெழிலானனு
வாதவர்களுணுமொளி யாருமகுடாதிபா
வானியில்சிவோகமடை வாரறிகளுளனே
யாமையினதோடுமணி யாதிபுகழ்வாயனே
யாசுமுதலாயகவி யாரவளர்காதனே
யாண்மகரரூபமுட னுடுகுழைபூணுவா
யாசில்குலிசாயுதம்வி லாழிவளைசூலம்வா ()

ளாலமுறுவாளிமுத லாவனகொள்வீரனே
யாடகமுநீபமும ருதபுயமோகனு
வாண்மைமலிசூரனழி வாகவிடும்வேலவா
வாரமுதவாணர்கவ லாமலருள்சேவகா
வாடரவராயனெனு மாழியினள்பாலகா
வாகுமிசையேறிமகி ழானைமுகசோதரா
வாயர்மனைதோறுமமர் வானுவல்விசேடனே
யாகுலமதோடலற வாரணணைமோதினுய் (௫)

கோளம்வரைநீடுபல கோடிமலைவேடுவா
கோகனகநாணுமெழில் கூடுமிருபாதனே
கோதுகுழன்மாதர்நிகர் கோலமயில்வாகனு
கோபமுடனேபெரிது கூவுமொருசேவலா
கூதளகிராதர்தருகோதைபுணர்காமுகா
கூரவிழியானைமகள் கோடுபொருமார்பனே
கோரவழலூடெழுசு ரூரவயமேறுவாய்
கோடையிடிநாணுமொலி கூர்முரசவாயிலாய் ()

கோபநிகர்வாய்கொள்கிளி கூறுதமிழ்மாலையாய்
கோளரவமேநிகர்கு லாமரறியாதவா
கோறுதொழிலினர்கள்கொ ளாவிலைவிபூதியாய்
கோவையிதழ்மாதுகைகொ டாவருகுகேசனே
கோவணமதோடலைகு வார்சிலர்பினேகுவாய்
கோல்வளைமினுருமூணர் கோமளசொரூபனே
கோபுரமனேகமவிர் கோயில்கொள்விசாகனே
கோதிலலைவாயிடைகு லாவியகுமாரனே (௯)

தந்ததன தானதந்த — தனதான.

கஞ்சமலர்மீதிருந்த மடமானாள் கண்களது பார்வைவந்து படாதோ
கங்குல்பகல்வாடநின்று சுடுதீநேர் கண்டமிடியானதுன்ப மொழியாதோ
கம்பமதவேழமென்று பொருதோள்சேர் கண்டகரானர்நடுங்க மிளிரேனோ
கன்றிவெகுவாவருந்தவிடுநீர்தோய் கம்பலையெலாமொருங்கு தவிரேனோ ()
கண்டிகையுநீறுமிஞ்ச வணிமேலோர் கம்பமடையாதவிந்தை விளையாதோ
கந்துதவிலாதுயர்ந்த தமிழாலே கங்குகரைதீருமின்ப மயிலேனோ
கந்தமுதலாயவுண்டு களிகூர்வார் கன்றெனநிலாவுதுங்க மடையேனோ
கண்டுநிகராயமென்சொ லினர்சூழ்வேள் கந்தமலர்வாளிவென்றி குலையாதோ ()
வஞ்சமெனநீமொழிந்த மொழிவீணோ வன்றிலைவிபூதியொன்று தரலாரோ
வண்டரையநாள்புரந்து முதுசூர்மா வங்கமிருகூறுகண்ட தனிவேன்மீ
தன்புகொடுநான்வணங்க லறியாயோ வஞ்சமிவர்வான்வரைந்த விதிதானோ
வம்புயமதானநின்பொ னடியோமே லஞ்சுகமதானதொண்ட னதுநாலு (
டந்தவிதமோதல்கண்டு மயர்வேனோ வந்தகன்வராமுனுய்ந்து கொளுமாறே
யந்திபகன்மூவிரண்டு பொறியாலே யந்தமறநாடுநண்பு மெளிதாமோ
வங்கதமெலாநடுங்கு மபின்பீதே யஞ்சனவிலோசனங்கொண் மனமாரோ
டம்பொலிசடானனங்க ளொடுநேரா யங்கிவிழியீசர்கொண்ட பொருளீவாய் (௧)
குஞ்சரமதோடுவந்த விளையோனே குன்றரசனால்வளர்ந்த மகள்பாலா
கொண்டலிவர்வான்விரும்பு மருகோனே குங்குமமுநாணமிஞ்சு நிறவேளே
கொன்றிரைபுனைததொண்டர் துணையாவாய் கும்பமுனியாருணர்ந்த குருநாதா
கொங்கவிழ்குராவலர்ந்த மணிமார்பா கொம்புமதவேழமங்கை மணவாளா ()
கொஞ்சுகுறமாதணைந்த வனவேடா குண்டலமுலாவுறும்பல் செவியானே
குண்டணிசொனாதன்செய் தகநூர்வாய் குண்டகழிமாவகிர்ந்த புயவீரா
கொஞ்சநிணவாளர்சிந்தை விழையாதாய் கொங்கையிருமூவாங்கு தரவாழ்வாய்
குன்றரியஞானவிஞ்சையருள்வோனேகொண்டைநிகழ்சேவலம்புளுடையானே
செஞ்சரணவாரிசங்கொள் கழலோனே சிங்கமுகன்மேனிகுன்ற முனிவோனே
செண்டுகொடுமேருவின்கணறைவோனே திண்புயமுராரிவிண்ட புகழோனே

தெம்புமிகுதியர்தங்கள் குலகாலா சிந்தூரமுலாவுகின்ற புனமீதே
தின்றதினைமாவையென்றுமறவானே செந்தமிழ்வினோதமொன்றுமடியார்நேர்
சென்றவர்சொல்வேலையுஞ்செய் குமரேசாதென்றவிவர்மாரனெஞ்சு மெழிலோ
சிந்துபயில்வார்விரும்புவதுமீவாய் திங்கள்பொரு நீறணிந்து பாவாதார் [னே
சிந்தைதடுமாறவென்ற புலவோனே தெங்கனையவாழைகந்த குலையூடே
சிந்துநறையாறுகொண்டு திகழ்சீரார் செந்தினகர்வாழவந்த முருகோனே (௧௦)

தானனதானனதய்யான

பாதகரேசிய வைவாலே பாவையர்கூறிய பொய்யாலே
பாழ்மதமூடர்கண் மல்லாலே பாகுறழ்சீர்புணர் சொல்லோரார்
பாணிதமோவிடு மையாலே பாவவிமோசன னள்ளாதார்
பார்வையிலேபடு கையாலே பாய்புலியேநிகர்மல்லார்வேள் ()
பாணியினீள்கழை வில்லாலே பாரதியாண்முலை மல்கீடார்
பான்மையினுனது கைவீணை பாரில்விடாதருண் மெய்யாலே
பாரமதாமொரு கல்லேநேர் பாசடலேமனையுள்ளார்வாய்
பாடியநூல்வழி செல்லாதே பாடழிதீமையி னைவேனோ (௨)

வேதடியேனினை வில்லாயோ யானுனையேதுதி செய்யேனோ
வீரமிலாமன முள்ளேனோ வீனமுறுமெலி பொல்லேனோ
டேனதுகூறினை யையோவே லேதுணையாமெனும் வல்வாயா
ரீடுளவாறுணர் கில்லேனோ வீரிருமாமறை கொள்ளாதா ()
ரீடறுமேன்மைகள் புல்வானே னேகனெனுவுனை விள்வார்தா
மேதமிலாநல மெய்தாரோ வேழைமையாமிடி கொய்வாயே
லேடணைதீர்நிலை நில்லேனோ யாவருநாடிய வல்லோனு
மீசனநாள்பெறு மெய்யேயா மேசறுதாரக நல்காயே (௩)

மாதம்விடாவிழ வுள்ளானே மாதவர்பேணிடு மையாவார்
வாழ்வழியாதருள் செய்வானே மாவடுசீர்திகழ் வைவேலா
வானிலுளார்புகழ் நல்லோனே வாரணமாமகள் புல்வாகா
மான்மகள்வேலைசெய் துய்வானே மாவொடுதேனுகர் செய்வாயா ()
மாமதுராபுரி யில்வாழ்கோன் மாசுறுமாறுசெய் பஃறீயோர்
வாதிடும்வேளையி லெய்யாதே வாலியபாமழை பெய்தோனே
மாயன்விண்ணோரெதிர் சொல்சீலா மாமிசவூணரை வெஃகானே
வாகைநிலாவிய புள்வேடா வாளிகடூவிய வில்வீரா (௪)

சீதளநீர்தரு செய்யோனே சீறுமராவுறழ் வெய்யோரூர்
தீயெழுமாறொளிர் பல்லார்நேர் சீரியர்நாடிய தெய்வீகா
சேல்வரைகேதன னெல்கார்வா சேனமவாவிய வெஃகார்சூழ்
சேவகரியாரொடு மொவ்வானே சீவசராசர மெல்லாமோர் ()

தேகமதாவொளி செய்தேவா சேணழிவாயினு மெள்ளேநேர்
சீர்ணமாயினு மில்லானே சீகரவாரிதி யுள்ளேவாழ்
தீயவர்வோது கெல்வோனே சேமமதேசெய லொல்வானே
சீலம்விடாதவர் பல்லோர்சேர் சீரலைவாய்வரு செவ்வேளே (கக)

தனதன தன்னதன

அடியவர்தம்முடனே யனுவளவுண்மைசொலே
னணிநகைமின்னினநே ரரிவையர்பின்னலைவே
னதிநயமன்னியபா வறைதருதன்மையர்மீ
தநுதினமெண்முனையா மவளவுமெண்ணமிலே ()

னலைகடலின்னடுவா யகல்பெருமண்ணுலகா
ளரசர்கண்முன்னுவல்சீ ரடைபவர்பொன்விழைவே
னறிவினைபின்னடைதன வறிதரநண்ணுகிலே
னசடுறுபுன்னெறிசே ரவலர்கண்முன்முனைவே (வ)

னிடிநிகர்வன்மொழிகூ றெயினர்கள்பெண்ணொடும்வா
னிமையவர்மன்னிவர்வா விபமருண்மின்னொடுநீ
யெனதுளமுன்னடமா டியநலமெண்ணிலனோ
வியன்முதலென்னொருமூ வியல்புறநண்ணியபா ()

வினமிகபின்மிசையே யிதமொடுபண்ணிலனோ
வெழின்மலிதென்மலைநீ ரியைநதியின்முனைநா
ளெனையவண்விண்மொழிதா னிதுவரைமின்னிலதே
னிலகியவன்மயின்மீ தெதிர்வரவுன்னிடுவாய் (௭)

வடியயில்கொண்மறவா வளர்தருபன்மலையாய்
மறைவருபின்மழைபோல் வழிதருகண்ணருளாய்
மறைமொழிசொன்முதல்வா வகுளனுநண்ணழகா
மழமழவின்முருகா வரைவறுபுண்ணியனே ()

மரைநுகர்புன்மையினோர் மறுமனமுன்னரியாய்
மதியுறழ்வெண்ணிறமான் வழிபடவுண்மகிழ்வாய்
மயறவிர்நன்னிலையோர் மருவியகண்ணலாய்
வடைபயறெண்முதலா வனநுகரண்ணனுளாய் (௯)

துடிமுயல்பொன்னடியாய் துவர்மலையன்னவனே
சுரருலகின்னிகலோர் தொலைவுறவென்மகிபா
துகளறுசொன்னுவலோர் சுகமுறுகைந்நிரையாய்
சுடர்விழியண்ணலநா டொழுதெழுநன்மதலாய் ()

சுருதிகள்சொன்னவன்வாய் துதிசெயமுன்முனிவாய்
துணர்விரிபன்மலர்தோய் தொடையணிவிண்ணவனே
சுபகரவண்ணமதே துதைதருசெம்மணியே
தொடுகடலின்னலைவாய் துணைபெறுசண்முகனே. (கஉ)

முற்றிற்று.

நூற்பயன்

கருமுகில்சூழ்பொழிற் செந்தூரின்மன்னுங் கடற்கரைவாழ்
விருதுடைச்சண்முகற் காங்கவுமார விசையநன்னூற்
பருவமொருபதிற் றுறுங்கற்றுண்மைப் பயனுணர்வார்
திருவருள்வாரிதி யூடெந்தநாளுந் திளைப்பவரே.

வேலுமயிலுந்துணை

உ
குருவேதுணை

கௌமாரத்தொகை

காப்பு-வெண்பா.

பன்னு கவுமாரப் பத்தர்களைத் துத்தியஞ்செய்
துன்னு நலம்பெற் றுவப்பதற்கு—மின்னும்
வடிவேலுந் தோகை மயில்வா கனமுங்
கொடியான சேவலுங்காக் கும்.

நூல்

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

செந்தினகர்த் திரிலோக சுதந்தரரைப் போற்றித்
தெளிந்ததமிழ்க் குறுமுனியை நாரதனைப் போற்றி
முந்துபுரா ணம்பகர்ந்த வியாசனடி போற்றி
முசுகுந்த னடிபோற்றி முருகாவென் றுரைத்த
பைந்தொடியாள் பதம்போற்றிக் கீரனடி போற்றிப்
பாலையிற்போய் முட்டையின்மேற் படித்தவனைப் போற்றிச்
சிந்துசுவைத் தமிழருணைப் பைங்கிளியைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (க)

பூமகளும் புகழ்பகழிக் கூத்தனடி போற்றிப்
பொருவில்சிற்றம் பலமுனியைப் போற்றியுல குய்வா
னுமையென வந்தமுனி வனைப்போற்றிப் போரூ
ருடையானைத் திருக்கோவ லூரானைப் போற்றிப்

பாமலிதோட் பாலையன் பதம்போற்றி யவனைப்
பரவியுய்ந்தோன் றனைப்போற்றிப் பாடலத்தூ ரானைத்
தேமருபூம் பொழிற்காஞ்சி நகரானைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௨)

போகமுனி பதம்போற்றிப் புவிமுழுது மெச்சும்
புலிப்பாணி தனைப்போற்றிப் பொதியைவரை மீது
மேகிவருங் கதிர்வேற்பேர் முனிவரனைப் போற்றி
யிலங்குமுது குளத்தூரா னினியபுகழ் போற்றி
நாகனடி போற்றிவிடர் பெருமானைப் போற்றி
நகுமணிநாக் கறுத்தானை நளிர்திருமா மலையிற்
றேகம்வெறுத் தானைவெள்ளி விலங்கானைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௩)

புளிமரக்கொம் பொடித்தானைப் போற்றியவ னீன்ற
புத்திரனைப் போற்றிவிழி புதிதாகப் பெற்றுக்
களியடைந்தோ னானமுத்து வயிரவனைப் போற்றிக்
கண்ணிழந்து பெற்றமன்னன் கழல்போற்றி நிந்தித்
தெளிமைதவிர்ந் தானையெழிற் செந்தூரிற் சிகரி
யினிதமைத்தோன் றனைக்கடக மிடவடித்தோன் றன்னைத்
தெளிதமிழ்ப்பாண் டியன்மகளைச் சேரலனைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௪)

காத்தபெரு மாண்மூப்பன் றனைப்போற்றித்தேனுங்
களியுநல்க மறந்தானைக் கயல்விழைந்துய்ந் தானைப்
போர்த்திறமைக் கட்டப்பன் றனைப்போற்றி யிளைசைப்
புரவலனைப் பரங்கிரியிற் பொன்றிருவர் தம்மைப்
பாத்தழைக்குந் திருச்செந்தூர்ச் சிகரியிற்போய் வீழ்ந்த
பலவேடந் தனைப்போற்றிப் பழுதறும்புல் வயலூர்
சீர்த்திபெறச் சதகமொழிந் துய்ந்தானைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௫)

பெருகுலக நீதிசொன்னோன் றனைப்போற்றி யொருநாட்
பெரிதுமுத னான்குறைத்தாள் பெய்கழல்கள் போற்றிப்
பொருவின்மணம் புரிமாலைக் காரனடி போற்றிப்
பூனையுய்யப் பெற்றானைப் பொருகோழி வாரந்

தருமவனைத் தாலியினா லுய்ந்தாளைக் குதிரைத்
தலைப்பேயைச் சரவணப்பேர்க் கவிராயன் றன்னைத்
திருமலையிற் கவிபகர்ந்த வேடுவனைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௬)

சாமிநா தத்திருப்பேர் முனிவோனைப் போற்றித்
தனிக்காட்டு நாய்க்கபட்டித் தலைவோனைப் போற்றிக்
காமரசம் பகர்ந்தமுத்துவீரப்பன் றன்னைக்
கமழ்ந்தகவிக் குஞ்சரத்தை மாம்பழத்தைப் போற்றி
யாமகிழும் வசவலிங்க மூர்த்தியினைப்போற்றி
யிணையினல்ல தம்பியினை யெழிற்றணிகை யானைத்
தேமலிசெந் தமிழ்ப்பாண்டிப் புலவோனைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௭)

கலையொன்று கொண்டுவந்த ஸ்ரீராமசனைப்போற்றிக்
கங்கைகுல மதித்தசெந்தி னாயகனை யவன்சொன்
னிலைநின்றென் னுடலதனைப் பெற்றாளை வளர்த்து
நெடுந்தெருவில் விட்டாளை நிதம்போற்றி யென்றுந்
தலைமைபெறுந் தமிழுணர்த்து மூவர்களைப் போற்றிச்
சாடாக்கரத்தைத் தருஞ்சீதா ராமனடி போற்றிச்
சிலையெழுத்தாம் புகழ்த்தூத்துக் குடியானைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௮)

ஆபதோத் தாரணப்பேர்ச் சீரியனைப் போற்றி
யடற்சூரன் முதன்மூவ ரடைந்தகுலம்போற்றிப்
பாபமற வேறீண்டப் பெற்றகிர வுஞ்சன்
பதம்போற்றி யிடும்பனுற்ற பாங்குணர்ந்து போற்றிக்
கோபமிகு முக்கிரனண் டாபரண னென்னுங்
குலப்பூத ரிருவரையுங் கொண்டாடிப் போற்றித்
தீபநிகர் சேய்வேண்டித் துதித்தானைப் யோற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௯)

நஞ்சணிந்த மிடற்றானை நாரணனைப் போற்றி
நளினமலர்ப் பிரமாவை நாமகளைப்போற்றிக்
கஞ்சமலர்க் கண்கண்மிக வுடையானைப் போற்றிக்
கனவிடத்திற் கண்டுமகிழ் கான்முளையைப் போற்றி
யெஞ்சலுறு விறல்வீர வாகுவினைப் போற்றி
யினியபுகழ்க் கல்லாலம் பூண்டியில்வந் தான்றன்
செஞ்சரணம் போற்றிவள்ளி யூரானைப்போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௧௦)

அறுபத்து மூவரென்றோர் பெயர்பொறுத்தமுனியை
யநுதினமும் போற்றியுமை யதிதாக மாகிக்
கிறுகிறுக்கக் கண்டிறைஞ்சிப் புனல்கொணர்வான் வடிவேல்
கிரிதுளைக்க வுடனுயிர்போய்க் கிடைக்கரிய பேறு
பெறுமெழுவர் தமைப்போற்றிச் சேவலங்கே தனமே
பெரிதாமென் றிருமாந்து பிழையென்பார் மாயச்
செறுமவர்தம் மடியாரைக் குரவரெனப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (கக)

நீறுமிகப் புனைவார்க ளனைவரையும் போற்றி
நெடுவேலை மயிலையெண்ணு நேயர்களைப் போற்றி
யாறுமுக மாஞ்சமயத் தலைவர்களைப் போற்றி
யறிந்தறியாத் தொண்டரெல்லா மகமகிழப் போற்றிக்
கோறுமிழி வில்லாரைப் புலாலருந்தா தாரைக்
கொடுப்பாரை நல்லோரைக் குறிஞ்சிவளம் பாடித்
தேறுமியற் புலவோரைப் போற்றிநெல்லை யூரான்
றிருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (கஉ)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெண்பா

மாற்றெண் ணரிதாகு மாமறைகள் மாமனத்து
நூற்றெண்மர் சீர்த்தி நுடங்காது—போற்றி
முருகனிரு சேவடியே முன்னி லவன்றன்
னருகணையும் வாழ்வுபெற லாம்.

வசனம்

இந்தப் பதிகமானது செந்திலாதிபனது திருவருள் வாக்கின்படி சுவாமிகளாலருளிச் செய்யப்பட்டது, திருவாரூரில் தியாகராச சுவாமியின் அருளுரை கொண்டு நம்பியாரூரர் திருத்தொண்டத் தொகையியற்றியாங்கு இக் கௌமாரத்தொகையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனில், திரிலோக சுதந்தரர் முதலாக நூற்றெட்டுக் கௌமாரர்களைத் தொகுத்துச் சொல்லித் துதித்துள்ளமையால், கௌமாரத்தொகையென்னும் பெயர்பெற்றது. இதனைச் சிறப்பித்து "ஒருவன் செப்பு கவுமாரத் தொகைப் பனுவலிடையுள்ள சீரியர்களூற்றெண்மர்தஞ் சிந்தையின் விளக்கென்ன மிளிர்கின்றதாயகின் றிருவடித்துணையருள்வையே" என்றது கௌமாரவிஜயம். இதனிற் கூறப்படும் கௌமாரர்களிற் பலருடைய சரித்திரம் தெரிந்தனவும் சில தெரியப்பெறாதனவும் ஆதலின் அவற்றைத் தெரிந்தவர்கள்வாயிலாகத்தெரிந்து கௌமாரர் திருவந்தாதியும், கௌமாரர் புராணமும் பின்பு ஏற்படுத்துங்காலத்தை ஸ்ரீ சண்முகக் கடவுள் கூட்டி வைப்பாரெனப் பிரார்த்தித்து வணங்குகிறோம்.

குரோதனஹூ
இடபரவி

இங்ஙனம்
கௌமார சபையார், திருவாமாத்தூர் விழுப்புரம்.

குருபாதமேகதி.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௨௮	தேகி	தேசி
௭	௪	மக்க	மங்க
௧௫	௨௯	நூடி	தூடி
௧௬	௧0	திக்களு	திங்களு
௧௭	௫	மேகாந்த	மோகாந்த
௨௧	௧0	வுனனை	வுன்னை
,,	௨௬	றூர்	றூர்
௩௧	௧௯	கடண்	கடன்
,,	௮	மஞ்சை	மஞ்ஞை
௩௮	௩௯	போரா	பேரா
௪௨	௩௬	நிட்டூரம்	நிட்டூரம்
௪௮	௩௫	கொமு	தொழி
௫௨	௧௪	நிள்	நின்
௫௯	௨௫	விலி	வலி
௬௭	௩௧	பெரு	பொரு
௭௬	௩	தனி	தளி
௭௨	௯	யாயோ	யாயோ
௭௯	௫	பெய்	பொய்
௮0	௨0	வனை	வளை
௮௩	,,	கம	தம
ஷை	௩௮	தன்	தன
௮௪	௩௨	யுகு	யுரு
௮௮	௩௨	வாரி	மாரி
௯௪	௨௯	புந்த	புரந்த
௯௯	௪	துரா	தூரா
௧00	௯	வராஞ்	வாரஞ்
௧0௩	௨0	போற	போற்
௧0௫	௨	மேன்	மேல்
௧0௬	௨௩	புனை	புரை
௧0௮	௨௫	தங்	தத்
௧௧௫	௨	செபல்	செயன்
௧௨௧	௨௯	ஞமிம	ஞமலி
௧௨௫	௫	முகில்	முகின்
௧௨௮	௯	எண்ககி	எண்கி
ஷை	௩௯	வயவயா	வயவா